

كتاب لغت شهنامه ٢٣
I

لغت شهنامه

لعبد القادر

البغدادی

اصحاف

٤٦٨٩

٢٣
٨٩

بوكتاب مستطاب استاذ الاساتذة وجهبذ الجهابذ جومري موت
 ومجد الدين عصر اديب الادبا ورس العلماء استاذ بن عبد القادر
 افندي حيدر بنك ارفا مه مسكين شاعر وجوم مبرور نفسه وحدث
 وعلم نحو لغته فريد ووجب ايدى رجمة اهل افلا حور جمدر
 راده

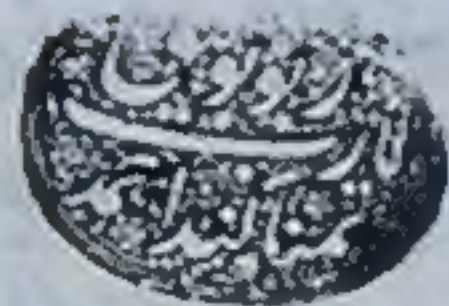
دائرة
 ١٨٢

٤٦٨٤

موقوف هذه السجدة الحليد سلطان الاعظم
 مالك الرن والهرج حاد دم الحرم الرن
 سلطان سلطان العارمي محمو
 حان وها صحنه سر عثمان طالع وحن
 وتعلم واسطون ادا ام جوله
 القصاص المطلق حرره
 احمد سراج راده الرن
 ما وها و الرن
 الرن
 عولها

بسم الله الرحمن الرحيم
 شناسه برغت بود محمد خدا گزینت اوست بنده نطق
 که هر سر مود صد زبانه از شکر صدیکه تو کرد
 محمد نابت الاساس و سپاس بجد و قباس اولاد
 به زوال و مفیض الخیر والنوای جنبه شایسته
 و شراوار در که محور اکنون هر دانه برک و هر شایسته
 بر بنیان انعام و احسان ایلدی و درود نامعدود
 اول خلاصه هر موجود حبیب ملک محمود حضرت
 محمد محمود آل و اصحاب ایلد روح منور و مرقه مظهر
 علی التوالت مدر الایام واللیک اشار اولو که نیجه
 پادشاهان والا مقدار فریدون و کینه و اعتبار خود
 دین مبینی سلطنت زبون و خاکسار اولو شکر در
 لیس کلامی نبی بنعت کماله صلی الله علی النبی وآله
 و بعد استنوع بدخیر و بنده بر تقصیر المعتمد علی
 ربه القدر الهاد عبد القادر بن عمر البغدادی
 بود جمله توفیر و بوطر ایلد تغییر ایدر که بهر تک
 بعد الالف سبع و شین سه سنده مطالعه شهنشاه
 فردوسی نامدار بلاغت شعار که متضمن احوال
 ملوک و پادشاهان و مقبول طبع مشکل پسند از جهان
 واقع اولو که فی الواقع بیت به ازین کس نگفت

و نتوان گفت در چنین کس لغت و نتوان گفت
 اشار مطالعه ضبط اسامی رجال و بنایک اصح
 ضبطه اتباع ایدوب هر لفظ غریبه مصادف
 اولو قد کتب لغات فارسیه به مراجعت الونوب
 بعد تبیین الحقیقه فرج المجاز بر جیده تسویده فرا
 اولو را یک و نیجه کتب مفیده دغ لغات عدیده
 اکاظم اولندر و بر عدت صحایف مسوده ده
 مهجور و زاویه نسیانده خفی و مستور قائله
 حکمه اعز اجابدن بری تسویدون تبیینه نقل
 ایتکی اشارت بیوروب التماسه اجابت
 و استدعاسه اطاعت اولونوب جمع و کیف
 و تمیق و تصنیف ایتکه غم و جنبه ایدر
 اولمغه جرم اولندر شعر و غم غم و الا نام مقام
 فاضل مایندی الیه کتاب واقف خیر و نایقه
 بصیردن ناموله که بوفیرک بضاعت مزاجان
 عین رضا ایلد قبول ایدوب قدح و تزیین
 ایلد باعث فحالت و تسویر اولیوب خلل و
 فسادین اصلاح ایلد دستگیر اولو و فراموش
 التوفیق و هو خیر رفیق بیت قلب است نقد
 و خردار جوهریت لیکن امید بر نظر سعد شریف
باب الالف مع الالف
 آسان اداة تشبیه در مشبه بهک آفرینه لا حق المود
 بیت بطور آشاست کردار او نکورای و پاکیزه

و خوب روه آوج مفاسی دخی دارد در بر آسوده
 فعل امر و وصف در نه که رکن الدین بوزر بیت
 بکش از راه جست و جوشن **بیت** از تک و پوریک
 آس **بیت** کاتبی دخی بوزر بیت در که کین مو که آرای
 رزم در دم عیش انجمن آسای بزم نمانی لغت خاسا
 و قار و بکین مفاسنه در نه که این یمن بوزر بیت
 هر و اگر با قدر عنای تو هم بالاسی که چنان مطبوع
 و خوش اندام و با آسای سنی نمانی آسنگ مفاسنه
 اسم مصدر در نه بیده تو با مفاسنه کردن
 و کشیدن ایله استعمال اولور نه که بهر بوزر بیت
 چنان نمود بکن دوش ماه نو دید آ چوماه نو کند
 گاه خواب خوش آسای تو تک درت اسمی دخی وار
 بری پانک در باد فارسی و عربی و ضم بین مهمله
 و آخری کاف عربی ایله نه که لیس بوزر بیت
 چوپانک کند ماه رخ از خفا قراره نو نماید فرار
 نمانی خایباز در نه که ملک روی روم بوزر بیت
 انجمن کز عطسه و از خایباز این دلم کرد و جوا
 تو باز خایباز دخی لغت در نه که سوزنی بوزر بیت
 کس از این جمله سادمانه نکشت بنب گرم و خایباز
 آلف حذف اولوب خایباز دخی دینور نه که
 عونی بوزر بیت سعت اندیشه را افکنده در دمان
 عادت خایباز در جیب کجا انداخته نمانی دانه
 فتح دالین ایله رایج فادر در فار و زار فادر ایله

نه که طیان دیشد **بیت** میکند چون زبید ماغی فازه
 در دمانی نهاد باید زاز فازه دخی دینور نه که
 انور بوزر بیت تو ز خواهی و رخ سخن عرضه دادم
 تو در فازه افقی و رخ در عطا سه **بیت** فقه و ضم
 همه ایله دین مجوسه کتاب زندک شرح و تفسیر
 رئیس در زردشت حکیم تالیف ایدوب حضرت باری
 جسته ایکسین بکا ویردی دیوا ذعا **بیت** بیدر بیت
 خداوند را دیدم اندر بهشت مر این زند و اشت
 همه او نوشت **بیت** از دمان خفاک ناپاک اسمیدر بیت
 بران محضر از دمانا گزیر کواهی نوشتند برنا و پر
 اصله معرو ایله مفاسنه در که عربیده تنین
 هر بر او موزنده مرض سرطان ایله ایست شکند
 بر عارضه ظهور ایتمه که اکا از دمانا دیوب بو علاقه
 کندینه دخی اطلاع اولمشد از دمانا و از هر اک
 دخی دینور و عند البعض از هر اک اول عارضه تک
 اسمیدر بر اسمی دخی دمانا در که خفاک ایله نوب
 اولشده اصلی ده ایله اک دخی مرکب در اک مار مجره و کا
 عربی ایله آفت و عیب مفاسنه در نه که منصور شیراز
 بوزر بیت عدوی تو که هنرم شکسته باد مدام
 نور حادثه بیسوردنی در آتشی اک محتشم دخی
 و صف شاده بوزر بیت کر نهد موسی عیسی
 در آب چون گشت جالب خود باشدن از پنج انگ
 اول شفاک ناپاک او نه عیب اولعه دمانا ایله ملقب

اولی آنکه کتب تواریخچه بود و جمله معدود دره اول
زشتی دوم کونامی سوم بیدادگری چهارم بی شرمی پنجم
بسیار خوار ششم بد زبانی هفتم دروغ گوئی هشتم
شنا بکار نهم بی خردی بر اسمی دهم بیور در ان شاء الله

مختصره ذکر اول نور مع البکار

آب موهبه و استعاره طریقید و لقب و لقب و قدر
و منزله و عوض و وقاره اطلاق اول نور عریده وخی
بوتجو ز شایعده قال العالی العرب نسیم الماکل
ما یحسن منظره و موقعه و یعظم قدره و محله بویه
قدر و منزلت معنای در **بیت** و راهزنگا نزد اخرا سیاه
فروتر بنی شمت و جاه و آب **آند** **آب** فتح نموده ایله
هند طرفند غنیمت فریده بر شهر **بیت** ز غنیمت سویا
اند **آب** آدم ز آسایش اندر شتاب موم **ایزد** **بیت**
بهرام چوبی سپهر سالارید **بیت** بیکدست بر بود
ایزد **کشتب** که بگذاشی آب دریا با سب
اصطلاحه اوج کلمه دخی مرکب بر ایزد که ذات باریک
اسم شریفید و بر کشت در کوزل و محبوب معنای
وری سب در آت معنای کشتی ایله مرکب و لحنی
ساقط اول **کشتب** کوزل آت صلح معنای در
و ایزد **کشتب** اضافه مقلوبه قبیلند در اصل **کشتب**
و تاخیر مضاعف پهلوی و تقدیم لغت جمود در **آذر**
کشتب کشتا سب بلخده با اندکی آشکده و آن
اسکن در خراباید و پچنده اول خزان و نایب

اضافه محققه قبیلند در اصل کسر ایله در **بیت** فروزنده
جوشن و زین اسب پرستنده فرخ آذر **کشتب**
کشتب دین مجوسه زردشت ابا عند در آن نعلنگ
آلتونخ اولمغله بولقب ایله ملقب اول **کشتب** بوکا زرب
دخی دیورنه که بویته مذکور در و کجسر و خینه **بیت**
بیت ز پاکیزه جا فرو زرب **بیت** همی بر فروزم جو **کشتب**
وجه تسمیه پنج نعل منک بویته خط هر در **بیت** زده
موبدش نعل زرب بر اسب شده نام آن آذر **کشتب**
مجوسه هر کیم آشکده بناید رسه یا خفته شهر بولور
اول آتشی اسمنه مضاعف ایدر **بیت** و مطلقا آشکده
کلورنه که سیاه و شکیو زه خطاب اند که محله در
بیت با اسب تو شاه اسب نیست کلاه تو آذر **کشتب**
و مقام سر عتده آتش معنای شده احراق جهنم **بیت**
چوق برده کلمه در **بیت** سوار بگردار آذر **کشتب**
بکابل سوی سام شور **بیت** و له کما زبده کید و از با
اسب **بیت** خت نیری جو آذر **کشتب** مجازا اول
صاحبه ده اطلاق اول **کشتب** **بیت** سپید چینی گفت
کا **کشتب** بند نامور زرب چکی زرب **بیت** زرب **بیت**
غیر زرب مذکور در ان شاء الله مختصره ذکر اول نور
و آتش پرست معنای ده کلورنه که لطیفی **بیت**
اگر رخ نماید بدین شیوه **بیت** ستود اهل اسلام آذر
آشوب مرج و مرج معنای اسم مصدر در آشوبن
ما خود در اسم فاعل دخی کلور شهر آشوب **بیت**

بنرم ز آشوب بد کوهان • بویره ز گردان مازندران
افراسیاب بن پشنگ بن زادشمن فریدون در پادشاه
 تور زمین در نوکی قتل اندکده مکره او را یکی پیل
 ایران زمین متصرف او که زال این سام آن ملک
 سور و زو این طهماسبی پادشاه ایله آخر الامر
 یکسر و اندکده ایله او که **ازجانب** پادشاه تور
 زمین این افراسیاب در پیرنوخ مکره پادشاه ایلی
 اسفند یاران در شهر نده قتل ایله **بیت** مکر شاه رجا
 تور خدای که دیوان بدندی به پیشش بپای •

مع النار

است ضم همزه ایله کتاب زنوک شرح و تفسیر ندر است
 دخی لغت در سه که ذکر اولندی • و اینستاقه و مدعنه
 و کسر با و عربیله ده لغت در **بیت** بدان آب روشن سر
 و تن بنست • بهیچو اند اندر نهان زند و است •
انوریت فتح همزه و کسر را و ایله افراسیاب را در
بیت چمی ساختن کار رزم آزمای • بکاخ اندر غر
 رهنای **البحر** سکون لام و فتح جیم فارسی و سکون
 خا ایله طبع معناسنه در **بیت** بالبحر خود را میفکن
 بدام • میان دلیران شوی نیکام **انجوست** علف
 آیدست و اورمی ایله جزیره در که دریاده او لوهر
بیت بنزد برای تو ماندم بنست • چو کشته زرد
 بر آنجوست **انجست** مدعنه و کسر ایله سیلاهی
 غل فزون با محلنن چقوب حواله ایندی دیکدتر

فعل ماضی در **بیت** پیچید بر زین و کزگران • بر آخت
 چون پیک آنگران • و مطلقا چومق و صومق معناه
 کلور **بیت** کش دآخ میا بسته اهلوا • بر آخت ازو
 جمله خسر **ارو** **بیت** بعضی ضم همزه ایله و بعضی
 ایله روایت ایتمند زوس قدیمده سنه در ایکنجی آی
 اسمیدر و تاریخ جلال الدین ملک شاه سلجوقیه فصل
 بهار ایکنجی آیدر **بیت** بدو گفت پیران که خوم **بیت**
 کس کو بیند بار در **بیت** • فصول اربونک سایه
 فصل بهار • فروردین • اردیبهشت • خرداد • فصل
 تیر • مرداد • شهریور • فصل خریف • مهر • آبان •
 آذر • فصل شتا • دی • بهمن • اسفند • این
 فرس قدیمده بونرا سامی شهر سنه در بر فصلی
 یوقدر ابتدا سنه فروردین در مجموعی نصاب الصیغه
 بو قطعه ده مذکور در **قطعه** ز فروردین چو بکشد شیخی
 به اردیبهشت آید بهمان خرداد و تیر ایله که مرداد می
 پس از شهریور و از مهر و آبان و دی و آذر • که بر بهی

مع الجیم الوجب

انج مدعنه و فتح کاف فارسی ایله را غا جدر که باشند
 اگر در اولور دشمن کیسه آتوب آنکه جکر را فاجده
الکدر **بیت** بجستند ناراج و ریش را • با کز کشتن
انج قد رو قیمت معناسنه در ارجمند بوندر مرگند **بیت**
 بهر داد بزدل آیند اختم • ز بهوده که ارج نشافتم •
انج مدعنه و سکون خا ایله عنصر معناسنه در

ضد و مخالف معنای عکس بر برینه ضد اولی و مقلد اولی
 اولی و جمعی آتشجای در **الفتح** الفتح و فعل امر در فتن
 و کتاب معنای **بیت** میلفج دشمن چو شای کن
 نگو نام خود در تباهی کن **ایچ** کسر همزه ایلد فید و یک
 او غلبه فارس عراق و خراسان و لایتنی اکا و یرو و یغ
 ایتش یک برادر لر تور و سلم اکا حسد ایلد و بقتل ایلد
 نسل و اتباعه ایرم وینور حذف جیم ایلد و مذکور و کلا
 دخی ایرم وینور که نایسته جنگ ایران منم
 با و رذ سالار ایت منم **مع ایچیم انکار**
ایچ معنای در از نشاء الله مخلد ذکر اولی و **بیت**
 نایست نه نهادن بر اسیر سیاحتش نکودایچ با کسی
مع الدال
آفت مدخزه و فتح فا و سکون نون ایلد خصوصت جنگ
 معنای در **بیت** دیر و جهان سوز پر خاشخه نوار و جود
 کار ذکر **آوند** مدخزه و فتح واو و سکون نون ایلد
 و بر مان و کوزه آب معنای در **بیت** چنین گفت با
 زال زره چو آوند خواهی به تیغ نگر **آورد** مدخزه و فتح
 واو ایلد جنگ و حمله معنای آوردین دن ما خود
 حمله ایتک و مبارزت معنای با و رذ بونین ما خود
 جنگه عدل معنای در **بیت** از و باز گشتند دل پر
 کس آورد با کوه خارا نکر **آورد** فتح همزه و سکون را
 و فتح واو ایلد اوج معنای وارد در بر تراک و رنج
 بیس معنای **بیت** بار مان و ارون مر دهنه وراز

آورد کون کون سیم و زره و تری بنداد ارمانی در که
 وینور **بیت** اگر پهلوانند ای زبانه بیار تو ارون در ایلد
 و تری لهر استب شاهک پیر اسیمدر **بیت** که لهر استب
 پور ارون شاه که اورا بندر آن زمان تاج و کلاه **آورد**
 تقدیم واو ایلد را بر همه او زرنه ایت و شکوه معنای
بیت سیاحت مرا چو فرزند بوده که با فرو با و زو و اورد
 اند فتح همزه و سکون نون ایلد عدد مجهول در او چو اونه
 و ایلد عیده بضع معنای و علی وجه الشک و التخیل
 سوز سوز یک **بیت** بدید آیدان چهره نور مند و نکور زخو
 صد بار و اند **آورد** سوار سده اولی مشترک ایلد
 و سعد در **بیت** کنون این جهانجوی زد منست که
 فتح تر از او فرد منست **آورد** کسر همزه و سکون را بر همه
 هر ایک یکمی بشنچ کونیدر **بیت** میرفت سوی سیاحتش
 کرده باده سپندار در روز اورد و فرس قدیمه هفت
 و اسبوع و ملا مقلد ایک او تو ز کونینک هر برینسم
 وضع ایلد جمله سی بود **آورد** همی **آورد** از در
 شهر یوره اسفندار مذ **آورد** **آورد** **آورد** **آورد**
 آذر آبان **آورد** **آورد** **آورد** **آورد** **آورد**
 مهر **آورد** **آورد** **آورد** **آورد** **آورد** **آورد**
 باده **آورد** **آورد** **آورد** **آورد** **آورد** **آورد**
 زامیاده مار اسفند **آورد** **آورد** **آورد** **آورد**
 جمع ایلد **آورد** **آورد** **آورد** **آورد** **آورد** **آورد**
 ذکر مهر یوره اسفند **آورد** **آورد** **آورد** **آورد** **آورد**

آذر و آبان و خور باشد چو ماه و تیر و کوش و دنی بخت
نیمه افتاد است رسد مهر و سرکش و رشن و فروردین و
بهرامت چو رام و باد و دیبا دین و دین و ارد و آشتاد
وزان پس سما و زامیاد استغنیان دان که این سوز
میاد از حکیم فارسی یا دانت ضرورت شعر ایچون او
و گوئیک او کند معلوم اول که بواسطه اصطلاح
جائیت در که تاریخ قدیمی و یکله مشهور در ابتدا سی
جستید زمانند رسد شمسیه ضبط ایچون بیل او یک
حده ایدوب هر بر حقه به واسطه وضع اندیشه که
ذکر اولند و هر سینه او نور کون طومغه سده او چو
التمش کون او کورد و آبان آبان آخنده بش کون
زیاده ایدوب او چو ز التمش کون او کورد و هر آیه
یوز یکوی بیل دک بر رنج یوم دخی اعتبار ایدوب برای
زیاده ایدوب و هر یک ایلد مستی ایدوب اولند آخر
برام ایدوب اول بیل او اوج آی و کوردی قانونی
مختل اول من ایچون کیسه اعتبار اولند و اصطلاح
اسلامیده که واضع سلک جلال الدین ملک شاه بود
عمر نه مقومین بود ذکر اولن آیری کیسه اعتباری
فروردین آبان اولنی نور و زین طوموب در رشن
هر رینه اوج آی تعیین اندیشه که ذکر اولند و آبان
آخنده اول بش کونک مجموع اسمی اندرگاه در عریه
خمس مسترقه دینور مفصل اسماء بود در انود
اشود اسفند مذ و هشت و شش و شش و شش و شش

آبان آبان صوک بشی کونک و کوردی که مجوسکه مغیر برامید
مغاسی تربیت روح و یکدر بو اسم ایلد مستی اولد و غنک
و جی بود که مذکور کورد طائفه مجوس انواع طعمه
و استرید اولورینه میایدوب زعم فاسد لجنه جانکی
کلب غدا نور و خمس مسترقه آبان آخنده اولند
استباه اولوب خمس مسترقه پروردگار ظن اینکین
اختلاف واقع اولد احتیاط ایچون خمس مسترقه پرورد
اضافت ایدوب و کون برام ایدوب کونک کتاب
التقویم فی صناعة التنجیم لایه الریحان البیرونی و اسم
ایامده یوم ایلد آی اسمی موافق کلیک برام ایدوب
زفره ایدوب و کونک فروردین آبان اوج طومورنجی
کون و ارد در رشتک او چینی کون و خدادک التنجی
کون و تیرک اوج او چینی کون و مردادک بدینی کون
و شهر یورک در دینی کون و مهرک اوج التنجی کون
و ابانک اوجی کون و آذرک طومورنجی کون و دیک
سکرنجی و اوج بشی و یکوی او چینی کون و بهمنک
ایکینجی کون و اسفندار مذک بشی کون کبی

مع الذال المعجم

اسپهد صاحب سپاه و سر عکر مغاسنه در سپه
کبه و شهاد ده پادشاه مغاسنه چون کلمته رفته
زال دن عبارت تربیت که از بیم اسپهد نامور
چگونه کسایم پیش تو در اکثر اسپهد حذف هجره ایلد
و عفره ملوک دیلم و طبرستانه اطلاق اولنور

آرام آرا میدن فعل مستقبل و امر غایب است
معنای **بیت** بنمودن آشکن تیر هوش بیار
از غارت و جنگ و جوش **مع الزار**
آذر فوس قویده تاسع شهر سنه در و تاریخ جلایه
آفریند صیغه **بیت** در و همن و آذر و فور دین
همیشه بر از لاله بینی زمین **سپر** کسر همزه ایله قلکان
معنای در اکثر حذف همزه ایله در **بیت** می تیر بارید
همچون تکرک بان **سپر** کرک و بر خود و ترک **آذر**
مدمه و کسر زار فارسی ایله میسقط و هوشمند معنای
بیت زبده خواه روز و شب آثر بانش و شب روز
بازگش و تیر بانش و آثر بیدن دن امر دخی کلور
هستار کردن معنای **اصط** پارس ده که تیر از
ولایتی در بر شهر در طول اول ایکی فرسخ و
اول فرسخ در با سنه کیومرث شروع اید و
جمشید تمام ایله ملوک پیشدادیان و کیانیان تحکما
ایک آثار غریب لری داموا و خانیگر اید و حضرت
سلیمان داود علیهما السلام دخی تحکما اید
ایک حال خوابی بیاد و چل منار ایله معروف
بیت سکندر بیاد با صط پارس بدویم شامان
شد و فخر پارس **اختر** بلند در که عبیده نجم و کوب
دینور ایکی معنای دخی وارد در یکی قال در **بیت**
یکی اختر گفت از آن پس راه که بنسازم بر سر ساه
قبری رایت و علم معنای در شهادت داده بود و قدر

بیت یارید کا بد نیز یک شاه چو ترکان بدیدند
اختر راه **اختر** مدمه و کسر با و داور سی ایله
و چشمه صوالاجی بر در **بیت** از آن رفتن بیست اند
خاست بدل گفت کا بشخور این یکی است از و شرط
و آره دخی محقق بچقو و فشار معنای **بیت** چو خستو
نیاید بند دکر بر تم میانش پیرنده **آغار** آغار دین
فعل امر اصلا مق و اصل مق معنای متعذر و لا
کلور و قدر مق معنای ده کلور **بیت** اگر شاخ
خیزد از پنج نیک و نوباشاخ بد بر میا غار و یک **آمار**
مدمه ایله خشل در که جوله آنکه ای که خشر **بیت**
همر یک شد زیر فعل اند و چو کپاس آمار داده خون
اختر آتش فور در که عبیده جمره دینور **بیت** نه انکی
چو آتش بود راست رو **اختر** شناس این نه آرشاه
ارد **شیر** ملوک فوسک طبقه رابعه سندن که ساسانیان
اوج پادشاه سمید بر بر ارد شیر باکان در و بو طبقه
اولی پادشاهید بر پدر نیک اسمی دخی ارد شیر دین
ساسانیان بهمن بن اسفندیار بابک والد که پدر نیک
اسمید بابک ارد و ابن زسی طرفند که ملوک اشکانیان
فارس حاکمی ایگر و ارد شیر پدر بابک بابک یا نده چو
ایگر بابک آنک خصوصه بر واقع کور و صوبین
سوال اند که نسبی اظهار ایگر بابک کا غرت و اکرام
ایدوب قزنی و بود و اندن ارد شیر مذکور متولد و
حد بلوغدن صکره ارد و او از رینه خروج اید و قبل

اندکند حکم پادشاه اول در جمیع رجب مسکون حکمی نافذ
 اول که قوی یل ایلد ایکی آر پادشاهین ایگد. وری
 ارد شیر نیکو کار در که شاپور ذوالاکتاف برادرید
 اول ایکی یل پادشاه اول که عایت ایلد عاقل و نیکو
 اول غله بولقب ایلد ملقب اول که. و برار ارد شیر نیکو
 بن خسر و پیر دریدی یاشنده ایکن پادشاه اول که
 بر یچین بیلد حکم بر بنده می کند نی قتل ایگد **آبگیر**
 اول چغور در که اچنده صوا اول که کرک کول اولسون
 که عوینده اکا غدر دینور بوینده **بیت** بر نیستانین
 نخستیم به تیر که از خون او کشت خاک آبگیر کرک بر که
 اول که بوینده بزم تعریفنده بویر **بیت** طبعها
 زین بر از مشک ناب. به پیش اندک و آبگیر کل
ایدر کسره ایلد اینجا معناسنه در شهنام ده جوق
 مذکور در **بیت** بدو گفت بر کرد ایدر میبای. چه دانکه
 ایدر مچیت را **آزدر** علی و زن حیدر لایح و نزاروار
 معناسنه در شهنام ده جوق مذکور در **بیت** از ابرایشه
 مرد در هزاره همه نامدار اردر کارزار **اسکدار** فتح و ختم
 همه ایلد اول قاصد در که هر منزله اکا آت مهیار
بیت فرستاده شد اسکداری بر راه. پس نیت خود
 ساخت که راپاه **استوار** قوی و محکم و امین معناسنه
 کلور که خاین اولمیه **بیت** بپوید رستم سوار
 یکه کرد اسب و نجفت استوار **اسکندر** عاشر ملک
 کیانیان در و آخر لیدر این داراب بن بهمن بن اسفندیار

و ذوالقوس ایلد مشهور در که سده با جوج و با جوج ایلد
 برادرینی داتا قتل اندکند حکم ایران زمین متصرف
 اول که اخذ درت یل پادشاه اول که
مع الزوال العرب
اسپر کسره و فتح با و فارسی و ختم راه مهمل ایلد
 بر طاعن در که صبی ایلد دریای زهره با بیننده در افرا
 دار الملکی اول که در بشت کنگ بو داغ ایلد دریای زهره
 با بیننده در **بیت** چو باد درد و بارنج و غم دید و زبون
 بیامد دمان تا که اسپر **افراز** بود و معناسنه در **بیت**
 ما خود در **بیت** تلی بود بر گوشه ره بلند بر افرا
 بران هو شمند آرزو از زیندن اسمر قیمت و بها معناسنه
 آرزو لایق و نزاروار اولم معناسنه ده کلور **بیت**
 بسنده کنم زین جهانم ز خویش بدانند که پایه و از خویش
اندر و صیت و اصم که معناسنه در **بیت** بکین
 فرستادمان. پس بند و اندر زما دادمان **اور**
 ختم همه و میم ایلد مشتری یل زیدر که آفونند دال
 نکه ذکر اولند **بیت** کهین بنده تو بود او رفره که تو
 چون شبا و مردم چو بر آرزو در تضرع معناسنه ده
بیت خود آمد از نامور بار که. بیزدان نمود آرزو
 بجا یکی **ارنواز** جمشید همیشه که ضحاک مشکوم سیدر
 بابوای شاهای شب در یاز بخواب اندک بود
 یا ارنواز انداز اندازه و مقدار معناسنه در **بیت**
 اگر بستمی نیست انداز و مر. می از تیره شود کوش کره

مع التین

افس حذف همزه ایله ده لغتد رکلمه تخت و ندر متدر
طرز و استناده و عبت و بهوده و مکر و حیلہ مفاسنه ده
بو بیتده معنی اخر مراد در بیت که چندین با فصول ردی
خزده کنون رفا ساین آمد بسرا سپهر پس فتح همزه
و سکون با و فارسی ایله مفاسنه در بیت
نهادند بر سپهر پس سیاوش نکر دایچ با کس کیس
الکوس فتح همزه و سکون لام ایله بر دیو اسیمده بیت
چو الکوس آواز رستم شنیده دلش کفنه از تن می طپیده

مع الشین المعجمه

آرامش آرا میدنند اسم مصدر در راخت و قوا
بیت تخت آفرین کرد بر کرد کاره خداوند آرامش
و کارزار آرش مدهمزه و فتح را ایله کیتقاد ایکه غلیظه
آتش دخی دینور و کیکاوس برادریدر بیت تختین
چو کاوس آفرین چو آتش دوم و سوم کی پستین
و بر کمانکشک دخی اسمی آرش در بر وایتده طهماسب
و بر وایتده منوچهر سلا حداریدر بر او قی فرق جلیه
کتدر تاریخ دولتشامیده و سیار کتب تواریخ حکایت
مسطور در نظامی بیورر بیت از انشد نام آرش حکایت
که از آملی بمر و انداخت او تیر آرش فتح همزه و کسر
در سکنه بر مقلد او چنه دک در که عبیده ذراع دینور
بیت پیاده پس پیل کرده بیای ایبانه ارش نیزه

مع الغین المعجمه

جان ربای

امع فتح و ضم میم و سکون را و جمله ایله مهابت و قدر
و قیمت مفاسنه در بیت جوانی با مرغ مردانه بود
نش در فتنش سپید و کبود از غ فتح همزه و سکون زار
و بایله شاخ درخت مفاسنه در بیت درین از غنا
و درین بیسته ساره خدارا بخواسکر خواه بار امیغ
آمیختن دغ فعل امر در اصل آمیز در بیت بیامیغ بکار
کز لگو کهن چیز باشد بدید از نوبی آمیختن و تخی
و قوتدر من مفاسنه لازم و متعذر کلور

مع الکاف العربی

اشک موقوف و ثانی ملوک اشکانیاندر که ملوک
نوسک طبقه ثانی شد سیدرا شغ غین مع ایله لغتد اشک
بن دارا در بر وایتده بدر پیل و بر وایتده یوگی
پیل پادشاه اولکه

مع الکاف الفارسی

آذرنگ مدهمزه و فتح زار و فارسی ایله بوروش که یوزده
و آکنده اولور قوجه لقون یا غضبه بیت بکنت این
و بر وایتده از پیش او بر از خشم جان و بر آذرنگ رو
آذرنگ آتش رنگ دیکدر اصل آذرنگ در راخت
اولمشدر بیت فروغی بدید آمد از هود و سنگ دل
سنگ گشت از فروغ آذرنگ او رنگ ایکی معانی دارد
برقی تحت پادشاه مفاسنه در بیت درین افسر و
کنج و او رنگ عاج کاخ یاره و طوق زترین و تاج
و برقی حشمت و ابهت مفاسنه در آذرنگ ده لغتدر
بیت بخوید هانا فرکیس تحت نه او رنگ شاهی نه تاج

و نه تخت **ارژنگ** بود که پادشاه نازندران ایدی
 و دیو سپید انک سپهسالار اید کی کاوس انک یاننده
 اولوب رستم خلاص ایلد **بیت** نباید که ارژنگ و دیو
 سپید بجان از تو یابند هر دو امید و ترا و تورانی
 مبارز کردند بر مبارز در **بیت** یلانی چو ارژنگ مرد
 چو شیر که هرگز ندید دل از جنگ سیر و بر مشهور نشانی
 اسفید نقش ارژنگی اگا منسوب شد که شیخ نظامی
 چو **ربیت** روان کرد کلک سپه رنگ راه بیر آب من
 و ارژنگ راه میر خسر و دخی چو **ربیت** بقصر دولت
 مانع و ارژنگ طراز سحر می بستند در سنگ اما
 میر خسر و ک بو بنیده ارژنگ نایدن عجز تدر **بیت**
 که در چین دیدم ارژنگ بدکاره که کرد دایره خط
 پر کاره عجز از انصاف و بر نی و نگار خانه سنده طلا
 اولتوره و مطلق نگار خانی دخی اطلاق اولتوره که
 شیخ نظامی چو **ربیت** که چو کرده اند این دو صورت
 نگاره و ارژنگ را بر یکی سان نگاره بونقاشه ارژنگ
 دخی دینور **مع اللم**
اغال آغا لیدر فضل امر در آغا لیدر مدینه ایلد ارژنگ
 و کشکور مک که عربیده اغار و تحریص دیور **بیت** تو لشکر
 بر آغال بر لشکرش بیکار تا خیره کرد در سرش **ارمایل**
 بر سازه اید که خفاک آن مطبخنده شجری است
 غایت ایلد صاحب مرحت اید هر کون که خفاک ایلد
 بیکناه قتل اتدروب مغر سر لینی اموزنده اولان

از دمایه طلا به اینمیکچون مطبخنده قتل ایچون کوندوری
 ارمایل که مایل نام بود که ایلد بر سر قتل ایدوب
 بر سر آزاد ایدوب طاعنه چو رر رر روایت اولتوره
 کرد اول و باقی نسلندند **ارمایل** ایرانده مشهور
 بر ستر در لکن فتح با ایلد در **بیت** دو فرزند مارا کنون
 باد و خیل و بمرت باید سوی **ارمایل**

مع المیم

اکرام معرود و مستقر مکان معاسنه ده کلور **بیت**
 بجز در نشیند آرام تو نه زماج و کمر بستر نام تو آرم
 مدینه و فتح زار و بای ایلد توقیر و احرام معاسنه در
بیت کنون خیره آرم دسمن مجوی بدین بار که مر
 ابرو و له سیاوش را دل بر آرم بوده زیور از خاش
 پر از نرم بود اندام عضو بدن معاسنه در
 بر چو که نقش بل مدار بشکخ اندام او شرفکار

مع النون

آذر بادکان آذر با بجان اقلیمید که کربلای شهر
 نریز در قدیمده آشکده ر مکان اولمغله بواسطه اسمی
 اولدر معرجه آذر بجان در **بیت** بیکاه در آذر بادکان
 بودند شاهان و آزادکان **وله** چنین تادر آذر بادکان
 بستو بزرگان و آزادکان **آزید** مدینه ایلد
 ملوک پیش دادیان در نسل مستندون پادشاه عالیجاه
 کاوه آهنگر اعانتی ایلد ضحاک قتل ایدوب سلطنت
 ایلد **بیت** زدهقان بر مایه کس نیده که

آفرید و نرید و قصر همه و غذای ایله ده لغت مشهور در
 پدربیک اسمی آیتین در غل و زن پاک دین مانک یکی طرف
 باه خطی در تخته که خاقانی بیورر بیت خاصه سیم کسبت
 جردر روستم ه قانی ضحاک کیست جز پسر آیتین ه قانک
 خیانتده ملکتنی اوج اولادینه تقسیم ایله دیار منوریه فاته
 کلخه بیوک اوغلی سلمه نامزد ایله و دیار مشرقه جیحون
 ولد وسط توره معین ایله و ایران زمین که فارس و
 عراق و خراساندر کوچک اوغلی ارجه ویرد اول ایلی
 برادری تختگاه حسداید و سب ارجی قتل ایله یل فرید و
 ارجک قری اوغلی منوچهری اوز لر نه ایله ایدوب
 ایکس قتل ایدوب باشلری فرید و نه کنورد فرید و
 بشیوزیل پادشاه اولگه **آب دندان** موافق و
 ملایم و لطیف دکنایند **بیت** اگر آب دندان بود
 میزبان ه بدان شهر خرم دو هفته **بیت** آیین رسم و قباله
 تا کوف معناسند در **بیت** دل از داور بهایر داشتند
 بآیین یکی چشمنو باختند و له که بازنده بر تو نوی
 بوده پس خنکی دوزخ آیین بود **اشکان** این دار
 اول ملک فرسک طیفه تالنه سیدر ملک اشکانیا
 جمله سی بوکا منو بدرا سکندر عصر نده خوفند زینها
 ایدر اسکندر دار الملک اولن فارسی و زمین عراق
 و جزیره ی افطحش رومیه و یزد درت یلیدن صکه
 اشکان خروج ایدوب افطحش هلاک ایلدر و جمله
 ملک طوا یغه عهد ایله که اسمنی اسمی اوسته یازوب

میں احتیاج ده عسکر امداد ویره لکن یلر ندر خراج
 آلیه اوز یل پادشاه اولد **از دوان** اشکانیا
 اوج پادشاه اسمیدر برتر اردوان بن بلاسان
 بلاس بن فیروز بن زسی بن بلاس بن بهرام بن
 شاپور بن اشک بن دارادر اوج یل پادشاه اولد
 وبری اردوان بن اشخ در که فیروز بن کیکاویس
 بکرمی اوج یل پادشاه اولگه و بر اردوان بن زسی
 بن کوردز بن بلاس بن خسرو بن اشخ مذکور در
 بنس یل پادشاه اولگه **ایران** فارس و عراق و خراسان
 ولایتی در که فید و ملکتنی اولادینه تقسیم اند که مذکور
 ولایتی کوچک اوغلی ارجه ویرش ایله اسمی ایله شیمه
 اولدند و بر و ابده ایران هوشنگ بن سیامک
 بن کیومرث اسمیدر و ایران زمین اکا منو بد **بیت**
 سپاه اندر ایران اراکنده شده زن و مرد و کودک همه شده
انوشیروان ملک ساسانیه در بن قباد بن فیروز بن
 یزدگرد دره تو شیر و عدل ایله مشهور در اصل انوش
 انوشه خرم و خوشحال معناسند در قری سکیزیل پاد
 اولگه اوغلی یل سلطنتون کچد کند صکه شول
 عدل ایله یوزینی معمر ایلدر که الهی دوشم رخا
 یولندی حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وسلم
 انگ عصر نده دنیا ی مشرق ایدوب وجود کللی
 آذر برزین صتم با ایله بر آتشکده نک اسمیدر برزین
 اول آتشکده حاجی در اراش و آتشکده در انوش

روان

بعضی رزده بزرگ
تبر آتش
ماندگار

بیت سزاوار این جشن کین منم بزم آفرین بزمین
آفرین دیو و ابلیس و شیطان در **بیت** رفت اهرمن را
با فسون **بیت** چو بر تیز رو بار کی بر نشست **اول**
دروغست کسیر هم گفت او هفت بد بجز اهرمن جفت او
همه روزه و فتح با ایله ده لغت **بیت** تو گوئی که از روی او
ز آهست **بیت** مردم زادت کاهر نیست و آیرین
ایله ده لغت زه نگر که امیر مغزی بود **بیت** مگر تا که کین
بر عقیبت سبازه مگر در شب شیخون کرد بر مرغ اهرمن
آزمون از مود بند اسم مصدر در امتحان و تجربه معنا
بیت نشست آزمون را بصدوق شاه ز با همبر اند
اسباب راه **ارمان** فتح همه ایله امک و سخی معناسنه
ماوراء النهر لغتی در **بیت** بارگاه و اردم دهنه فرا
آورد و کون کون بسم و ز **آختن** مدخمه و کسر تا ایله
سلاحی غلافون چقوب حواله و قصد اینک معناسنه
بیت ز آختن نیما در غلاف که فاف را در دل افتاد
و مطلقا چقوب و چیکم معناسنه ده کلو **بیت** کین
بر سر آختن از بند خویش برون آمد از خداوند
آزن مدخمه و سکون با بر عری ایله چو قور در اصله
لبت در یاد که موج اوره اوره آلتی مجوف اید
پاره پاره صویر این **بیت** همی خون دام و دود و دود
بریزد کند در یکی **آزن** **آفرین** آفرین دغ فعل امر
و اسم فاعل در خالق معناسنه **بیت** جراح آفرین
تا جها آفریده سوکار چو رستم نیامد بدیده و کلمه تزییه

دخین

و تخمین و حد و شادخی کلو **بیت** همی آفرین کرد خدا
که کین بزمانه او شد بیای **ایله** کسر همه ایله همچنین
و بو بچین معناسنه در **بیت** بیاراه کراید ونگ
سهر لب کرده باید نماید بزرگ و نه خود آفرین شهر
طوئندی و ترین و آرایشه در و جمعه یومنه آفرین
دید کلو یوم زینت اولد و عجبوند **بیت** بر اهرمن
آفرین **بیت** بیاراست میدان و خود نشست
آشوق متغیر و پریشان اولمقدرا شفق دخی دینور
بیت کونیه رسم آن بارکش کوفتست ز راه و زنج
اندر آشوقست **الان** فتح همه ایله ترکستانده
بر ولایتد و قبل بر شهر در **بیت** **الان** و فرغ بلیه
داده بدر کف کای که دخر و زاده اند **بیت** **الان** فتح
همه ایله افراسیاب او غلی ارجاسب شایک برادر
ایکی دزن اوزره کلندر بر کسر را ایله **بیت** **الان**
اندر میان که پرو زکنت بگشت از دلیر ماسی شست
و بر سکون را و فتح یا ایله **بیت** برادر بد او را دو
آهر منان یکی کهرم و دیگر اندر **بیت** **الان** **الان**
ایله علی و زرافه داماد قیصر روم در کتاسب
از دایه قتل اندو که قصه سنده **بیت** پر سنده
گفت اهرمن بلیت بیاید همی با یکی **بیت** **الان**
درنگ و مجلس جامع در **بیت** زیکا نیمه پیردا خند
ز خویشان یکی **بیت** ساقی آفرین آوردن
و کتورک معناسنه در **بیت** نماز آوردیش دران

پیش بخت چنان گشته خشنود از چرخ و بخت او زن
 ز او فارسی ایله او زید دن فعل امر واسم قاعل در
 اقدار من و خصم غالب کلوب یره بر قن معناسنه در
 بیت منم گفت سیر او زن کرد کیر مکنه و کان دارم و کرز
 و تیر اشکودن کس نه ایله شکار ایلکه معناسنه در
 بیت نبود بکینی چنین کهرم که زمان بد و پیل و تیر
 اشکرم اندر خورد لایق و سزاوار املق و یا قشمن
 معناسنه در بیت کنون ارخو دمنه و صنفه ده بدان
 جایکه گفت اندر خورد اشکن علی وزن افسه نسل فریدون
 بر سه سال ارایانه در بیت سراجمن اشکن نامدا
 نگه دارشان بود در کارزار انکا شتن سزک وطن ایلکه
 معناسنه در کردن و ایلکه معناسنه ده کلور بیت
 و زانجا که زور برکاشتنده سه منزل یکی منزل انکا
 آرمین مدینه و فتح را ایلکه کیقباد در دخی او غلی در
 و یکا و سک برادر نیر بیت کجا آرمین بود چارم
 بدین هر چهاران بدر شاد کام آب چین سکون با ایله
 کفن آتنده که پیر اندر بیت به پیمان که چیز نخواهی
 ز رخ ندارم بگر آب چین در کفن مع الواء
 آهویو امرو و قدر و عیب و نقیصه معناسنه ده کلور
 بیت هنر با است و آهویکی که کرد در پیش
 اندکی مع الها
 ارغنده راد مکه و غین مع ایله علی وزن بر کنده شتم
 ایلکه حرکت کلن بر بختی حیواندر بیت سوی رزم آمدن

سیر مکندر نیاز و سمندر زیر آرغده مدینه وضع
 ایله مثله بیت سر پرده سبز دیدم بزرگ سپاه
 بگردار آرغده کرک آب در زیرگاه صما آتنده هو
 مثله در دیسه و جله معناسنه بیت ز گفت سیاوش
 بخند پدشاه بند آگه از آب در زیرگاه آزرده مو
 و چلاش و دیزان اولغه قریب اولک باکی بیت
 سپیدی که دلشک بکشت از ان طاق آزرده اندر
 آرده مدینه و فتح را ایله ساکن و مستر معناسنه در
 مصدر آر مدخ در آرمین معناسنه بیت ز درای آرده
 بر خاست موج سپاه اندر آمدی فوج فوج آخته مدینه
 ایلکه بوجلمش افراخته معناسنه در اشن و افراختن
 مترادف در بیت چو شای یکی مکه ساخته سرتش بر سر
 بلند آخته استوه فیم همه ایلکه خدیه ده جایزه در و فو
 معناسنه در انبوه کثرت و وفات معناسنه در بیت
 ز بس کاسه کوه ناگوه بوده ز انبوه شای کوه استوه بود
 آرده مدینه و زار فارس و عرب دخی و ویدر اسم مفعول
 و فعل ماضی در آردن رنگ کردن یعنی بویامی و نقش ایلکه
 معناسنه بیت بر آورده در کنیز آتنده هم زند
 و استاب زار آرده و هم راه به راه مکه زده زمین
 بر ز دیار زار آرده و بچانغ ایلکه یا کنه ایلکه صاحب خوب
 اکو و در بک دیش ایلکه و دیدیمک معناسنه
 کلور بیت ز مردم ستمگر ز دام و دوده دلی کونباند
 بدر آورده آتنده مدینه ایلکه صوده یوزمک بیت

بزکانه بدانش بیا بند راه ز دریا کند زینست آینه
 انوشه فتح همه و فتح نوینک خنک و خرم و خوش حال
 معانسه در بیت بدو گفت پیر که از شهر یاره انوشه
 برز تا بود روزگار و غریبه طوبی له و ترکیده بود
 و تار سیده شکا معانسه ده کلور بیت فر و غشت
 جسم و روز از خنده انوشه که گو خود پرورد و له
 علی طریق الاستهزاء بیت انوشه که گوید گوهر بدید
 در و داز شما خود برینا سبز آسیمه مختل الدماغ
 و نک و دینک معانسه در بیت مراد به بردن زبوا
 بدشت سپهر از خورشید آسیمه گشت آورد کامو که
 و مختل جنگ در بیت نهادند آورد کامو بزرگ و جنگی
 بگردار ارغنده کرک و له خورشید و بگرفت نیزه بدشت
 باورد که رفت چون پیل مست آغشته اصلغش معانسه
 آغشتی دهن طایفه و اسم مفعول در بیت ز تورانیان
 گشته ام فر چنان که شد خاک آغشته از خونشان
 الفقه فتح همه و سکون لام و فتح فاعل سکون قافیه
 قانج و کسب معانسه الفقه مصدر بدیر بیت بگردار
 اگر کردی ز الفقه خویش خور دی

مع الیاء

امور آمو نوینک و خن و بدیر چوین ارما غید که خوارم
 و لایق کیدر بیت باموی لشکر کهی ساختن شب روز
 ناسود از تاختن اسپری کسر همه و فتح بار قار ایله تمام
 و کامل معانسه در تپری حذف همه و ضم سین ایله

لغز بیت زبان اندر آرم بنزد دره چو گشت این کرب
 داستان اسپر اسپنور کسر همه و فتح بار قار و ضم نوینک
 و اما دافز اسباب اولاد از او جاریه سیدر منظم الفقه
 بیزن آن قتل ایله بیت بچهره چوماه و بنام اسپنوی
 سین بکرو دلب و مشکور از در الله ایچون ایس حبشه
 نه و الله ایچون ویرین صدقه شکرانه معانسه بیت
 و کز ایرکله هر چه بایست بود یکی سنج یا قوت بدو ناسود
 و له ز مردان و از جنگ و نیزه دست به ایزد در هر چه
 بایست است باب الیاء الوبی مع الالف
 بالامو و اوج معانسه و کز در بر ترقه و قانج بیت
 بهال بود چون یکی سر و برزه بگردن بر آرد زبولاد
 و تیری یک آت معانسه که عریده جنب وینور
 بیت زود آمد از کوه و بال از خفا و یایا خسر و
 آرا خواست و تیر طایغ و کوه معانسه در بوج
 معن شهادت ده چو قدر بیت فسوگر چو بر تیغ بالار سید
 قی و اسب اسور بال کشید و له بر آمد بران بند بال
 چو دود بند پیش دستان و سیمغ زود بر تاخت و ضم
 بایله بکت و جوا معانسه در بیت همی بدرو و بدرو
 بر با هم از و دادیم و هم زو ستم بوا محمل عاده
 معانسه در اصله بوا در آخوند دال محمل و بیت
 که خرم بوا میهن و مان توه بکتی پراکنده فرمان تو

مع الیاء

باب بدرو و الیاء معانسه در بیت چو از دباب تو خوا

نه انگیزی از هر سوی همتان با نو کشتب رستم قزیدر که گو
 مشکو سی و نیزن والد سیدر بیت بهی دخت بانو
 کشتب سواره بهی داد کرد کشتب نامدار بوب ضم با ایل
 نفیس آود و سترسی خالی و کیچی کی بیت بکستر دبو بندر
 بارگاه نشست از برگاه خضر و بگاه **مع الف**
بایت که کلو مفاسنه که عبیده حاجت دینور بایستن
 تا خود در کلو اولی مفاسنه مستقبلا تنده پس یایه
 ابد اول نور بیت که اکنون که یزدان بود یار منده بکرد
 بایسته چرخ بلند **بیت** ضم با ایل قنداره تربیت شهر
بیت ز زابلستان نامد رایای بست ز نوئی نوشند

عبدالدرست **مع الجیم**
 بر خنجر از همه و غار همه ایل علی و زن سمندر او لوده
 آغ بعمقد که عبیده کا بوس دینور بیت سوز دهن
 بصدد دل دویه بچکس بی بر خنجر سوبده سکون را و فتح
 خایله ده کلمه زنت که شمس فخری یورر بیت چنان دخوا
 شد ظلم از نهیبتس که پندار و را بکرفت بر خنجر است
 اغاجی دخی یورر بیت بوصول تو فرایم بدم از مکر
 تا فراق آمد و بکرفت چو بر خنجر **مع الجیم الف**
بیت بسجید دغ اسم مصدر در حیات ایلک و برایت غم
 و شروع ایلک مفاسنه بیت بخور دغ چو کردند سوشن
 زینند و از و خور دغ و بیچ و فعل امر دخی کلور که
 بوبیتده در بیت بکفت سواره شمر منکر ایچ و خود کرد
 سیاوش بیچ با اصلده زاید در تهر که میر خور

بیت میداد چو نظم نامرا بیچ باقی نگذاشت نامرا بیچ
 سجیدر دخی یورر بیت بسجید کارگاه ز کلکش
 کار صد دستور آیده بو کلمه ده لوزی شیوع بولمغه
 نفس کلک جوذا اولوب بر باد دخی ادخل اول نور که
 بوبیتده در بیت شوم کفت و بیچ این کار کفت
 بخوشتان بگویم که مارا چ رفت **مع الف**
 رخ حصه و بهره و برز مفاسنه در بیت کجای آن
 برو باز و و تیر چرخ که اکنون نگار از آن بیچ رخ

مع الدال
 بر دفتح با و سکون را ایلک اسم فعل امر در یولدن صاول
 و او زان اول مفاسنه دار و بر دگر و فر و لمی و یو
 کنایت در بیت پوشیدر رستم سلیم نبرده باور دگر کفت
 با دار و بر د بکیده لفظ عربی جمع بلد در شهر مفاسنه
 اصل بلاد در فارسی قاعده سی او زره اما له او مشد
بیت بخوان چنان شهر یار بکیده نبودی جز از کوردنار
 باور دفتح و سکون را ایلک خواسانده بر شهر در خس
 ایلک تسار اسنده اصلده باور د بایسته اسمید کلاوی
 اول یری کندیه اقطاع و بر دکه اول شهری بنا
 ایدوب اسمی ایلک مستی اولدر ایدور دخی دینور
بیت میان سر غلست و باور دو طوس و ز باور
 بر غلست آواز کوس **بیت** با و بین همه ایلک قانع
 و خستود مفاسنه در بیت بکن بیشترین دلت با
 زنده باد خدای جهان کن بسنده و برابر و کافه مفاسنه

پولادونو
بر دیو سیمند

کلور بیت وزوشد کر زنده پولادونده که باوی
بکشتی نیامد بسند بند مو و جملہ و مکر معناسنه ده
بیت بسے کشته ام در فراز و نشیب نیم مرد گفتار بند
و فریب و له می همچو زوبان بند آورده چه سودست
هم سر به بند آور **باد** شد ضم تا ایلہ لغز و غصبت ایلہ
همین من در بیت با کوس برزد یکی با وندگی است
شد ست و تمثیر کند و له چو الکو آواز رستم شنید
دلش گفته از من می بر طپید **مع الدال المعجمه**
حالا بوالفاظ جمله سی دال ممل ایلہ او قنور کن اصل
لغت او ز ریه تعویب اولند **بالا** دید که آند که عید
جنیت دینور آفریدن دال حذف اولوب بالا
دینور نه که ذکر اولند **بیت** به پیشش زبالا دینقا
و پنج که درگاه کار آمدندی پنج بیدرت معاف
وارد بر قواق اغاجیدره و تری جماعت مسند
فعل امر در باستید معناسنه یعنی اولک **بیت**
بگردان چنین گفت بیدار بیده بدین قوخی قال با باز
و تر بر دیو بازند را اسجیدر **بیت** نه از رنگ ماند
نه دیو سپیده نه سنج نه اکواد و غندر نه بیده بونکاب
دیو اسجیدره و تر بر پیوده و بیخ معناسنه در **بیت**
که بهرام دادش بایران نویده سخن گفتن او بود با دو
بیجا و جیم علی ایلہ بر نوع با قوت سر خدر و کهر با معاف
کلور و مشهور در **بیت** شد آن تخت شاهی و آن دستگا
ز کار و بودش چو بیجا دوگاه باد کسر با ایلہ بیدار

و لفظ

و لفظ معناسنه در **بیت** که افرا سیاهش بسیر بر نهاده
نوگد جدار و پنجاب و بیدار بیداد مو و ترک ستانده
بر شهر در پادشاهی کا فور نام و جمله اهل آدمی خوار درستم
آن فتح ایلک **بیت** دزیر بود و از مردم آباد بوده کجا
نام آن شهر بیداد بود **بیت** شد ضم با و تشدید بین ایلہ
تخفیفی دخی جایز در مکر معناسنه **بیت** چو زانند
یکی تیغ زده که سدرنگ ریزش برنگ شد بخرد عاقل
معناسنه در با ایلہ خردون مگر **بیت** شد بخن
موبدا و ردک ساره شاک و هم بخردک بر از
ضم با ایلہ ابرازیدن فعل مستقبل در با قشمتی و
لایق اولق معناسنه **بیت** بر از درگاه و کنت
کیان بهوشاد مردم ازین دودک به آفرید با
همیشه سیدر های دخی همیشه سیدر ایکنی ارجا
شاه اسیر ایدوب رو بین در شهرنده جنس ایلدی
اسفند یار کا شان یولندن اول شهره واروب
ارجا بسی قتل ایدوب همیشه لری خلاص ایلدی
بیت هار خردمند و به آفریده که باد هوا و ایشا
ندیده ببردند از ایلوا برهنه سران هندی پار اسیر
دوشه دختران **بیت** شد ضم با ایلہ بسودن دغ فعل
واسم مصدر در یوفکن و لمس و سورک معناسنه
بیت چنین گفت پس ما مور با فروده که این را بتندی
ناید بسود و له طوائف بچی اندرگو هر چه بود
زدیار و از کوهر ناسود یعنی لمس اولنما متی که ناسودن

و غنچه که پند **بالید** بالیدن در فعل ماضی در او زنی
 و بیونک و نشو و نما بولن **بیت** دلش آزه ز سدا بچینی
 آکهی **بالید** پرگاهش بهشتی بدو و اصله باد زود
 الف حذف اولند **یا** خود **بار** الصاقیه در مرکب اول
 در و د اسنک و سلامت مفاسسه در بانش ایله استمل
 اولنور ایسه صاع و اسن اول دیکله **بیت** بدو گفت
 خسرو که بدو د بانش **چها** جا و دگاتار و تو بود بانش
 و کردن ایله استمل اولنور و دواع و مفارقت مفاسسه
 اولور زیر او د اعهده بری برینه صاع و اسن اول
بیت بدو و کردن رخ هر که **بوسم** همان اشک بزم
 بیه **بهر** ادسیا و شک شبرنگ آت **در بیت** چنین گفت
 شبرنگ **بهر** ادراه که فولک **بهر** زین سپس **ادراه**

مع الرأ

بیور کسر با ایله زبان پهلویه اول بیک عدد در
بیت کجا **بیور** از پهلوی شماره بود در زبان دری
 ده هزاره و قضا که دخی **اسمیدر بیت** نه قی بیت دایم
 ز جیشد غره که **بیرید** **بیور** میانش **باز** قضا که او یک
 آت مالک او ملکه **بواسمه** مستی اول که اکثر **بیور** است
 دیورته که خاقانی **بیور بیت** دوش محمد از در مهر
 بنو تست **آت** دوش **بیور** سب بود جار از دما
باخر و خاور ایکیه الفاظ اضداد دندرم مشرق
 و هم مغرب مفاسسه در قرینه ایله مقصود معلوم اولور
 بویته **باخر** مشرق خاور مغرب مفاسسه **بیت**

چو مهر آورد سور خاور کریم **هم** از **باخر** برزند باز تیغ
 بوک **بیانده** بر عکس **در بیت** کنون خاور آراست **با** باخر
 ای **بشکند** **بیت** **بیران** **زوله** چو **پیران** **زرد** پوشید
 سوی **باخر** **کشت** کینه **فروز** **وله** چو **خور** چادر **زرد**
 بر **کشیده** **بید** **باخر** چون **کل** **شبنلید** **وله** **ای** بود
نیزه **تب** **کت** **روزه** **سور** **باخر** **کشت** کینه **فروز** **بیر**
اسب مفاسسه **در بیت** که **زین** **را** **بند** **دارم** **از** **بیت**
به **نیروی** **زلم** و **فرمان** **هور** **اصله** **اشتر** **آت** **مفاسسه**
وصف **در** **تته** که **بویته** **وصف** **واقعد** **در بیت**
چو **پاسخ** **ندادند** **نستور** **راه** **را** **یک** **بخت** **آز** **باز** **هور**
و **وصف** **مذکور** **مفاسسه** **اول** **دو** **مغ** **مسعود** **بویته**
و **اضحی** **در بیت** **بورشد** **چو** **تو** **از** **بیش** **خون** **که** **ز** **دش**
بر **بخش** **و** **بر** **پهلوه** **بخش** **آت** **از** **قید** **سید** **اصله**
الواندن **رنگ** **فستی** **در** **باد** **سر** **تیکتر** **و** **سر** **کست** **مفاسسه**
بیت **جرا** **پیش** **کاو** **س** **بر** **در** **نوا** **یکی** **با** **دست** **نامو** **پهلوا**
با **دغ** **سکون** **دال** **و** **فتح** **غین** **موج** **ایله** **خانه** **تاب** **بست** **نید**
ایچنده **یل** **کوف** **کوف** **اسر** **بیت** **هر** **کله** **تابش** **فتد** **در** **چا**
ز **تابش** **نشین** **با** **دغ** **کد** **بیر** **موت** **جیوندر** **وقیل**
در **سیند** **یکیم** **در** **که** **رستم** **جنگه** **کیر** **ایدر** **بیت** **از** **ایران**
بیره **بر** **امد** **بار** **که** **آمد** **خداوند** **کوپال** **و** **بیره** **میان**
بسته **و** **نیزه** **و** **خود** **و** **بیره** **همی** **کرد** **اسبش** **بر** **امد** **بار**
وتاه **مازندان** **وصفده** **بیت** **چو** **بشید** **شد** **چون**
یکی **پاره** **بره** **بسر** **برش** **بولاد** **و** **بر** **تنش** **بره** **بوک** **بیر**

دخی دیوار از شاره آنده محکمه کلور بر تپه مغاسه وارد
 بتر است و فوق مغاسه **بیت** سخن چو ز بس بر
 دستان سام . نشست از پرچم و نیز کام . و بری
 سینه نیک طرف بزمین و طرف شمالید که ایکی پستان
 طر فیدر **بیت** از پر و سینه اشکیوس فلک از
 دست او داد بولس . تجار از سینه مغاسه مشهور
 تته که بوبیده در **بیت** پیاده ز در بر می سرش و ترو
 ستر پشت و بال و برش . و بر وطن و قرا که مغاسه
بیت زهر بر و بوم و فرزند خویش . بگویم و از بر
 پونو خویش . و بر میوه و ثمر مغاسه در کرک با کول
 اوله کرک غیره که اوله **بیت** درختی که شیرین بود
 نکود کسی که آزار او . و گو آنکه شیرین نباشد بر
 ز پا اندر آید ز ناکه سرش . تجار از نتیجه و فایده مغاسه
 کلور **بیت** بد و گفت کار شاه پیر و کره ایی یاب از آخر نیک
 بار بود دخی بر تپه مغاسه وارد بر تر بوک محل مغاسه
 و بر کره و قره مغاسه و تر راه لوجلیل مغاسه
 و بر دیوان پادشاهی مغاسه و تر از دین دستور
 تته که بوبیده از مغاسه در **بیت** در بار دوان
 بر ایشان **بیت** . روانی ز در و براد ز نخست
 و بوی و کردی مغاسه ده کلور که عبیده جید
 و رقبه دیوار و بوم و غیره **بیت** بجوای شکر زخم
 از شهر یاره و کره سرش را بکنند ز بار **بیت** بهای
 چون نمین مغاسه **بیت** دو یاره بهای و دو کوا

یکی طوق پر کوهر شاره وار **بیت** اصل بچاره در کاف
 اولمشد **بیت** هو بود گشت از چو ناکار شده سپهر
 از این کار بچار شد **مع الزام**
 باز بر تپه مغاسی وارد بر تر طوعان در که آنکه نکار
 اولشور و بر دخی قولاج در که عبیده باغ و دیوار **بیت**
 بد و گفت رو خجری کن درازه آباد شده از چو نیک باغ
 و بر قول و باز و مغاسه در که عبیده عضد دیوار
بیت جواز جها بخوی بردش ناز که از این سو تخت
 اکنند باز بر زخم با و سکون را ایله یوج و بلند مغاسه
 ببلند بالای بوز راه . بر و باز و تیغ و کر زمر اوله
 خواهی بخیر تیغ و کر زمر . منس بر دارا و بالای بوز
 تیغ تمک و قامک ایکی ده بلند دره و بوم کک و
 بلند مغاسه ده کلور **بیت** چو خورشید بر ز در بر از
 کوه میانها بستند توراکر و ده و تر بیله و حسن و
 مغاسه ده کلور **بیت** در یخ آن بر و باز و دیال او
 با چهره و بر ز چنگال او **وله** در یخ این دلی و چند
 سپاه . که با فود بر زنده و با تیغ و کاه **بیت** ز فتح با سکون
 کاف قاری ایله غم و باده در و قیل مهانی شرب
بیت به یکماز بنشت یک روز شاه . همیشه و بزرگ
 ایران سپاه **وله** تو با این سوارا بس ایچنده بیار
 در ایکیماز چند **مع الزام**
 باز کو مرک و عشر و خراج مغاسه در باج معز **بیت**
 به بچاره که باز و سا و گرا پذیرفت باید زایکرا

باز خواه کوهی و بازگاه کوهی که در قله مکان در بیت
 چنین گفت پس کیو با باز خواه که کشی که امت بر بارگاه
 اگر باز نزدیک شاه آورند و کوه سر برین بارگاه آورند
 بونده باز خواجدر **مع التین**
برطاس حد و در و سده بر شهر دره و قیل ولایت
بیت تخمین زنیاد کج عوس و زحی و ز برطاس
 از روم و روس **برجیس** ختم با ایل سماز ساد سده
 بجم مشرب **بریت** خورشید پیش چاه آفرین و خشنده
 برجیس که آفرین و نجوم سبده سیاره جلد سی
 بوبیتده مذکور در **بیت** کواکب و تیر و تاهید را
 چو خورشید و بهرام و برجیس کیو **ایوس** فتح با و ختم
 یا خطی ایل امید مغانه در **بیت** بیوسم بند این
 بگاوش شاه و بنزد چو آمد ز لشکر سپاه و گنبد
 نه سوینور دیو قولی قورب و کلک مغانه ده
 کلور **بامس** مقید و بارسته مغانه در قس فتح
 میم ایل قید و بند در شاهانه محکمه کلور **بیت** چو
 و توانا و کربدم به پیر در کتوف چو بامس شدم
بلاس ملوک اشکانیان در که طبعه تالشه در اوج
 پادشاه اسعید بر **بلاس** بن بهرام بن شاه پور
 بن اشکانیان دارا در اوز بریل پادشاه اولدی
 و بر **بلاس** بن فیروز بن بهرام **بلاس** مذکور در برتو
 اوز ایکی بیل و بر وایند بکرمی درت بیل پادشاه
 اولدی و بری **بلاس** بن اشکان در که این عم آشک در

فیروز این کیلکوس سینه را اوز ایکی بیل پادشاه
 اولدی و طبعه را بعد از که ملوک ساسانیان در برتو
 اسعید که **بلاس** بن فیروز بن یزدگرد بن بهرام کوز
 بش بیل پادشاه اولدی **مع التین**
بخشایش رحمت و شفقت مغانه در بخشنده و نسم
 مصدر در بخشنده اسیر ملک و مهر باند بخشنده
 و به ایلک مغانه بخشاید ایلک مغانه قریه ایل
 تمیز اولور **بیت** سرش ایل کوزه کا و چهره بگویم
 نه بخشایش آرم نه مهر بخش بخشنده فعل او در حصه
 مغانه ده کلور و بکوز بر جند ده بخشیش **بیت**
 برین همیگشت کرد سپاه بنداک از بخش خورشید و ماه
 و له چو پیداشد آن چادر عاج کون و خور از بخش در پیکر
 آمد بر و **بوش** ختم با و کسر و ایل و جود و کون مغانه
 بودند اسم مصدر در **بیت** هر آن چیز کو ساخت اندوز
 برانت جوغ و اوزار و **مع الطاء**
بربط جعفر و زنی اوزره قوپر دید کلری الت لهور
 ختم با و نایه غلطه زیر ایل ببط در کتور کار کون
 مشابیه اولمغه بوا سله مستی اولدی **بیت** پرستند کانی
 ایستاده با اباربط و چنگ رامش سراز اصل کسر
 که بوبیتده اصل اوزره کلمه در **بیت** بربط چو بایست
 بر ساخت زوده بر آورد باز ندر کسر
مع الفین المعجمه
 بالغ ختم لام ایل او کوز بوبینوز ندر اند کلری قدح در

انگله شراب چو لایت بیالغ خورد می چو مستی کند
بیاران خود زیر دستی کند **مع الحاف**
بطریق لفظ عربی رقت رساده مجتهد و صاحب مذہب
منزل سنده در تنه که مطران قاضی و استفت مفتی
و قیس مقرر و جانیق امام و ستاس مقیم و مؤذن
منزل سنده در بیت ز بطریق و از جانیق شهر
هر انگس کش از حد می بود بهر **مع الکاف**
بزشک کربا و زار علی ایله طیب مغاسنه در
نه آخ خشک از اخویش یا بزشک هم جارغ بود و خوش
بزشک **مع الکاف الکاف**
بهشت کنگ فتح کاف فارسی و سکون نون ایله دار ملک
افراسیاد بیت می بود یکسال بهشت کنگ و براسو
از جنبش و ساز جنگ با درنگ تریخ و تارخ در بیت
یکی نامه فرمود بر خشم و جنگ و زبان تیز و خساره چون
با درنگ بیدرک قوای پیرا غنه مشابیه بر نوع اوج
در نیدر بیت یکی بیدرکی نشانده بیره که از سیم
تیر چو خست پیر بارک فتح را ایله اب مغاسنه در اکثر
بارکی یا ایله در بیت کنون رستم آن بار کشی کوفت
ز راه و زرنج اندر آشوفت و بوانجخت آن بار کشی از جا
سور شکر خوشی کش کرد در بارک اوج معنی و ارد در
پیران مغاسنه و بر میل و هوس مغاسنه و بر
و لوازم و هماندر که عیدیه چهار دیو رنج ایچیم کسر
بیت سوار و پیاده بآیین و برک هم زیر جوشن هم

زیر ترک بلک پیران و برک مغاسنه در لام رافق بود
بمزرکه و شایخ هم هر چه بود ز بلک درخت و
زکشت و درو **مع الکاف**
بیل مع و طیر ما نوس و بیلید دید کلر شراب مغاسنه
کلور که ز کیده کلندر دیو رنج توار میکس از اوج
بپیار تا سر یکی بیلید و له یکی بیلید سرخ در جاکم ده
تشتی پروی زواره بخورده زواره چوبیل بکف بر نه
هم از شاه کاوس اگر دیاد بد دل بود کسر قورق
مغاسنه در بیت دل مرد بد دل کبر از تن
دلبران ز خفتان بریده کفن بد سکا کاف عیله
بد اندیش و بد کوی مغاسنه در بیت یکی شراب
از پی سکا به از غرغناد و هشتاد کاف بال
انسانده قول و غصه و قوش و قنات و جناح
بیت زمانه بر اندیشه شد زال زره زمانه برادر
بال و بکتر در **مع الیم**
بد رام ختم و مسرور مغاسنه در بیت غانم که کجور
از بخت خویش و شود شاد و بد رام بر بخت خویش
وله چو رستم دل کیو بد رام دیده بشکی و از اسر نجار
دید بچکم فتح با و سکون جیم فارسی و فتح کاف عیله
صفه و خانه تابستانه در بیت هزاران بد و اندر و سچ
و خم به بچکم درش سوی باغ ارم بام او اوشتی
مغاسنه در و صیام مغاسنه ده کلور بیت یکی مرغ
دارد پریشا گام و نشیمن بیام این بود آن بشام

بیم توقع شد در نه که امید توقع خیر در بیت نشست از راه
 نازر سمند همرفت ز شاییم گزید بهرام سبزه ستاره
 مرغ یکد زید رسا خامه ده اولور بیت چو شد رو
 کیت چو درای قیره نه بهرام پیدانه کیوانه تیره و کیوانه
 اسمیدر که کوزر سپهسالار او غلبه در بیت بنمود
 بهرام کوزر ز راه که این نامور لشکر و مرز راه و ملوک
 فرسک طبقه غلته سنون که اندک اشکانه دینور
 بر پادشاه سمیدر بهرام بن شاپور بن اشکان دراون
 بیل پادشاه اولور طبقه رابعه سنون که طبقه سانیان
 بش پادشاه سمیدر بهرام بن بهرام بن شاپور
 اردشیر بابکان در اوج بیل ایله اوج آری پادشاه اولور
 قبری بهرام بن بهرام مذکور در یکی بیل پادشاه
 اولدی قبری بهرام بن بهرام بن بهرام مذکور در قبری
 آری پادشاه اولدی او چلی بو اسم ایله مستی
 اولدی قبری بهرام بن شاپور ذوالاکتاف در
 اون اوج بیل پادشاه اولدی قبری یزدجرد اولور
 که بهرام کوزر دیکلمه مشهور در الشمس اوج بیل پادشاه
 اولدی باد و دم غور و کبر در کنایت در باد ایله دم
 مرکب در بیت بیار است آن جنگ را بلیسم همی اند
 چو شیر باد و دم بادرم سکون دال ایله بهوده و
 باطل مفاصله در بیت مکن بکینه برتن خشم که کیتی
 سنجست با بادرم برام اول بهود نیک اسمیدر
 بهرام کوزر مالنی آلب لنگ ستایه و بردی برسم

فتح باو سکون را بهر مکه و فتح بین مکه ایله بر کلاه که
 جوسیدر آتش عباد اندک کرده و غیر بسنده دخی آله
 طوتر لر بیت سروتن بشویم برسم بدست و چنان
 چو بودم دیزدایرست بوم بر قاج مفاصله و ابر
 بر بیقوتی دیکلری قوشدر و بری محل و مکان
 مفاصله در واکلماش و نطس اولماش بر در بیت
 زمین که دارم برو بوم سست اساس بر و لب
 نتوان در دست و مطلق زمین و مکه مفاصله ده
 بیت هم بوم دخم کل و مشک بوده ندیدند جای که
 او خشک بود بیت لغز مود صد جا به دیار روم
 هم بیکش کوزر و ز بوم و تو بینه بوم مفاصله
 معلوم اولدی بیت نیا سود یک تن ز بوم و شکار
 یکا یکسواره یکا شهر یار بزم صحبت و عشرت مفاصله
 بیت چو فرزند و داماد او را برزم تبه کرد اگر کنون
 میندیش بزم مع التوی
 بامین به راه اعمالند ناجیه باد غیس ده بر قصبه
 بیت سورج و بامین فرستاد شاه بیه بند و
 اندر ز باد شاه بشوین علی و زوز زودن کشتاب
 او غلی و اسفندیار قزند اسفند را یکس نامید نام و
 کتابیون لقب دختر قیصر د حاصل اولدی بیت
 بشوین دکر بود شمشیر زن نه نام بردار لشکر شکن
 بشوین مفاصله غویسه بدخوی و میگوید کله جانور
 مفاصله در نه که لطیفی بیورر بیت کسه کو بشوین

و نقش برینه که ز کیده بین دینو میخا ده
 کلور

اصفهانده اولان مرغار بکس اکا منسوبدر یکم یکی
 میل بادشاه اولک بلبل **بیت** شین معجایله بر مبارز تور اندر
 افراسیاب پهلوان **بیت** ز ترکان بیامد دلیر جوان
 بلا شایخ بیدار دل پهلوان **بیت** بر یکم در که رستم جنگده
 کیرایک **بیت** تهنن پیوسته بر یکم **بیت** نشست از برادر
 دما **بیت** تر واینده اکا جتن کلدور و تر واینده دیو
 اکول دریندند و فردوسی روایتی ایله قیلان
 دریندند زنه که تصریح ایله **بیت** یکی خام دارد
 زچوم پلنگ **بیت** پیوسته همی اندر یکجک **بیت** ز خفتان
 و جوشن فروز داندش **بیت** همی نام بر بیان خواندش
 ز رخ اوسته جوشن جوشن اوسته بر یکم **بیت** کیرایک
 نه که تعریف رستم ده **بیت** زره زره زره زره
 اندر میاه وزان پس پیوسته بر یکم **بیت** بر کشتن آت
 مخصوص بر یکم در که جنگده کیور **بیت** ز اسبافو
 ریخت بر کشتن **بیت** زره پاره شد بر میا گوان **بیت**
 یو فارین دیملد بر لفظه منسوبدر **بیت** ز غنین
 برو تاراه برین **بیت** چو کرد در تخت و تاج و تکیه
بیت رستم قند کبیر کور در ز او غلبه زین
 دخی دیور **بیت** سبک برین کبیر بر پا چیت **بیت** میل
 کشتن از دمار **بیت** افراسیاب قور منیره **بیت**
 بر شکار گاهه کور یک ایله عاشق اولد قور دخی اکا
 مایل اولوب سراینده پنهان ایله افراسیاب
 خبردار اولوب بر قوبیده بدی بل حبس ایله رستم

تاج مورنده افراسیابک دارالملکته کلوب منیره **بیت**
 ایله قوبیل **بیت** افراسیاب منیره ایله ایران منیره **بیت**
بیت محله صوقا قیدر کور ایله قور بودر که محله تک
 مجموع صوقا قیدر و اولر نه کور دینور و برین **بیت**
 صوقا مناسنه در **بیت** بیستند آذین بشهر ویرا
 هم برین و کور و بازارگاه **بیت** سکون با ایله
 کباب شیشی در **بیت** که اورا به نیزه بر افراختی
 چو بر باب ز رخ بر ساخی **بیت** افراسیاب **بیت**
 بر پهلوان تورانیدر کور در ز او غلی بر نام آن قتل ایله
بیت به پنجم چور نام کور در ز بوده که با بار مان او
 نبرد از مود باستان سکون بین ایله ایله و قدیم
 مناسنه در **بیت** بد و گفت نشیند رخ دستانه
 که دست از دست از که باستان **بیت** نه تباشی بدی
 نیزه است **بیت** یکی تو بخوان نامه باستان **بیت** بار کین
 سکون را به همک و کسر کاف فارسی ایله باو فارسی
 دخی مروید را اول چو قور بودر که مر دار و ناپاک
 صولر ایچنه آفر **بیت** تی پهلوان از اکرو غاست کین
 کشیدند و نیمه تا بار کین **بیت** با فرین با ایله آفرین دخی
 مر کیدر آفرین دخی الف حذف اولمشد و آفرین **بیت**
 و مدح مناسنه در **بیت** همانا که تو خود ز ترکان
 که جز با فرین برزکان نه **بیت** مع الواد
 بانو خاتون مناسنه در که ترکیده فادین دینور
بیت جین زمان با نوبی کیو بوده که دخت کین

نیو بود با هوای دکنی که چوبان و دوده جی الیه طور
و مطلقا اعاج و کرسته مغاسنه کلور که عید خشت
بیت بر دند بسیار با هو و تخت و نهادند بر تخت
زیبا درخت بر و ختم با ایله حاجب مغاسنه ابرود
مخفف ز بیت یکی نامدار بر و بر کره و بر گرفت
نامش کر و زره و له دل رسم اکنده از کین است
بر و ماش یکسر پرا چین است مع الیا
باد افرو فنج دال و سکون فایله خواش و مکافا مغاسنه
بیت همیگفت هر کس که جوید بد و نه پیچد زیاد افرو زرد
پونده یکی لغت دخی دارد در باد افرو زیاد الف ایله
نه که انور بر بیت زینر کین بساند بشیر شاد و له
ز آب که در بار دیاد باد افرو و در بار دیاد افرو یکی الف
زیاده سی و فنج فایله نه که شاعر بر بیت بچار نهی
پاداش نیکی و بچار بر باد افرو باره بر فاج معاف
دارد در بر شان و خصیص مغاسنه در باره تو سنگ
نصو صکده و یکدر و بر کره و مره مغاسنه صد باره
یوز کره کبی و بر یو کلو و مختل مغاسنه ریاضت باره
و مختل باره که ریاضت و مختل و یکدر و بری
بار و و شهر دیوار در بیت سدر باره و در هم انگاه
نماند در و باره جانشست و بر راسب و آت مغاسنه
بیت پد باره کو چماند بچنگ نماید بران رو جنگی
بر شده بلند و یو کسک اولش مغاسنه در بر شدن بلند
اولش مغاسنه در بیت بنمود تا کیو با پیر رفت و بنزدیک

آه بر شده باره رفت برده فتح با ایله بسی اولش
کرک ارکک کرک دینس بنده دخی اخف در بیت همیوم
زیر و زور کرده دیده کهان کشته و مهتران برده دیده
بنده مطلقا اسیر در کرک خانه زاد اوله کرک بسی اولش
اوله و کرک دینس کرک ارکک اوله اسیر دینس اوله
اسمی داه و کینز در ارکک ایله غلام در بیت سپاه اندر
پراکنده شده زخم و مرد و کودک هم بنده شد بجا ده جیم
عزایله یاقوت سرخ در بجا دخی دینور نه که ذکر اولی
بیت کمرهای زین و بجا ده نایع و ز دیبای روحی و از
علاج و له تو کفتی که بجا ده بار دهمی و بسنگ اندر
لاله کار دهمی و کمر با مغاسنه ده کلور و بو مستور در
نه که خافان بیور بیت اقلیم کنایه که ز جاسوسی عیش
بجا ده نیار که کند کار بچاره کمر با و سکون با ایله
ایکی مغاسنی دارد در بر بل و مصیبت و دایه در بیت
مکرر کرک کرک خود چاره نیست و بر ترز مکرر بچاره
نیست و تجارت مهول و قور فنج مغاسنه ده کلور بیت
جباران کوه نظاره بود که از دما زشت بنیاد
بود و له دو تیاره زینکونه بچان شدند ز تیغ دل
سام بیچ شدند و بر بر لب تاب و عا جو در بیت
هم زیر فرمانش بچاره انده که با سوزش و در بیت
بجینه النفس نه مغاسنه در و عا جو و کفر و در
مغاسنه ده کلور مصدر بجینی در بیت دو یل دریم
آمیخته در نبرده یکی بجینه سدا زاع کار و کرد بویره

با ایلک ویره دغ مرگبد ویره محض و صرف معناسنه در
 برسنه به خصوصیتی اوله با ایلک مرکب و لحن علی الخصوص
 معناسنه اوله که عریده لاسیما و خصوصاً دینور بیت
 برتریم ز آتوب بدگوهره بویره ز گردان نازندرا **اول**
 سزاوار هر کس بخشید کسج بویره کس کس فزون نورنج
باشکونه رسی و معکوس و مقلوب معناسنه در بازگونه
 و وازگونه دخی دینور بیت بدین باشکونه دو لشکر دما
 سنجون برآند در ناگاه بهره حصه و پار معناسنه بیت
 از ایران دو بهره بونماخ آوه چه آباد و دیران هم آوا
 بدره فتح با ایلک لفظ عید را و نه بیک در هم اولای
 کیه در بیت پذیرفت هر چیز کا ورده بوده طرائف
 و بذرده و بزرده بود **بستوه** عاجز و درمانده معناسنه
 با ایلک ستوه دغ مرگبد رسته و غر معناسنه در بیت
 ز راه جوم برسد کوه شد دلش رجفا بود بستوه
 بارگاه ایکی معناسی و اردر بر بارخانه معناسند
 یعنی یوک یاب تو کجی مکاندر که او زرنه خیمه نور یور
 بار بونده یوک و حمل معناسنه در ته که معور یور
 بیت منعم بکوه و دشت و با با غیب نیست هر جا
 رفت خیمه زد و بارگاه **سأ** اکثر مجاز مرسل طریقی ایلک
 مطلقاً چادر و خیمه معناسنه ده کلور و بر دیو تخت
 معناسنه در بار بونده اذن و دستور معناسنه در
 و دیو و ملاقات معناسنه ده کلور یو معناسنه
 برینده نگاه ایلک ترکیب و لحن محلی دیو معناسنه

اوله **ریت** بسیار بار آن زمان گفت شاه که بنشین
 بره بر در بارگاه یکی راعده بار در پیش من نه بیکایک
 مردم و خویش من **براه** ضم با و راه جمله ایلک ریت
 و زیبا و لغز معناسنه ده کلور **ریت** چه چیز است کم راست
 کو پیش شاه نه رویش نکودنه رایش **براه** بویه بار
 خطی ایلک آرزو و اشتیاق معناسنه در بیت مرابویه
 زال سام است گفت چنین آرزو را نشاید نهفت
بسنده برآرد و کاغ معناسنه در بسند دخی دینور بیت که
 ذکر اولکند **بیت** بسنده نباشی تو با بلیق از ایدر
 یکی انجمن نه ضم با ایلک ایکی معناسه و اردر بری کوک
 و دیب معناسنه بیت هم تختشان از بنه برکنیم
 بیوم و بر آتش اندر زینم **وله** چهل رش بالا و پنا
 چهل بگردان رش در بنه آب کل و بر مسافر
 اسبابه و اغریخی معناسنه در بیت و زان پس بدو
 بر میمنه سیاهست بسیار و پیل و بنه **بنگاه** ضم با
 و سکون نوا ایلک مسافر اسبابه و اغریخی اولدوخی
 بر دریت به بنگاه دستاخ شوم دستور شوم سینه
 زین خشکیها مکر **وله** بدانیش کرکین متوریده اش
 زبنکه به بیشه در آمد خمش **مع الیار**
بالای یک آتدر که عریده جنب دینور بیت ز بهر
 اسب بالای خواست همان جا به خسر و آرا خواست
 بارکی فتح را و کسر کاف فارسی ایلک آت معناسنه
 حذف یاد دخی لغت در ته که ذکر اولکند بیت چو بر نیزو

بارکی برنست و رفت اهر فر با فصول بیت **بسی**
 بسودن دن فعل امر در آل یومین و لمش معنای
بیت چو رفتی بر تن نیک بسیار چهره بیار و بسیار
 روشن بهر روز زیستن دن فعل امر در شام معنای
بیت بدو گفت افراسیاب را بر سر و همیشه بر نشاد
 و هر روز که به ختم با ایله نور دن مخففه را یکی معنای
 بیت کنم بازه آیین فتحاک راه به مشک سارا کنم خاک

باب الباء الفارسی مع الله

پارسیا عقیق و صالح و متدین معنای در بیت
 خنک آن کسی که بود پادشاه کنی را و دارد دلی پارسا
 پیران سر قوم لای و اختیار لای معنای در الف ایله
 اکثر پیران سر دیور **بیت** پس تا زبیرا چه آمد مرا

ازین بخت بد نیز و پیران **مع الباء**
باب طاقت و جلاد معنای در بیت اگر خود ندان
 پایاب جنگ و پیران کنم روز تار یک و تنگ و قهر
 و دب معنای ده کلور و بومشور در تنه که خلاص
 بیور **بیت** همت عالی تو در بابیت که ندیدست
 شهرش پایاب **مع الله**

پردخت پرداختن دن ماضی و اسم مصدر در خفت
 النبی جایز در بر تاج معنای و اردر بوبیتده بوش
 و خلای ایتمک معنای در بیت زبیکانه پردخت کردن
 جای نشستند و گفتند هر گونه رای **بیت** موون
 و نیشا بورد و بر سهر در ایکیوز یکرمی آله فریبی دار

نیشا بوره ظهر کجه اولمغه بواسطه ایله مستی اولد **بیت**
 زکرگان بیامد سوی راه پشت و پر آژنگ رخساره دل
 درشت و تو اخی برانده قرار باد غیس دن دخی بر توید
 پاداشت جوا و مکافات معنای در حذف ماضی
 لغت زنت که محکمه کلور **بیت** چنین بود پاداشت زنج دار
 باین بیکر آکچ مره آقوی تا برینه نون ایله ده لغت زنت که
 حکیم سنایه بویور **بیت** دل من کرد قصد پاداش کا کلکم
 در سارا تو شیون **مع الجیم**

بج فتح با و سکون خایله ایلم با صوب بیک و یقه
 ایلمک معنای در تجید دن ما خود در **بیت** لکد بر مرد
 زد در نبرده سروتنش را باز بین **بج** کرد **مع الحاء**
پاسخ ختم بین ایله جواب معنای در مت پیامت
 شنیدم تو پاسخ شنوه یکا یک بکو و بز و بکو **مع الدال**
پند فحش ایله ساده و به نقش حیر معنای در تنه که
 پرنیان حیر منتقد **بیت** دو صد جامه از پرنیا و پرنه
 بدو داد سو کند را به فلکند پرنه کسرتن ایله دم و قلیج
 جوهر پیر معنای فوند در و شمیر جوهر دار معنای ده
 کلور **بیت** ابر میسه لشکرا رای هند زره دار و در جنگ
 روحی پرنه و له بر زین سیمین یکی تیغ هنده جوادسی
 بزهراب داده پرنه و ساده حیر معنای ده کلور
 بو معنای فحش ایله مشهور در **بیت** یکی نامه دارم من
 از شاه هند بنشته بشک سیه پرنه پرنه فتح با و راه
 فارسی ایله یکی معنای و اردر بری اکثر ارباب لغت

باز خیز و نیشا بورد
 مسکه

یافته را و تدر که عریه اکا قناری و غملول دیور و تدر
 البعض بر خوش بوی گیاه بهاریدر و غنل بعض کاکج در که
 ایت او زو منه مشابهدر و قار سیده عروس در پرده
 دیور بیت نه کر باس باشد بسا پرند نه هم نیک کلنار
 باشد پرند و بری ایت چار که قنار احماد دیکه ایله
 مشهور در تدر که شمس خری دیور بیت بوی خلقت بهر
 که گذشت • نیشکر آورد بجای پرند بیکند کسر با ایله
 تور از زمین ده فرید و بنا اندوکی شهر در و قیل سم قندر
 بیت جهاندار پردالتن افراسیاب • نسته به بیکند
 به خور و خواب پایم دسکن با ایله معین و مساعد
 و شفیق معفانه در بیت پدر پیر شد پایم دسکن
 جوانی خردمند و روشن روان پیر اکنند کسر با ایله پیر اکنند
 فعل مستقبل در طاعت و پریشان ایلمک معفانه اکثر
 حذف یا ایلمه را اکنند دیور بیت به نیر و زک ازین بر
 زهنگا بشمشیر پیر اکنند **مع الدالی المبحر**
 پیامید التجا ایلمدر و صفندی پیامید مصدر در بیت
 بدید از بد و نیک بازار او • بیزان پیامید در کار او •
 پراستید کسر با ایله صاچر و صاورد و پریشان ایلمدر
 پراستید مصدر در بیت چورستم بسر بر پراستید خا
 هم جام بر تنش بد چاک چا پرند و ترا و فارسی ایله صو
 و آب و بای کندر پرند مصدر در اکثر پرند و خوف
 ایله دیور بیت ندانم چه چشم بد آمد و یو چه پرند
 آن چو کلبر که رگو پرند و میدضم با و زاده فارسی ایله بعضی

تفتیش ایلمدر پرند و میدر مصدر در بیت سور خانه آفرید
 شافت و زاول پرند و میدر کس ایستافت **مع ارایه**
 پیشیار قار و زه مریدر که بولنی قار و زه طبعه شخص
 مرضی چون کوسر در بیت بزنگ آمد و دید پیشیار
 سوی اندرستی نشت کار شاه پور این و او غل معیار
 بیت برتم فرار پور جا پور ازین یو فاجعه بیدار
 پرند او کسر بن ایله شمشیر جوهر دار در بیت بیندانت
 تیغ پرند آورش • همخواست ازین برید سرش با یکا
 خدمتکار معفانه بیت بدو گفت بهرام شو پایکار •
 بیادر که سر کین کشد بر کنار پاور و قدرت و طاعت
 کنا پندر بیت ستودان همی سازدش زال زره نواز
 همی جنگ را پای و پر و له شکسته سلیح و کسته کمر •
 نه کوس و نه بوق و نه پای و نه پر پیکار فتح با ایله جنگ
 و خصومت معفانه در بیت که فرزان فریبده کفتار
 بس با کشتن ز پیکار او پیکار کر محارب و محاصم معفانه
 بیت چنین پاسخ آورد پیکار کر که ار پهلوان با نام
 پر خاشخ جنگه شتری و راغب یعنی محارب معفانه
 بیت دور خاشخ با یکی تند خو • کر قندر پرست بر زور
 پیغمبر عفره رسول خدا معفانه در و اصل لغته ایلمی
 و خبر ایلمی معفانه در که بر کسیدخ آخه موصل خبر
 اوله بو معنی شهنامده چو قدر بیت که پیغمبر شاه تور
 سپاه کوی پر تنش با درفش سیاه پیغمبر منک • بیت
 چنین گفت گامد ز کابل پیام پیغمبر زنه بود سین دخت

پرستار خدمتکار معنای در کرک ارکک کرک دیش کرک
 بنده کرک قرال اصل پرست ایله آردن مرکب و صندریست
 پرستیک اسم مصدر در خدمت و اطاعت و انقیاد
 عریده خالقه او کور اسمی عباد و طاعت در مخلوق
 اولور اسمی خدمت در بوبیتده عباد و مطیع
 بیت یکی مرد بد اندران روزگار زخم فرید و آمو رکا
 پرستار و با فروز زکیا بزقار شمس بسته میا
 شیخ صدر دخی بیور بیت پرستار اوش هم چیز کس
 بنی آدم و مرغ و مور و مکس و بوبیتده کنیز و جارت
 معنای در بیت پرستار زاده نیاید بکاره و کر چند
 پدر شهر یاره پرستار پرستش و عباد معنای اسم
 مصدر دخی کلوزنه که کفار و دیدار گفتن و دید معنای
 کلوزنه بیت همی گفت کار مرد بارس و پاک پرستار دا
 یزدان پاک پیشکار فرموده خدمت این خدمتکار
 معنای در بیت ورا گفت کشا سب کار شهر یار
 منم بر درت بر یکی پیشکار پروردگار بحسب الله
 و بسلیحی معنای در بیت زکیتی هر مند و خاش
 نوی که پروردگار سیاوش نوی نه بنی که پروردگار
 پلنگ نیاید پرورده خود رنگ پدر مادر آنه پدری
 الحمد لله معنای بیت از افراسیاب آسپه دار
 چین پدر مادر شاه ایران زمین نکاو رنگ ایله آردن
 مرکب یورغم معنای طواره مخصوص و صندریست
 بخش نکاو سپردم عناه زوم بکر بند کبرش سکا بازور

زانو بیکه بر ساح تو را نیدر که افراسیاب طوس سپه سالار
 ایله پیش جنگ اتو کرده اکثر ایرانیلری سحر ایله کلا ایله
 یغور و قار و زر زینه یا غدر دین کجا جبار بازور
 نسته بوده با فزون و تنبل بران کوه بوده

مع الزار

پرور پیوند و علاقه معنای در و زکیده پرور و زدیگر
 پرور طرفه و نهایتده اولغله مجازا طرف و نهایت
 نسته دخی استی اولور بیت بدو گفت خ فویش کرشیم
 پشاه آفرید و کشید و زرم هاما درت خویش کرشیم
 ازین سوی وان سور با پرورست پرآمد قنیر ضم با ایله
 عمری تمام او کلدیمه دغ کما یتد رفیز را و لچکد بیت
 میا را بست اندر و یوتیزه همی زان نبردش پرآمد
 پیشتر فتح با ایله کم قدر و محقر آنچه در که با فروغ اولور
 و بالیج پولینه دخی اطلاق اولور بوبیتده طریقی
 ایله کونسته اطلاق اولمندر بیت که از فکیسی یکی تخت
 نیز نهانی بدار این بدخشان پیشینه و بوبیتده سار
 یعد زره اطلاق اولمندر بیت چوپوشید شب عاج
 کیتی پیشینه پراندر بر سز مینا پیشینه حقیر اولور دخی
 اعتبار ایله تقیم محکمه نفیر و قطیر قوم مد یوده یک پیشینه
 نکداشت دینور بیت سر آوردم این دزم کاموش
 درازست و نکاشتیم یک پیشینه بالیز قاون قوپوزست
 بیت بهو کامچین گفت کار تو بخت ز بالیز کین بر نیا
 درخت پرور ملوک و سک طبقه را بوع سندن پرور

بر زمین نوبت روان عادل و لقبی خسرو در بهرام چوبین
 غانکسی دفع اندکین حکم استقلال ایلک پادشاهان ایلدی
 او تونز سکن بیل پادشاه اولک تواریخ فرسده مبالغه ایل
 نوکور در مرد و بدر که او ز بش یک خدمتکار و مطربه
 جاریه لرز و آنک بیک خادم و حاکم و کنیز باشنده
 بیک شب یوز آنه و قاتر و بد یوز آلتش قیلن و اثر
 شهر لده اولان نردن ماعداد و آت بندکده ایکینوز کسه
 آلتون بخود ایلک اطرافنده عود و غیره یاقوب کندینه
 رایحه طیبه ایلک ایدر لر اید و بیک کسه طوار ایلک صو
 کو توب تونز اولان مخچون یولنده سر پر لر ایلک اکا
 بیتر اولان امور غریبه غیر سلاطینه بیتر اولان جلد
 ایکینوز مشال آلتون و ارایک که زردست افشار ایل
 مشهور در موم کی ملایم ایلک اندخ ال ایلک در لودر لو
 صورتک دوزب یوز لر ایلک و آلتش بطمان بر آلتون حاجی
 و ارایک جوهر نفیسه ایلک مرقع ایلک و سلسله ایلک باشی
 او سنده اصلش ایلک دیوا ایدیکک با ایچنه صوفاز
 و عاج و ساج دن زر نشانی برنجی و ارایک انواع جوا
 ایلک مرقع و مکمل ایلک صورتشکار و غیره و شکل اقلیم
 سبعة و فلک البروج انده مصورا ایلک و فصول اربعه
 مناسب فرستی و دو شمشیر و لر ایلک هر فصلده برینی
 استلک ایدرک و بر شطرنجی و ارایک که بر طرف با قوت
 مخروط و بر طرف زمرد مخروط دن ایلک و بر زردی و ارایک
 بر طرف مر جانن و بر طرف فیروزه ایلک یشمخ مرکب و

بر خواجه سی و ارایک جوهر نفیسه ایلک مرقع و تخریه
 آلتون و کاسه لر بعضی آلتون و بعضی زمرد ایلک و بر
 قیلن و ارایک عایت ایلک کوده دار و عایت ایلک بیاض
 لک و ارایک و بار بد نام بر مطرب و ارایک که فن
 موسیقیه مثلن دنیا به کلیمند برینی ایچون اوج یوز
 آلتش لحن و نوا تصنیف و اختراع آلتش ایدر که هر کول
 برینی او قورگو و سکر کنجه مالک ایدر جمله لک کنج بار
 ان شاء الله تعالی محمده ذکر اولنور و بر کنج بار آور
 بونک اصل بود که قیصر روم ایلک کندر مابینده محاکم
 واقع اولمغله پرویز قیصر قصیدین اندکده قیصر توتم ایدو
 آبا و اجداد خزینه لرین یکسره طولدر روب دریاده اولان
 خزینه لرینه ارسا ایدیکک باد محاکم اسوب بالظوره
 پرویز تصرفنده اولان ساحل دریایه کلوب جمله اولان
 پرویزه ضبط اولنوب کنج باد آور و ایلک تسمیه اولندی
 حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و سلم اول بدرجه
 نامه یازوب ایمانه دعوت اندکده حضرتک نامه شریفین
 بر تدر حضرت دخی فرق الله ملکه کما فرق کنگ دیو
 بد دعا ایلدر هم اول سنه قتل اولنوب مال و ملکین
 بر باد اولدر خسر الدنیا و الآخرة **مع السین**
پاس ایکی معناسه دارد بر تر رعایت و حفظ در بیت
 به پیر و زرار از باره کاخ پاس به ارایک و از پاک یزدل
 سپاس و بر کجه دن بر حصه معناسه در بیت چوبک
 پاس بکشدت از تیره شب چنانچون کسه بر خورشید

چو ماه از تخت سیمین گذشت . سه پاس از شب تیره اندر
گذشت **پارس** سیر از ولایتی در شیراز آنک دارالملک

مع الشین

پادشاه جواد و مکافات در پادشاهت دخی لغت زنه که ذکر
اولی بیت بیادش با خواهر از رخ همی . سر بدکان
از رخ همی **پر خاش** فتح و ضم با ایله جنگ و جود بیت
چکا کاک برخواست از هر دور گو . ز پر خاش خون اندر آمد
بجوی بخش ضم با ایله ایله با صلحش و یصلت نفس و خفا
مغاسنه بخشدن در ما خود در بیت هم بخش کردن در
نعل . هم جاها نشان ز خون کشته لعل **پرویش** ضم
وزاد فارسی ایله لغت و تعقیب مغاسنه اسم مصدر
پرویش مصدر بر بیت بدین کنی ات در نکو هست بود
پرویشمار پرویش بود **پرویش** عذر مغاسنه اسم
پرویش مصدر در اعتذار مغاسنه بیت بنزدیک پیدا
چه پرویش برم . برآمد ز کاوس که بر سرم **مع الکاف**
پنگ کسر با ایله بیوک چلوک و مطر قدر بیت تخت
اندر آمد بگزگران . همی کوفت چون پنگ بگزگران

مع الکاف الفاری

پالنگ بولار و چلبه مغاسنه در بیت بند بر پیش
و تیغی بچنگ . گرفته بدست دگر پالنگ **پشنگ**
فتح با ایله پدر افرا سیاه را بن زاد شمشیر این تور این
فریدون در بیت چو بشید سالار ترکان **پشنگ** .
چنانخواست کاید بایرا بچنگ . و آفرایا یک بر او غلبه کرد

شیده لغتی ایله مشهور در و حذف نون ایله ده لغت بیت
کزین کرده اندم چلبش را **پشنگ** که او داشتی روز جنگ
پشنگ بود نامش پدر شیده خوانده که شیده بخور شید
نابنده ماند **پنگ** فتح با و سکون نون ایله مابوت قباغید که
ترکیده آنک مشکنه کینک دینور بیت سر پنگ مابوت
کردند سخت . شد آن بار و زخمی درخت . کزین
پنگ مابوت سر بر کلاه تن کشته از دور مار مارا . چو شد
پنگ نزدیک تختن فوازه پر سید و دید و پیر دوش نماز .
سر پنگ مابوت کردند خشک . بدین و بقیر و بموم **پشنگ**

مع اللام

پول جبر و کوی در حذف واو ایله بی دخی دینور
بیت یکی پول دیگر بیاید زدن . شد ز را یکی راه باز
آمدن پول فتح با و سکون ایله چشم و توابع و خاصه
بیت یکی هفته بودند با سوک و درده سر هفته پول و
کرد کرد

مع المیم

پلیسم کسر با و فتح سین ایله بر مشهور مبارز تورانیدر
رستم آن قتل ایله در بیت بیامد ز قلب سپه پلیسم .
دلش پر ز خون بود و چهره در شرم **مع النون**
پرداختن حذف النون دخی لغت مستقیلا تنده خاز آ
تبدیل اولنور بر کاج مغاسی دارد در بر خاله و بوی
ایلمک مغاسنه متعذر و لازم کلور بیت یکی چاره
باید کنون ساختن . دل و جانم از رنج پرداختن .
بیار آروی زمین را بدار . چو بردخت از آن باج بر سر نهاد

و تری دوزمک و آراسته اینک معاسنه در تیره که رود
 بنور بیت بهشت آیین سرایه را بپر داند زهر کون در
 تماشاهاست . قجرا رونق و جل و بر یک و تمام اینک
 معاسنه ده کلور و تیر بر سنه ایله مشغول و مقید
 معاسنه نه که خلاص المکان بنور بیت چوپنه زارنگ
 بشکیند راه ز کوشن پنه بر و کن بکار حق پرداز **پریان**
 فتح با و سکون زا و فارسی ایله غمناک و محزون معاسنه
بیت بکشتی در کو زار و گریه شنیدیم . بجای و تن خویشی
 پریان شنیدیم **پیش** فتحین ایله بر مکان اسفید که طوس
 ایله افزایس با بیننده محاربه و قتال اولمندر کو در
 اکثر اولاد اول جنگده کلا اولدر **بیت** کنون با نیا
 ز جنگ پیش از آن کشتن و زرمگاه کشن . اول جنگ
 پیش و جنگ لا و دخی و بنور کیو کو در زک آنده دلا و گنج
 مشهور در **بیت** در گانت همی گذر کند از جوشن . مانند
 کیو در جنگ پیش **پیش** فتح با ایله کینباد او چینی او غلی
 کیکا و سک کجک برادریدر و لهراسب پذیرد **بیت**
 پیشین بود از تیره کینباد . خود مندر شاهی دلش زدا
پریان فتح با و سکون را ایله انک الایلیجی قالدیر که
 انک بوزینی خیمه ایکن آنکله با صوب منقش ایدر **بیت**
 نت را بنیزه چوپریان کنم . ساره همی بر تو بریا کنم .
 پروان فتح با و سکون را ایله غزین شهریه و تیر بر
بیت بدو گفت کای نام بردار بنده ز پر و ابرو
 تا بسند **پرستیدن** خدمت و اطاعت معاسنه در پرستار

شرح اولدر **بیت** خنک شهر ایران که تخت ترا . پرستند
 و بیدار بخت ترا . پرستند شهر ایران . از امر و زور
 پیشین ز **پریان** فتح با ایله نرم و بار یک جو منقش در
 به نقش اولانه پرنودینور **بیت** دلش زان سخن رتیا
 شد . هم پریان بر نقش خار شد **پیش** فیلی کو ده کو
 و یکدر اکثر رستمک بقیه در **بیت** سپه را سوز را بستان
 کشید . ابا پیشین سوی دستا کشید **پریان** او اسباب
 و زیری و باش سپه سالاریدر پد رنگ اسمی و لیسدر
بیت به پریان و لیسه چنین گفت شاه که گفتم بیا و زور
 سپاه **پهلوان** سکون لام ایله شجیع و دلیر معاسنه در
 اصل ده پهل ایله وانه رخ مرگیدر پهل چشم و خاضه
 معاسنه در تیره که غ قریب ذکر اولندر و وانه حافظ
 و ناظر معاسنه در و او با دن بدلدیر مجموعی قالدیر
 و سر لشکر معاسنه در **بیت** مرا شاه داد این دین
 سپاه . پهلوا و تخت و کلاه . تو که پهلوا زنگ
 سپاه . چرا آمدستی بدین رزمگاه **پهلوان جهان**
 باش سردار و باش سپه سالار و یکدر چهل پهلوان دخی
 دینور حالا عجمه بو منصیده اولانه امیر الامرا دینور
 رستم کینباد عصر نون تا یکشور و فاته جه پهلوا ایدر
بیت کس کو بود پهلوا جه . میان سپه در نمانده

مع الواد

پهلوا فتح لام ایله ایکی معاسنه وارد بر تر شجیع و مرد
 بزرگ و ضابط معاسنه در **بیت** بنو مود تا کر ز سام

بیادند ز پهلوانان و در چوب تیره شد پهلوان پیش
 بر آراست با شاه ایران زمین و له فیروز باشد سپهبد
 چو رستم بود پهلوانی خواه و له ز کردان پهلوانی چند
 که آورد سازند و در نبرد و مغارانی بشن شهر اطلال
 اوله رتری اصفهان در و تیری ری در و تیری همدان در
 و تیری نهاوند و تیری آذربایجان در **بیت** ای بود یک
 زبان شهریاره ز پهلوان و شد زهر شکار و له بدان کوه خوش
 کیخسرو است که یک موی او بهتر از پهلوان و له بنمود
 تا قارن جنگجوی ز پهلوانی شد اندر آورد و له زبان
 پهلوانی بود که غنودر موی قله در معلوم او که زبان
 فارسی بشن قسم در تیری پهلوان در یاد شهره مخصوص می
 مجلسانده بود که حکم ایدرودی ایکنجی زبان فارسی که
 شیراز و اطراف لسانیدر آوچنی در دردی در امل
 مداین و اطراف لغت در یاد شهره که قبولانده آنکه حکم
 اوله رتری و لند در غنودر بعضی کتب لغت مذکور که
 بهمن بن اسفندیار همزده اطراف عاملان در کاهنه طوا
 ام کلور ایگ بر رینک لسانی بلیمک ایله بهمن دانشمند
 امر ایله که لسان فارسی در لغت وضع ایدوب
 در ایله تسمیه اوله و حکم ایدر که جمیع مالکده آنکه حکم
 ایدر لجه تیان به وضع خوش اوله و له مرور ایام ایله
 پاکیزه و منیع اوله در دخی خوزیه در خوزستان و
 اطراف لغت در ملوک و اشراف خارج شهره و منیع
 استغناغ و حامده آنکه حکم ایدر رود بشن سرباز

مورستانه غنودر مواد غنای عجا ربندر که انکه بنظر
 خود ملوک و ارباب مصالح و دعا و آنکه حکم ایدر
 و منیع ملوک و خوش آمده بهمن در زبان پهلوانی دیدگر
 که زبان پهلوان دخی در نوریت کشاده زبان و جواب
 هست سخن گفتن پهلوانیت است و له اگر پهلوان
 ندان زبان به تازی توار و نوراد جمله خوا و له ساوش
 غمی گشت از ایرانیان سخن گفت با پهلوان زبان گفت
 و له مبالغه نسبت ایچوندر کیان و خسر و دیدگر
 که امور عظیم و اشیا نفیسه که نامه و اکا برانه
 اوله اکا دخی پهلوانی در نور کیان و خسر و دیدگر
بیت یکی پهلوان نهادند خوا و نشسته بر خوا او فغان
 و له بهمن رستم بنار و بر و له بگفت با پهلوان سرود
 بوته پهلوانی دخی در نور که سیاوش نامنده بیور
بیت چو زد یکی شهر ایران رسیده هم جا به پهلوان در
 پیغوغ با و سکون یا و فتح غین معجیه زیر بادده
 بر عظیم شهر در با قوتانده اولور و عند البعض
 ولایتک پادشاهی سمیدر پادشاه روم و عجم
 و کسری دیدگر که **بیت** کو اگر دکش نزه اندر نهاد
 بران نزه دیوان پیغوغ زاده هم ایدر جی زاده پهلوان
 نه افراشیان و نه پیغوغ بهادندش آن نام خدیوی
 بنشته بدو در خط پیغوغ پر و فتح با و سکون را ایله
 و آقا بدر **بیت** بیالار تو در چمن سر نیست چو خسرو
 نالش پرو نیست مع الهام

پژماید سکون زاده فارسی ایل فریدون طفل ایکن سودا ایل
 پرورده ولد دخی صوغنیگ اسیمدریت یکی کاو کشت نام
 پژماید بوده زکالیم و را برترین پایه بوده و کسب بار عیله
 و را به جمله ایل دخی مضبوط در اول جاموسه زما یون دخی
 وینور قیج با وزا و عیله ایل و را به جمله ایل دخی مردیدر که
 شمس خیز بوزریت نور سخی و فریدون و بار کبر ترا
 ز احرام بخواتد رختن و زما یو پنجه مژده و دم دیش
 پر موی بر چنگال را و زون نیزه به با غلیوب حصار طبرستان
 او کلا آنکه حصاره چکر لربیت کردی زانکه آن رجه کرد
 ز پولاد بر هر سو پنجه کرد پیشگاه صدر خانه در بیت
 یکی خوان زترین بزم نمود شاه که بنهاد کجور در پیشگاه
 تاج از صدرده او تورانه دخی اطلال اول نور هر کسک
 رتبه سنده کوره تنیس اول نور بوینده صاحب تخت و مسند
 معنایند در که منوچهر در عبارت در بیت از ان پیش
 سپردن شاه تو کفتی بنده ما مور پیشگاه ترا در تیر
 شاهی دهم بهند اندرت پیشگاه دهم پایگاه
 مرتبه و منزلت معنایند در بیت یکی کام خواهم ز پرور
 و کچه مرا نیست این پایگاه و آخ و اسطبل معنایند
 کله در بیت وزان روز چون رختن خسته رفت سوا
 پاکه می خوامید لغت و زردبان پایک و صدر مجلس و
 آنجا نه معنایند کله در بذر ایل و وار می و شفا
 معنایند اسم در بذر شده صدر بیدر بیت اگر
 لشکر با بذر شوند سواران بدخواه چیره شوند و

و پذیرفتن دخی اسم دخی کله در قبول معنایند پیغوله
 مشکه بیت کتم هر چه دارم برایشان یله که زینم ز کشتی یکی
 پیغوله پناه علیا معنایند پناهندن دخی اسم در پناهند
 البجا و صغنیق معنایند و اندن فعل امر دخی کله در
 بیت زهر بد زلال و برستم پناه که پشت بسیار
 و زیبای گاه و اسم مصدر دخی کله در بیت بزرگوار
 هر دو پناه بهمان دلشده ماه و هم پیشگاه و تونده پیشگاه
 مهربان شدن عبارت در بذر پناه فتم با ایل میوه داروین
 درخت در بیت هم ریک و کز بود و چوب پنده و چاه
 چوخ سیه دیک با ر شده و خاوی و کا و معنایند
 کله در بیت شمس خیز بوزریت خسر و اعظم جمال بی
 و دین آنکه هست و آتش تیغ و راج و تن اعدا پنده
 بوده مشکه بوینده قو جامش و کاو یکی قوروش
 کهنه کما معنایند در بیت چو فرزند پذیرفت سوئی
 تو اندوه این چوب بوده مخور پیغاره فتح با ایل طعن
 و سز نش معنایند در بیت نه پیغاره باید کشیدن مرا
 نه زهر سخنها چشیدن مرا پالوده سوزش و مصفی معنایند
 پالودن مصدر در سوزش و تصفیه معنایند بیت
 چو آن شاه پالوده کشت از بذر بتا بیدار و فزوده از دخی
 پرستنده خدمتکار و مطیع و عابد معنایند در بذر
 شرح اولنگ بیت و کونه یکی بذر پرستنده مرده نه با کج
 دلگرنه با دار و برده و خادم و جاریه معنایند کله در
 پر سار یکی بیت پرستنده خوب رخ یافتند پراز

هر دو بشاقتند **پیشه** الابه و ایکی رنخو ذوالوجین
 پیش رنخ و صیدر صا جنه دخی اطلاق اولنور بار
 نسبتیه ایله مرکب اولچین معار مذکوره اولور **بیت**
 بزرگان که از تجیز و لیس انده دور ویند و با هر کس **پیشه**
پیوسته پیوستن دخی اسم مفعولدر موصول معناسنه
 پیوستن بر نشه بر نشه به وصل و ربط ایتکدر **بیت**
 تو با او چو پیوسته خون شوی ازین مایه مردم
 با فزون بنور و علامت و رابطه معناسنه ده کلور
بیت بویزه که پیوسته خون بوده چوار دور ویند
 چون بوده خون بویکی بنیده خصلون و قرابت معنا

مع الباء

پوی پوی سرعت و عجله معناسنه در پوییدن
 ما خود در **بیت** هم پیش من جنگجوی آمدند چنان
 خیره و پور پوی آمدند بر و پای قدرت و طاقیت
 کنایتدر پای و پر کبی **بیت** چو این چار کوهزجا او
 دلا در شود پروپار آورد **پیغور** زبان زکست و خط
 تنگی و پیغور شهره منسوب نشه پیغور شرح اولنور **بیت**
 نوشت اندر نامه خسر گو **پیکو** آفرینی بخت پیغوی
پیوستگی وصل و مقارنت معناسنه در **بیت**
 بخون نیز پیوستگی ساختم دل از کار ایرا پیر د ختم
 و بدنه ارتباط صحت و کفایت معناسنه ده کلور
بیت بینن همانگاه پیوستگی برانسان که بینی بندگی
 پای معر و پایدین دخی فعل امر ده کلور پای پیوستگی

وارد در تری کویک و اکلتک که عینده انتظار و تری
 معناسنه در **بیت** تو امروز پیش صفت اندر میای
 یک امر در وفودا کنی رزم را رنخ ایام ایله با همی
 و چمن معناسنه در نشه که لطیفی بورد **بیت** پایدی
 در آنکله بر فرزند در پی بر فرزند **بیت** ناکت ایام ایله
 و یک معناسنه در نشه که لطیفی بورد **بیت** هر که در پیش
 آیدتی بر میجد دندان زند هر که در پس میرود می پای
 و دندان کند رابع قیام و استقلال معناسنه در نشه
 لطیفی بورد **بیت** جوهرم که بخویشتم پایم عرضم که
 بدیگری پایم خامس بقا معناسنه در که حالت و اند
 او زنیه ثباتر که مسعود سعد بورد **بیت** بلکه خویش
 بناز و زعدل خود بر خور **بیت** بکام دولت پای و بوز
 و حشمت پای **بیت** سادس ضبط و حفظ معناسنه در **بیت**
 زباز را بپار از بداندین و دوست که زدیکتر کن
 سیرت اوست پی پاید محققدر ایام معناسنه **بیت**
 چو این راه دشوار و این کوهسا **بیت** بر پی اسبغ شد
 سپاره و قمل و اساس معناسنه ده کلور **بیت** چو پای
 او کنت بسیار شاخ **بیت** پیکند کردش یکی خوب کاخ
 پاردخی مجازا قمل و اساس معناسنه کلور نشه که سعد
 بورد **بیت** پادشاهی که طرح ظلم افکند پای دیوار ملک
 خویش بکند **باب الفاء**

حرف فاضله مخا طبر را قبلی مفتوح اولور لیکنی شعره
بیت خود بهتر اندر چه ایزوت داد **بیت** سالیس خود را به

از راه داد مع الالف

تا اسم در وصف قسم اول قات معناسند که عید
طاق دینور یکتا دو تا یکس آخر یکگاه بر یا زیاده اولور
توصل وصیت و اضافت ایچون نه که سحر بوزر بیت
بست دو باز فلک راست کشد از فرقی تا چو تو فرزند زار
ما در ایام راه و گاه باز زیاده اولور مدح صوت ایچون
یا قافیه ایچون و هر کلمه یک که آخری الف در حال بویله
نه که انور بوزر بیت شعله صبح روز کار و روزنگ
دزد آتش با سگ دونه و قسم نانی بدر معناسی و این
بر ابتدا غایت ایچون بیت ز مقصود ما فروخت
سال که تا فرجه اکتتم از پشت زال تا نه توج ایچون
کلور آیا معناسه بیت بنزد در آمد و ناسپاه
که تا این فروش از کجا و چاه تا نالت تعلیل ایچون کلور
حتی و لام جاره معناسه بیت بنمود تا رخس را
زین کشده دم اندر دم نای رو بین کشده رابع
انتهای غایت ایچون کلور و بومستهور در قیاس ناکید
ایچون کلور البته و زنهار معناسه نه که سحر بوزر بیت
ار که شخص منت جعفر نموده مادر شعی هنر نیر دایره
تا دس استمرار ایچون کلور مادام معناسه نه که سحر
بوزر بیت قلم پارس غم از آسیب و نه نیست و بار
مهرش بود چو تو یی سایه خدا و تابع از مصدریه اولور
که معناسه کلور نه که شاعر بوزر بیت لقب از عرف عام
تاج دین داد و غلط کردم ندانم تا چه دین داشت

مع الباء

تا درت معناسه و ارد در تر طاق معناسه بیت
ز نام آینه که جنگ آورده مکن جنگ و یکسو نرس
و بر ما یک و آفتابک ضیاع و لمعا فروغ معناسه
و بری قوریم و بوزر و شمع معناسه که ایپده و صاب
اولور و بری عوارث معناسه بومعا تا بید در دل
تا خود در تا بید مجازا بوزر چور یک و اعراض انیک

مع التاء

توخت توختن در فعل ماضی در آزار جمع ایلمک
و قنمق و او ده مک و المق معناسه اما معنای
ثالث کینه مخصوص در بیت یکایک هم و ام کین توختیم
هم شهر آباد او سوختیم تحت معروف و تحت معناسه
کلور بیت پردند بسیار با هو و تحت نهادند تحت
زیاد درخت تحت استی و قنمش معناسه در نقش
تا خود در اصل ماضی در بیت هم یک تحتست باقا
و شیخ برو نکذر مرغ و مور و بلخ و زرد و نیز
معناسه ده کلور بیت زرد یک کوزر کشوا تحت
سوار بر نرد فریز رفت تیر تحت علی و نه بونست
عدد در او چوز معناسه بیت بر آورده یکسر زنگ
رخام در از او پندش تیرست کام مع ایچیم
ز قنچ علی و نه در سنج ایچو و طار و صرپ بولور

مع الدال

تر قنچ علی و نه فرزند مکر و چله معناسه در بیت

بیت زرقند بسیار و بهوده چنده بکرز گاه آمت نیز
تند ضم تا ایلد موش و طالع سورا باشی حرف ایچیل معنیه
کلور بیت تو باشاه بر شو بیالار شده زیران و لشکر مشو
پیچ کند

مع الذا اللمجه

توفیق تو فیدون فعل ماضی در یکصلمی معنیه که چاره
و طاعنه آواز عکسیدر نون ایلده مریدر بیت
بیره میان سپهر توفیق کوه و بینکند مهر و له توفیق
دشت و برآمد خوش توفیق می کر کند نوه کوش
مازید تازیدن فعل ماضی در یکدیر یو کرد در معنیه بیت
چو بشید یرو از انجا رفت سور چاره خویش بازید
تفت

مع الرا

تار درت مغلس وارد در بری تیل معنیه در ابر لیم
تیلی کنه و بری مظلم و تار یک معنیه در بیت شب
تار بود و چو قطران سپاه نه پروین بدیدار بود و نه
و بری بود متکالی ارش و اوزن معنیه در بیت
تی زالی سیمغ بدو و کرده از و تار از خوشی بود کرد
و بری باشک و پرسی معنیه در بیت زدن مردان تیغ بر
خویش به از باز گشتن ز کفار خویش تیرا و معنیه کلو
بر ترا و معنیه در ناله سبعة سیاره و عطار
معنیه در بیت شبی چون شبه روی شسته بغیر
نه بهرام پیدانه کیوانه تیره ثالث حقه و نصیب معنیه
بیت نه کهواره دیدم نه پستان شیر نه از پیج خوشی مرا
بهره تیر و له ترا تیر از تیر فیروزیت درین پادشاهی

زاد و زیت تیر ناله عطار و در بر ایچ کمی و کشی در کید
بیت سر بادبان تیر بر کاشی و خط پیش طالع بکند کجی
خامس دلیل و قول از معنیه در ناله سبعة سیاره و عطار
معنیه در مظلم معنیه اولی مجاز و در سابع قریب
قدیمه سابع شهر سنده در و تار پیج جلالیده اول
ضیفدر نامخ خان و خریف فصلیدر سابع هر ایکه اول
او چنچ کون در تیر مایده مایده واقع اولد قده محوس
باننده بیرام اولور و بو بیرام تیر کاز دخی دیرلر منوچهر
افراسیاب شهر آملده ما و ارا التهر ستمه بر اوق آینه
سرحد و سنور اینک صلح اند ککر کونه منویدر عاشر
هر اوز و یوغون درک در کرک سقنده اولسور کرک
معصره کرده اولسور تیار خون و اندوه معنیه در
بیت چو بهرام بشید کفتار اوده دلش کشت پیچاز تیار
اصل نیم ایلد آردن مرگیدر نیم خون و اندوه معنیه
کفتار و پستار قبیلند در شاعر بیورر بیت مخ زبیم تو
به تیار کفتار شدم توبه تیار مهمل باز و به نیم از مرا
نیم خانه و کار و اسرار معنیه ده کلور تته که شیخ عطا
بیورر بیت سالی بکوشت کاندیرن تیارم تادست تو
کیرم و سوی تیم آرم و آخر بیت اولنده دخی تیم بوی
تشویر خجالت و شرم معنیه در بیت که پاداش
نیکی هر انگس که کرده نباید بفرجام تشویر خورد و له
پرازنک و تشویر سدا درش ز کفته پشیمان آمد درش
تند ضم تا و سکون نون و فتح دال ایلد رعد و کور که معنیه

بیت بر آوردن چو تندر خوش و نمودگان بر نهان
 بدوش تور تورج دخی دینور فید و او غلیدر که مادران
 التورج چیں و ماچینه دک انگ حصه سیدر بر اوک سلم ایله
 اتفاق اید و سایر چی قتل اندیل ایرجک قز او غلی منوچهر
 تور ایله سلی قتل ایله **بیت** بسی کرد یاد از نیاز و شرم
 هم از تور برزدیکی تیز دم و تورک نسلنه و اتباعه توران
 و تورانیا دینور **بیت** و زان پس زمرک منوچهر شاه
 بشد آگهی با بتور اسپاه و اول ولایت دخی تور دینور
 میر معزی یور **بیت** کرکین تو بکزد سوی هند و شرم
 توره برد سور توره اکثر توران زمین دینور و تور
 لغت فرسده دلبهر جایه معناسنه در شه که حکیم قطرا
 یور **بیت** بیج تور را نذر ماید فلک بیکار توه و رنوما
 شود چون مردم مستور توره و آیرج قزیک اسمی دخی تور
 که منوچهر بر قول ایله اندخ حاصل اولد **بیت** ویر ایونق
 حافظه سی اولاکنه در قور کسر و او ایله قوت حافظه
 ان شاء الله تک محکمه ذکر اولور **بیت** کر قند بس مو
 تیز ویر سخن کوی و دانادل دیا و کیر **وله** هلمچه شیر
 ناخورد سیر شناسد هلمچه موید تیز ویر **بیت** و تور مار
 مار یک معناسنه در و تور اتباع قبیلند **بیت** بمیدان
 چنین گفت بهرام کوره که اکنون چو شد روز ما مار و تور
 تخوار ضم ما و او رسمی ایله پادشاه دهستاند که او سب
 طرفه کجسده مبارز او **بیت** چو پرسی ز کردار کجسده
 تخوار دلاور بگوید نشان **بیت** بار صوی و اصل مردم معناسنه

بیت چو اندر تبارش بزگی نبوده نیارست نام بزگان
 مشنود **مع الزام**

تور تو خوش دخی فعل امر و اسم فاعل در تو خوش تو خوش معنا
 قنمده طلب اولمعه مجازا طلب معناسنه ده کور **بیت**
 بدان خنجر آکونخ یوسوره چو شیر زنیایا یلان رزم توره و کجا
 تور معناسنه ده کور اسم جاعد در **بیت** همی از لب شیر
 بوید هنوز که زدی بر کمان تو از جنگ تور **بیت** باز سر کج
 معناسنه در ان شاء الله تک محکمه شرح اولور **بیت**
 نشست از پر باره تند بازه همیرفت باور بس رزم ساز

مع الثمن

ترکش بلک اوق طوران یا بندر که کیش دخی دینور اصل
 تیر کیش در **بیت** چو سیر اب شد ساز نجیر کرده کمر بست و
 ترکش پرازی کرد **توش** زور و قوت معناسنه در **بیت**
 برین اندر از زخم بیوش گشت و زاسب اندر افتاد و قوش
 گشت **وله** پس پشت او اشکن نیزه هوش که بار او دل
 بود و با ما و توش بقیرت معناسنه ده کور **بیت**
 پر اکنده شد و انس و توش مخه بنید اندر آمد سر و شمشیر
وله تو خود زین میندیش و باز بهوش چکفت آن خود
 بسیار توش

مع الغین

تیغ اوج معناسنه دارد در بر قلعجدر کرک بر یوزلو او کرک
 ایکی یوزلو اولد و بری طاع دپه سیدر **بیت** بیفاد و بیزن جدا
 گشت از وی سوز تیغ با تیغ بنهادر گو و بر رو شنبلیله
 و تیغ معناسنه در **بیت** چو مهر آورد سوی خاور کرک تیغ

هم از باختر برزند باز تیغ **مع الفاء**
 توف هم تا ایلد یفتو در که طاعنه و حمانده اولو صدا
 معنایست توفیل مصدر بر بیت رزغم تیر زین
 وزغم یلا. ز که توف باز آمد در زنگ **مع الالف**
 تنق ایکی ناضحی ایلد پرده و ستر معنایست در بیت
 بر آمد چو زین سپر از افق. زانجیم بیفتا ندر که توف

مع الکاف

تارک باشک و پرسی میاں سر معنایست در اصله کاف
 تصغیر ایچوندر بیت شما راز پیا شکستن چه پاک.
 کور و یخت بر تارک خویش خاک ترک ضم تا ایلد تورا
 زین ایلنه اطلاق اولنور **مع التاء الباء**
 ترک فتح تا ایلد تولغه در که خود و مغزو دخی دینور
 کاف عربیله مشهور در بیت مرا تحت زین باشد
 و باج ترک. قبا جوش و دل نهاده بمرک **و کس**
 بدان از برادر که تن مرک است. سر نامور سودن ترک
 تک اسم مصدر در سکر تک و دویدر معنایست تکید
 مصدر در بود دخی کاف عربی ایلد مشهور در بیت
 همیرفت پیش اندر کو چار سک. سکانه که گیرند آهو
 تک. وقوع و دیب معنایست ده کلور تکورک
 کاف اول دخی فارسیه رطولو معنایست در که
 کوکدن یاغ بیت همی تیر بارید همچون تکرک. ران
 اسپر کرک بر خود و ترک **ترکاز تک** پی در پی
 کریشک و امثالک چکر مس و آوازیدر **ترک**

علی وزخ خدنگ او تمک و چکر مک معنایست اسم صغیر
 بیت بمغز اندر افتد ترنگا ترک. هوا پر شد از ناله
 بوقی و ترک تک بش معنایست وارد در رزضیق و طار
 معنایست و تیری یوکل بر طریقه که ترکیده دنگ یو
 و بر آنگ و فاکر توک معنایست در بیت زین
 کیانی چو بکشد دنگ. بیالین نهاد آخ چنانغ خوک
 و بر تون از مین ده بر شهر در که کوزلدر نهایت حسنه
 تر کانه شکی اکا منسوبد و تیری طاعنه در که معنایست
 بو بیده معنی اخیر مراد در بیت فیسله چو آمد بتکی
 فرازه بخوردند و سیراب گشتند باز **مع اللام**
 تنبل فتح تا و سکون تون و ضم بار عربیله مکر حلیه
 معنایست در بیت بدو گفت شاه آفریدکو توبی.
 که ویرا کنی تنبل جادوی دل نداند جز از تنبل
 جادوی. فریب بداندیشی و بدخوی مال **و کاف**
 تار و مار معنایست در لام رادخ بدلدر و مال انبدر
 بیت هم دشت تن بود بیدست و یال. شد
 از پی شبانی زمره مال مال تل لفظ عربیله در پی
 معنایست در که فارسیده توده دینور بیت تکی توبی
 بر گوشه ره بلند بر افراز تل شدیدل هوشمند.

مع المیم

تم فتح تا و سکون تا ایلد کوده دار بویلی بویلی
 معنایست رستم القابند در بیت یکی آفرین کرد
 سام دلیر. که تنها از بر بالما سال دیر و فتح نامی

لغیر بیت کنون هم آمد ز نزد تم مگر بنوا
بکسله ز هم نیز دم آه مغاسنه در که عبیده نفس
الصعداء وینور بیت بسی یاد کرد از نیاز دشمن
هم از نور برزد یکی نیز دم تخم تا ایلد معرو و نسل
و در بیت مغاسنه ده کلور بیت کسان که دانی تو
از تخم کوره که بر خیره کردند این آب شور

مع التون

تتم صفت ایلد موصوفد مخم کبدر تم شرح اولد
رسم القابند نور بیت تمتم بوشید بر بیان
نشست از بر اردای دما و اسفندیاره دخی
اطلاق اولمشدر بیت جواسفندیار آن یلی تمتم
خداوند فرنگ و با سهم تن نازبان نازبوند
صفت مشبه در یارک و سکرک مغاسنه در بیت
شود نازبان بجز زحق همانند که ترکاشوند انجمن
و جمع ناز و دخی ناز و ب در که مقابل عجم در بیت
مراغ خانه را داشتند چنان که هر مکه را این زمان
نازبان اولد چو شد کار کسی بران راستی بدید آمد
از نازبان کاسی نیر زین ایر باله سیدر بیت
ز بس چاک چاک نیر زین و خود روانها می داد جا
درود و له ز زخم نیر زین و آوار زنگ و بی موج
خون خاست از جاز خنک تا فتن و تابیدن اوج
مغاسنه وار در تری بولک و بوم مغاسنه
عبیده قتل و بوم مغاسنه بیت یا موختنا نیر

و تا فتن و بار اندر فتن بود را با فتن و الیک و
الکلیک آنک لوازمند در بعضی بونی معانی اصله
عدایکده نانی ایشلا من و ضیا و برک و لعل مغاسنه
نالت قزم و حارت آلمن مغاسنه در تفته بونک
ما خود در قزم مغاسنه مجاز المخرج مغاسنه کلور
نته که ذکر اولند ز بایدن طاقت کتورک مغاسنه ده
کلور تا فتن آت سورک و چاپچمن مغاسنه در بیت
چکوی بهانه که تا فتن و وزی کونه رنگ و فتن
و غارت و شیخون آنک مغاسنه ده کلور اکیسنگ
مستقبله خازایه تبدیل اولنور بیت بدایه سان
و سب تیره به ساختن نیاید ز ترکا یکی تا فتن
ترکان جمع ترک در توران زمین الیکه اطلاق اولنور
بیت چو بشند سالار ترکان بشک و چان خواست
کاید بالیرا بجنک تو فتن قزمق و اکتاب مغاسنه
بیت ندانی می جز بو آموختن و برید زینگی بدی
تو فتن و آوده مک و ادا ایلک مغاسنه ده
آمانه مخصوصه اکیسنگ مستقبله خازایه تبدیل
اولنور بیت سب و روز کارش بدو فتن
همادام باد افروسی تو فتن ترخوان بکچون روی
شهریه اولان بدو ترکان شاه اتق و بختوانده
سرخ اولنور بیت ذکر گفت کوار دز زرخوا و سپه
بر دو بند بره بختوان بکین بهادر و شجاع مغاسنه
یک لفظه منسوب بر تک میدانده کوفه و جمله مغاسنه

بیت بنمود با چهر زرم آزار رود با تکیان شک
 ز بجا و له و زانجا دلا و ز بهان شافت و بکشت
 کسی را که یار تبک تکیان سلطه نمود که پدر ز کتب
 جنگه خفت و نشاط ایلد حمله و کوفه و فایده ها در معاشه
 تکیان بر پا و شاه و بر پهلوان دخی اسمیر **تور** ما و را و
 چین و با چینه دک اولان و لا بتدر که نور این فریدون
 نه که نوره شرح و کند و خسر و پرویز که دخی خور اسمیر
 شیر و یه دخی حکم نسل سلطنت کسه تا لمفله اول فریدون
 اندر بریل ایلد در شای پادشاه اول که حضرت رشت
 پناه صلی الله علیه و سلم بونک عصر نه جسته انتقال تدر
تکیان علی و زنگر مبارز تورانیدر **مع الواد**
 تا و طاققت معاشه در اصل مایب در **تور** و زانو فار
 ایلد داماد و خراسان بر کید آنی آندخ کند ایلد طو توب
 برادر بگرام انتقامی ایلد قتل ایلد یکی شک مثالی بونده
بیت چنین گفت کین بدیه انرا که ما و بود در شش
 روز جنگ **تور** و **تور** تو کرک در غضبه تو یوزنه و یک
بیت تو بادی این گزیده جگه بر زانکار ام و را
 نه تدر و سو کلون دید کلر بر فو سدر در **تور** کینی
 تدر و اچچکال باز اندر و چکان از هوا بر سمن بر کید
تندر و او رجهک و عکبوت معاشه در تندر دخی ما و
 تندر او رجهک معاشه در عکبوت فعیدر **بیت**
 شکاف و پنهان در و کشته ما و تندر و شده بر دخی رده
 تیوطاقت در باب معاشه **بیت** بدلت نما ندر غم عشق

بیک ره زهر دور آمد غریو تنگ و فتح ما و با و سکون و غم
 کاف فکر ایلد صندوق معاشه در **بیت** تنگ و زهر
 بر استر نهاده به چیز دیگر بشناده داده چینی و سپید
 و زنبیل حجام و عطار طبله سی معاشه ده کلور
مع الهی
 تا سه الم و اندوه معاشه در که بشره وجه اندن
 شکدر اوله **بیت** اگر تا سه هستم ز این سخن
 نه سر هست پیدا ترا و نه بن تا زانه فحیدر که باز با
 دخی دینور **بیت** فرخ این درج و تا زانه برداشتم
تور ذکر خوار بکده اشتم تیره طبل و کوس و نثاره
 معاشه در **بیت** تیره بر آمد زهر و سرای و جگه
 پر شد از ناله کوس و مای گجه غم تا ایلد نسل و دشت
 معاشه در **بیت** همسوار و ار تخته کیو گاه که از
 در و سخن نکر دژرکان **تور** و نه فتح ما و غم را ایلد
 صرب و دشوار بولد که انش و یوقشی و طاشی
 چوق اوله **بیت** بیابان و دشت و ترونه بریده به
 رنج بر تن از زهر کشید همیشه و فتح ما و کسریم شده
 ایلد شهر آمله قریب بریشه نارون در فرید و نگارده
 در سرائی و اراید بریشه نارون دخی دینور که ذکر اولد
بیت ز آمل گذر سدی تمیشه کرده نشست اندر
مع الهی
 تا موزر میشه کرد
 تا موزر مظلوم و یار یک در آفرین کاف مجذوف و **بیت**
 هم ریک و کز بود و چوب پده و جگه چون سیه دیک

ماری شده فسخ ما و کسرین او فکری کرد در بیت
 نیارم برو کرد و نیر و بسی شدن جنگ جستن به نیش نشسته
 شین میچو ایلده لغت زنه که اسد برید در بیت توانی و
 سور باره چون گفته یکی سنگه خوانند و دیگر تشی
 کرپه نک فارسی ده چون اسمی وارد در تبر چیز و در
 و تبر خیر و زجیم و با و زار و نیات ایلده و تبر خیر و در
 ایکی زار و مهله ایلده و کلایا علی وزن و موز و تبر خیر و در
 کسر جیم و سکون زار و فارسیین ایلده و تبری خار نشین
 و تبر زار انداز در و تبری و زره در زار این فارسی
 و تبری زار و در علی وزن سنکس و ایکی زار و مهله ایلده
 و تبر سنگه در و تبری زکاشه در زار و جیم ایلده و تبری
 زکاشه در زار و مهله ایلده و تبری و با و ترک و تبری
 توز فسخ ما و سکون و او ایلده شیراز ده بر شهر در اصلده
 تسدید و او مفتوحه ایلده در توج موبید و یا نسبت
 بیت بکیتی ندارم کس هم نبرده ز روی و توز و ازاد
 حده اول شهرده ابو و انچه و لطیف کنایه زار و لوگر
 جامه تابسانید رو آویار و فخی اولور بیت بیوشید
 جاماسب توز قیای و خود آنداز کوه به رهنای
 سپاهش هم تیغ اندر بیت و زره سفدر زین توزی
 نشست و توز ختم ایلده او کور توختن فعل مستقبل
 محاطب اولور جمع ایدرس و ادا ایدرس و یکمده ایلکس
 بو بیت شاگر بخار زده مذکور در بیت توزه کنج خواسته
 توزی و بل کران و ام سائلان توزی

باب بیجم مع الالف
 جو یا طالب معنایه در و بر پهلوان مازندران در رستم
 قتل ایله
 مع الباء
 جاماسب باز فارسی ایلده و مضبوط در علم حکمت و نجوم
 بر مشهور حکیم در کشا سب بن لهر آب وزیر در و جاما
 نامه آنکه تا لیکن در بیت بخواندش گرانایه جاماسب
 کجا رهنمون بود کشا سب را جلب لفظ عربی غوغا
 و شطاطه معنایه و هر نشسته آوازین و صوت اطلال
 اول نور بیت همی لشکر آمد سه روز و سه شب و چنان
 پر آشوب و جنگ و جلب و بر اندند یک نیم رفته
 نه بانگ تیره نه بوق و جلب و وفار سیده و و سخی
 و فجه معنایه در نه که شمس فخری بیور در بیت
 کسی که یکسر مواز هوشش بر کرده بقی که مادر او
 زاینه است و زرش جلب
 مع الاء
 ججشت فتح جیم و سکون با و عربی و کسر خا ایلده بر دج
 در یا سیدر که از سیاب هوم زاهد دلایلی ایلده
 طویلو ب قتل اولور بیت بجنید و زو خوشی
 کشیده بدریای ججشت شد نابید
 مع الدال
 جغد ختم جیم ایلده او کی قوشیدر کوندز کر لنور کبچه
 ظاهر اولور شوم در و یا یقوشه مشاهد در بیت بموب
 جیش گفت و هماغه سفده که بر ناپید از خانه باز جغد
 مع الدال المعجمه
 جمشید رابع سلاطین پیشدادی بر پادشاه مشهور

با یاد خوندن اشیای بدی با بنکرند خصومت واقع اولین
 برابر اسکندر احوالی اول جائید معلوم ایدرد سکنند
 حکمای امر ایدر که اکا نظیره ایدوب بر آینه اندر احوال
 عالمی آنده مشاهده ایدرد و مشایخ صوفیه با نده جانم
 قلب عارفند که امر غیبیه آنکه مطلق اولور و شواهد
 جام جم قوح باده در جام نجره رده اول صرح جاده
 اطلاق اولنور و مشهور در و جام بر قصبه در ملاجی
 اکا منسوب در و جام تو جود کوپ کبی بر کوسد رنگده
 چالنجی آتیه مهره دینور بیت بزدمهره بر جام بر پشت
 وزور شد آواز ما چند میل بزدمهره بر پشت پلان
 بجایم سپه تیغ کین بر کشید از نیام جم خاتم ایله یا مادیه
 ذکر اولنسه حضرت سلیمان علیه السلام در و جام ایله ذکر
 اولنسه جسته در و اگر قید در خالی او کور غیرتانه
 سلاطین دین هر کیم اراده اولنسه جایز در بیت
 کرادانی از خسه و ان عجم زعمد فریدون و ضحاک و جم
 جرم کسر جیم و فتح را ایله توران زمین ده بر مکاندر
 کبخسدر برادری فرود تصرفنده ایگ بیت زکیسویا
 بے آب و نم کلات از دکر سو و راه جرم مع التو
 جشن دو کون و یک و اچمه و ضیافت و عیش و عشرت در
 بیت یکی جشن کردند کز چرخ و ماه ستاره بازیندر
 جهانان القاب سلاطین و ندر حافظ جهان معاشه
 بان حافظ و ضابط معاشه در باغها و دیده باو کشتی
 و بادیا که جهان پهلوان امیر الامرا دیکدر شری پهلوانده

ذکر اولندر بیت جهان پهلوانی برستم سپرده هم روزگار
 بهی زوشمرد **جهن** فتح جیم و سکون ما ایله افراسیابک
 یکجا اولن در بیت دلیری کجا جهن بدنام او پراکنده
 جهان کام او **مع الیاء**

جزیره سپهسالار افراسیاب پیران و یسه قزیر کسپا
 مشکو سی ایگ اندن کبخسدر برادری فرود حاصل اولد
 بیت جزیره زنی بود نام فروده زکین سیاوش دلش
 پر زود و **جیره** بر قلوب مجموع و منضم اولن معنی
 بیت بنمود شان با جیره شزنده سپاه و سپه پزیره
 شدند **مع الیاء**

جهانجوی وصف ترکیبی در طالب دنیا معنای سلاطین
 القابند در بیت دلیران هم دست کرده بکشی به پیش
 جهانجوی خورشید فتن **باب انجم الفکار**

چلیپا خاجدر که نصاراده اولور و بیده صلیب دینور
 و آتش پرستلر یا نده اوج کوششی اولور آلنونین
 یا کوشدن یا بقدرن یا د مردن یا انجندن اولور زنگار
 بقدر **مع الیاء**

چوب غالب و راجع معنای درال ایله اولور سه
 غلبه قتل و عملده اولور لسا ایله اولور سه قصا و حسن
 کفار ایله اولور بیت که بیدار دل بود و بسیار مغرور
 زبان چوب و شایسته کار نغزه چوبیدن غالب
 و راجع اولن معنای در تنه که کمال فخر و بخت
 بحسن از ماهی چوبی و پروین اگر باورند اینک ترا

چپ باو فارسی ایله صول معناسه در و صاعه رات
دینوریت ستون کرد چپ و خم آورد را **مع الاء** **فخاز**

چرخ چاپی بجاست **مع الاء**
چست ضم جیم ایله چوک و چاپک و منضم و متداخل

مع الجیم
چاج جیم فارسی ایله ده لغتد راز کسانده بر شهر درگاه چا
اکا تنسو بد ریت چنان هم شهر با بایج **تو کونی**

ع و سیت با طوی و نایج **مع الاء**
چرخ بشت معناسه وار در تر اسم مصدر در حرکت دور

ورقص معناسه زدن ایله استعمال اولور نایه رسته
حکت دوریه سی اوله اکا چرخ دینور فلک و چقون و دو

و فکلی و فوی معنایه سی کبه و اکا کوره هرنه و اریسه
اکا چرخ دینور نایه فانی بای معناسه در قورلمدن

حلقه کی اولغله تشبیه چرخ دینمستد ریت یکی تیز بیک
تیر خدنگ **بچرخ اندر و راندم بید رنگ** **رابع یافته**

و کربا معناسه در خاقس خواسانده بر شهر در چرخ
بچخیدن فعل امر در دو شمع و خوشمق معناسه

مع الدال
چرخ یکی لشکر ستاین چو مور و ملخ **تو بایل و بایا**

چرخ **مع الدال**
چرخ دفتح جیم و سکون را ایله فاپو ایشکی و عتبه سی تشده
اولا بر در که ایشک اوزرنده اولور میت با پیلور چند
مردان مرده که جویند مر جیک راز بر چرخ **مع الدال**
چکا و طایغ باشی در بیت بیامده دیده با از چکا ده

که آید سپاهی بایران چو باد تارک و باش و پسی معناسه
کلوزنه که سنایه بیور ریت شب و روز غرقه در احسان

که تاجیت ز احسان او بر چکا دم چهر زاد اسم هار ریت
بهن بن اسفند یار در چخید چخیدن دن فعل ماضی و اسم

مصدر در دو شمع و خوشمق معناسه **بیت یکا**
که با سام یار در چخیده **لما زخم کز زش که خواهر کیند محمد**

چخیدن فعل مستقبل در صالتمق و خوام ایلمک معناسه
بیت چو باد سپیده دما بر دمه سپه چکه باید که اندر

چکاند مذکور که متعده بیدر صالتمق معناسه **بیت**
په باره کوچه ند بچکه نماید بر روی جنگی پلنگ

مع الزا
چار معروف و چاره دن مختلفد ریت بد و کفت پرا
که مارا بچکه چه چارست جز جستن نام و تنک چیر

یکن و غالب معناسه در اصل چیره در **مع الزا**
چرخ قورغه معناسه در و اچما چپان معناسه ده کلوز

خیار که کبی تشه که ملا روم بیور ریت نانه بشکافی
به نشتر ریش چیره کی شود نیکو و کی کردید نقره

چرخ ففتح جیم و سکون را ایله طوی قوسیده که عریه
جبار کا دینور **مع التین**

مع التین
چا بلوس جیم عربی ایله ده لغتد ریش صبص و شیرین
زبان معناسه بیت بروم اندر کو شاه بد فیلقوس

یکی شاه باد نش و جابلوس **مع التین**
چخش بویونده باد بجان دکلوا و در ففتح جیم و سکون

حایله در کسر دخی لغت زنه که بوبیده در بیت فرستاد گفت
ای بل کامرا چش باور کردن دشمن چنگش فتح جیم و سکون
نون و کسر کاف فارسی ایله بر مبارز تو را نیدر رستم
آن قتل ایله

مع الفین المعجزة

جرج فتح جیم و سکون را ایله چاقو قوت در که عبیده صفر
دینور

مع الکاف

چاک ایکی معناسی دارد در تری بر توح معناسه در قنای
و نیمه انگشته اول بر توح معناسه ده کلور و تری حکایت
صوت در اجسام صلیبه بری برینک مصادره صد حاصل اول
چاک چاک اجسام صلیبه بری برینک مصادره صد حاصل
اول تراوت صوت در سلاح بری برینه طوقه سی کی
و پاره پاره معناسه ده کلور بیت تن از خوی آرب
و دمان پر ز خاک زبان کشته از تشنگی چاک چاک
چاک چاک بود دخی اسم صوت مذکور در بیت چاک چاک
خبر بگردد رسید ز هند وستان خون بخجور رسید
چک ایکی معناسه دارد در تری حجت و برات معناسه
موبله صک در و تری قطره و طمله معناسه در یکیدن
ما خود در چالاک خفیف بحر که جلد و چوک معناسه
بیت یکی مرد در دار چالاک بوده ز ما در تراوت سی
ز ضحاک بود چاک چاک مثله چاک چاک دخی لغت زنه که است
بیور بیت چه چاک چاک دست است باز و سگاه که در پرده
داند نمولو خیال چاک و ک فتح و او ایله طو زخی قوت
عبیده قنیه دینور و علم موسیقیده بر لحن و پرده

بیت خوش آن موز سنا ده را چون شنید ز راه چکا
بسته میکشد چکوک فتح جیم و ضم کاف ایله مثله و او
حذف ایدوب چنگ دخی دینور چکوک مصغر چوب
و نیمه وسعایت معناسه ده کلور چکوک فتح جیم
ز ایله لشکر در و امداده کلان عسکر معناسه ده کلور

مع الکاف الثاني

چنگ اوج معناسه دارد در تری بر توح طرناخیدر
کرک چار پا اول سو کرک قوش اول سو و بر توح قوش
منقارینه ده اطلاق اول نور مجازا انسانک نیمه
چنگ دینور بیت بقیه و چنگش میان سخن و ز رانچند
پیر کهن و تری آلات ملائیکه بر مشهور ساز و تری
شیل واکری بوکری معناسه در چنگ دست دست
قلای چنگ شد دینور چنگ ایکی کسره ایله اجسام صلیبه
بری برینه ملاقاتن حاصل اول صوت در کرک و چاک
صوت کی بیت از آن لای دوی چنگ در آه بگردا
طهوره کوه نای

مع اللام

چنگال بود دخی بر توح طرناخی معناسه در کرک
قوش اول سو کرک چار پا اول سو چنگل دخی ضم کاف
ایله بو معناسه در بیت نذر و بچنگال باز اندرو
چکان از هوا بر سخن بر که خواجگاه حجازا انسانک نیمه
و قولنه ده اطلاق اول نور بیت زخم عمود و بکوشان
هم خرد شد بال و چنگال لای ایکی معناسه دخی واکر
بر تری مشهور اول بر مقلد که در در که اوجی سوری

واکلتش اوله عیدیه اسمی کلاب در وبری بسیه معناسه
که باغ ایله بالی بچنده از لکش اتی انمک در بوکا چنگاله
دخی دیوز چپال منده لاهور پادشا میدر هر کریم

مع المیم

چم کون دریدر چم ایکی معناسی وار در بری جمیدم
فعل واسم مصدر در صالحه و خواصه معناسه
و بر معنای لفظ معناسه در شهید یور بر بیت
دعوی کنی که شاعر دهرم ولیک نیست در شورتو چنگ
و نه لذت و نه چم چپین ختم جیم و کسیر بار فاکت شد
ایله انچه چو بقدن اولش طبعه ریت بکستر و کرباس
و چپین نهاده بچپین بران نان کشکین نهاده چپین
دور شمع و خورشید و ارشمک و عناد انمک معناسه
بیت که یار و چپین ابا آسم که با آسماخ بر نیاید زما
چغان فتح جیم و عین معنی ایله توران زمین ده زهر
بیت چغان و شکسته و سلاب و منده کلبای و بحر
و رومی و سند چغان جمیدم دن مانو و ذر خاگ معناسه
بیت فریکس نالیده بود این زما بلب چغان و تن
ناچا چر نکیدن چونک مصدر بر که ذکر اولندر بیت
چونکیند کوزه کا و چهره تو کفتی ای کوه بارد سپهر

مع الواو

چکا و مذکور چکا و ک فوئیدر که عیدیه فوره در بیت
بر آمد خوش خوس و چکا و کبوده نشد باز پیش تراو
چغوسر چه و عصفور در اصل چغوک در بیت اگر بازی

اندر چغوک نکره و کر باشه سور سلطان میر چام کو غلغلا
و شعر خود معناسه در بیت یکی چام کوی و یکی چنگ
یکی پار کو بدشکن برشکن مع الهاء

چام شعر و نظم در بیت برزد دست و طنبور را بر رفت
سر ایله چام اندر رفت چاه معرو و زندم معناسه
کلور که سابقه فویه مشکله چو قریب کرده اولو ایدی
بیت بکینه نه بینم کم از طوس کسی که اواز در بند
چاه است و بس چر که معروف خیم در بیت ز باران
و از برف و از نوسه شاه یکی چو که زد در میاد و را
چرم پولاد در قنار که عیدیه ازرق دیوز بیت
پوشید سهراب خفا چنگ نشست از بر چرم شنگ
چمنده جمیدم دن اسم فاعلی در رونده و خواصه
معناسه در بیت فرو آمدند از چمنده ستور شکسته
دل و چشمها کشته کوره و پیک و اولای معناسه
کلور بیت چمنده بر شاه بردا گهی که تیره ستان روکار
بسی چیره غالب و یکن و مستولی معناسه در بیت
چرا بر دلت خیره شد چیره دیوه که برد از دلت ترس
کیهان خدیوه یعنی نچون شیطان قبلکه بویله بیت مشکو

مع الباء

چدی فعل مستقبل مخاطبه را صله چیدی جمع ایله که معناسه
چیدن دوتور مک و در مک معناسه ضرورت معناسه
یا خدوت اولند بیت چواز کوه خورشید سر بر زدی
منیره زهر در همی مان چید بهار بدار کشتا کل خیم

ز روی زمین شاخ سنبلیل چمن چوبی طلالت لسان و قضا
ایله غالب و ملقدر چوب ده شرح اولگند بیت زمین
یوسید و چوب نموده بران کتری آفرین بر فرود
چو کانی چو کال باز لغه مناسب اولان آندر

باب الحار مع الالف

خدا ایکی قسمد رتری اصلی خود ایله آبی دن مرکبدر
الوجود معنانه در و بر صاحب و مالک معنانه
اسم مفرد در بیت بر و رفت مهربان خدای
سوی خانه زالی زایل خدای ایکی معنایی وار در
تری سنگ سخت و قاتل طاش در که دم تاثیر ایکی آفر
اوله عبیده مخلوق دیتور و تری موقوف بر قاش در
بودنی ایکی نوع در بر الابه و مخططدر و خارا غنای
دیمک ایله موقوف در و بری خاری ساده و یک رنگ در
خیا ختم خا و سکون نون ایله سرود و طرب معنانه در
عبیده تخی و نور خور الابه و در خور معنانه در بیت
خور از تو نبود چنین کاربرد بود کار بد از در میر بد

مع الباء

خوشاب سیراب و تازه و طری معنانه در خیز آب
موج معنانه در خیز ایله آب دن مرکبدر خطاب فتح خا
ایله باتی و چامور لیر معنانه در
خار پشت کپه در اوز و او قری دیکنه مشابیه و غله
خار پشت دیکدی بیت قاده دران پس دشت در
سر ناز استیده چون خار پشت خشت خشت دن فعلی

بار الی و مجروح ایلمدر معنانه بیت چو اواز کاخ تیر
بکشد خشت بر رسم و خشت چکی بخت خشت موف
و یلان نیزه و چوب معنانه ده کلور بیت در خشت
زوبین زکرده چو آتش پس پرده لاجورد و تجار
فرزاج و نیزه معنانه ده کلور بیت بیالای سر و
پیل باور دخت افکندر دو میل مع الهم
خنج فتح خا و سکون نون فائده و منفعت و ناز و طرب
بیت مزهر شهر و سپاه است و کنج همه آتش
و تر از دست خنج خوج جیم فارسی ایله اول حریر شرح
نیزه اوزرینه برقی اولور بیت سپاهی زکرده اکوچ خوج
سکالیده جنگ و بر آورده خوج مع الحار
خنج علی وزن قریخ ترکسانده بر شهر در بیت سپه
برگ آمد اگون نیاز و زنج پراز در دشت نا طراز

مع الدال

خود ختم خا ایله هر نشانه ک او قاشی و کوچکی معنانه در
بیت چنین گفت پیران بهومان کرده که دشمن ندارد
خود مند خود شیخ سعدر کلستانده بو مضمونی ناکه بیت
ایدوب و میسر بیت دانه که چکفت زالی بار شتم کرد
دشمن نتوان حقیر و بچاره شمر مع الدال المعجم
خا و چیلان و زغن معنانه در خود فتح خا و کسره
ایله یا تن ارپه در که طواره بدر لر بیت وزان پس
سوی روشنای رسیده زمین پر نیان دید یکسر خود
چرا سر بسیر کرد و خود به مالک سر پرده باید کشید

واورسی ایله بیدوزی اوزره دخی لغت رنده که حکیم
 بیدریت زخوید بنرنگر ددی سرین کوزله زلاله شج
 کوردی سرور خال حکیم انوگ دخی بیدریت برحیط
 فلک زلاله سپر سازد ماه برسیط کره ازخوید زره
 پوسند مل **خوآد** فتح کاوشد بیدر ایله برپهلوا ایر اندر
 زال افراندن که برانشکده با اندریت چور زین
 چون قارن رزم زن چو **خوآد** وکشواد لشکر شکن
 و بنا اندکی آتشخیزده اطلاق اولور **ریت** چنا
 دیدر خواب آتش پرست سه آتش بیدر فروزا
 بدست چو آذر کشب و چو **خوآد** و مهر فروزا
 بگردار گردا سپهر **خوآد** ختم فرس قدیمده نالت
 سنده درو تارنج جلالیده نالت شهر فصل بهار در
ریت زخوآد کام توایزد و داده همیشه زاجت
 باده و آبریک یوم سکا امید **ریت** برون رفت
 شادان بخزاد روز نه نیک اختر و قال کینه فوز
خمید خمید زدن فعل ماضی دراکدر و منحنی اولور
ریت و خواست کار و بخت کند چو دیدم خمیدم ز راه
 کنند **خمان** خمانیدن دخی فعل مستقبل دراکمک و منحنی
 آنک معناسنه آنک متعدی **ریت** خمان شمارا همین
 مانند خمانده هم پایدار خمید خمان دخی ماضی در صد
 و یقولین و چکر مک معناسنه در که طاعده و صحاده و
 و طاعده آواز چقر و چکر **ریت** هم دشت آواز شان
 می خمیده همیرفت تا شهر پیران رسید مجازا دنیاده

مشهور اولی وصیت و صد صاحب اولی معناسنه ده کلو
 خود تولغه و دم نایقه در که جنگده باشد کیر **ریت** مباح
 و نیزه و خود و ببر همی کرد اسبش برآمد بار **مع** **لار**
خوار بار آرن یوکیدر که قوت و ماکل اچول اوله خوا
 خورخ دخی ما خود **ریت** اگر مصر یا نه اکتم برک راست
 شود **خوار** بار همه زود **کاشین** سار مارت دید کلری
 دکرده چوق اولور **ریت** پیاده همی شد زهر شکار
 خشین سار دید اندر اردو باره خشین بوز رنگلو
 معناسنه در که عیدیه انجری دینور باز خشین کبود رنگ
 طوغاندر غایت ایله صیاد در و مقبولد رشمس خشی
ریت بهمد و نکستد رنگ ناز شیر زیان بدور او نبرد کیک
 جور باز خشین **خاور** منوب معناسنه در **ریت** چو خورشید
 تا بان زکبند گذشت ز بالا همی سور **خاور** کبشت
 مشرق معناسنه ده کلو رنده که با خنده شرح اولندی
خوایک واورسی ایله خوان سالار معناسنه در که کیده
 چاشنی کیر یاش دینور و عند البعض طباخ معناسنه
ریت بزمود **خوایک** ان را که خوا بیارند و بنهند
 پیش کواه خواله خوالیدن دخی ما خود در **خوایک** سوزه
 و یکد و شیمک معناسنه در **خوار** **خوار** واورسی ایله
 بی آرام معناسنه در **ریت** چنین گفت پس تا مور با **خوار**
 که این کیست کاید چنین **خوار** **خوار** خور فتح خاور
 کیلان قریب بر ولایت **ریت** سور با ختر با ختر خور
 می گشت لهراسب را سر سر خیر خیر خیره و طوق کوز

مغاسنه در بیت یکی خیزد بر سر از دو دفره سپهر را هم چشم
شد خیز خیز خیز خیز خیز خیز خیز خیز خیز خیز خیز خیز خیز
مغاسنه در بیت یکوهر بدان روزنگ آورم که پیش
خیزد به جنگ آورم خواستار خواست ایله آردن کسید
شفیع مغاسنه بیت بریدند سر از تن پلوه آه نه فریاد
بود و نه خواستاره و دنگ و شفاعت مغاسنه دگم
بیت مز اورا کنم از پدر خواستاره چو زید بمشکوی
آن کار خوار ذلیل مغاسنه در مجازا سهل و آسان
مغاسنه ده کلور بیت که گریه بر آردیل اسفند یاره
نیاز گذشتن بدان راه خوار خور و اورسی ایله
مغاسنه در بیت چو پیداست آن چادر عیاج کون
خور از بخش دو پیکر آمد و و هر یک از بی بی
کون مغاسنه ده کلور بیت که مسعود سعد بیور
بیت روز خورست از بد و رخ همچو خوره تافت
خور از چرخ فلک باده خور خوره ارد شیر ختم خا
و تشدید را ایله ارد شیر با اندو که الکه و ولایت
بیت زیر مایه چیزی که بد دلپذیر بهی رفت تا
خوره ارد شیر خوره ارد شیر مشکه بیت یکی نام او
خوره ارد شیر که کرد در یادش جوامع دیر
خیا که سازنده و مطرب مغاسنه د مع الزار
خامیاز تائب و استنک مغاسنه در مع التین در
خس یا او که که به منفعت اوله چور چوب مغاسنه
بیت بچشم تواند رخس افکنده باده نه بینی تو این

لشکر کیقباده مجازا ناکس و بد کوهر مغاسنه ده کلور
مع التین المعجمه
خلالوش غلفه و شطاطه مغاسنه در بیت خلالوش
و افغان و فریاد مرده چو ندر بر آمد ز جای نبرد
خدیج ختم خا و کسره دال ایله که بانویغنه قادی و احباب
مغاسنه در بیت چه خوش گفت آن مرد با آن خدیج
مکن بد بکس که نخواهی بخویش مع التین
خف بانمش بزدر که قادی نه استنک اول نور مع التین
خفیا که کسره خا و جیم فارسی ایله توران زمین ده بریا با
ساکنی ترک درانده اول ترکله دفعی خفیا و دینور
بیت چنین تا بخفیا پاست برانده فرود آمد آنجا و
چند بماند مع الکاف
خاشاک سو بر نذر و چور چوب مغاسنه در بیت
مرا چون بدرگاه دادی پناه چو خاشاک و خاکم
براه خایسک کسره یا و سکون سین ایله چکوک و مطر
مغاسنه در بیت بپولاد خایسک آهنگاره فرورده
مسارهای کرا خدوک ختم ایله طبره و خشتناک مغاسنه
بیت بهر کار چون در روی هوش داره خدوک مکن
چند را کوش داره زگیده بدوک مغاسنه ده کلور که
برکسه یولدانی او نندرسه بکا بدوک و نرم دینور که
عنصر بیور بیت هر که بر در که ملوک بوده از چنین کار
با خدوک بود خنک ختمین ایله ایکی مغاسنه دارد در
بری بختو مغاسنه که عریده طوبیله دینور بیت

خنک آن کسی که بود پادشاه کنی را دارد ولی پارسا
قوری معتدل و لطیف و طوطی معناسنه در بیت همی را زد
تا بجا شد خنک بخت از بکوه بادی سبک

مع الکاف الفارسی

خنک قاین آغا جید راندن اوقاید و ب تیر خنک دینور
بیت بر آورده آن تیر می خنک گرفته گمان ببرد بخت
گاه اولور یا کز خنک دخی دینور بیت خنکی که بیکان و
ده ستیره ز ترکش بر آورد کرد دلیر و آنداز ایردخی
دوزب زین خنک دینور بیت ز اسبان تاز بزمین
ز بر کستوانهای و خندان خنک خنک بخت معناسنه در
و منازل شمس قدح بر منزل در عربیده ایکنه دخی
سر طاک دینور بیت چو سر بر زدا ز برج خنک شید
چرا گشت چون روی روی سپید خنک کسره خا و سکون
نون ایله قرآند که بیاضنه بر سواد مختلط اوله عربیده
اشهب دینور بیت بنارک ز پولاد سبز ش کلاه و فرس خنک
و بر کستوانش سیاه و نقره خنک بیاض قرآند که هیچ
سواد اولیه عربیده اشهب قرطاسی دینور نقره کوش
و قرطاس کاغد در سلیمان بورد بیت نقره خنک صبح را
در تاخت سلطان خنک ساقیا کلون کینت را بمیدان
در نکلن سبز خنک طلونه قری دید کاری آند که سواد
بیاضنه غالب اوله عربیده آخم دینور فتح همزه و جاره
و تشدید میم ایله الفوری بورد بیت هم سبز خنک چرخ فلکین
بار گیر اوست هم دشتگاه بزمین دشتگاه اوست

خنک زیور پول پول بیاض و سواد نقطه لر را لان آند
عربیده انمش و ابلج دینور مسعود سعد بورد بیت
باز یور کردان کار ز کار با جرب ز خنک زیور خنک
آته مخصوص دکلر مطلق ابیض معناسنه ده اشتغال
نته که شاعر بورد بیت قوس قزح گشت کمان و ارکوز
از دو طرف خنک بی و سرخ نوز خنک بیت بر صم اشهب
بامیان طالع نیک بر سینه اولور سرخ بیت دخی بر صم
یا نده اولور بامیان بر ولایت در غزنه ایله بلخ ما بینده ایله
اولور آساب سمعائیده بویله مذکور در که بامیان بلده بین
بلخ و غزنه با قلعه حصینه و القصبة صغیره و اما المملكة
فوا سعة جدا و بها بیت ذاب فی الهواء با سا طین مرفوع
منقوش فی کل طیر و خلق علی وجه الارض شتابه الدعا
وفیه صنمان عظیمان یقران اجمیل فر اسفله الی اعلاه
احدهما یستی سرخ بیت و الآخر خنک بیت قبل این آند
مشکها سیف الدین اسونکی بورد بیت مردم نادان
اگر حاکم داناستی شحنة یونان بدی خنک بیت بامیان

مع اللام

خوجال فتح خا و جیم فارسی ایله کوجه قوغه در خوهل
ضم خا و فتح ما ایله کچ واکری معناسنه در خوطال
فتح ایله اوکوز در لیبی نک طولوسی آلتون معناسنه

مع المیم

خوام فتح خا ایله بشارت معناسنه در بیت یکی نامه
فرمود نزدیک سام سر سرد رود و نوید و خوام

آمد دخی بوزر بیت سپه داران گفتا گشت رام
 ز بیضا بر با لوبه و خام خام کس خایله ایکی معقا واردر
 بری خایله دخی فعل امر واسم مصدر در و بر کوزل و خوش
 صورت معناسنه در خم فتح خایله خمیده دن ما خود در
 اکلمک معناسنه بش معناسی واردر بری بوکلم معناسنه
 بیت همه بند و بیچ و همه تاب و خم و خم و بیچ و بر غنیمت
 و کم و تمانی که و طاق معناسنه در بیت در و جهان فری
 بر تو باده خم جوخ کرد و زمین تو باده تالک ایوانه
 معناسنه در کمر ایوانه ایله اولغله ایوانه خم اطلال مجاز
 بیت هزارم بد و اندک و طاق و خم هزارم نکار اندک
 بیش و کم و غنیمت دخی بو معاده سولیمش در بیت سپه
 بهلول بود با شاه جم و بنجم اندک و شاد و خم بهم رابع
 کند حلقه سید که بو غازه که بو معاده تشدید میم جایز
 بیت درخواست کار و بنجم کند چو دیدم خمیدم ز راه
 کردند و کم کند بقدر اک بر شست خم خم اندر خم و روی
 کرده و نرم شست بونده عدد در التمس معناسنه
 یای قولید که کوش بند اولد و غمی بر دی اشناغیدر
 یای انجاسی طرفین دخی فر شو بوشو طوغی کور بنور
 بیت چو جب راست کرد و خم کرد در شاد و خوش از خم
 جوخ چاچی نجاست خم خم خایله کو پدر تو جند کو پیک
 دوزلین کوس در بیت بوزر نمود بار درش کا و دم
 زدند و بستند بر پیل خم تو جند اولغله رو بیند خم دخی
 دینور از شاه الله الله محکمه ذکر اولور خم بش معناسنه

واردر بری بخت و طبیعت معناسنه در غیری به بولغله
 واقع اولستدر بیت در کوی بد آنکه خوانیم خم که با او ندر
 دل از دیویم تمانی زخم و جراحت معناسنه در بیت زده
 بر خم و یکست بند همه بند و پابند کیسو فکنده تالک کوز
 چپاخی معناسنه در تنه که منجیکه بوزر بیت دو جوی روان
 در دمانن زخم و دو خم زده بر و چشمش زخم و رابع
 بغرضی و شکینه کار ندوسی در تنه که شمس فوی بوزر بیت
 خصمش ار که خور و عجب بوده که سکا ز اکلچه باشد خم
 خامس ایکی پنجه دخی طوقمش جوال معناسنه در خام
 اوج معناسنه واردر بری بشامش ضد بخت در مجاز اوج
 بی بخر به معناسنه کلور تمانی دباغت اولنماش کوز در تالک
 کند معناسنه در بیت بهر سو که خام اندر اندازین از کوز
 بید دخی اصلده دباغت اولنماش کوز کند ز اندک
 ایدر لر تنه که بوبینده اصل اوزر به کلمش در بیت بمحضات
 کان خام خم کند به نیر و زخم یکسلانش بند شمع زخم
 دخی بوزر بیت دیو بند و بنجم خام کند کوه ساید بر زخم
 سمند خم خم خایله کسری دخی مرویدر سموک در کوز
 افر عبیده محاط دینور مع التون
 خان پادشاه سم قند و پادشاه چین و پادشاه کشاکش
 هر کم اولور سه و اولوبک و پاشا معناسنه ده کلور خانه
 او معناسنه ده کلور بیت که آیه بشاد سوی خان مزه
 چو خوشید روشن کنه خان مزه سه روز اندرین خان مزه
 شاد باش می نوش خور و زخم آزاد باش و کار و کار

و منازل غریبا مفاسده کلودر خون مرده و باقی نماند
 و خصلت مفاسده کلودر الترابه لحم و دم مضمون زنده
 و ترکیده دخی دم ایله قان قرابت مفاسده کلودر
 تو با او چو پوسته خون شوی ازین مایه مردم باخود شوی
 بد و کف زخم تراهر خون بچینید و شد مردار همون
 بخون نیز پوستکی ساختم دل از کار ابران ببرد ختم
 نهانش بین اسکارانو چنین دانه و این مشور و بگو
 سپید سبزه خون که خون وحی و مهر شوا نعت
 برین دانه از دیکر رهنمون که مهر فرو نیست از مهر خون
 خون اسب و شان عقایدند مردم الا خون مفاسده ابتدا
 منشأ از اسباب باحق و غدر ایله قتل ایدوب فانی
 دو کیچک بردن دم الا خون پیدا اولگه دیوینا ایله بیت
 بساعت کیاهی برآموز خو بد اینجا کجا طشت شد رنگون
 کیا را دم هم کنونت نشا که خواند و را خون اسب و شان
 بس فائده طبع را هست که هست آن کیا هاش از خون
 خفان بر نوع پنبه دار قفا ندر که چکده زره او شنه
 کبر لقا کند دخی دیو ریت زره بود و خفان و بیر
 زکک و زپیکا بود تنیها چها بخور در زیر پولاد بود
 بخفانش بر تیر چون باد بود **خاستن** فالق و قیام مکان
 مستقبلانده بین زایه تبدیل اولنوریت دو صدمه
 بنوازمایشان بخاسته بزمودشان که کردست
 خواستن و اورسی ایله استمک و طلب مفاسده در و آل
 و جرم مفاسده کلودر مستقبلانده کس مایه تبدیل اولنور

مع الواد

خونج حایله اوج معانی دارد بر صر مشق اوتیدر که
 عویده لیلاب دیو و بر بیان اوتیدر که اکن ار سنده
 یا با نچه ده کند غن بتر قوت بولسو دیو قوروب بیانه
 از **ریت** کرایه دل که رستم بود پیش روه ماندری
 بوم و بر خار و خوه کنون رزم از جاسب را نوکنم
 بطبع رولک باغ را خوکنم بکیتی صد تشکده نوکنم
 چرا از ستمکاره بی خوکنم و بری قره چاو مفاسده
 بنال انجون چنوب او ز زنده چنوب بنا ایدر رفته که
 شمس فخری یور **ریت** هر که تطیبن کند اساس علوت
 چرخ مایه که باشد او را خوش تو فتح خا و ضم مایه موز
 و معرف مفاسده در **ریت** هستیش باید که خستو
 ز کفتار و پیکار یکسو شوی تو خستو شوا را که هست و
 یکیت و رولک خرد را خوی راه نیست **خستو** ضم خا
 و سکون شین معایله راض و موافق مفاسده شود
 مخفد **ریت** خردمند دم بیکسو شوند و لشکر بدین
 خستو شوند **خام** کا و صفر که بی دباغت در یسند اول
 قربا جدر که انکه ضرب اولنوریت همی کوفت بر کوفت و
 خام کاوه چنین تاناندش تی که هیچ تاوه بیارند و بر کوفت
 خام کاوه زمان تاناندش نیرو و ما و خدیو کسر خایله
 و قیل بالقسم خداوند یعنی مالک و افتد و پادشاه
 و وزیر مفاسده در **ریت** بکار آوران دانسته کت خدیو
 بدادست و مشر بزمان دیو خسر و ایکه پادشاه یکم

بر طبقه زنا شده که ملوک اشکانیان در خسرو این بلاس
 بن فیروز این هر فر این بلاس این بهرام بن شاپور
 اشکان این اشکان این دارادر یکی بل پادشاه اولی
 و بری طبقه را بعد از که ساسانیان در خسرو و یزدت
 ایله مشهور در احوال پرورده شرح اولند **خون** فتح خاتم
 یا خطی ایله خود و دخی لغت توکرک معناسه در که
 عریده بصاق دیوز **خیز** دو فتح خا و با و سکون زان
 و ضم دال ایله جعل بو جکیر ریشی بو **ریت** آن زان
 بین که راز بلغم و حیوت و همچون خیزدوی که شود زری
 پنج **خون** فتح خا و ضم تا و فرشت ایله بر حیواند که بونیور
 النفس شیان در انجی سلاطین ده بولور حاطنه زهر
 تاثیر آن و زیر اکا قریب اولسه او زرنده عرق ظاهر اولو
 شوق اولنیه انجی طاس که در انجند نقوش غریبه و تصاویر
 عجیبه وارد در اول حیوان تعییننده درت قول وارد زری
 چین ده بر صغور و راج و مشهور بو قولدر مانه ایله
 بیک بیلدن صکو بونیوز را و لور نالت کر کن در رابع
 چین صحرانده بر قوتدر غایت ایله بو کدر **ریت** چهل
 تنگ بار از ملع خنوه زکو برده افسر زکچ بهومع **البار**
خاشه خاشاک معناسه در **ریت** نه کو یا زبان و نه جو یا
 زهر خاشه خولیتن پرور و خنجه ضم خا و سکون نوخیم
 عربیکه وقت از زاده اوله آواز در کرک ارکندن کرک شیشه
 بعضی اول حاله لذت نه تحمل ایله میوب چاغ **ریت**
 بوقت جماعتش یکی خنجه خاسته تو کو که کا و بفرید

خنده خنده دن اسم مفعولدر مشهور و معروف معناسه
 خنده اصلده بنقولون و صد ایلمک معناسه نه که فعل
 ماضی ده شرح اولندی **ریت** یکی شادمانه بداندر چاه خنده
 میا گمان و میا خنده زنه نیز خاسته از آن
 انجمن در را خواست **خیز** فتح خا و کسر نون ایله **ریت**
 مجموع و منضم اولمن معناسه در جیم و با ایله ده مضبوط
 نه که ذکر اولندر **خیز** او یوشمش ال و این و قاشمش
 کوز و طون معناسه در **ریت** کجاسته بدکیو و کوز
 و طوس شده خیزه زغم دو چشم کیوس و کجوج و مع
 معناسه ده کوز **ریت** همه پیش مز پوی پوی آمدند
 چنان خیزه و جنگجوی آمدند و پیوده و عبت معناسه
 کوز **ریت** نه بی زکر دال جگر زه مکن خیزه با جرخ
 کردان سینه و تورغون و فرو مانده معناسه ده
ریت چو جمشید ریاد بنشست و رانده بدان کز نو
 خیزه بماند **خاسته** خواستن دن اسم مفعولدر طلب
 و مال معناسه ده کوز کرک متاع کرک نقد اوله **ریت**
 دلی که خود کرد و آراسته یکی کنج باشد بر از خواسته
 خود کام کند مراد را و زره اوله معجب و مغرور معناسه
ریت نویسد بهر کشور نامه بهر تهر باری و خود کام
 خله فتح خا ایله درت معناسی وارد در ترکی کورک
 و فردی اغاجیدر که کمی برده او تور دفته الخله دوز
 یورودر **ریت** سر بادبان تیر بر کاشتی خله پیش
 ملاح بکذاشتی و بری مفاصلده و اعضاده اوله

صاحبخبر که وجوه هزار و غورته که مسعود سعد پور
 بیت رویا تابان زخم اندامها بچان ز بعضی کویا
 دارند بادلقه و در دهنه و در راجی سحر و زین نشسته
 که انگه دور تیلور کنه و جوالد زو درفش که تنه که خیره
 بیور بیت آدمیا ز اسخی بس نبوده کا و بود کش غله
 در پس بوده و در صابجو مفاسنه اسم مصدر در تنه که
 نه میر خسر و بیور بیت چور محش سنا بره افواخته
 خله در دل انجم انداخته بو معانی خلید ز دغ مانخود
 صابجمن و اکنه با تر من و جوالد زایک دور نمک و مشک
 مفاسنه در و فعل لازم دخی کلور ملار و دم بیور بیت
 که منافق خوانش این نام دون و همچو کردم میخله
 در اندک و غله ضم خایله فتحی دخی مرویدر تشدید لام
 دخی لغتد رویکد دخی درت معاسه و ارد در بر غلفه
 و اصوا جمع و هذیان مفاسنه در بیت بر آرد یکی باد
 به زلزله و زکیتی بر آید خروش و غله و بر زخالی و بول
 مفاسنه در بیت چو شیر اندر آمد میان رده و زرمه
 شد ز مردم غله بو بیده قافیه ده نظر و ارد در و بری
 تنگ و کم شده مفاسنه در تنه که غنچه بیور بیت
 او را و در آیه کرده و هر او را ز دل خله کرده
 و بری سوک مفاسنه در که پور و ندن چو عریضه کجا ط
 دینور تنه که عسجد بیور بیت چو آمد زان برون
 بدان ماند سر خش که از بینی سقلابه فرود آید می غله
 خوشه صلف و باشق در و منازل فلک در بر منظر لایکینه

عریضه سبله و بیور بیت یکشت اندرین نیز کردان سپهر
 چو خوشید از خوشه بنود و جهر خوار مایه کم قدر و بیها معاش
 بیت بجای سبک گفت آنکی شهریار که این روز را خوار مایه
 اگر صد شود کشته یا صد هزاره بی خوشی خوار مایه مدای
 و و شاه و کشور چین کینه داه بر فتنه با خوار مایه سوار
 خسته ایکی معناسی و ارد در بری خستن دغ اسم مفعول
 مجروح مفاسنه عریض و بیمار خسته دید کلر مجاز در و بری
 چکر دک مفاسنه در که فواکه ده اولور تنه که میر خسر و بیور
 بیت لب رطب خوانی و آنکه خسته از دندان کنی خسته
 از دندان مرغ کنی کر رطب میخوانش مع الیاء
 خستکی جواحت و یاره مفاسنه در بیت هم دافه گرفته
 بدرید پاک و به خستیکهاش بر بست پاک خسر و غنچه
 پادشاهانه و یکدر بولست شی مفتخر و امر معتبره استعلا
 اولور کیانه و پهلوان دخی بویله در بیت می خسر و غنچه
 بلور کسارنده را داد با قوز و زور خوی فتح کا اشتهام خسته
 ایله بدخ دغ خارج اولور قدر بیت از ایشان زوایشه
 خوی چون دوروده
 کسر خایله قریه و تولم مفاسنه در اصله خیکدر بیت
 بتادی دران شهر از قریه هم مست کشته و لیکن زخی
 باب الدال مع الالف
 دارا مع ملوک کیانیان در این بهمن این اسفند یار در
 اوان درت بیل پادشاه او که اسکنه شکنده قتل او کند
 قصه سی مشهور در و داشتن دغ صیفه مبالغه طوبی

و حفظ اید یکی معناسنده کلور **مع الباء**
 داراب دارای مذکور که پدر پدر و الکره هماره است
 کند بر رنوز داراب عامل یکی بهمن هلاک او که هماره
 پدر و صیتی ایل پادشاه او که وضع حمل اید یکجک سلطنت
 کندینه غالب اولوب او غلنی بر صندوقه قویب دریا
 بر اقدی یکا ز صوکار نوزه یکی اول صندوقه کور یکجک
 او غلنی الکره صوده بولغله همی داراب قو که حد
 بلوغه کلور اول کار زک صنعتی سر فز و اتمیوب سلاح
 ادمانه مشغول او که الکره هماره بر عسکر که روم شکسته
 کوند مش ای داراب انکره منضم اولد بعد الرجوع اول
 عسکر که سر دایر داراب یک داراب یک مشاهده اندو که
 بهادر لغی هماره تفراتند که احوالی تفحص اید و غلنی
 اولد و غنی محقق بلو کند حکم سلطنتی اکا تفویض ایلد
 جمله سلاطین جها اکا رام او که فیلقوس رومی قرنی
 آکوب کنده دلمان اولغله نینه پدرینه ارسال ایلد
 اول فرزند داراب دنر عامل ایلد وضع حمل فیکره فیلقوس
 او غلنر دیک داراب اون ایکی بیل پادشاه اولد و نوز
 دارانام او غلنی دلی عهد ایلد **مع التاء**
 دخت دختر معناسنده در بیت کزیده دلم دخت هماره
 بیارم ز دیده بهر آب **دشت** معنای و ترکسانده بر
 ولایت در و تیریز ایلد اردیل مابینده بر شهر در و صندوقه
 بر قریه در و تیریز از ده بر موضع که دشت ارزن ایلد
 مشهور در **دست** معنای و التاء معناسنده و کار در بری ترقا

اسباب و طبوس ثیاب معناسنده در که بوییده حله و
 بنزله دینور بیت یکی است جامه پوشیده و نوز **بیت**
 کفنی که جانش بکفت و زکستر دینها شتر و ارشت و زکستر
 پوشیده هم زدست و تانی کره و قره دیول معناسنده
بیت چو میند از سر آید بتا بیدر که بدیشانه سپار بیدر یک
 کوی و یک امنست بگوئیم دست پسین که داند که دید
 باشد جز این و ناکش بر دفعه اولون و لعب معناسنده
 قمار بازی باندازه مود و قدرتی که سنایه بیدر **بیت**
 در با خنق قمار دوست و در اول دست کیم و غلنی
 شیخ نظامی دخی بیدر بیت دلا چند ازین بازیکنان
 بهر دست رنگی بر آید خنق و دست خطر رهنی جوق اولد
 بعدد که محاطه سی اولد دست خون قتل ایلد اولد و نوز
 نته که خاکانه بیدر بیت در قره زمانه فکادی بدست خون
 و اما ل کیتین که حریفیت بس غامه رابع طرف و جانب
 معناسنده در بیت ز یک دست رسم بر آمد زدست
 زکر دسوار هم تیره کشت و زدست دکر کیو کور زو
 طبوس و به پیش سپاه اندر لگو پیل و کوس و دلماده بر آمد
 ز قلب سپاه و ز یک دست دشمن ز یک دست شاه و تماش
 صدر و پیشگاه مجلس معناسنده در بیت نشسته است
 دستانه سام و مکر بسته بر در کیش خاص عام و سادگی
 جنس و نوع معناسنده در بیت که شیخ نظامی بیدر بیت
 سه از قصه آرزوهای خویش و سخنهای زهر دینی و زهر
 پیش و خواجه حافظ دخی بیدر بیت که توزین دست

به هر دو سامان دارند و نه بآه سحر زلفت مشتوش دارم
 ساقی اراده ازین دست بجام اندازد عارفان را هم در
 مدام اندازد و تو معنی از کلام سبیل مقید اولمغه خدای
 نشکر که سحر بپورر بیت ازین مپاره عابد فری ملک
 صورت طاوس زیبای سلما و جی دخی بپورر بیت
 قضایا مهر طفال فلک امید بد جنبش نخواست با نینداری
 مانی درین کهواره مینا مهرت هم جنس و هم نوع
 معناسند در تته که سنای بپورر بیت یار با جنس تخم خواب
 آمد یار مهرت یار آسمان جنتیت ده موافقت
 اولمغه مهرت موافق معناسنده کلور تته که خلا
 المغان بپورر بیت بهر چاین کرد در خاطر قضایا مهرت
 شد با او بهر چاین کرد اندیشه قدر مهر استیا آمد
 خواب حافظ دخی بپورر بیت که دهد دست این غرض
 یارب که مهر ستان شوند خاطر مجموع مازلف پریشان
 دست عبیده لوتیب ایله آلت معناس و ارد بری
 و دشت در ثانی لباس و ثیاب در ثانی کافور و
 رابع صدر مجلس در و تا موسده انجن بودت معنی
 مذکور در خامس جیل و مکدر سادس او نیامی و
 لعب در حویلی مقام ثالث و عشر بنده درت معناس
 جمع ایدوب دیمشدر که تم قال نشدنگ الله الست
 الکر اعاره الست فقلت لا والکر اجلک فی هذا
 الست ما انا بصاحب ذلک الست بل انت الکر
 تم علیه الست اول لباس در و ثانی صدر و مجلس

و ثالث جیل در و رابع لعب در غالب اولانتم تم له
 الست و مغلوب اولانتم تم علیه الست وینور
 قازن و تخره معناسنه کله و کله مولد در مغرب کله
 نشکر سلیمان عبدالحی قط ایله طلق اولان بر اهل
 دیوانه ایدوب بپورر بیت شعر مال قط الست
 من فعله غیر سخام الوجه و السخبط و لک عن
 علی رنمه و انقلب الست علی القطه دست نانی
 انجن صدر دیوانه معناسنه در و دست اول و ثانی
 نوریه طریقی ایله به صدر دیوانه معناسنه در

مع الجیم

دم آینه صولجی و افوز کجی و متفیس معناسنه در بیت
 بد و گفت کای بدین به بهاه بینان دم آینه نزار دنا
 آینه مدینه ایله کسید و چکک معناسنه مع الحاکم
 در و افق فتح دال و سکون را ایله ایکی معناسنه و ار
 بری اول حسنه در که هر کون صحنه توجهی زیاده اول
 قبری در شتی و غلظت و شدت معناسنه در و ف
 ضم دال ایله دغ دخی حذف و او ایله لغتد بر او تکر

مع الدال

اندخ نصیریدر
 دار و برد کوفه معناسنه در دار اصلده طوت معناسنه
 و برد فتح با ایله اسم فعل امر در صاول و او راغ او
 معناسنه حکام فر شو سنده عظمت انجون بو الفاطی
 و یکله کله واحده حکمنده اولوب شکوه و عظمت معناسنه
 اولک بیت بپوسیدر تم سلیح نبرده تاورد که رفت باکا

دند فتح دال ایله ایله بایک و خود کلام معناسه در بیت
 بخواند انکس زکر دند راه زهمایکاتنی چند را در خود
 لایق و نرا از معناسه اسم مصدر در خوردن در بیت
 بایر اگر چه چو او مرد نیست بجای سیاوش در خود
 دستبرد قهر و قوت و غلبه معناسه در دست یل بردن
 و گبر برد اسم مصدر در بیت بدین شاخ و یال و بیا
 دستبرده ز تخمی بود نامبردار کرد در ندر کس دال ایله
 دهر و روزگار معناسه در بیت بدین هر یک ز باج
 و ساوه نزارند با ما به پیکار نا و دانستوند دانستند
 و اهل معرفت معناسه در بیت بود دانستوند و هم
 پہلوک نه بیند کس سیر ازین جوان **دستان** زند برستم
 اسمیدر اسمی بالکزدستان و ز نو بزرگ معناسه و صفت
 دستان اصله حبله و مکر معناسه در بیت نهادم
 نام دستان زند که با تو پدر کرد و دستان و بند

مع الال المجهه

د اشاد عطا و احک معناسه در بیت بزم نمودن
 د اذن بدوی بگفتش که ز نهرا ایدر میوی **دید** میب
 ماضیر او فورک و بل اسمک معناسه در بیت
 سیاوش بدشت اندر و کور دیده چو باد از میان
 بردمیده و تنفس و حصول معناسه ده کلور مجازا
 شمشک و قهر من معناسه ده کلور بیت چو رستم
 پیام سپید شنید چو دریای تش ز کین برد میدی
 و اضطراب و چالفتن معناسه ده کلور بیت چو ریا

جوشان زمین بردمیده چنان شد که کس زور مال
 ندیده و صباح اغوش و زدن اوت بتمک معناسه ده
 کلور در و دختیت و دعا معناسه در بیت اگر میگرد
 بایدت زاب روده فرستد باید ز کشی درود
 و آبیاده صلاه و سلام معناسه در و با ایله مرکب
 اولوب بدرد او و لور سه شری ذکر اولند در و
 لفظند ماضی دفع کلور در و دن اعاج یونمی اوکن
 بچمک معناسه ده کلور و اسم مصدر دفع کلور کین
 معناسه بیت کابل تیغ الماس آورده بوده در و
 داس آورده بود و آفریدن موسیقیده بریده
 و تبعه در بیت سر و با و از چون بر کشیده که انکس
 خوانی تو داد آفرید در آباد ختم دال ایله کین
 بر کین در بیت چو کین دکن در آباد راه و صی کرد و در
 کشادرا **مع الزار**

دستوار ال و کنکید که قوج لاله طوب یور
 بیت که پیش تو دستان سام سواره بیا مد چنین
 خوار با دستوار در و کرم دال ایله تجار و خراط
 معناسه در اصل در و در و در و اسم مصدر
 یونمی معناسه بیت بزم نمودن در گران آورند
 نرا و ارجو به گران آورند دمار طاع مغاره سی
 معناسه در بیت که اسدر یورر بیت کین پردمار
 و شکسته دره دمارش پاز کانه ز کیره دستور
 دست ایله وردن و گبر بش معناسه دارد در و

قدرت و قوت صاحب دیک در بخور و فرود بر کی مرکب
 بو معناده سکون تا و فتح و اول غنچه بیت به بنگاه
 شوم دستور شوم رسته زین خشکیها مکره تا نه فالو
 و رسم معنانه در نه که ملا تا تنی یور بیت چنین است
 دستور این زال پیر که زهرت دهد چون چشاید شیر
 ثالث وزیر معنانه در وزیر لره اجراء قوانین و
 احکام قدرت قاهره لر اول غنچه اطلاق اول غنچه بیت
 یکی را خود یکی پور بوده که هم پور و هم پاک دستور بود
 رابع نمونه و اورنگ معنانه در دستور العمل دید
 بو معنانه در نه که خلاص المعانی یور بیت را خداوندی
 که فکر تو دستور کنند نقشبندان طراز از فلک صوت
 بافت خامس افق و اجازت معنانه در نه که خیر
 یور بیت بعد تو میدار خود دوریم داد
 بر آهنگ سفر دستوریم داد معنی انجمن قوانین
 مشتمل اول دفعه در نه که قاموسه مذکور در دستور
 بالضم النسخه المعموله للجما غایق منها تحریر و
 فارسی اما فارسیده بو معنی موجود اول دفعه مطلق
 اولدم احتمال در که تعریب اولند فده بو معنانه وضع
 اولمش اوله زیر تعریبه نقل معنای اصل شرط و کله
 جایز در که قبل التعریب بر معنای اوله و بعد معنی
 آخوه وضع اوله نه که محله مبین در وضع دال
 اوله و غنک وجهی بود در که فعلول فتح فایله لغت
 عیده موجود دگر تعریب اندک کرمی اغلب و زانکه

موافق ایدر لر و نبر علی و نری غیر مندر ستانده بر شهر
 بیت هم کابل و دبر و مای و هند و روان همچنین
 سند دار ستون و درک اوله اغا جدر کرک سفت در
 اوله نه که بو بیت در بیت دوم دانش از آسما بلند
 که بر پای چو نشسته دار و بنده کرک سیاست اغا جدر
 نه که بو بیت در بیت کشان بزرگ یور از بر دار
 بسته سوی چاه ساره و داشتن دغ فعل امر دغی کلور
 معنانه معنای اول دغی بو نمونه خود در جنگده بری
 برینی تشیظ و الهاب همچون استعمال الفاظ و ندر بنده
 اول الفاظ درت مذکور در بیت برآمده و دار
 و بخش نه با اسباب و نه با مردمش یعنی ویر و طوط
 و صقله و قل ایله اصوات بلند اوله دمدار ضم ایله دلم
 آردن مرکب در عسکر صوکیدر که عیده ساقه دینور
 بیت چو دمدار برداشتی پیش رو بمنزل رسیدی
 هم نویسد و دیگر منازل فلک دغ برج جوزا در بیت
 چو پیدا شد از چادر عاج کون خور از بخش و دیگر
 آمد بر و دیور کسر دال ایله بود دغی خراین کجمن و ک
 بر رسید بیت در کج کش نام او دیورست بر از خضر
 و کور و زیورست و دیگر کاتب و نویسنده معنانه
 بیت دیر خردمند نوشت خوب بدید آورید
 اندر و زشت و خوب دمو رفح دال ایله بر مبارزید
 بیت وزان سو پیچید سوی دمو ره گرفتش بر و کرد
 بزور اصل لغته آواز آهسته و نرم معنانه در

و مار فتح دال ایله نفس مغناسنه در دمار از دوز آورده
 هلاک از مکنه کنایه در بیت نور سالی از رستم نامداره
 نخستین مخ از وی بر آرم دمار اصل دم ایله آردن مرگیدر
 دم نفس در مجموعی دخی نفس مغناسنه در نه که کفنا رو
 دیدار و پرستار و خواستار و رفتار بو منوال و زوره
 دادار حاکم عالم مغناسنه داد ایله آردن مرگیدر **بیت**
 نخست آفرین کس بدادار پاک کز ویست نیرو و هم زو
 دادار متکله اصل داد آورده در تخفیف اولمشد **بیت**
 نه من سوز آید کز دوی همی گفت کار داور را **بیت**
دستگیر ال طوبی معین و مساعد مغناسنه در ال طوبی
 اسیر مغناسنه ده کلور **بیت** هم پیش مخ دستگیر آورد
 بناید که خسته به تیر آورید دیدار دید ایله آردن مرگیدر
 دید اسم مصدر در دیدن مغناسنه نه که نظامی بو **بیت**
 نامی بخت بینی اندر جام دید باید هزار غوره خام
 مجموعی دخی دیدن مغناسنه کلور نه که پرستار و خواستار
 بویله در **بیت** اگر هست خود جار کفنا نیست ولیکن
 شنیدن چو کفنا نیست کور نمک ظهور مغناسنه ده کلور
بیت کز تو بدیدار ناید کناه باند بتو تاج و تخت و کلاه
 در یوسف فریاد چشم از زمین سوی دیوار کرد
 زلیخا ز دیوار دیدار کرده یوزالت ظهور و لغله
 یوزه ده دیدار دیوزنه که سعدی بو در **بیت** دیدار
 می نایه و پرهنز میکنه بازار خویش و آتش با نیز میکنه
 و ملاقات و کور شک مغناسنه ده کلور **بیت** یک امشب

بگویم دست پسین که داند که دیدار باشد جز این
 دامیار دام ایله آردن مرگیدر الف محدود کنایه
 قلب اولندر صیاد مغناسنه در دستیار معاون و
 مساعد مغناسنه در دیدار یکی دال فتحی ایله هر
 سکرچی کونی امید روی **بیت** بمر فتح دال ایله هر ایک
 اون بش کونی امید **مع الزاء**
 دز کسر دال ایله فکده در دزدار فکده حافظی در **بیت**
 به بیرام دز یکی راه نیست و کرمست از ماکس کاه
 نیست دز فتح دال ایله کسر ایله ده مریدر و زاء
 غار سید رستم در و تند مزاج و سودا و طبیعت و صغیر
 ضم ایله اولور نه بز مغناسنه در که عبیده غده دیوار
 دز فتح دال و سکون را ایله یو مغناسنه در کرک
 برده کرک اغاجده کرک کله سرده در زکر خیاط
 مغناسنه در بوکا منسوب **بیت** هم در زکر گرفته
 بقیر بر آلوده بر قیر مشک و غیر یارق و شکاف
 مغناسنه ده کلور نه که سنایه بیور **بیت** کرکیر
 خیره لرز بوده کیسه کس فواخ در ز بود دیر یاز
 بطی ای که مغناسنه در یازان شاء الله تعالی محکمه
 شرح اولور **بیت** اگر چند باشد سبب دیر یاز برو
 تیر که هم مانند دراز زمان گذشته و قدیم الایام
 کلور **بیت** که هم خویش بو دنداز دیر یاز که داماد
 بد کوسه افراز **بیت** دماز فتح ایله و زاء عی و فارسی
 مریدر بانگ و لغوه مغناسنه در **مع التین**

داس اوراق معنای در که غریبه منجل وینوریت
 کاجل تیغ الماس آورده بوده در و در اهل پرورده
 و آریه و لیدر قلچنی معنای ده کلوزنه که خلاق المغان
 یورریت داش خوشه هم مسار شود بر دهنش کرزند
 پیش تو تیر فلک از منطق کلاه دایم تکرار و دهره معنای
 کلور دوس فح دال و ضم با ایلد کرزو و چون معنای
بیت زیاد دوس تو کوه بلند شود خاک بغل افشا
 سمند منوچهری دخی بو معنای سولیشدر **بیت**
 چون زنده مهره تیران دوس شست مخ چون زنده
 بر کرده کردم غم و کاه ساره بعضی اسافل شخص معنای
 کلور خوب نظامی تک بویتنی ایراد ایلد **بیت** کردو
 کشته کردی افشاند که دم و که دوس می جنانند
 دیس که ایلد حرف تشبیه در مشبه به آخریه لاجون
بیت یکی خانه آراست فرخار دیس در و سدا
 کل اندام کیس دس فح دال و حذف یا ایلد ده لغندر
 تنه که عنصری یورریت نذیر و نه بیند ترا بیکس
 که رزم مثل و که بنم دس **مع الشین المعجم**
 درفش اوج معنای وار در بر نیز در که بشمخ تک
 و سراجک الهی در تنه که میز خسر و یورریت **بیت** پیش
 خارجو یی نیم نیم خلیده چون درستی در ادبی مان
 در فستیدن امر و اسم مصدر در در فستیدن یلدر می و
 در خستیدن در تنه که نظامی یورریت **بیت** در فستیدن تیغ
 آینه تاب زده خنده بر چشمه آفتاب ثالث

علم و سجا قدر معنای نه دز ما خود در کلام آن دز و جی
 ظاهر اولوریت یکی بر نهاده زیر و زده تخت در فشی
 در فشان بساز درخت برش ماه زری و تو غش
 بوز بافته پر نیان در فشی آصلده در فشی فرید و عیلد
 در فشی کاویا و بیکله مشهور بعد هر علمه اطلاق اولوریت
 اصل بود که ضحاک هر آموزنده ایلد بانه شکنده
 ظهور ایدوب کمال و جعند راحت و حضور اولوب
 وجعی انجن مغز آدم ایلد ساکن اولمغین هر کون یکی
 قتل ایلد ایتفا کاوه نام آهنگر بر او غلی بو صی
 ایلد قتل ایلد کاوه تک علم نجوم و وفی و خوصده
 مهارت اولوب ضحاک هلاکته رصد او زره اولوب
 ظفر و قهره مناسب ساعته و فح وضع ایدوب
 ایسته متغول ایلد او کنه طوند و غی سخنانه نفس
 نظمند متضجر اول خلقه سردار اولوب مذکور سخنان
 بر نره بند ایدوب علم ایدندر و خلقی بانه جمع بود
 فرید و نه معاونت ایدوب ضحاک بولوب هلاک ایلد
 فرید و پادشاه اولوب اول علی فال طو توب
 ایلد ترصیع و ترین ایلد هر بار دشته غنیمت اندک
 او کنده کو توب و فکر بر کانه ایلد منصور و مظهر
 اولور داند حکم هر کلن پادشاه اول علمه تعظیم ایدو
 انواع جواهر ایلد فرین ایلد دیزد جو زمانه کلنج که
 آخر طوک فسر حدق زیاد جواهر ایلد موش و فر
 ایلد وقعه فاسیه ده مسلمانده نصیب اولد و کاویا

الف و نون تاکید نسبت آنچه در خسروانی و کبان کبی
دشکش بیت معناسه و ارد ز رتی هر سنه که ال ایله آسمانه
 ملایم و الی اولو کرک آت اولو سنه که بو سنه در **بیت**
 جو بیدار ستم از خواب خوشه بر آشف بر باره **دشکش**
 کرک یای اولو که کباده دینورته که سلما بیور **بیت**
 طفل تخت نست پر بای که جرخ کوز نیست چو بکمان **دشکش**
 در قبضه فرمان تست یا کز **دشکش** دخی دینورته که
 سلما بیور **بیت** پیش زور بار و بیت قوس فلک شد **دشکش**
 زیر پای همت مال چو شد پای مال هر که غیر مذکور اولو
 تنه که شاعر بیور **بیت** **دشکش** جفا کن آب خم که فیض او
 بی مدد سر شک در عدل نمیکند نمانی ایلی یز کنه
 معناسه در که عید فاند الای دینورته که شاعر
بیت فرست میان آنکه از روی یقین با دیده بینا
 اندر روی با آنکه دو چشم بید شکسته هر سوی بی
 بطن و تخمین نالت قرنج معناسه در که عید فاند
 دینورته که نظامی بیور **بیت** دستخوش کس نیم از بهر
 دشکسته میخورم از دست **انج** و له پایکه عشق نه ما
 کرده ایم **دشکش** عشق نه ما خورده ایم دست **انج**
 صنعت و حرف معناسه در که اندر که بمین حال اولو
 تنه که سلما بیور **بیت** با موز فرزند را دست **انج** در
 و کردست دگر چو قارون بکنه رابع که او دین معناسه
 که احسانه ال او زادر خامس سیر معناسه در که اندر
 با غلور دستخوش غیر ولاد که الده اوینا دگر می

سنه در که مجازا طبعه و مسخره اولان که به اطلاق
 تنه که بیت نظامی ده ذکر او کندر **دشکش** فتح دال و سکون
 خایله ابتدا و آغاز معناسه در **دشکش** شمشک و برق
 معناسه در و **دشکش** دخی فعل امر دخی کلور **دور** **بیت**
 چاووش معناسه در که حکام فر شو سنه حلقه بولقظی دیو
 اوزاغ ایدر مجازا النده اولان نیزه به و اناجه دخی
 اطلاق اولو طرفه سنان و ارد آه معناسه **بیت**
 بوکاتبیه طریقی ایله در **مع الفین المعجمه**
 داغ طواره و غیره نشان آنچه اولان یا قیدر مجازا
 حرفت و الم معناسه ده کلور **بیت** ز چکال شیران **دشکش**
 غرم دریده برودل پر از داغ و گرم داغ اصلده
 تنه و علا معناسه در تنه که نظامی بیور **بیت** صید چای
 خور که داغش نمانده روغنی از بهر چو اغش نماند داغ
 فتح ایله او تسر و اکن نیزه معناسه در **بیت** با سنه
 قل تخمین که به دخی داغ و دغیر دینور **مع الفین**
دشکش قنقذ وزنه اوزره زینور سیاه معناسه
مع الفات
 دین کسر دال ایله لفظ عید ز کیده او که دید کمر
 یلمشک سنه در که انکه قوش طوطیور **بیت** سرینک
 تابوت کردند خشک بدین و بموم و بغیر و بمشک
 سرش را بدین و بمشک و کلاب بنویدن را بکا فو
مع الکاف
 و با که ضحاک اسبید ده ایله آک دخی مرکب رننه که

شمرنده ذکر اولند رک فتح ایله ایزطوبتین بر معنای
مع الکاف الکاف

در هفت کنگ فتح و کسر دال و سکون زار فارسی
و فتح کاف فارسی ایله قدس شریف اسمید زیت
کنون سلم جو یای جنگ آمدنت که یارسی ز در هفت کنگ
آمدنت در آتنگ بد آتنگ و بد خوی معنای
بیت در آتنگ و خود رای خواندی مراد نکوی که گفت
این سخن مرزا اصل بد قصد در انسانه خصوص دکل
نته که عنصر بیورر بیت بیک خدنگ در آتنگ جنگ
و آتنگ تور پلنگ شیخ و بر نهنگ در یابار و آتنگ
مبلخده و کلخن ده توتن چقا جی بول معنای

مع اللام
دوال قایتس معنای در که اندخ قوشی ایدر رک
بکیریم هر دو دوال کمره بکیریم جنگی دو پر خاشخه
آندخ کند دخی ایدر رکنده دخی اطلاق اولنور بیت
ز قراک بکشد و بچان کند بهیخواست کار دمیاش
ببند بترک اندر افتادیم دوال سپهبد ز رستم بزرگ
بال و آندن کوس چالچی آلت دخی اولور تته که نکا
بیورر بیت آنکه امر و ز بعد چندین سال بهر کوس او نشد
دوال و آندن او زنگی قایتس دخی اولور دوال
قایتس لدر دید کلر مخلوق قدر که آدمک بر صند دوال
کودن کوترم و بیکرت ایتمک معنای در تته که میر خست و
بیت شه غار ایدر رک کرده با دراز و دوال با کرده

دوالک تصغیر ایله بر قایتس در که آنکه فارا و نیز لر
مع المیم

وام ایکی معنای دارد بر طوزان معنای اسم
کرک آغ اول که آنکه بالون ایله قوش صید اولنور
کرک بر نیچی قوش و بر نیچی چار با آنکه صید اولنور بیت
بدام آیدش ناسکا لیده پیش و پلنگ از پس لیت صبا
پیش و کرک صحن و امثال طوبیجی آلت اولور و بری
بر نیچی اولیک چار با در چقال و تلکی کبیت بیت دوام
و مرغ هوا را تمام نینداخت جز عرض خورد بدام
دیهم تاج پادشا بیدر اصلی دایم در بیت چو دیهم
شاهی بسر بر نهاده سر سر جازایم داد و در خیم
در آیه خیم در مکر در آفر و بیت معنای در
و خیم طبیعت معنای در تته که ذکر اولنور مجموعی بدخو
و بد طبع معنای در بیت کجا چار دیولم در خیم بود
کران جایکه پیل رایم بوده اکثر جلا و خونبار طلاق
اولنور بیت بد خیم فرمود مانع تیزه بکیر دکنش
ریز ریزه چنین گفت در خیم زار دما که از جنگ من
کشی نیابد را درم کسر دال و فتح زار فارسی ایله خرو
واند و ناک معنای در بیت زنا آمده کار دل را بغم
سزد که نادر نیاستی درم بهی رفت با او تهنی هم
بدان باره بر نباشد درم محزون صولش که آنکه
مخمر کوزه درم دخی دیورر بیت دوا قوت خندان
دو ز کس درم ستون دوا بر و چو سیم قلم محزون

منوچهر که اولاده محمدر کوزه دژم دخی دیو پورستان و
 آشفته کجا اولمکه او بکلویه و قورقچ و هوله دخی دژم دیو
 بیت دیران ایرام و زال و نهم بگردند جمله جو شیر دژم
 همی ز آسمان کس اندر رشیده ز دریا نهنک دژم برکشیده
 دم فتح ایله بش معناسه وار در بری ماده جات اولم
 نقش در بیت چو کین شنید این سخن شد دژم رخس
 کنت زرد و فرو برد دم دم آب بریود دم صودر که
 بر نقش ایله اچکن صومقدار یزدانی او فوریک معناسه
 اسم مصدر در بیت یوزدای از دمای دژم همی آتش
 افروخت کوی بدم نالت دمرجی و قویچی کوز و کیدر
 عربیده منوخ دینور رآبع صباغ اغوی معناسه اسم
 مصدر در سپیده دم که ابتلاج صبح نه که ظهیر فارابی
 یوزر بیت سپیده دم که شدم محرم سر اسروره شنیدم
 آیت تو بوالله الله از لب جوره تو معنای ربع دیدن
 ما خود در مصدر ماضی ده شرح اولده فاس هر نشه تنگنای
 و اغوی معناسه در قلیج و بچی اغزینه دم تیغ و دم کار
 دینور ایکی اغز لو قلیج تیغ دو دم دینور متواضک اغزینه
 دم کار دینور و پیکانک و سنانک یوفقه کنارینه دم کانی
 و دم سنان دینور و کلخن اغزینه دم تون دینور و عیذ القیامه
 داستان افسانه و مثل و حکایت گذشتگان معناسه
 دستار ستمک پیر اسمیت بیت بد و گفت شنید آن داستان
 که داستان ز دست از که باستان داستان اصل معناسه
 مکر و جله در آن دن متولد اولد قده کبکی و جلیج و با

توی بیاض اولمکه پدر سام بویم او غلم و کلدردیو
 مکر و جله ایدوب کوه البرز زده برافندی سیمخ آینه
 یزدیل ز بیت ایله بعد و افتخار سنده کورد که کشته
 دیر لر محبوبک فلکای زده صباغ ذرو واروب سیمخ غزل
 آلدی نه که بو سینه سیمخ لسانند و ستانه خطاب
 واقعه بیت نهادم زانام و سنان زنده که با توید کرد
 دستان و بند و ستان سرود و لغنی معناسه ده کلور
 عندلیبه هزار دستان وید کلری بوندن ما خود و نه که
 سوزنی یوزر بیت بفضل و عدل معنای رایج که در عالم
 زنده از فضل و عدل تو بهشتا بیلدا دستان داستان
 جمع دست دخی کلور نه که سجد یوزر بیت داستان که تو
 داری ای پری رو بس دل بری بکر و داستان
 و سوزنده بر موضع اسمیت دان دانستن و نه فعل
 و اسم فاعل در سخنان کبی و ظرف مکا دخی قلمد که
 منظر و نه ظرف خاص اولور که انکچون معد و جهان
 ستان دخی اگر چه ظرف مکا در اما ظرف عاید منظر و نه
 اختصاصی یوقدر دانه وجهه معناسه ده کلور که
 سوزنی یوزر بیت دانست و دام خال و رخ و زلف
 آن صنم رخ سال و ماه بسته بدان دان و دام
 داستان جوان بزدن اولان سوزنه و پیشگیر در توالیه
 وزنه معناسه ده کلور بیت بمن داد زنی کونه و ستار
 که ارض چا آفرین را بخوان دان صیغه مبالغه دریندن
 مشتقد دیندن بایلمه سونمک و کبر ایلمه خیل معناسه

و نماز ایله صالحی صالحی یوریکه خوامیدن معناسنه در
بیت بیامد سوی میمنه بارمان . سپاهی زرگان
 دنان و دلم **دیمان** دهمان معتبرده ایله خان
 مرکبدر رئیس نظام و شیخ البلد معناسنه در **بیت**
 ز دهمان بر مایه کس اندیده که شایسته آفرید و سپید
درختان درختیدن دین مبالغه اسم فاعله درخت
 معناسنه **بیت** یکی بر نهاده زیر و زده تخت و درختی
 درخت مبالغه درخت **دما** دمیدن دین مبالغه اسم
 صولیجی و افورچی معناسنه در اکثر مهیب حیواناته
 استعمال اولنور مصدر ماضیه شرح اولندر **بیت**
 چوپران بیامد بر رخ دلم سخن گفت با در دلم یک
 دین کسر ایله هر ایک یک مینجی کونے در **بیت** بمان بمان
 نه فور دین که بتواید اندر چکا هور دین **مع الواء**
 و غوغ فتح دال و ضم غین معجه ایله توران زمین حدود
 بر صحرای سمیدر رسید قریبده طوس ایله کیوانده شکار
 وارد قده که سبوز افر باسند بر با که قریب تو
 کیکا و سه کتور دیلر سبا و تن اندن حاصل اولدی
بیت بیار همه جنگجو آمدند . چوز ذیک داشت
 دغو آمدند دیو شیطان و ابلیس در عنقریب معناسنه
 کلوریت چار دولت خیره شد چهره دیو که بر دواز
 رتس کهان خدیو **مع الهاء**
داه ایکی معناسنه وارد ز بر عشره داون معناسنه
 اصل بود در حذف الف ایله **بیت** بعد **بیت** ابر داه

و دو مفت شد کتخار . کفتند هر یک سزاوار جای
 تکی کینز و جاریه معناسنه در نه که سنای بیور **بیت**
 شاهزاده بوی چو دلم مال . داه زاده شوی چو **بیت**
لما در آگاه فتح و کسر دال ایله دین ایله آگاهین و کید
 خشمکین و غیبی او رکش معناسنه در آدم و پری
 حیوانه صفت **بیت** سوار چکانو وار دلیر چوپل
 در آگاه و در نه شیر به پیش اندر آمد نه دره **بیت**
 چوپل در آگاه و غوغه شیر **دشنه** فتح ایله چو در **بیت**
 هر آنکه که تشنه شد تو بخون . بیا لودی آن دشنه ایگو
 در و نه فتح دال و ضم را ایله حلاج یابی در **بیت**
 کمان تو کرد در و نه بدست . زیم غ ارجیم جادو **بیت**
 درون معناسنه ده کلوریت که میر خسر و بیور **بیت**
 چون غم زده را در آتخیر از خور دین غم در و نه شد **بیت**
 دیزه کسر ایله باغ آت اطلاق اولنور معونه دیز در
 نه که قاموسه بو مشدر که آت دیز غم انجیل معونه
 بالکسر و لما عتبه فحوه کس نه لون ایله متصف اولد
 توغن اتمدر چار پردی شرح فیه ده اول باغ **بیت**
 دیمندر که آتخار لا دغم هو الفکر بسیمه العجم دیزه و **بیت**
 اذالم تصدق خضره ولا ترقه فکانها لوانان
 قد اتمر جا دیز ایله با نسبت اختصاصیه دین مرکبدر
 دیز باغ دید کلری رنگ در دیزه بولونه غسول **بیت**
 نشه در کرک آت اولسوتنه که بو بیت **بیت**
 بو نمود با بر نهاند زین . براغ دیزه پلین روز **بیت**

کرک قاز اولسون تته که شاعر بیور بیت قطار است و نیز
 صدوسی که بارش طشت و طشخان بود و تبسته کرک
 قورت اولسون تته که بوبیتده در بیت در فنی کجا بکرتن
 دیزه کرک نشان سپهدار کیوسنک **دمنده** دمنده
 اسم فاعله در دما معنایه **بیت** بزال آگهی شد که رسم
 چه کرده ز پیل دمنده بر آورد کرد **دمنده** و متحرک
 معنایه ده کلور **بیت** چوکوه دمنده مر او را بدید
 بگردار کوئی بر او دوید **دما** ده کسر دالین ایله چنگه
 ایکی طرفه اقام و التهاب حب معنایه در معنای
 لفظ ویره ویره دیکر ایکی فعل امدن الف ایله **دما**
بیت دما بر آمد ز قلب سپاه **دما** ز یکدست دشمن
 ز یکدست شاه دم ایکی معنایه وار در تری دپیدر
 قار ایله صوق هواد عبارت در معنایه **دما** در بیت
 که کرک اندر آمد میان رده سک و مرد را دید روز
 تانی کور که در که دم جیده و فوج جیده اولور منفی
 معنایه تته که میر خسر و بیور **بیت** نقد را سک در عیا
 آورده ده و کوره را بکار آورد **در** منه کسر دال
 و فتح را و سکون میم ایله پوشن او تیدر که عبیده شیخ
 دیور فتح دال و سکون را و فتح میم ایله ده لغت **بیت**
 بگردیم تا راج کنج و بنه بایرانه هشتم جز در منه
 دشمه علی وزن چشم بر پهلوان ایرانیدر **وده** بر تخی
 جانور در سبع معنایه و بر تخی اولیانه دالم بنور
بیت شبی قیر کون ماه پنهان شده **بجواب** اندر

مرغ و دام و دده **دوده** ایکی معنایه وار در تری
 پسر مهر و فرزند و غیره و قوم در که ترکیده بوی بنوا
 که چک قیل در **بیت** زهر یکی باز کم بوده راه بیند اتم
 میهن و دوده راه دودمان قیل و صو در معنایه
 میر خسر بوبیتده ظاهر **بیت** شکی نیست کان ز
 باشد تمام که آبای خود را کند زنده نام **دوده**
 که دودی بود تیره داغ که در دودمان بر نیاید چراغ
 تانی ایس معنایه در که سیاهی مرکب آندرد
 لفظه منسوب در تته که میر خسر و بیور **بیت** دید از قلم
 جاحت انگیزه در دوده سرشته آتش تیز دیده دیدن
 ما خود اسم مفعول در کورلش معنایه و ماضی در کورلش
 معنایه و کوزده بیک معنایه ده کلور که عبیده
 نالمر و انس دیور و کوزه اطلاق مجاز در تته که
 میر خسر و بیور **بیت** شبی همچون سواد دیده پر نور
 هوا غیبه فشان چون طره خوره و بیک معنایه ده
 بوبیتده ظاهر **بیت** چنان می دلم را پسندیده که کوی
 بچشم اندرم دیده **دما** مجازا دیده بان معنایه ده
 تته که عبیده عینی دخی بوبیتده **بیت** عودیده بستید
 سودرز و گفت که جز خاک تیره نداریم جفت **وله**
 عودیده بستید دستان سام بزمود بر چه کردن لکام
دیده کاه دیده با اولد و نمی بر در که انده نظر اید
بیت چو بر خاست از دشت کرد سپاه کس مبرسم
 از دیده کاه **وله** از ان دیده که دیده بکشد لب

که این دشت پر خار و تار یک شب دانش پژوه موفت
اندوز معاسنه پژوهیدن ما خود در نقص و تقیض
معاسنه بیت بدو گفت کار شاه دانش پژوه چو خورد
نایان میان کرده **دستگاه** معروف و آلالت قدرت
و محل مکنت اولمخه قدرت و امکانه دستگاه دینگی
بیت اگر کش کرد در مدار دستگاه بنز و بنام جهاندار
و محل تغل و تصرف دخی اطلاق اولنور کارخانه معانی
عوام از آن تحریف ایدوب درگاه دیر لخته که نکل
بور **بیت** کیت درین دستگاه دیر پای کولس الملکه
زنجیر خداه آنور دخی بور **بیت** با صطیاع بیار
دستگاه وجوده با ستاد بیغزو و پایگاه صدور
دایه معروف قدر که ترکیده طایه دینور و انابک دلال
و مرتبه معاسنه ده کلور **بیت** سیاوش جهاندار
پرمایه بوده و رارستم ز ابلی دایه بود و له تراپور
یکی دایه امه همت دایه هم نیک سر مایه امه دیر
فریه و کوی معاسنه در **بیت** همیکدر در کارش
فریه چوره رار ماکرد و آمد بدیه یایه حذف
ایدوب ده دخی دینور و بو مشهور در **بیت** یکی نامو
زان پسندیده ده گذر کرد بروی که او بوده و **دخمه**
فتح دال ابله میت تر به سید که غارده اوله یا طغله
خانه کبی بنا اوله **بیت** خبر شد که سام زینا بمرده دخی **دخمه**
سازد و رازال کرد و له یکی **دخمه** از بهر او ساختند
هم فرش و یار انداختند و له یکی **دخمه** پرداخت

جهانه نهادند و راز **دخمه** دان و له یکی تخت و مو
بس شاره نهادند و راز **دخمه** دان و له یکی تخت و مو
در **دخمه** گاه یوزمان از نامبردار شاه و بوندر معلوم
اولدی که **دخمه** انجن میت وضع اولند و غی سردار
و **دخمه** دلا و **دخمه** گاه اول خانه کبی بنا در و آداه
بو و جمله مذکور در **دخمه** جایگاهی که چهار گوشه کافه باشند
وزیر او پوششی داشته و زرد بان درونها ده و هر
آدمی که بمیرد یا بخت کرده در و نهند و آن کنند که بر سر
بنا کنند و سردابه و کتب تواریخچه مسطور در که سلطان
و اکابر فرس جالبیه تر به لر که کوه صطیعه و اطرافنده
ایک آوج قسم اوزره در تری ذکر اولنا در و بر طایغ
اتکنده قویوب و زرنده طاشکر جمع ایدوب تل که
ایدر لر ایگ و تری کوب با چنده قویوب را التند و فن
ایدر لر ایگ دهره ایکی یوزلو یکجده که ایکی طرفه دخی
فاطعدر و سنان کبی اوچی سور بدر ترکیده اکامج
و کیلانده سا طوره بکوز بر حوبه در که دست سی و اید
سعد بور **بیت** زاکر نه ز دانش بهره بود و کجا دل
ز دهرت دهره بوده و تعلیم ستمراش و او را داغ
بود امی آلت معاسنه ده کلور نظامی بور **بیت**
تبر بر نارون کسناخ میزده بدهره سر و بن راشاخ
و **دخمه** دشته معاسنه ده کلور خا فای بور **بیت**
دیراچ کشته دهره بخون ریختن مزه خود ریخته کرد
تو مکش دهره و مشاب **دسته** درت معاسنه و از

بری در معنای در که عیبیده و ربطه و بنور و کاند
 دست سی بکرمی درت با پرا قدر تانی هر نشانه تک طوئین
 بر بد طول و مک بجای و چو الگ قولی و گوشه سی کی که
 هر برینه خصوص اید اولور دسته مشک و دسته
 چوال و صاب معنای دخی دسته تبر و دسته کار
 که ثالث یار و معاونت معنای در تکه که شاه خضر
 بوزریت بسته هوا باشد اگر خواهی و تا دیو تران کند
 بسته چو از فساد باز گشتی دست و انگه کند صلاح
 دست و رابع گشاخ و بی باک معنای در تکه که رودک
 بوزریت نیست از مخ عجب که کتاغم که نو کردی
 در اولم دست و سلما دخی بوزریت بنفشه دست
 میشود بجلوس باغ که در بهار بخود میرود و فروغین
 ضم دال اید اولور سنگ و طاش معنای
 بش معنای دارد در تکه که عیبیده و بنور
 ثانی چورک ایدر تانی ارضه در که کاغذ و انج افش
 ایدر ثالث ارقه قشاخی سیدر رابع سوک در که
 عیبیده و بنور صوده اولور خامس بر کلاه در
 مع الیاء

در ایکی معنای دارد در تر لغات فوسک بش لافش
 بر لغت فصیح در تکه که پهلوی شمر حنده ذکر اولنگر بیت
 زبان اند آرام بشعر دری و چو گشت این کرین دست
 اسپری یا اصله نسبت همچون در و بون بسته بش
 قول دارد در بری قاپو معنای اولاد دره منسوب در

این استند یار در که به اطراف عالمی هر چند مخلوق
 کلوب بری برینک لانی بلیمک ایدر بمن علما و دانشمندی
 ایدر که بر لک وضع ایدر که در که انده انگه کلم
 ایدر که بر لانی وضع ایدر که در تبه نسبت ایدر که
 زبان در در بدیر صکر حکم ایدر که جمیع عالم کده انگه کلم
 ایدر که خلفه بولفت مقبول و مطبوع کلوب در و ایام
 ایدر که پاکیزه و منقح اولور تانی بولفت نفس لغت فارسیه
 بهرام بی یزدود در تبه منسوب در پادشاه اولور قد حکم
 ایدر که کند و درنده زبان فارسیه غیر اولیه و حکام
 و فواین و مکاتب جمعه فارسی اولور بتمش بلیه دکنها
 سلطنتی ایدر بوام در رجوع انیموب در که به منسوب
 اولور ثالث شیرازده بر تاجیه مخصوص و اردر که
 دیو را اهل فصیح اولور اندر نسبت اولور زبان
 دری دینکدی و رابع بعضی دینکدی که فارسی
 فصیح در در دیو تکه که حدیث شریفه مذکور در
 لسان اهل الجنة العربیه و الفارسیه الدریه پس
 فارسی تک در لسی و عربیک تازی فصیح اولور خط
 اولور دینکدی رخی اولیه که بو حدیثک اصله بود
 حقاظ حدیث بانه موضوع اولور دخی معروف
 خامس ولایت عجمه بریر و اردر که اهل لغت عربیک
 ایدر که دری اولر جها فک سمیدر رخی اولیه که بوقول
 ما قبل ایدر درجه اعتبار و ساقط و دردن مستغنی در
 معنای تانی دره معنای اولاد در لفظه منسوب در

بوقیله ندر یکی طالع ار الفقه فارسیده دزه دینور
 باری نسبت اختصاصه ایله نه که حافظ بپور **ریت** کشته
 چشمش بر آهواره برآورده کیکان خویش از دره
 اصلده در ظرفیت ایله بار مذکور دن مرتکب برانگیزد
 دینور نه که خلاق المعانی بپور **ریت** چون تا فاشک نرسیده
 لاله کوه و دژ گرفته دیوبای اورچک و شکست معانی
ریت پایی در واهن کرده بجا تنیده در و خانه دیوبای
 دیده **خسر** کسره ایله خسر و بزرگ خرابی شایسته
 بر بید **ریت** و کرانگه نامش اگر بشنوی بخوانی و را
 دیده **خسر** و **دغوی** ذکر اولنگ و غود که تورم حد و نه
 بر صحرادر **ریت** بنجر شیر بدشت دغوی هم باز و بوز
 بنجر جوی و رفتی مشهور و رسوا معانی در فتنه بشود
ریت زبان بر کش بند بر من مهال و رفتی شوم من
 بدین درجه اول بکنار کرسوز بدنه و رفتی کن
 خویش را درجه **درای** درت معانی و ارد برکی
 در چنک چک و مطرقة معانی در **ریت** از ان
 روی آنرا نه پشت پای بپوشند هنگام زخم **درای**
 نمانی در آمدن دن فعل امر در ایچو کبر دیگر نه که انو
 بپور **ریت** از خیر خبر دین خدا و مر جبار جبار
 نمانت چاک معانی در که عبیده جوی و ناقوس دینور
ریت از ان نای و موی و چنک **درای** بکر و در طهر
 کوه نای اصلده در آیدن دن تا خود در آید فتح
 دال ایله کسری دخی مر ویدر چاک او تمک و امثال

و قایه چاغرم معانی در نه که نظامی بپور **ریت**
 در آید هر سو درای شتر و زبانیک تپی مغز اگر ده
 رابع در آیدن دن فعل امر و اسم فاعل در آیدن
 و گفتن معانی در کن انجیلین سو بیک که لقلقه کلام
 و بی فائده و لا طائل اوله معانی نالند مستعار در نه که
 او صبر جام عبده بپور **ریت** فدا اگر خوردنست و کایید
 هرزه چند در آید و درای بویلمه و دیمه معانی در
 نه که انوری بپور **ریت** کر زخاصیت و دواز خاص تو بپو
 مکوه و رز تو زبج ز تو زبج تو یافه مدرا و یافه در آید
 کوی و بی معنی سو بیلیم معانی در نه که خلاق المعانی
 بپور **ریت** ز بس که می بکد از دهنم ز غصه و رنج و بجا
 رسیدم ازین شاعران هرزه درگاه میر خسر و دخی بپور
 خسر و از ایوان تو بر گشت روزه ما گیت این هرزه در
 هنوز **داو** چک و خصوصیت معانی در **ریت** دل از دای
 بپرداختند باین یکی جتن نو ساختند و له اگر تو بد
 گفت مخ بگری و دلشک بر آید از داو و له اصلده
 داوری اول قضیه معانی در که حاکم متخاصمین بنیده
 حکم و فصل آیدر آخونده کی یا نسبت ایچوندر نه که حافظ
 بپور **ریت** لاله ساغر کبر و ز کس مست و بر مانام نسق
 داو و دارم خداوند اگر داو و کرم اول قضیه نشا
 چک و خصوصیت اول معنی اطلاق المسبب علی السبب
 قبیلند چک و خصوصیت اطلاق اول و مطلق قضیه

وامعناسته ده کلور تته که نظامی بوزر بیت درو
نکونیم درین دایره بخت زخم لاف نام آوری و
بخندید دانا کزین دایره به از چو منی بدست آوری

باب آراء مع الالف

روشنا گزوده معناسته در روشن دین مأخوذ در کن
واوت بنمک معناسته در کن اعتبار را ایله کواطلا
اولمشد بیت نیامد ز کشتن جز رخ بهره یکی روشناید
ز دیک شهر و آو حذف اولوب رسنا دخی دیو تته که
مطار روم بوزر بیت هر که در رسنا بود روز و شام
تا بمانی عقل او نبود تمام

مع الباء

رکیب رکاب و او زنگی در لفظ عربی را مال اولمشد
بیت نمک کردیم بران سر فازه بدان شاخ و یال و
رکیب درازه و لغت فوسده رکاب بیاله دراز داشت
پهلوی در شاقان بوزر بیت خورده انداز می رکابی چند
و اسباب صلاح بر سر این نوسن مطلق عتفا افشاند
مع التاء

رست ضم را ایله اوج معناسته و ارد برتر روشن
فعل ماضی در کن واوت بنمک معناسته در بیت
چنین گفت کینت سر کنی تخت را کنده تخم بر خاک
ورست و ثانی مارله و غزعه معناسته در معنازه اول
مأخوذ در بیت سوراخ نماند بروم و رست کلاه
من اندازه کیر دخت و له زنگار کن نماند برین بوم رست

زنگی بیاید ترا دست شست و ثالث قوی و حکم معنا
تته که نظامی بوزر بیت کرده بچنان عروزی بست و کان
خانه ریک بوم را رست و آو حد دخی جام جمده بود
تا یقینش بدو درست شده بر یافت این درست شود
و فتح را ایله قوزنگ و خلاص اولدر معناسته فعل ماضی
وصف معناسته ده کلور تته که شمس فخری بوزر بیت
همیشه ناک باشد سرو و سوس و بیسان بر کشته دیر کی رست

مع الحاء المهمله

رمج اصله رماح جمع رماح نیزه معناسته لفظ عربی
اماله اولدر بیت بومود شاه جهان ما سلیح و بیارند
نیج و سنا و رمج و سلیح دخی عربی را اصلی سلاح در مال
اولندی

مع الخاء المعجمة

راخ غم و اندوه معناسته در بیت دو کوشش بخت
چو سوراخ کرده دل من ز نوران پر از راخ کرد
مع الدال

ره آورد بول ارغماند در بیت بهشتم ره آوردش
آوریده هم در بانی نکو چون سزیده ره نور و عت
ایله بول طی اید بچی معناسته در نور دیک طی انمک
و دور مک معناسته در بیت چو اشته کس اندر نبرد
چنانده چرمه ره نور

مع الذال المعجمة

راو دفتح و او ایله اول بر در که چار و چینی و او صو
اول بیت قیل بر او و همیداشتی و شب و روز در رست
بکذاشتی رودانا و خود مند و حکیم معناسته در بیت

چو اوراد و آزاد و خامش نبوده ز شام تا که چون سباز
 نبود دل یکی دشت بینی هم سبز و زرد و کز و شاد کرد
 دل را دمده و سخن و جوانمرد مغاسنه ده کلور بیت
 تنگ آنکس کو بود پادشاه کنی را و دار و دلی پارسا و
 همیشه زنی شاد و بزرگ پرست و برادر برین بوم کشته
 رسید فتح را و سکون یا و فتح با ایله توران زمینده
 آنده اکثر تورانیان قتل اولند بیت چو کور و زرت
 رسید رسیده سراز از لشکر همی برگزید و در دست مغاسنه
 وارد در بری جای و آفر صومغاسنه در بیت چنان
 بد که بکوز کا زرب رفت و ز خانه سوی رود نمازید
 جوی ایله رود که فرقی بود که جوی ارمانک رسید
 رود اچنده جارا و لا صود زنته که اسدر بر از دما
 و صفنده یور بیت زدنای او دشت هر جا جوی
 بهر جور در رود در از هر گاه ذکر حال و اراده محل
 ایله یار عکس که مجاز و سل قبیلند بر بر برنگ
 مقامنده دخی استلما اولنوره ثانی هر سارک تیدر
 تنه که انوری یور بیت یار سار رود بر بطش کبسل
 تا بیستش روز کار شوده تا مکر به سماع آن غزل
 باده چند مان بکار شوده مجازا هر تلی اولن سازه
 اطلاق اولنور بیت سورتالمان آمد و غرور و
 چرا پر شد از ناله نای و روده اسدر دخی یور
 بیت سپید چو آمد هم آنجا فروده شد از رزم زنی
 بزم و شادی و روده ثالث این و فرزند مغاسنه

تنه که حافظ یور بیت خواهی که بر نخبه دت از دیده رود
 خون دل در و غار صحت رود کسان مینده رابع است
 صد ایله یوکی و یلکی پولمنش قوز و قوش مغاسنه در
 رود آور سلندر و سیل کتور و کی کوپک و چور چوب
 تنه که رسید و طوطا یور بیت رویم ز غمت چو دشت
 رود او رنده فرکان فرخ از هر شک رود او رنده مانند
 فرزند یا مدیحه ناما در روز کار رود او رنده
 فتح ایله حکیم و فیلسوف مغاسنه در جاما سبب صفنده
 یور بیت سر موبدای بود و شاه رده چو غنچه
 و اسپهبد آه اولود و خود مند و دانا مغاسنه ده کلور
 بیت سپه طوس رود راده و باز کرده بنی مد پر خاش
 و تنگ و نبرد **مع الزام**
 رود بار رود ایله بار دغ مگر بر بار بوک و اولو
 و کنار مغاسنه ده کلور تیس رود بارگاه اولو جا
 مغاسنه در تنه که بوبیتده در بیت پایده همی شد
 ز بهر شکار خشین سار دید اندرا رود باره و نگاه
 چای کناری مغاسنه در و بر شهر امید بیت بوزش
 بیامد بر شهر یاره چو آمد بنزدیکی رود بار را مشکر
 کسر میم ایله مطرب و سازنده مغاسنه در بیت
 جهان با ذین بیار استنده می و رود و را مشکر
 خواستند **مع الزام**
 رو بین و ز توران زمین ده ارجا سبب تنگای در
 اسفند یار کا مفتخوان بولندن واروب فتح ایله

بیت ز روی دز اکتون جانیده پیر نکر تا چه گوید
 تو زو یاد گیر ز اوزم اغاجیدر که عید کرم دینور
 و اکرم شجره الغیب آب ز آندخ استقظار اولان
 صودر آنکه دم صوار لر غایت ایلد قوی اولور **بیت**
 کما ز ایزه کرد آن نیر که پیکانش را داده بود آب
بیت بزه کن کما زو این چوب کره بدین گونه رود
 آب زره تاک ایلد رز که فرخی بود که تاک اوزم
 شاخیدر که اوزم اوز زنده بر بویله شاخیدر اولان
 اغاجنه ز کیده صمدینور ز اوزم اغاجیدر که
 آصه اولو کک اولو تاک آصه اولان مخصوص
 پس ز تاک دغ اعم در تاک دغ دگل کسوب بره کوب
 تاک ز دینور تنه که شمس فرخی بیور **بیت** بنام خیر
 اگر تاک زرنش اندر ده بجای خوشه هم لعل آورده
 بونده و از بچ دگل ده اوزم تن بر در زرباغ معاشه
 کلور تنه که نظامی بیور **بیت** چو سلب رخ نیم بدست
 شامانه سد بار ز برد سبب صفایان و تر زیندن
 فعل امر دخی کلور زیندن بویامی و رنگ کردن معاشه
 رنگ زربویاجی معاشه در که عید صباغ دینور
 نه که رسید و طوطی بیور **بیت** بدو داد جامه کرای
 رنگ زره نو این را رنگ رخ فریزر بویونیز کیگا
 بر او غلیدر پیران و یسه برادر لر قتل ایلدر اسچی
 ربودر نیز و صفیدر **بیت** به پیش سپه کشته شد ربودر
 که کاوس را بد چو جان غریز ز کسر او آخری زار

فارسی ایلد مراد و آرزو معاشه در **بیت** ترار ترانشه
 کشته شوم درین آرزو فریست میدوم **مع التین**
 رُس صم را ایلد حریص و اکول و کلوبنده معاشه
بیت مبلنج و الفقه خود بخوره کلور از رسیات
 بجای مبره آتوشکوردخی بو معاشه بیور **بیت**
 رسی بود کوبند سالارشان ۱۰۰ سال چشمش بچرخ
 آنور دخی بو معاشه بیور **بیت** هر در نیم جو کره
 رس و شاید از نیم جو سک سا جوره سا جورایت
 بوینه بقلد قلری اغاج پاره سیدر که ز کیده کسمک دینور
 و کلوبند زمان معاشه ده کلور و مطلقا کلوبند
 معاشه ده کلور تنه که شمس فرخی بیور **بیت** از موی
 زرخ دشمن شه را فلک آرد و هنگام خفه کردن و آتش
 رُس روس فریاد و فغان معاشه در **بیت** چو بر خور
 نایم بر آورد روس بر آورد چون رعد غنوده کوس
 تلکی و روباه معاشه ده کلور و جهت شماله بر مشو
 ولایت در روسی اکا فسو بد رتنه که آنور بیور **بیت**
 اولانایبی که نیست بکاره راست چون پیر کافر و سبب

مع التین

رخش بش معاشه و ارد در بی متغیر و زبون معاشه
بیت بخشای بر رخ تو اورداد بخش که از خون کشت
 رخساره رخش و لایار اینا بر کله بخش کرده نشستن
 خویش از رخسار کرده نمانی رستمک مشهور آنی در **بیت**
 بگفت و فرود آمد از پشت رخش رخ دیو ازیم کشته

اصطلاحه رخص بکله کلکون آت معناسنه در رستمک آت
 بولون ايله متصف ایدی غلبه استلک ايله علم اولدی
 و عند البعض بوز آت معناسنه در و بعض بوز چیل
 آت معناسنه در و بیدر و عند بعض آت الاله بکله
 بوز آت دره ناکت قوس قزح معناسنه در که ترکیده
 الکم صاعمل دینورنه که فالک بوز بیت منع چون ترک
 آشفته تیر اندازست برقی تیرش بود و رخص کائنات بند
 رابع بر تو و عکس و شعله معناسنه در نه که غصه بوز
 بیت جو خون دشمن او شد بر منوب آب و فکند تیغ
 یانیش رخص در عیان و شمس فخری دخی بوز بیت
 روی قزح زرد کرد اگر افکند بر سپهر تیغ تو رخص
 خامس اول صقل در که نصی اغوش اول و بیاضی
 سیاه اچنده لک اول و عند بعض بکرم و صاعقه
 معناسنه ده کلور و لغت شادیده زبان پهلوی
 کونش معناسنه ذکر اولند و غمی بیج بر کبابده بو معنایه
 اولد و غمه مطلق اولدم بوجله معانی رخصیدن دن
 ما خود در رخصیدن در رخصیدن دن مخفدر راسی
 کسریم ايله شادی و طرب و سرود معناسنه در بیت
 سخن چون برابر شود با خورده روان برانیده راسی بود
 وله ترا باهنر کوهرست و خورده روانت همی از تور آشی
 برد وله پرستنده کان ایستاده بیایه ابا بر بطل
 و چنگ رامش کبر راسی فتح ايله اوج معناسنه دار
 بری قولاج معناسنه که عبیده باغ دینور راسی دن

مخفدر بیت ز صدرش فروختست بالا راوه هماغه سی و پنج
 پشای اوه نمانی اول بر در که چوی انش بوقش اولد بیت
 بر اهی که بد کنده ورش دراز به بند با سپه در نشیب
 فازه ناکت هر ایکه اون سکرچی کونیه در بیت یکی گفت
 بایار خود در ورش می ار خوانی بیار و بکش تو معنای
 رشن آخی نون ايله ده لغت رسته که مسعود سعد بوز
 بیت روز رشن است ارنگار دلگیا شاد و بنشین و
 بجام می کرار ریش مجروح و یاره لو معناسنه در بیت
 کسی که خود را ندارد ز پیش و دلش کرد از کرده خویش
 ریش و قرح و یاره و چبان معناسنه ده کلور نه که سعد
 ایکس بوشده جمع اتمشدر بیت حذر کن زد و درو
 ریش که ریش در لو عاقبت سر کند مع الغین
 راع طاع انکی داخ کوه معناسنه در بیت طلائع
 شمع و چراغ نه بر طرف کوه و نه بر روی راع تیغ
 کسر ايله کینه و حقد معناسنه در بیت چرا ویره کردم
 به برنده تیغ چادارد از رخ بدل شاه رینگ

مع الکاف

ریدک فتح را ايله کین و تازه خدمتکار معناسنه در
 بیت پرستنده باریدک پهلوان سخن گفت و بکشد
 شیرین آب رودک حذف یا ايله ده لغت رسته که بوشده
 بیت نه ماه سیاهی نه ماه فلک که این چون غلام است
 و آن چون زدک مع الکاف الناری
 رنگ اول ایکی معناسی وار در تری مکر و جله مع

بیت بنی اورا چلویم چه رنگ آورم که تا دست وی
 زیر سنگ آورم نه آنی حیات و زندگی مفاسد **بیت**
 فرو مانده است و مردان جنگ و یکی را بند هوش با توش
 و رنگ نهالت بر کوهی و کا و دشتی و آه و بوکا کوره
 بیا چویم مفاسد در تنه که نظامی بپور **بیت** به نشانی
 نوک نیز خدنگ نهی کرده صحای چین را از رنگ و رایج
 نایچ چون و بوری سن المینچ بسکن دوه و شتر مفاسد
 نه که فخری بپور **بیت** کار و بیکم داده جمله بارکش
 کار و بیکم بخشد بختی جمله رنگ و بیکم کنج دوه که
 ایکی اوج باشد اوله و عند البعض اول دوه در که
 آنه سی نافر عی و پدر ایکی اور کچلو اوله ترکیده
 دوه و بیکم دخی دینور بیکم حذف با ایله ده
 لغدر نه که شرف با فخری بپور **بیت** بود بیکم فلک
 مست و سر غریبه داده دادش ایزد بیکم کافی تو را
 چهاره و بختی اول دوه در که عی و بیکم منو لک
 اوله بختی لغدر منسوب در حاقس فائده خوش کا
 مفاسد در که عنصر بپور **بیت** بهیج ره زور تا در
 نه بنی سوده بهیجس زوی تا در نه بنی رنگ
 سادس خجالت و ترمندی مفاسد در تنه که ریتی
 الدین نیشا بوی بپور **بیت** در ثنای منت از رنگ
 که تو بوی کرم ای آید سابع لون و بویه مفاسد
 نه که نظامی بپور **بیت** هفت رنگست تر و مغز رنگ
 نیست بالا از سیاهی رنگ و تا قمر در لو و نوع

ماسع خیانت مفاسد در عاشر حصه و نصیب مفاسد
 حاد عشر روت و میرت مفاسد در نای عشر احوال
 و شایع مفاسد در تنه که ابو القیاس بپور **بیت**
 زو و غش لبب بار شده نقش نکیس و زمر کنگره بخواند
 مرا و رازنگا **مع اللام**
رنجلی فتح را و جیم عی و سکون نون ایله طعام مفاسد
 اصله رنجال در **بیت** زمین کرم و زمست و روشن هوا
 بدین رنجلی نیست رفتن روا **مع المیم**
رام ایکی معاسی وار در بر پوش و مطیع مفاسد
بیت برین کونه خواهد گذشتن سپهر نخواهد شد رام
 بر با بمر نه آنی هر ایک بیکم بریجی کوندر مسعود
بیت رام روزست و بخت و دولت رام و اردلام
 خیر و درده جام **رستم** این دستان این سام با
 زینا در کعبه و عنصرند کچسروک آخر مدینه و ک جهان
 پهلوان و امیر الامرایک زابلسا و نیموز رنگ تصفیه
 ایدر و الی آتای اولادی و ذریه تصفیه در بجم
 پادشاهند توابع در انکره ملک تعبیر و لنور **رستم** سکه
 یوزبیل و یب یا سادی نه که بوبیده **رستم** لسان
 اسفند یاره خطا بده و اقد **ریت** زهفصد هاما
 قوتست سال که تا قمر جدا کشتن از پشت زال
 زیاد و او ایله **رستم** دخی لغدر نه که بوبیده
بیت بتوران بیامد خود و **رستم** و زیشان
 ماند با **رستم** تا ایله دخی **رستم** لغدر نه که بوبیده

مذکور در بیت یوسید رستم تحت ارشکفت جان آفرین
سنا بس گرفت **رستم** کور در زاوغل و کیو برادر در بیت
بر پنجم جو رستم کور در زبده که بابارمان او بر آرموده
رزم موکه و جنگ اولدوغی بر در جنگ و صولش معنا
کلور رستم جواشک و یاره نک چرکیدر و در یونج

مع التول

مفاسنه ده کلور **روین** توجده اولانسه در ویران ویسه او غلیدر که
بیرن آنه هلاک ایلدی روزگار نهانرا درگاه پادشاهید
نوبت ایلک ملازمت و موصلیت ایدن کسه در کرک فایده
قسمندن اوله نه که بو بیده در بیت یوسیدر و در یونج
در بر قند با تیغ و کیلی سپر کرک چاوش نوحندن اوله
نه که بو بیده در بیت چو آن روز بامان لشکر زدو
یدیدند زخم سرافراز تور کرک جلا و مقوله سی اوله
نه که بو بیده در بیت جوارى زار و زبامان شاه
سرو رخ برهنه بر نذت بر اه رشتن کسر ایلک اگر مک
مفاسنه در که عریده غزل دینور مستقبلا تنه شین
سینه تبدیل اولنور بیت یا موختشان رشتن و
تافتن به بار اندر و پودرا بافتن و ریتن و غی
سین مهملک ایلک بو معنایه در نه که لطیفی یوسیدر بیت
چون زیارش جدا بماند کربت و دو کر لیه گرفت و
پستم ریتن و قشمن و نفوط مفاسنه ده کلور غیر
ماضی ده سین حذف اولنور نه که او کج جام خمر
بیت ریتن کیردت ز خوردن زشت و بد رت

باید آمدن ز بهشت **روین** نعلب اسفند یار در نه که
سرخ اولنور **روین** کسر او فتح میم ایلک مکار و حیلک معنا
بیت که آن ترک بد پیشه و زمین است که هم بد زادت
و هم دشمن است **رازبان** ارباب حاجت مصالحی پادشاه
عوض ایدن کسه در بیت بکشد بار از بار راز خویش نمودند
انجام و آغاز خویش روان ایکی معنای و ارد در بی
رفتن در صیغه مبالغه در کید بی مفاسنه آب و آکی
رفتن ده جواز معنای اولفله مجازا جاز معنای
کلور تون حذف اولنور و ادخی دینور تانی
روح مجرد مفاسنه در که انسانه مخصوص در حکما
نفس با طفه دیر این سینه رساله مواجیه ده شکر
روان اطلاق اولنور مراد نفس با طفه در و کج اطلاق
اولنور مراد روح حیوانیدر و روان بر جسم لطیف در
اجسام محسوسه ایلک متشابه در مبادی عالیه بر
و جان کیه فنا بولیب عاقبت مبتدا باقی به معاد
و رجوعی اعتبار ایلک زو ایلک تسمیه اولنور و جان
روح حیوانیدر که هر حیوانده اولور و روح حیوانی
بر بکار لطیف در که جسم لطیف و جسد کثیف بشیده علامه
مادام که اول بکار لطیف وجه صلاحیت و زنده
حیاه موجود در و اگر وجه صلاحیت منطقی او کور
حیاه زاین اولور و اول جسم لطیف که عریده روح
مجرد و حکمی یا تنه نفس طفه و فارسیده روان غیر
اولنور جسد مذکور در نه که عریده بدن و فارسیده کلبه

دینور بالقروره خارج اولور بیت سپردم ترا جان
 و رفتم بجاک و بر و از ابردم بزدان پاک و در روشن
 خردان و تن چاک پاک و تو کوی که بهره ندار و
 ز خاک و له سواران ربایم بر از تن بر تنی و ز تنها
 روان بگردان چاک کرب و له بکوش تو که نام فرم کنده
 روانت بجای اندر و بفرست مجازا مجاوره علاقه
 خانه اطلاق اولور تنه که سعد بویور بیت شبانه
 کار در حلقش بالیده روان کوشند از تو بالیده
 روین ضم را و فتح یا ایله قول بویه در که عبیده
 قوه الصبح دینور **مع الواد**
 ریو کیکاوس او غلبه که اکا ریو نیز دخی دینور
 تنه که ذکر اولندی بیت تکبیر ایستای همی ریو بود
 دیر و سبکسار چون دیو بوده اصل لغته مکر و
 آل معاسنه در تنه که یونف ریخته بویور بیت
 نخستین گفت کاینها کار دیوست همیشه کار دیو
 آن مکر و ریوست **مع الیاء**
 زده صره وصف معاسنه در بیت زده کشیدند
 ابرائیم ببتند خون ریختن رامیا و له نکر کرد
 کینخه و از پشت پیل بید آخ سپه رارده بر دویل
 رسته فتح را ایله امکه بیت ابان کیش و تیر و تیغ و
 سپه دورسته پیاده پس نیزه در رخته بیمار مرض
 معاسنه در بیت زکار بزرگان چوپر دخته شده
 سهنداه از ان رنجبار رخته شد و له زازان چوادی

به دخته شده روانش از ان دیوز در رخته شد رم
 سوار معاسنه در که عبیده قطیع دینور مجازا آدم
 سوار سینه ده که گروه در رم دینور بیت کرب
 زو پذیریم هم زخ کرد و آزاد شاه رم رودا به
 بار فارس ایله کابل پادشاهی مهربانیدر که زاله
 عاشق اولوب کفاح ایله آله رستم اندخ متولد و گد
 بیت چور و دایه این از پذیرستوید و لیس کشت چور
 و زخ شنبلیله و تیار و بیکه رود و جوی معاسنه در
 تنه که سنای بویور بیت زانکه دایم غم رودا به منم
 و یک فرود و سه همراه **مع الیاء**
 روهی روهی بر خاص پولاد در ایو کجلا اندخ
 و بوکا پولاد بندر دینور بیت سه مغر زور چون
 از روستی بزرده زنده اور و روهی رشتی ضم را
 خواب ایلمک و افسا و معاسنه در بیت کس را نماند
 رشتی کنده و کربا زندی در رشتی کنده آخر ندکی
 درشت نقش دیوار در که کهنه بکدن و شک و زره
 تنه که فرالا بویور بیت چون نباست بنای خانه در
 بیکانم که زیر رشت آید رهی بنده و چاک و خدشکا
 معاسنه در بیت که تو شهر بار و ما چون رهی
 بزانه دل نهاده که فرمان دهی روز معروف و عکس
 ویریلن و طیفه و علوفه عبیده ارتان اچند دینور
 بیت در کینج بکشد و روز بر داده بسی از روان
 کردیاده علوفه عسکره توزیع ایدنه زوری ده دینور

بیت یزید از ان پس روز دمان که گویند نام که
 و همان مدوی روس ولایت منسوب و بر پهلوان
 نوزادین **باب الزار** مع الالف
 زینا بزکو و بر اشکو معنای در **مع الباء**
 زرب اوج کسه سمیدری نسل فریدون و پسر پش
 بیت بر انگس که بد از زار و زرب و پذیره شدن را
 بر انگشت است و وری طوس نو در که او غلید **بیت**
 زرب سپید نگار شاخ که بردی بهر کار تیار شاخ
 که باج کیان بود و فرزند طوس و خداوند شمشیر و کوب
 و کوس و وری کجی که خزینه دار **بیت** جو کجور
 کجی و آمد زرب و بجشد کجی بر آذر کشت **باب**
 فتح ایله زه ایله آب در کعبه چشمه معنای در که
 بر دین یا طاشین صدق این جفر و اول در یک صود که
 یوز کج دینه ابرو نیمه **بیت** نیز دیگر رود که سنگس
 کشتن و زبانی بدید اندر و هر مکن و خلاق المانع
 وخی یوز **بیت** زباب دیده از ابر را مباد و ملا
 اگر زاشک من این ماجرا بر انداز زه زه پیدام
 و اسم مصدر در زه یک چشمه دین صوصه مقدر که دیده
 شیخ وینور ملار دوم یوز **بیت** قوت از قوت
 حق میزهد و زعفران که حرارت میچده زه مثالی
 از شاه آینه تکه محکمه کلور زهش وخی اصلده اسم
 مصدر در چشمه معنای ده کلور زه که شمس خرمی بود
بیت شاخار عدل اعون تو باره جو یار بزل را

کلکت رهش و آسندیک بوینده جماعده انزال معنای
 اسم مصدر و اقع **بیت** هز شاخ ایلی است کاند که
 بگاه زهش مردم آرنید **بیت** ریب بک و زینت در
 مع التاء
 زردشت پیشوای آتش پرستانه کرک و وضعی جا
بیت اگر شاه یابی و کر زردشت و نهالی ز خاکت
 و بالین زشت و د بجز زرف چیز ندارد و بخت
 بس است این که کوید منم زردشت و زردشت خد
 ایله ده لغت زه که شمس خرمی یوز **بیت** ابو اخی آن
 شاهی که رستم بر آرد پیش او از خون انگست و بین
 تا چون توان در ملک او کرده حدیث مذهب برین
 و زردشت و دالک بایه ابدال ایدوب زرتشت ده
 لغت زه که میر خسر و یوز **بیت** زرتشتیان کس نماند
 آشکاره مکر در یابا و در کوه ساره زرا دشت زیاده
 الف ایله ده لغت زه که لطیفی یوز **بیت** بهل آیین
 برین و زرا دشت و بشع احمد مختار ده پشت و یوز
 وخی زرا دشت لغت زه و آسدر و ایمنده اسم اصل
 نه که یوزیده یوز **بیت** پیمر را بیم بد از نام که بد نام
 زردشت ایستمان و اول دین باطل و آیین باطل
 نیچه کتاب تألیفی و ارد در تری استاد و ذکر اولی
 و وری زند در ان شار الله محکمه ذکر اولی و رنگ
 کسر نوخ و سکون بین مهله ایله زندک جز گیر رسو
 قرآن که اجاد در برینه رنگ و نور خسر و آن یوز

بیت چه مایه زاهد و پریر کار و صومعه کی که رنگ خور
 شده در عشقش و ایاده کوی رنگ و چمک و عروس
 معناسنده کله رتبه که منجیک بپور **بیت** انکور سنگ خارا
 آهن بر و ن کشده نسکی زلف تو نتواند بر و کشید
 و بری ایازده در زندک مجموعی تفسیر ندن عبارتند
 بر نسک تفسیر نه خورده و نور که سوره تفسیر مقامه
 و قیسی بپور **بیت** بنیم آخر و در بکام دل خود راه کی
 ایازده خوانم شاکی خورده و بری بازند در بودنی
 تفسیر زند و اصله زند حضرت ابراهیم علیه السلام
 اولاً صحف عشره نک اسمیدر و بازند صحنه اخیر
 اسمیدر حکم و نصایح مشتمله رتبه که لیبی بپور **بیت**
 حرف که نخستین بود از نامه بازنده است که با مردم
 نا اهل میونده زردشت تألیف اندکی کتابی
 بواسطی ایلد تسمیه ایدوب حضرت ابراهیم علیه السلام
 نازل اولاً صحف بونکر در دیو تلبیس لک ایلد ادعا
 ایدر ایلد و اصله عجول در و بر قول ایلد فلسطینی
 شام ایلد مصر اوزر سنده بر سهر در و حال ایلد
 دیمک ایلد معروف در حضرت ارمیا پیغمبر بعضی نک
 خدمت ایدر ایلد خیانت ایدوب اوزرینه کذب انمک
 ایلد بد دعا ایدوب برص اوزرینه ظاهر اولی اوزرینه
 واروب آنده دین مجوسی اخراج ایلدر و اول سنده
 علوم ریاضیات و احکام نجوم و طب و اخبار قرون
 ماضیه و کتب انبیا درج ایلدی لغت سماویه در

بنو کاخا طب اولدم دیوز عم ایلدی بیج کسره معنای
 فیم انما کماله شرح ایلدی بعده هنده و حسن و لا
 و ترکستانه واروب دینی عوض ایلد قبول نمیب
 و لا یتدل اخراج اندیلر فغانه و وارد قنده با دینی
 آنی قتل انمک استود که فاجده کشتن سبب این لهر آینه
 بلخه کله بر مدت جس اندکون صکره احضار ایدوب
 قواعد دین مجوسی اکا شرح ایدیک قبول ایدوب
 اتباعنه ایلد و تألیف اندکی کتابی اوزر ایلدی
 بشل او کوز در سینه یاروب آلتون ایلد نقش ایدوب
 اصله ده وضع ایلد و اما مجوس زعم ایدر که اصلی
 آذر باجی اندر کشتن سبب اوزرینه کندر ایلد
 ایدوب آنده آتش در بر یوالق و اراید کریم طور
 الی یا نوردی کشتن سبب بنو تهنه تصدیق ایدوب آنگده
 بنا ایلد بونده کلام ارباب لغت مضطرب در طبعی بحر
 الزابیده شمس فخری به تابع اولوب بمشدر که زردشت
 حضرت ابراهیم علیه السلام ملتشدن بر اولو امام اسمیدر
 خنی اولیه که بو خود مقتدر آتش پرستانند زنده
 حضرت ابراهیم علیه السلام ملتشدن امام اولور و
 و کانی لغتده مسطور در که زردشت لسان سربا
 حضرت ابراهیم اسمیدر بودنی مشکل و ناموجه نور
 و مولانا محمد کشمیر دیمدر که زردشت نسل منوچهر
 بر کشته در نبوت ادعا ایلد و شاکر و افلا دوس حکمیه
 و افلا دوس شاکر و قیاس غوث در کتاب علمیه

حدود سیلانده بر کوهده ریاضت ایله مشغول اولوب
 آنده بر مدت منتهی اولدوقده زنده و پازنده کنایه
 تالیف ایله سلطنت کشتا سبک او تو زبیل مرد و صکره
 طاعنه انوی بر دراعه سفید کیوب ردای آتش
 او موزینه قویوب کشتا سبک کلوبه دعا ربوت ایله
 آنده معجزه طلب اندکده آتش بکاتایر ایلم و دیو جوا
 ویرک دفع الم ناره متعلق اولمانه اتمک ایله ارمین
 باقراوزینه دو کدیر اصله متالم اولمک کشتا
 نبوتنه تصدیق ایدوب خلقی دین مجوسه دعوت
 و عزرا ابراهیم ابن شاه حسین اصناف جمع اندوکی
 لغتده دیمشدر که زردشت آذر بایجانیدر واسم
 اصیل ابراهیم در بلخه واروب کشتا سبی دین مجو
 دعوت ایله آنده آتسه طونوب با قاضی ایله اکا
 تصدیق ایدوب خلقی دیننه جبر ایله با واقو الکیلیج
 برینده شفاء علیل یوقدر ملا حسین واعظ طوبه
 التفسیرده خاطره اوللا ستهه یه ازاله ایدوب
 بیان دانی و توضیح شافی ایدوب دیمشدر که عجمت
 مجوس دین حضرت ابراهیم علیه السلام اتباعی اوغا
 ایدر لر و آتسه عباد اندکلی ذاتنه دکدر بلکه آنه
 قبله بلوب وسیله توب آفرید کار عدا ایدر لر بعد
 مختلفه لرین بو وجهه یه ایلدی که اصوله مذا ایلدی
 برکی کیودشیه در کیومرث یا نکر نده ابن آدم در و
 بعضی شک یا نده حضرت آدم فرقه ثانیه زوانیه در که

اصحاب روان کبر در فرقه نالسه زرد شینه در اصحاب
 زردشت حکیم در آن حضرت ابراهیم علیه السلام مد فکره
 پیغمبر اعتقاد ایدر لر فرقه رابعه تنویه در که قدیم نور
 و طلیعه ذاب اولمشدر فرقه خامسه فرقه مانه نقاش
 که نصارانک و مجوسکه مذمبون بر مذاهب افریغ ایله
 ساد فر دکیه در که تابع مزدک اولمشدر در قباد پدوسیر و
 عصر نده ظهور ایدوب آن اتباعی ایله کلا ایله سابعه
 فرقه دینانیه در که اصلین قدیم دین حکم ایدوب یزدان
 و اهرمنه فاعل اولمشدر ثامنه فرقه مرقونیه در که یزدان
 اختیار ایله فاعل خیر و اهرمنی اضطوار ایله فاعل شر
 اعتقاد ایدر لر بو سکر فرقه دین آله فرقه هر بریسی اول
 فرقه مشعب اولوب و ایکی فرقه هر بریسی بش فرقه
 منقسم اولمک مجموع مذاهب مجوس بنی مذاهب اولمشدر
 زفت ضم زایله بخیل و نمیک معناسنه در بیت
 نو باکنج و دنیا جینی مکن و زهر سلاح ایچ زفتی مکن
 بر شکل آمد با و از کت که اربد ز آد و مایه زفت
 وقع زایله قاهره و کوده دار معناسنه در تکه که ملازم
 یوز زیت خشکیس شد با مکن خرس و برفت و بر گرفت
 از کوه سنگی سخت زفت و کسر ایله عیدر بر معناسنه
 معود قدر
 زجیم عربی و فارسی ایله و ویدر عربده ایکی معنی ایله
 بر کتاب علم سیر کو اکیدر که تقویم اندک استخراج اولمور
 بیت سناره شهر پیش دو شهر باره پرا ندیشه ویز مجاور

مع الحیم

ثانی بنایابی مفاسسه در که مظهر دخی وینور معنای اول
 زه دخی مبریدر کشت مفاسسه و معنای ثانی ده اصمعی
 یا مقرب اول و غنچه متر قد در فارسیده دخی ایکی معنی
 وار در بر راه نفس مفاسسه در و تری زل و لطیفه
 تبه که سوزنی بیدر بیتینی دوشه تار تو خواهم بنظم کرد
 و آنکه فوروم بره زنج و مسخره **مع الدال**
 زنده اوج مفاسی وار در بر تی زردنت مذکور بر کتاب
 اصله حضرت ابراهیم علیه السلام نازل اول اصحیف عشره
 اسمیدر تبیس الیه بواسطه مستی الیه **بیت** یکی جادو آید
 بدین کسری با یوا بدو پیغمبری همیکوید از آسمان
 زنده خوار چکا آدم خداوند را دیدم اندر بهشت
 و این زنده و استاده او نوشت ثانی بویک و ایر
 دستا زنده اول زنده بو معنایه در استدر دخی بورد
بیت دو بازو بزنجیر با کرده بند هم بسته بر یال پلا
 زنده ثالث بر پهلوان توانی اسمیدر اکان زنده دخی
 وینور **بیت** بنیست کار کار رفت زنده کوی ویدر

سر و بلند **مع الدال المجه**

زامیاد هر ایکه بکرمی سکرچی گویند مسعود بعد بورد
بیت چون روز زامیاد نیار زنی تو باده زرا که خوشتر
 آیدمی روز زامیاد زشت یاد غنبت و ذکر قبیح معنی
بیت کند هر که او هست از دیو زاده بتر دیک رسم را
 زشت یاد **مع الراء**

زاستر اول طرفین و یکدرازان سوز حقیقی در **بیت**

یکی جمله سازیم چون شیرزه شوند ازین که مکر زاستر
 شمس فخری دخی بورد **بیت** بنشست آفتاب پهلوان تو قدر
 چو خشن بدید و گفت که از خیره زاستر زبرد بر فغان علیقدر
 و بر صبار و ندر **بیت** بپوشید روی هوا را بیره رخ شید
 ناله سده چون زبرد و آهر اسب و غل کشتاب ادید
بیت دو فرزند بودند بسا دوازه نر و ادرخت و یکی
 و کلاه یکی نام کشتاب یک زبرد که زیر آوریید سر زبرد
 زوار فتح زایل زنده مجوس اولنکه که خد متکا بر
بیت سوی خانه رفتند زان چاه ساره بیک دست ستم
 بدیکر زوار ز فر فتح زان فایله چکه در که دیش او زبرد
 بر **بیت** سه دیکر زدم بر میان زدن بر آمد می جوی
 خون از جگرش سکوته فایله ده کلمه در ته که بومیده
بیت سوز زدم فر آن تیر رام بدان ما بدوزم
 زبانی بکام زنهار و زنهار درت مفاسی وار در بر تی
 الی و بیان مفاسسه در **بیت** به بهرام گفت اردی زنهار
 بگویم بنو هر چه پرسی زکار زنهار خوار بیا شکی مفاسسه
 کانه بیانی اکل و بلع ایدر ته که نظامی بورد **بیت** و یکی
 بود صحبت زنهار نه نکر دند از و فانهار خواره ثانی
 حوزه و عصمت و حفظ مفاسسه در ته که عهد نامه کیگانه
 بورد **بیت** زنهار در دست رسم نهاده چنان خط و
 سو کند و آن رسم و داده زنهار شد لشکر ما همه بر
 شد از بی شبانی رسم و ثالث تاکید ایچون البسه معنی
 ته که حافظ بورد **بیت** دل خواجه میکند و لکه را اگر کند

زینهارای دوستانه جانم و جان شاه را بجمع تحویر همچون
 کلور بر تن معناسنه تشه که بعدی بورد بیت زینهار از قریب
 زینهاره و قمار بتنا عذاب النار زرموش و قوجه و پیر
 کلور بیت بهار آمد و تیرهای سپهر چاکاگاه برآیند کاه
 زال زرد پد رستم یعنی در بیت مرا هست جای دگر آنخو
 نیم رخ پدیدار چون زال ز زال ایله زرم کتب توصیفی
 هر بریسی قوجه و پیر معناسنه در لکن زال اسم مرعینه
 اولمغله ز زال و صف و لندر بالکزدستانه زال دینو
 و زال زردخی دینور اما بالکزد از اطلاق مسموع و کلور

مع العین المعجمه

زراغ ایکی معناسه وارد در بری قوجه و غراب در بیت
 سیاه و متب تیره بردست و راغ و یکی خوش کسره
 از پر زراغ و ناله گوشه کمان معناسنه در که کرش کجا جک
 بر در بیت بیامده نگاه چنگش چو باد و دوزاغ کمازا
 بره بر نهاد زینغ کسرا یله حصیر و بویا معناسنه در بیت
 بر دوزاغ باغ کرین کار و کرده نه نم دشمنه و روز نبرد

مع القاف

زوف کشا متب روم ده قتل اندک از دما واقع اکتو
 معناسه بلبل بیت همی پیل را در کشید بوم دل خیم
 از یاد او شد درم و بدریا سپهر اندر افکند زوف و زوریا
 از تنک نوف

مع القاف

زورق کو چک کی و بیک کی صند لیدر لفظ عربی در بیت
 سپه بود سر تا سر و دوباره بیاورد کشتی و زور نر

مع الکاف الفارسی

زرنک ختم زا و فتح را ایله آت سور یسی در بیت همی تازگان
 بیامد زرنک و فیله همی تاخت از زرنک زرنک و قجین ایله
 درت معناسی وارد در بری بدخت کوهید کز اولو
 اولور تشه که شاعر دیمشدر بیت چنان بکریم اگر یار داد
 ندیده که خاره خون شود اندر شیخ و زرنک زکال
 اتجایی غایت صلابت ایله اولمغله آندخ اوق و ایزد
 تشه که منوچهر بورد بیت آفرین زان مرکب شبید زرنک
 رختن رنک و آنکه روز جنگ بر پشتش نهو زین زرنک
 ناله جدید و یکی معناسنه در تشه که ابوالموید بورد
 بیت عید شد دیگر که آن دلدار شک و بهر کشتن جا
 پوشد زرنک و نالت دوزخ و جهنم معناسنه در رابع
 شهر سیستانه اسمیدر زرنک الی معناسی وارد در بری
 جوس معناسنه که طوار بوینه آصیلور بیت خروشنید
 زرنک و هندی درگاه و بچرخ اندر ماه کم کردیم و یک
 و قلندر دیزنده چکراخی معناسنه ده کلور تشه که فیضی بورد
 بیت آن نهشتای که از آواز زرنک بیک و مضطرب کند
 شایان نامه زما میرسد و آو فنی چکراخی بیده اطلاق
 اولور که قوتی ایا غنده بغلند و عیده بوکا جلیلی دینو
 تشه که حکیم شقایب بورد بیت مرا بوده است زین بیت
 ای عزیزان و دگر چون جوه باز نیز چکی و بهر صیدی که
 می افکندم او را و همیدندم شبای نه درنگی کنو
 آن باز پزیده است و ماندست و بدستم قصه و جفته زرنکی

زکال کوهید کز اولو
 منوچهر بورد
 تشه

جوه باز نیز چکی
 تشه

تا آنکه طایفه سودا در موطنی زنج در بیت زهر سو چوری
 بر آنکه شده بر تهار زنده زنگ شده اقلیم رنده اطلاق
 اولور شده که شمس خیزی بپور بیت خدا یگان سلاطین صیت
 معدنش گرفت روم و خواجه و هند و خلق و زنگ
 زنگبار دخی اقلیم اسمیدر بارکنار و حد معناسند و زنگ
 جو یار و دریا بارده ذکر اولور شد تا آنکه معناسند
 دمرده و صوده اولور شده که سعاد بپور بیت آهنی را که
 موریا به بخورده توان بردار و بصیقل زنگ متوریا
 دمر فور دیر که دمر که ماده سس چور که واقعا اید
 متور چانه دخی دینور شده که به سعاد بپور بیت بس که
 دنیا را که بستم چو موردان کش و مدتی چون مور چانه
 در آهین کشم پاتنه زنگار دخی دینور کفار و زنگار که
 مرکب در شده که شاه طاهر بپور بیت کجاست سافه سیمین
 بدنه که بر دایه بصیقل می از آینه دلم زنگاره ترکیده
 چنگار دید کلری بویه و لونه دخی اطلاق اولور شده که
 حسین شایه بپور بیت بدور بصیقلی رای عالم آرایین
 بجا صیقل توان یافت زنگ بر زنگال و رابع شعاع
 و آفتاب معناسند دتکه عماره بپور بیت خسته چون
 عقد در و برک چوزر باده همچون عقیق و آب زنگ
 خامس دایره و دت پولتدیر سادس کوز چپانغی
 عربیده غمض دینور **مع اللهم**
 زال رستم پدر نیک بختی در اصلده قوه و پیر معناسند
 وجه تلیق دستان تر خنده ذکر اولور شد سعاد بپور

چ خوش گفت زالی بپوزند خویش چو دیدش پلنگ افکن
 و پیل تن زایل ختم و فتح با ایله و زاول بایرینه و اولور
 لغدر رستم قیل سیدر و کایت بپوزند دخی اطلاق
 اولور اصلده سنده بر شهر اسمیدر بپوزند توان بعدن در
 بیت برون رفت مهاب کابل خداره سوی خانه زایل
 زایل خدا زنده پیل فتح زایل یکه بیک و کوده دایر
 معناسند در بیت همیرفت شاه از بپوزند پیل یکی
 تحت فیروزه بر سال نیل **مع الهم**
 زادشم جدا از سایا بدر دادشم دال ایله ده لغدر
 بیت ای کویا از اسب و کنج و درم که بنهاد و نوار
 زادشم زخم فتح ایله کن بر چرخنده ایران زمین بر خنده
 بر شهر در بیت بکویت که کجسته و آمد برم که مادی
 از بر او دژم و تو دژم همچو در بیت به دشت گفتی
 که رود دژم است نه رزم کوی پلین رستم است
 زنده رزم فتح زایل بر پهلوان تورانیدر یا کز زنده
 و زنده دخی دینور رزم پدر اسمیدر بیت بدان جایه
 خشک سنده زنده رزم سر آمد بر و رو بر پیکار و دژم
 زاد بوم مکان تولد و مستطراس معناسند در
 زاد اسم مصدر در تولد معناسند و بوم مکان
 معناسند در بیت چنین گفت میر که این زاد بوم
 چا آفرین تاپی افکنده روم زخم ضرب و زدن معناسند
 اسم مصدر در باره و جرات معناسند کلد و کوف
 بیت سر راه باید که از کوه نای خروشن آید و زخم

چ خوش گفت زالی
 بپوزند خویش
 چو دیدش پلنگ افکن

هندواری و له چنین گفت پس شاه توران بدوی را
 که یار گزینیم در زخم کوی زخم آتش پرست که زخمه
 طعام بیکه و زند او قودقه فخر لیدر که گزیده و
 بوغاز زنده بر نوع زوید صود را بنجی آنکه فهمید
 نه تحریک شقه و نه تحریک لک ایدر **بیت** ابا باز کرد
 چاه بزم کنیم آفرینی نه و له بسی ز بر آتش
 بزم همی آفرین خوانند **مع التون**
 ز راغنی قوم سال اول ایدر **بیت** زمین ز راغنی بسته
 چوسنگ نه آرام شیر و نه جای پلنگ آصل ز غنک
 کاف فارسی ایله تنه که عسجد بوز **بیت** زمین ز غنک
 و راه درازش هم سنگلاخ و هم شوره یکسر لیق
 علی وزن کشید تمید معانسه اسم مصدر **بیت**
 ز لیق شنیدم ز تو چند باره ندارم سر جنگ با شهر
 زوین ضم ز او کس با فارسی ایله نزه و حبه درخت
 آنک یلما نیدر **بیت** سپر بر گشت زوین و ران
 بگشتند با خستهای که او بر پهلوان تورانی اسمی در
 ز ایلست ملک رابل در که ولایت رستم در **بیت**
 چنان دایر که ز ایلست خان تست سپر بر سپر زوین

مع الواو

زرسا واکه اغزند دوشن آلتون او فایغیدر آلتون
 آلتون معانسه ده کلور که عبیده تیر دینور تا و ران
 تختب شهریه قریب بر زمین وارد که آنده تیر اولور
 بیت بپایان تب چون بخواند چکاوه زمین زوین

که دوازده ساوز و زاب دخی دینور عاشر سلطان
 پیستاد و ایدر این طها سب این منوچهر در بر و اید
 بش یل و بر و اید و ایل بش یل و بر و اید و ایل
 یل بادشاه اولک افرا سیاب نو در این منوچهری
 قبل ایدوب ملک ایران مستو اولوب قبل و غار
 عام ایله جمله عمارتکی یعوب کار یزدر طولدروب
 انجلی کسوب ایران زمینی زیر و زبر اندکده نال
 افرا سیاب ایران دخی ایدوب زوین بادشاه
 ایله زودخی بدی یل خراج زمین المیوب ولایتی
 معمر ایله و سلاطین قدیمون باقی قلا خرابی که
 افرا سیاب اکا ظفر یولامندی کندینه و عساکر
 صرف ایله **بیت** روزهای زوین بخت بیامد
 بر آمد بر افرا زخت **مع التون**

زیرگاه گاه خند رفته که از سارانه کلور زیرگاه
 کرسی و اسکملی معانسه در **بیت** سپاه انجمن شد یول
 شاه نهادن زوین یکی زیرگاه چو دارا بران گشتی
 نشست بر قند کردان خسرو پست و له جاندا
 کینخرو از زخت و گاه نشست از بر زوین که با سپاه
 زواره فتح ز ایلست رستمک برادریدر **بیت** نشست
 از بر رخس و برداشت راه زواره کلک رخس
 و کلاه زنده فتح ز ایلست یوک و جیم معانسه در
 دری دخی معانسه در زوین زرخ و در عدد و جی
 ایله دار الملک افرا سیاب اول **بیت** کنگ بشنده

بر عظیم چایدر بیت بیامد چنین تا آب زره میان دو
 از رخ و بند و کوه و قابل سیاه اولان کرد و پیر
 بت کرد زره را که ناکره بنمود تا بر کشید زره
 زه کسر ایلد درت مغاس و ارد در بر کله تحسین در
 زهی معاسنه بت فضا گفت کبر و قدر گفت ده فلک
 گفت احسن و گفت زه نمانه بای کریتی معاسنه
 نمانت شربت و قیلا معاسنه در و قارین در کطلاد
 بر آدیک صرندون چکر بیت ز نسبت سپید زهی کشید
 چنان که استخوان وی آمد بدیده رابع با قمر معاسنه
 بو معا ایلد موک زلیق در و آرزوی ما احاطه بعین
 سنانی بو زره بت زره دلیق سوزنیت در پیش ازین
 نیست چیزی از دنیا آتوری دخی بو زره بت ای
 خداوند که هرگز خدمت سر در کشته اند زه جیش
 فلک در کردتش افکنده و فتح ز ایلد ایکی معاسنه
 و ارد در بری زه بت لفظن اسم مصدر در زه بت
 چشمه دین صوفایم و جفتی در صومعه و رخ
 معاسنه نه که مسعود بو زره بت سبک شکست
 چشمه چشمه مگر آب این چشمه رازه نبوده نمانه
 لفظه در که اندر زه دوش نسل و دریت اولور سنانی
 بو زره بت فلیست دیده او که جفت دیده کرد
 اندر مشیه دل احسن و زه کند زه در و زه طوغور
 زخمی در عید طلق و محاض و یوز نه که ملازم
 بو زره بت در و زه کدرنج آستان بوده بو چنین

اشکستن

اشکستن زندان بوده حامله کرمان زره کایان
 و بان چنین خدا که پیش آمد خلاص زه دانه لطف
 اولد و غی مکاندر که ترکیده مذره و عید و رحم یوز
 زحمک ایکی اسم بسیطی دخی و ارد در بری بو کافخ
 با و کاف عربی ایلد و یار حطی ایلد دخی و ویدر
 نه که شمس فخری بو زره بت زبان حامله را بیم بد که
 پیش از وقت زهر او بدر آیند آخته از بوکان
 و بری عیشا در کسر عین جمله و شین معی ایلد نه که
 حاکمانی بو زره بت بیاکه جرم از تزویج یوسف
 بدور عیس از پیوند عیشا زه و زاد مجموعی دول
 و دوش معاسنه در که عید و نسل و دریت در
 و آوی حذف ایدوب زه زاد دخی و بنور فارسیه
 بر معنای دلالت ایلد اسپین مترادفی زکیه بدوب
 یند اول معنای استعلا اندک لری نظایری چوقد خور
 که زه کسر این ایلد تحسینا بو تحسین و یکدر
 بت بنادی یکی انجمن بر شکفت نه شاه ابر
 زه زه که زنه بر مبارز در پر شا و ران دریت
 و زینان خوا و پاده بیده بره زنه شاوران
 سپرد
 مع الیاء
 زهی ارض در که مقابل آسماندر بیت زمانه همیشه
 مانند غمی ز تنگی زه خویش بو زهی زخم برودت
 و صوفای معاسنه در و یار خفیفه حرف نسبت
 اگر چه یا عید دخی نسبت ایچوندر اما مشد و در زه

طبیعی بار و اولد و غنول او زنی زنی دیندی اکثر
 زمین در نور نون تا کید نسبت آنچه در الحاق و حوض
 سماعه موقوف در زمستان دفعی بودند مرکب در **زی**
 زیستن در فعل امر در زیستن یا شامق معناسند در
 غیر ماضی ده پس حذف اول نور و تسوی و جانب معنی
 اسم جامد کلور بیت چو این گفته شد رفت ز جامه خوا
 دلی پر ز کین و سری پر شتاب زینهار ای اهل دمه
 و چون دهنده معناسند در زینهار بونده حوزه و خصیت
 معناسند در بیت کرانمایگان زینهار شدند از اوج زور
 بخوار شدند **باب الزار العار مع الذال**
 ز غنول و زل سمند بر نیچی جانور لک حالت خصیت
 اول موهو آوازیدر و کور من و غضبناک معنای
 کلور ۹ بغیر بروی چو شیر ز غنول و چن زار از
 سرخاب چند **مع الذال المعجم**
 ز کید فعل ماضی در کیدن مصدر بیدر غنول ایلمک
 و المذل کنایه سوزیلک و سوزان معنای
 بیت بگفت این و تیغ ازینبار کیده ز خون سیاوش
 فراوان ز کید **مع الزار**
 ز غار غین معجمه الیه نوره و شطاطه معناسند در بیت
 سپیدار تور ز بانگ و ز غار بهر تید چون سخت شد
 کار زار **مع الزار الفاس**
 زار درت معناسند و ارد در بری کنکر دید کلور کئی
 جوق بر او تدر که اندن زه دوع ایدر و دوه آینه

بیت دران در زیننی در خاقان تازه زمینش هم
 لاله زار بیت و زار نه پلید و در معناسند در ترک
 مقلای روم بیور بیت شهوتی است او و پس شهوت
 پرست و زار شتاب زینهار زار مست و نالک
 و پیدوده معناسند در کرک سوزده اول سوزده که مقلای
 روم بیور بیت می نداند خلق اسرار مراد زار میشد
 کفار مراد کرک غیر پسند اوله تنه که مقلای روم بیور
 بیت خادع در دند در مانهای زار زار زار
 ستان ز رسم بازه رابع پاک اولمش خرم معناسند
 بونده اوله راه مهمل ایله ده مرویدر تنه که پسین بیور
 بیت پای او افروخته اینجا چان و توز کون بر زار
 افروشته و بومفاده جاش منور در جمعه و کج
 ایله تنه که سوزنه بیور بیت هر که تخم کین شه کارد
 چو وقت جاش گشت و جاش بردارنده راجع
 کینال باده زار خای هرزه کوی معناسند در خای
 مأخوذ در خاییدن چینگ و مضیع معناسند در خاش
 انک اسم مصدر بیدر اصلی خاشد ر و دکی بیور
 نشست و سخن راهی خاش زده ز آب این کوه با شش
 زده خاشتن بود دفعی او معنایه در خایسته ماضی و اسم
 تنه که شاه با صخره و بیور بیت بر خوان زار خای منه
 هر که این خوب قول بخته خایسته و خایید خاد
 صکره بایر بیل بود دفعی اول معنایه در تنه که شمس خری
 بیور بیت ازان کرد دست محنت نیز دند که خلق

و شمع را خایده را از خاک بیدار بیدار و همچنین سولیک
مغاسنه در نه که انوی بیور ربیت انوی لاف من تیره
بسیار منه بالغ طفل نه جای بین را از مخای مغاسنه
حقیقی سی را از مغاسنه موقوف در **مع الیتین**
رکس فتح زا و کاف ایله معا و الله و حاشا مغاسنه

مع القاء

زرف در یک و عمیق مغاسنه در بیت چنین با بنز و یکی
زرف سر و رسیدند با جوشن و تیغ و خود و مجازا
فکرده تعمیق مغاسنه ده کلور بیت هم را از با بر تو باید
کشاده زرف بین تا چه آیدت یاد **مع النون**

رکان زکایدن دین صیفه مبالغه در غضبناک و مر لانه
و سوزی مغاسنه در بیت رفتن از ایران زکایان
و دژم و دهن پر زباد و در و از زخم زبان خشم آلود
و ند مغاسنه در بیت بینداخت و افکندش اندر میا
بر انکشت از جای پیل زبانه فیکه و تیره اختصاصی بود
نه که دیکند ربیت درین بیت زین پیش گذار کام
که بر زبان دارد اندر گنایم و له مرا که بجوای زشا
جگاه چو غم زبان با تو آیم و ما و له بند شیر در نه
خوا بگاه نه کور زبان یافت بردشت راه

مع الهاء

زنوده فتح زا ایله خوف و مرقعه در که پاره پاره بکالی
زاله و رت مغاسنه و از در طول و در که کولدن باغ
بیت بدید آمدی منجین از برش چو زاله همی کوفتی

بر سرش بیت همه شار شاخ زاری و ناله گشت
بچشم اندر و آب چو نه زاله گشت و ناله فراغ و مغاسنه
عزیده جلیده و بنور نالت سبتم و قطره و طله مغاسنه
کوک کولدن باغ و نه که حافظ بیور ربیت با دها
میوزد از بوشا شاه و ز زاله باده در قوح لاله
میروده ترک کوزایشه اولی که سکه بیور ربیت
سهی سر و از دوز کشی الی انکشت و کلا به چند بر یک
سمن ریخت و رابع طولم در که او فور و با نکل صوفه
بوز ز زنه که شمس خیری بیور ربیت تا غلام او شاد
کننده پیکر آید شود زاله **مع الباء**

زنی فتح ایله کول مغاسنه در که عزیده غور و بنور
و جوی خود بیت بسی زردی مر غار و شکاره بیاسود
در این سبزه زار **باب الیتین مع الالف**
شناستند دین فعل امر و را و ملک و مدح مغاسنه
بیت زما ز استایه سکا ز استاه که یک سبک به ز
زن پار ساه آسم مصدر و خج کلور نه که شاه ناصر و
بیور ربیت بر عهد و ستا باش فتنه و بر شخته ستان
سخن بستا هین و سه ایله نادن مرکب و جملکوساز
مغاسنه ده کلور نه که نظمی بیور ربیت ستان
بر آورده بانگ سروده سرودی نو آیین از صند رود
سارا محض و خالص مغاسنه در بیت کنیم تا زین
ضیاک راه بے مشک سارا کنیم خاک راه ملا جامی خج
بیور ربیت چه حاصل زانکه دانی کیمیا راه من خود

نکرده ز سارا سزا و حکاکات معاشه در سزاوار
 جزایه لایق دیگر و آرایه و مناسب و مقدار
 بیت بیاورد طوس آن کیانی درفش و اباکوس و پیلان
 و زین کفش و بنزد قهرز کاوس و گفت که آید سزا
 سزاوار بخت **وله** سه پوشیده روی و سه دهنم
 سزارا سزاوار بج گفتگوی **سکو** پافتن بین و ختم گفت
 عیله ملت نهاراده بر مشهور را بهر دیر با پیشدر
 بیت دلارار روی بپنداند که سکو پای راهب در
 رهنمون سو فرامی بین و فتح غایله وزیر کیناد
 فیروز در وزیر چهار پیر بیت قباد اندر ابراز شده
 کتخدا و همی اندکار جا سو فر **مع الباء**
سبب معروف و او بر یکی و طوقد بر یکی معاشه
 کلور بیت چنانست که همان آسیب سبب پس هر
 نهاده تشبیب **سبب** بفتح سین و کسر با و فارسی
 و جیم عیله ترکستانده بر خرم و دلکش شهر در بیت
 بخارا و سغد و سمرقند و چاچ و سبب و آن کشور
 و تخت و تاج **سهراب** توران زمین ده حاصل اول
 رستمک او خلیدر بر سبیل شکار شهر سمنکان و او
 حاکمی نک فریبی آلدرا ندن حاصل او که حد بلوغه
 عسکر افراسیاب ایلک جنگ کیکا و سه کلده رستم
 آنی بلیمک ایلک ایلک والدی خانه دعا کلده
 خاطری خوش ایلک فراعز و فتح اندن حاصل اول
سرخاب درت مغاس و ارد بری انقد دید کلری

قوش در بیت بوید روی چو سیر زنند سخن را ند چنگ
 سرخاب چند نمائی کلکونه در که قاریر یوز زینه سور
 ترکیده قزلبه و فکر دیورتنه که خانان بو در بیت سرخاب
 رخ فلک ده از می و کو آبله از رخان فرور بخت
 ناکت تبریزده بر مشهور ط غدر تر به اهل اسلام
 و مرقد اولیای گرامدر رایع آب سرخ معاشه
 کمال فحندی نوریه طریقه بو در بیت تبریز و ارجا
 جان خواهد بود و پیوسته مرا و روز با خواهد بود
 مادر نکتم آب چوند و کچیل و سرخاب ز چشم
 خواهد بود **مع الباء**

سخت معروف و سختی و فعل با صیغه در سختی طمتم
 و طمتم معاشه متعذر و لازم کلور بیت یکی توه
 بر در درخت که در چنگ او بر مرغی سخت یعنی اول
 یلارک اشکی درخته او رفته پنجه سنده بر مرغ
 و زنج طرکمور و ساخت مخفی و فتح کلورتنه که سوغ
 بو در بیت آنکه خط اوید و در سخت با فضیلت
 همی دهد یا بخت **سفت** بفتح سین ایلک محکم و استوار
 معاشه در بیت نک که در رستم بدان سرفرازه بدین
 چنگ سفت و رکاب راز **سفت** ضم ایلک او موز معاشه
 که عیله گفت دیور بیت که او را از کیم کسی نیست
 بر تیر و کمان و پروبال و سفت **وله** بر در سفت
 آن در دیر و فرمان از کار دست دلیر چنان کش
 جدا گشت باز و ز دوش همی سخت اسب و همی ز دوش

و تفتن در فعل ماضی و مخی کلور دک و ملک معناسنه
 سنجید و مخی وینور لکاهی بیور بیت تیر از جعبه سفته
 جسته در زه آورد و در کشید دره سفته بر سفت
 کور و شیر نشسته سفت و زهر دو سفت بر و جسته
 و آیری و درشت معناسنه ده کلور که عوبیده خوشن
 بین دخت قسم دال ایله رسمک والدیه سنگ و الوده
 و الی کابل منکوه سیدر بیت چنین گفت کامرز کابل
 پیام و پیغمبر زنی بود بین دخت نام **مع الجیم**
 سنج مدت قلیل معناسنه دنیا و صفیدر سله پنج دن
 و کبدر ز کیده سفتلا مدت مقامنده اوج درت کون
 دید کلور که بیت چه بندر دل اندر سرار سنج و چنانازی
 بتاج و چه ناز بکنج **وله** که بنسند از نا بدردا ذکر
 سنجست کبسی و ما بر کز ره و عاریه و مخی اطلاق اولور
 صاحبچه رجوع ایدوب مدت قلیل اولن اعتبار یکه
 بیت بخوام که با سحر ابوم و کچ ره زما و زمین از تو
 دارم سنج و و تمهانه و مخی اطلاق اولور بونک و مخی
 رجلی مصمم اولوب مدت اقامتی قلیل اولن اعتبار
 بیت کرامت درین خانه با ستم سنج و نباشد کسی
 ز من هیچ رنج **سلاج** بر بلند اعاج در و بعضی اردج و کشید
 بیت کوی چون درختی بران تخت عالج و بدیدار ماه و سال
 چو سلاج و مشهور آبنوس اغاجیدر بیت نشسته
 بر تخت عالج نهاده بر عالج کرسی **مع الحاء**
 سنج فتح سین و کسر ایله طوغری و مستقیم معناسنه

بیت خم آورد و نوک سناخ سنج و سر پرده بر کند
 هفتاد و پنج **سنکلاخ** طاشکورد در بیت شکفت آیدم
 جها فراخ و چکونه کرد او یکی سنکلاخ **سبالخ** فتح تیس
 و یار حطی و کسر لام ایله کسری ایله و هر باره کرد که
 حصار اچند طشره به از لر قنبره و یک ایله حاله موز
 بیت چو با جیش هو ما بر آویخته سبالخ بمیدار و
 رنجند **مع الدال**
 ستر و ماضی در ستر مخ مصدر در حگ و از الیه و پاک
 ایلمک معناسنه در بیت هو ما چنین گفت سهر کیده
 که اندیشه از دل باید ستر **وله** فرود آمد و بر کشتی
 ز خاک و بنفشاند از خاک و بستر پاک **وله** بن خوش
 بستر و زین بر نهاده زیز دانه نیکی دهش کرد یاد **وله**
 بزمود ما رویش از خاک خشک ستر دند و بر و بر کنده
 مشک و تراش انمک معناسنه ده کلور تنه که عجب از
 محمد بیور بیت زلفی که می نهاد سر در قد متی و بستر
 بد جا و لم یج و خمش و انکس که نهاد استره بر فوق
 سرش و چون استره سر اندر شکمتی **سنو** ولایت
 مشهور در و حوام زاده معناسنه ده کلور **بیت**
 فرستاد و گفت از خود مند هنده فرستاده کارا کن
 نام سنده بو معنایه سنده و مخی وینور فتح بین و مخی
 لغندر ابوالفرج روفی بیور بیت ای کوه کش سنده
 که کور سندی و از غول و غنی و از عمل دور شد و سر کوفه
 مار و سوده پر مور سندی و رو کور طلب که از در کور سندی

سپردن پیش ایله ماضی واسم مصدر در سپردن مصدر در
 طایفه من و تسلیم معناسند در ایام ایله بصمتی معناسند
 کلدر که عرض اولو که قطع را اهل کتابت در بیت بسی
 به پدر کرد و فرزند خود به کوه در و دیوار سپرد
 و که چو با شتاب آمد گفت شاه چو نه سپرد چشمت
 راه که گشت غرض اول چشمت که بیت خود سپرد و جنت
 گزاف زجا به زید و بسپرد محضر بای سالخور چون
 بشامش سپرد و قوت در بیت چو یه نواز خواجه سالخور
 چشیده بکیتی به کم و سپرد سپند مودت بوزر که در
 بر کوه سپید در بیت بخون زیان میازا بینده پروتا زیان
 تا بکوه سپند سیاوش کرد کسر کاف و بیکه سیاوش بنا
 اندو که شهر در بیت به گرفت سوی سیاوش کرده به ماه
 سپندار در روز ارد سفد ضم بین ایله هم قدر بینده
 رفیع بخش و نشاط انگیز شهر در بیت زمین تالاب رود
 چون مراست به سفید و این پادشاهی جدا سمند
 فولاد که قوی و غنی و بلیه سیاه و سار کوه صا
 اول بیت نشست از راست از سمند چو در زمین رخنه
 کوهی بلند شتا و ضم بین و فتح و اوله ستود و
 بنا اولنا خانه تا باستان در بعضی صفا بلند و بعضی
 روانی ایله تفسیر سمند در بیت ستا و ندایوان گنجروی
 کار پره چون خانه مانوی اصل ستون آورد در بعضی
 و بسته معنی و تسلیم و بیکدر و آوی خرف ایدو
 شتا و ندی و بنور شد که طیان و سمند در بیت جهان

جای بقایت است آسانه بگذاره بایوان چو بری زنج و بکاخ
 و ستاوند **مع الذاک المجمع**
 ساد ساده و بی نقش معناسند در تجو زاید و ب هموار و بر
 معناسند ده اطلاق اول نور بیت در خانه که کشته نداریم
 بیایند و جمله کشته ساد سیه رود تو را زمین ده بر
 چایدر بیت مباد این بر و بومهارا در روده کلات و سیه
 با کاسه رود سپید مذکور اول سپید در که صاحب
 سپاه و سر لشکر معناسند در بیت زهراب کرد آوریده
 پیام به نزد سپید جهانگیر سام و مجمع البله انداختن
 طبرستان پادشاه اطلاق اول نور مذکور در و علامه
 بخانه ترح با ریخ غنی ده و میمند که سپید ملوک و بیکه
 مخصوصه زنده که ملوک روم قیصر و ملوک فرس کسر و ملوک
 عجمه شاه و حاکم غر شارس و ملوک ترک خا و خاقان
 و ملوک هنده رای و ملوک چین و فقور مخصوصه سپید
 معروف در قلعه در بیت در نزد که بدنام آن در سپید
 که ایرانیان را بدان ستا و امید سپندار مذکور فرس قویده
 آفریننده در و اصطلاح جلاییده آفریننده فضل
 شتا در یاکز سپندار دفع دینور بیت سپندار مذ
 پاسبان تو باده خود جای روشن روان تو باد

مع الزار

سار ایکی معناسی دارد در تری راس معناسند چاهها
 و کوه سار و سبکسار یکی بیت کشتار بیکه کیور ازیردا
 بر دینو بسته سوی چاه سار و آداة الفضل و مجمع البله

و گفت مرزا ابراهیم که مؤلف در صحیح عجم در نگارده
 و امکنه مذکوره ده سار مکان و محل معناسند در پیشتر
 و سار و سکار ده سار مانند و مثل معناسند ثبت شد
 نانی بر کوچک سیاه فوسد که ترکیده صغری و عیدیه و
 وینور و چکر که فوشند بر نوعی چکر که طاعون
 آنکه اولور و صوتی چهار مار سازه تشبیه ایور در خوش
 نقرسی دارد در تاقان بیور **ریت** ساربت خسارتی
 چار پاره زن خنده زنان چون نکیان ابر زور و زرگر
 شانی کله دخی بیور **ریت** و رنه فر و اندیشه که در کشت
 مکافاه طاعون طبعی تغییر در چنگل سارست مکاف تصفیه
 سارک دخی وینور که شمس خیز بیور **ریت** چوم و ضل
 به نیم و زر که سنده شده چه بانک لکلک پیشین چه
 نقر سارک و تینی معیایله ده و ویدر و سار را ایله
 دخی لغت از شاهانه مخلنده ذکر اولور **سار**
 اولور و زر که در قبیلک ریت و سیدر و سیدر
 معناسند در **ریت** بد و گفت سالار و مهر تویه سیاه
 رد را در تویه **سالار** بار قاپوچی بلسته معناسند در
 بار اذن و دستور معناسند در **ریت** سالار بار آنرا
 گفت شاه که بنشین بر در بارگاه کسی را بده بار
 در پیش من زبیکان کمال مردم و خویش من به بوکا میر
 دخی وینور که خاقانی مدح نبوده بیور **ریت** اول
 بده میر بار یزدا و آفوشده بر دو کون سلطه **سیدر**
 قالی و ختم معناسند در **ریت** چو جنوی بر آمد برین

سالیان به بد سر و بالا سیدر ش میان **سیدر** فتح بین
 و کبریا و قشت ایله المی بچن در بندر و بر قوله بر
 بطاندن قون بر حصه در **ریت** زهی بر کاشش بودا جرم
 شیر یکی نیر بیکان او ده سیدر و لغت خواسانده تا
 حنوف اولوب سیدر دخی وینور که انور بو قطعه ده
 بیور **قطعه** از برادر پدر اقول و دو بار صده وزیر
 آسمان باز چار کم به زست خورد و زاده نخل دو
 و سه سیدر با چنبر مصحف و بنی بروهم بادا حروف
 نام تو چندان حکام توه کایدرون ز صوشر به دود
 دم مصراع اولده منادر عمر در زیر ابرادر پدر
 عم در حروف را ایله یوز در و مصراع نماندن عطار
 زیر آینه آسما عیدیه عطار در درت ناقص اولوب
 حرف داله عطار قالور و خورد و زاده نخل در
 غسل در زیر نخل دخی هم شولک اولور و هم اکا قوت
 و ماکل در و چنبر مصحف خنبر در حرف ماکه بش در
 آخینه لاحق اولوب خنبر اولور که قوا نوز در و صوت
 به دو و بیست صور در زیر حرف تاکه درت یوز در
 اولوب صور قالور تیغ صور اسرافیل دخی دم چنبر
 اول **سیدر** مرکوب اولف صلا جیتی اول چار پادارت
 و قار و دوه و اشک کبی بیت چو او را بین میازا
 ابا و بیار سیدر نونده و بوبیده مطلق جیوا و نو
 معناسند در **ریت** همی بچه را باز دانستور چه در
 مای چه در دشت کور سر رأس و باش و هر سینه نک

طرف اعلا سینه سر و طرف اسفلته پای و بنور تجار زانما
 و غیره بر او زینیه باش و سردار اولنه اطلاق اولنوریت
 می آورد و را مشکرا را بخواند و وزیران بزرده سر از انجوا
 سر ختم سین ایله برنج بوزه سیدر بیت چو می نیست
 برکن ز سر جام راه خویم که داند سر انجام را سپهر
 موث و سپردن دل فعل ام در ماضی ده شرح اولندی
 بیت برین بندوخ باش و کذرا زین بجزیره است
 مسیر زمین سنار فتح سین و نون ایله دریاده صیغ
 بر در که می او زرنده او تورر بیت چنانم زانده
 به نمکساره که مرگ بود مانده اندر سنار سینه فتح سین
 و یار حطی و سکون نون و ختم جیم ایله آتش پاره ادر
 بیت سینه چو باران زترین چکان و روان ابر بارنده
 بر آن سهر صغ و لغو مفاسد در بیت چو بر شاه ذی
 بکتر دهره بیاورد و فریگی ماده سهر سپندار مذکور
 استفاد یار مذور بیت بهیرفت سور سپاهوش کرد
 بهاه سپندار در روزارد سوسمار کلدرد که بیده
 دیور عورتک سهر اولمغیون بر لر بیت دران که گرفتار
 مردی هزاره بند خور دینشان بجز سوسماره یا کتر
 سوس دخی دیور ته که رود کی بیورر بیت سوس
 ای بکدر اخته نیک در زانما ساخته سوکوار
 یا صلوه مصیبت زده مفاسد در سوک نام و مصیبت
 بیت بدو گفت پیر که ای شهر یار چه بود
 کشتی چنین سوکوار سور دو کون و عیش و عشرت کرد و بید

عرس دیورر بیت اگر سور و شاد کند دشمنان نه
 بزیم و زتر سست نادانی آنه سوری نشاط و شاد
 مفاسد در ته که کمال اسمعیل بیورر بیت لعلست
 می سور و ساغر کانت جیمت پیاله و شرابش
 جانست کل سور که کلاب کلیدر بوکا منوبدر
 کل مدینه عیش و عشرت اولمغله اکا نسبت اولندی
 سلمان ساوچی بیورر بیت ز بار دل صبورم گرفته
 کل سوگر زغم مانم گرفته چار تنبه سور که آجر ارجا
 شهر صفر در بوکا منوبدر اول کونده که یوم خوش
 نشاط بخش و فرح انگیز برارده عیش و نوش انگله
 اکا نسبت اولندر و مؤید الفضله سور مانند
 پیکان بر کل لعل رنگ در مهر خسر و بیورر بیت موکه بر
 که ز جان شست امید کلتن سوری بود و برگ بید
 سپار کسر سین و بار فارسی ایله اوج مفاسی و ادر
 بوی صیال دهریدر که انگله بر سوکیلور عریده
 محراث دیورر بیت چو این راه دشوار و این ساز
 زیر پیه اسب خشد سپاره ناله اوزوم صفا جوی
 کرک بقی کنه کی اولسلا که ایچنه اوزومی قویوب
 ایام ایله باصر لسته که لطیفی بیورر بیت کجا بکدانه
 پرورد دیرنده که زیر پا نکر داند سپاره کرک
 منگنه کی نشه ایچنده صقیله که اکا چرخشت دیور
 ته که شمس خیز بیورر بیت پراست ساغر لاله زبانه
 صباه ندیده رنج قرا به خورده زغم سپاره ناک

آلات خانه متاع البیت مغانه در تنه که فوخی بود
بیت بهانه جوید و بر مال خویش لغت خویش گزین مرا
چه ذخیره و زان مرا چه سپار **سوفار** را و قی کند که
کریشه گیر و اکنه دکنی مغانه ده کلور تنه که سوزن
ببور بیت فر سوزنیم شعری اندر بر آن شعر ماند
یکی سوزن سوفار شکسته **سکسار** حریص و طالب دنیا
و بر ولایت اسعیدر **مع الزار**

سین سینه نون امر و اسم مصدر در پنج و غناد مغانه
بیت ولیکن ستودان مرا از گریزه به آید چو کرم
بکار سینه سکر فتح و کسیرین و سکون کاف فارسی
ایله ولایت بختاند مرغی به در **بیت** بهما سکری
آن رسم تیر دل که از تیغ او گشت که لایق جمل
مع التین

سپاس منت مغانه در بیت سپاس به نادی
ازین بر سرم که نازنده ام حق این سپرم و شکر
و اتمان مغانه ده کلور بیت ز کردار هر کس که
دارم سپاس به بگویم بیزدان نیکی شناس و کطف
و احسان مغانه ده کلور تنه که ابو شکور بود **بیت**
ازان پس که بد کرد بگذاشتم به و بر سپاسی
بنگاشتم **سرباس** گز مغانه در که باش سمته طوئو
عد و حمل سی انکه دفع اول نور اصله و صفی گیتی
پاس حفظ ایدگی مغانه **بیت** دل سرکش از سوزن
بود به هم کوش بر بانگ سرباس بود **سندروس**

صنزلای دید کلور صمغ در که کهر با یکدیگر بیت
ز مغفوره اگشت چو لاسندروس زمین سرب
تیره چو آبنوس **سپس** صکره و بعد مغانه کثر
سین اول حذف اولنوب پس **بیت** چوین گفت
شیرنگ بنزاد راه که زمان مبر زین **سپس** یاد راه
سپس کسر سین و فتح یا ایله سیستان ولایتی
بیت نه منی زمین سپس جو بخواب سپارم
سپاس با فرسیاب **سرخس** خواسانده به شهر
اصله خیس و کد مغانه در ضحاک ظلمند
بردخیره کرد اولافرا اول شهره بیابا ایکن
و اصل اولد قوه خبر قتل ضحاک ایستد کلر اول
بنا ایدوب **سرخس** ایله تسبیح ایدو یغنه شهر کرد ایله
و خیس کذا فی عجایب المخلوقات الفارسیه

مع الشین المجه
سروش فرشته مغانه در که چیریل اولد کرک
غیره بیت بوزمان یزدان بخته سروش و ماروی
بنمود در خواب ووش **سکالسی** فتح سین و کاف
عربیه سکالیندخ اسم مصدر در تفکر و اندیشه کرد
مغانه **بیت** همی گفت راز بیت این را برز
سکالسی همی کرد با خویش دیره و کشتن و سولیک
مغانه ده کلور **بیت** کرایه و ن که فر بد سکالم بدو
ز کیشی بر آید یکی کتیکو **نظامی** دخی بود **بیت**
بعل کر سخن سکال **بیت** به کل همه سکال لال باشد

وصالی وطن آنک مغفانه ده کلور و یومغنی مشهور
 و غناد و مخالفت مغفانه ده کلور تنه که سدر بیدر
 بیت اگر افتد بزرگسمن کاره چه پاک از زر برزم
 من بخواره و کر و زری سکا لوز و رمنده بنده شیم
 از ازوز از گزند سیاهوش بر و اولیه و ایکی و
 ایله ده لغندر کیگوس او غلندر و الیه که شیز
 نسلندر طوس ایله کیوشکاره و اردقه نه کوفه
 کیگوسه کنور دیلر سیاهوش اندخ حاصل اولدی
 اوکی آنه سی سودابه کندینه عاشق اولوب و جمله
 کندینه رام اولمچج آتسه یا قمنی استدر سیاهوش
 خبردار اولوب افرا سیاه قاجدی اکا اغازو
 اگر ام ایدوب فزیکسن نام قونی اکا ویرد اندن
 کینجسره حامل ایکن برادری کیشوز اغوا سیله
 قتل اولندی ایرانه بو خبر کلد که رستم ابابکی
 اولمغه اوکی آنه سن قتل ایدوب توران منیه
 عساکر بیشمار ایله واردی افرا سیاه سطوته
 باب کتور میوب قاجدر ایرانلر بیک فرسخ یره
 اردینه واروب قتل عام ایدوب جمله ولایتی
 خواب اندیلر سیاهوش فتح و او ایله سیاهوش ملنظند
 لغندر بیت جهاندار نامش سیاهوش کرد
 برو چرخ گردنده را بخش کرد سیاه پوش معون
 و چاوش مغفانه ده کلور قومیده لون سیاه
 مهیب اولمچچون تیا بلری سیاه ایدی بیت

بنزدیک شیر درنده داد خواه که او بد سینه پوش درگاه
 شاه **مع الفین المعجیه**
 سینه ما ایله ده لغندر تنه که ذکر اولندر طوغنی مشیم
 بیت یکی بودم دانه باکرز و سینه هم کار و کفار و
 کوش سینه و طکانغ بات مغفانه ده کلور تنه که
 منو چهری بیدر بیت نو کفتی کرسینه کوه سینی
 فرود آرد همی اجار صدم **مع الفار**
 سقفت ضمتن ایله نصار مفت سیدر لفظ و بیدر
 بیت سقفت کفت کین نیست کار کران که پیش از تو
 بودند چند سران **مع الکاف الفار**
 سوک ماتم و مصیبت مغفانه در بیت بسو سیاهوش
 سیه پوشد آب کند چرخ نقرین برا فراسیاب
 سینه قلنجی و صاقلی کوسه مغفانه ده کلور سترک
 بزرگ و عظیم و قوی مغفانه در بیت بیارای چین
 کفت کاه زخم کرک بندج بستمیر و دسترک و لوج
 و معاند مغفانه ده کلور بیت ستوده بود و خود
 و بزرگ که آزادم در نیاستد سترک و شها منلو غنا
 کلور که کسه به رام اولیه صعب المراس اوله بیت
 از و شاد شد شهر بار بزرگ چین کفت کار نامدار
 بزرگ سنگ معون مجاز از زانت و وفار مغفانه
 کلور بیت همی از ستایش به آید درنگ که پیروز
 باسد خداوند سنگ سیرنگ کسر سینی ایله سیمرخ
 قوتیدر که عریده غنقا دینور بیت از انجا یکبارز

نموده که نزدیک در بای سیرنگ بوده خیال دخی
 بپوریت جو خیال ندیدم از رخ توه جو حکایت بدم
 از سیرنگ **معالم**
 سام جد رستم در فریدلو عصر نه چاه پهلوان ایدی
 عدار ملکی و عمار دولی ایگ ولایت نیمروز و زابلستان
 و جمله هندوستان اقطاعی ایگ **سام** آت رختی در
 بیت ز اسبان نازر بلنکینه زین برین و ستان
 نشاندن نکلین و خوف تا ایله سام دخی وینوریت
 نکلورنگ ایگ باسیم و زره که با سامها در نشاندن
 سلم فرید و نک بویک او غلبه کرد فراتون اقصا موت
 زمین دگ حصه سی ایگ سهم خوف و قورقو معاشه
 سه خاک بوندن مرکب در بیت بگویم بکا فدل خاره سنگ
 بدزد ازین سهم چوم پلنگ **سیام** ماوراءالنهر ده
 شهرینه قریب رطاعه رقتع خواسانه سحر ایله آنده
 اول چایده آکر کوستر مشدر ماه اسما غایب اولد قوه
 درت شهره بر تو صالو **بیت** نه ماه سیام و نه ماه
 که این چون علامت و آن چون ردک بعوه نعل
 طریقی ایله ماه سیام اول ناحیه اسمی اولگه نشه که بویده
بیت سورمه سیام رفت کورد ز کورد سیه پور
 برادر سپرده مجاوره علامه سیه خسته دخی نسبت
 اول نورتنه که ملا جامی بپوریت سه روز آن ماه در
 بود ماستب و چوماه خسته اندر چاه خسته گاه
 اولور ایگینه ده نسبت اول نورتنه که شمس خری

بیت کر متع بر آورید می از چه خست و زکوه سیام
 بنامید زرار روتش توه در دمی صد هزار بدر تمام
 بوگاماه سیام و ماه کاشغور و ماه کس و ماه خست
 و ماه موزور و ماه متع دینور و متع صیفه و متع
 اوزره اسمی عطا فراسانده و شهرند در خلانت
 مهدی عبا سیده ماوراءالنهر ده نواحی سفد و
 ایلاق ده ظهور ایدوب اعتقاد در حلول و تاسخ
 اولمغه اذکار الوهیت ایگ علم سحر و نیرجات
 مبارک اولمغه قوی اکا اتباع ایدوب عباد ایگ
 واعلام کلمه سینه جانکین فدائیکر اول در تیل
 بو منول اوزره شوکی کوندن کونه منرا اید اولی
 سینه سینه و مائین ده مهدر عباسی از ال سینه
 غریمت ایدوب پنجه مدت محاربه دغ صکر مغلوب
 اولدوغن محقق ایدیکه قطره قایندوب کنیزی
 ایچنه القا ایدوب پنجه ایدیکه بر اثر قالمدی
 چهره ناپاک غایت ایله قبیح و یک چشم اولمغه قناع
 ایله ستر ایدرایک و لهذا متع ایله نسیمه اولدی
سپهرم کسرین و فتح باور فارسی ایله بر پهلوان
 نورانی در **بیت** سپهرم بدو بارمان پیتر و
 خبر بدو یستان ز سالار نو سم ضم سین و تستدینا
 ایله تخفیفی دخی جایز در آنگ و قاترک و اشک
 طرنا خدر که عبیده حافر دینوریت ز ستم ستور
 دران پس دشت زمین شش شد و اسما گشت

مع النون

ساربان شتریان معناسند در بیت زور شاد دل
یا یکی کار و نام بد انسان که نشاند ساربان
سامان صلاح و انتظام و عقل و سرحد معناسند
و کسب بهرام جوین دین بر کسند اسمید ز اولادند
طوق کسند طهارت بی عین عصرند ماورائند
پادشاه اولاد ساربان دیک ایله مشهور و مشهور
سلطنت اندوز سلطه محمود سبکدین غوثیه متقی و
ستود آتش پرست کورخانه سید بیت ز بهرود
کاخ بلند بگردند بالا روده کنند سان رسم و قانون
و طرز و سلوب معناسند ده کلور بیت بر انسان که
رسم ای نام برده ز خویشان نزدیک صد بر سرده
وله ندارد جهان بر یکی سان شکب و فراز است
پیش از پس هر شیب و آداة تشبیه و خی کلور
نه که دقیقه یور بیت خورشید تیغ تیز از آب میدهد
مهرج نوک نیزه توکسا همی کند سا سان ابن بهمن
ابن اسفندیار در بهمن کند قزین نکاح اید و سلطنت
ولی عهد اتوکده سا سا عار و ناموسند و همیشه
سیاستی خوفنون قاجوب بر بوک در ویشتر ایله
سیاحت اختیار ایله سا ایله جمع سال در خط قیاس
بیت چنین با برآمد بر و سالیکه همی افت از شاه فرکی
شمکال توران زمین ده بر سر در رسم حاکمی نگ
قزین نکاح ایله آلوب سرب اندر حاصل اولوی اول

شهر حال رام هر فردیک ایله مشهور و در بیت غمی گشت
چون بارکی را نیافت و سر ایسمه سور سمنگ شتافت
سوزبان کسر ایله ایکی معناسی و اردو بر سر بایه
و سود و منفعت معناسند در بیت که بر دند تاراج
از ایرانیاه و دهر بار جاجملکی سوزبان و له چنین
نامد کبود زرباه از ان کر که چهران به سوزبان
راز و مانع الضمیر معناسند و کر که عبد الرزاق محمد
بیت بدان جهت که منم محرم سخن بچک و نهفته نیست
ز منم بیچ سوزبان سخن و او علی کمال سمعیل و خدیو
بیت قلم دوزبانست و کاغذ دور و نه باستانم
درین سوزبان سخن فتح بین طرتم و وزن ایلمک
معناسند در بیت هم کج ارجاسب در باز کرد و بقا
درم سخن آغاز کرد سر غین ضم ایله بویوز دین او
بر نوع صور ناد که جنکه استیلا اول نور بیت بر آمد
خوشتیدن کره نای و دم ناز سر غین و هند در ای
سراییدن اوج معناس و اردو بر ترغی و ازل می
معناسند کرک آورده کرک قوشده اول سلوب بیت
هما نگاه طنبور بر بوکرفت و سرایدن از کام دل
در گرفت و نای کفتن و سولیمک معناسند در بیت
چو مهر سراید سخن سخنة به ز کفار بد کام پر دخته
نالت اشکم و شنبودن معناسند بومع شهنایه
چو قور بیت تمتم بد و کفت مزبده ام سخن هر چه
کو به سراینده ام و سراینده با شید و بسیار بوس

بکفار او بر نهاده دو کوش سپردن ضمیمه ایله طبرستان
 و تسلیم ایلمک در وایاغ ایله بعضی معناسده کلو
 صیفه و ماضیده شرح اولندر **سکا ایله** سکا لشده شرح
 اولندر **ستان** سندن کلمه سندن فعل امر در آل معنا
 و ظرف زمان ایله مکان بنیده ظرف مشترک دفع
 کلو رماستان و کلمه ایله و چاقون معناسده
 کلو که ارفه او سته یا تمقدرت که انور بر **بیت**
 از زلزله حمله چنان خاکه بچینیده که نم نشناستونکون
 و ستاز **ایستان** رستم زال و لایتنی بر عظیم ایلمک
 حد و دوا ساندن یا با میا سهرینه در غور و لبست و زنج
 اکا تا بعد **بیت** نو که در و رارستم دایستان و کونه
 خوی بود در سیستان **سهمین** کسر کاف فارسی ایله
 اکثر سهمین دینو قورق و مهر و معناسده در قورقور
 نه که ذکر اولندر **بیت** بنزدیک رود که سنگش کشن
 ز کایه بدید اندر و سهمین سری ضم بین ایله صغری
 و کفل در که ترکیده اوجه دینور **بیت** یکی خشت زد
 بر سرین قباد که بنو کرگاه او بر کشد **سچیدن**
 غم و شروع ایلمک معناسده در بیج بوندن
 ما خود در و شرح اولندر **بیت** از از ره بیامد سوا
 رفت ره سیستازا **سچید** گفت مع الواد
 سا و خراج در و باز باج در **بیت** کون سا و بون
 و باز گران کوکان از از مرز چند سر و واکه
 اغندن ساقط اول براده معناسده کلو رطبی

بیور **بیت** کرم که بگیری از جهان سا و با خود
 ز قوه سا و و سا ویدن فعل امر و اسم مصدر
 کلو سا وید و ساید که سور مک و در پل ملک از یک
 و سخن ایلمک معناسده کلو **بیت** و ضمیمه ایله
 معناسده در **بیت** بسا کوزنان بسیر بر سر و هم زم
 شیران کند آرزو **مع الهاء**
سجده بر دیو مازندر **بیت** ز دیو که پیش اندر
 سجده بوده که جا در دلس زین سخن رنجه بوده و بر
 طوتمی اچون اولن آلت در سجده دن ما خود
 سجده طرتمق و وزن ایلمک معناسده در **بیت** خود
 و جازای سجده در اندیشه **سجده** کی کجده استوه
 یور غون و عاجز معناسده در **بیت** بجستن که قتم به
 دشت و کوه که از ما ختن شد نو دم سته
 ضمیمه ایله سته دن محققدر **بیت** سه دیگر سخن
 راند از مفتوح که گفته سته آدم اندر **سجده**
 کسر بین و فتح ما و سکون نو ایله قور و شدیدی
 معناسده در **بیت** زایرانیا بدتم کینه خواهه دلیر
 و ستم بهر زم کاهه اصل معناسده کابوس معناسده
 که او یقوده اغر باصر آتیه فارسیده دیور که مردم
 در خواب فرو گیرد ایله تفسیر تمسک در قهر خسر و بیور
بیت حور بستنه داد تو که لولو بو حل نهاد تو
سرخه ضم ایله افراسیاب که بر او غلبه فرماز این
 آتیه جنگده سپر ایدوب افراسیاب سیا و بوغ کلو

کبی آنی بوغلدی **بیت** ز کند آوران سرخه را پیش
 خوانده ز رستم سخنها فراوان سبد کوه تو را زین
 بر کوه در کجی و برادی فرود آمد و غنی قلعه که اسمی
 او سنده ای **بیت** هم پاک سو سبد کون برده بند
 اندر و دور از انبوه برد سیه معروف و بر آت سید
بیت سپید سیه را با لید موی پرویال پیسود
 و بستر در و سوخته مهر و خسر و پر و زک خراب مانده
 بر سید **بیت** در کج کس خواند سوخته که از آن کج
 کتور فر و خسته قاف و مفاسنه ده کلور که یا نمش
 اول سحر بوز **بیت** فنا د آتش صبح در سوخته
 یکدم چنان شد آفر و خسته سالخوده جوق لثامش
 پر و فروت معانسه در کانه کثرت سین آن اکل
 ایلمش **بیت** در خنای بسیار و آب روان همی ستر
 دل سالخورده جوی سخته ملولش و موز و معانسه
 اسم مفعول در ماضی و مصدر ترح اولند **بیت**
 چو مهر سراید سخن سخته به ز کفتار بد کام پر و خسته
 سده فتح نیل ایله مجوسده بر عید در وسط شهر
 شتا اولان بهمن ماهک اوخی کونده اولور **بیت**
 یکی جشن کرد آن شب و باد خورده سده نام آن جشن
 فخرده کور و له بیارید آن فال و جشن سده
 بهمن فر و بز و هم تشکده **بیت** بسان سده آتشی
 بر فروخت برو غار و خاشاک چند بسوخت
 سدیق موید رمدی صاد ایله غلط در سید ایله

تخصیصه دین مگر بد رسد یوز در حال اصاد ایله یارلور
 و چه نسیمه بود که کیومرنگ یوز اولاد اولد و کوی
 اناته تزویج ایدوب اول کونده نیران کیشه احوال
 اولد مجوس اول کونی عید تخا ذایله **بیت**
 سپید ایله ما تخصیصه دین مگر بد رسد یوز در که ز کیده
 دینور **بیت** سپیده چو از کوه سر برد مید سید از دا
 نیر متب نابیده و اسفیداج مفاسنه ده کلور و آن
 موید رسته که میر خسر و یوز **بیت** پس عود کس که فیه
 سنده از سپیده سیاه رو سنده و بیاض معانسه
 کلور بریده که مقابل ایله ذکر اولنه کوزک چشمه
 سپیده چشم و سوادنه سیاه در نور و بیضه نک چشمه
 سپیده و صار و سنده زرده دینور تکه که سلما طلوع
 صبحه یوز **بیت** گرفت آفاق یکسر سپیده
 عیان شد زرده خور در سپیده ساوه مهر و کاموش
 کستان اقر با سندن بر پهلوان اسفید رستم آن قتل
 ایله سودا به پادشاه بهمن تویدر که کیکاوش منکوش
 سیاه و نه عاشق اولد سیاه دش کارام اولموب
 خوفدن افراسیاب کندر **بیت** ساره مهر و علم و سجا
 مفاسنه ده کلور **بیت** پسر بر پدر بهی را و حشمت
 ساره بهی داغ ماه جست و سده ایله تاره دین مگر
 اول ساز مفاسنه ده کلور که افوج نی اوله تکه
 خانان یوز **بیت** که ولادتش ارواح خوانده کوه
 سوره ساره بست ساره سماع کرد سما اکثر

دینور که نظامی بیور ربیت ستاره زنگ بر آورده بنگ
 سروده سرود نوآیین سراز صد دروه و زدک یی
 او یوتندن دخی بر او یون در بایا فغان بیور ربیت
 دو اسبه رخ بهم آورده بر بیاغ و ستاره یازی
 کردون مکر نمیدانده زدک پدر او یون سلمانک بود
 مجموع در ربیت فار در عقل مانده خصمی کم زیاده
 در معرفت ستاره مقید بشد دست کوراه خانه
 و حکایت مکن طویل با آنکه ده هزار کش چون تو
 چاکرست منصوبه چیل نتوان باخت باکس با آنکه
 کعبین سپهرش منته است اول فار که کافر دیو
 نمانی زیاد تا کث ستاره رابع خانگیر خامس طویل
 حالا طویل دینور ستادس ده هزار سابع منصوبه
 و کعبین ایکی زار در که تخته او زرینه آتزل سر خاره
 بر آلتون اکنه در که زکیده اکا صحنی دینور قاریل
 آنی چلک او زرینه زینت بجون صبحر کربیت دورخ
 بسر خاره آراسته دوستان چو دینار پیراسته
 و قاریلک بش بر من بر قشای سید را نخل باقی
 قاتر لسته کمال اسمعیل بیور ربیت دختران طرم
 در نماشاگاه عرض جز پنج انگشت خم بر وفق سر
 سر خاره نیست سوسه بر قوت در که لغزای چوک
 ایدر ربیت نیاید بکار خراین ساز جنگ کجا سوسه
 سنجید بچنگ پلنگ سکالیده فعل ماضی ز فکر المی
 معناسنه در سکا لشد ده شرح اولند بیت سپاهی

زگردان کوچ و بلوچ سکالیده جنگ و بر آورده خوج
 ساره سنین معجمه الیده لغندر رچار شغدر که ز نای هندو
 بر او جنی بلده بغلیوب و بر او جنی باشکریه را غور
 بیت زمر ساره هندوی بر گرفت برهنه سرودست
 بر سر گرفت سفته سفتن دغ اسم مفعول و لغزش معناسنه
 سفته کوش حلقه کبوش معناسنه عبید لقیدر نظامی بیور
 بیت سفته کوشی چو در تا سفته در فو و سی بهای
 جا گفته فیضی دخی بیور ربیت باغ از نقش کلور
 در با سختش ز سفته کوشان و بش معناسی دخی و آرد
 بری کوپ حلقه سیدر که قولاعه کچر هر نه دغ اولور
 نمانی او جی سوار و کسکین پیکان معناسنه ده کلور
 نظامی بیور ربیت تیر از جعبه سفته پیکان جنت
 در زره آورد و در کشید درست سفته بر سفت کور
 و تیر نشست سفت و از هر دو سفت بیرو جنت
 نالت او موز معناسنه در که عبیده کتف دینور مانیر
 دخی لغندر تته که نظامی بیور ربیت سفته فارغ از کربوه
 کوش که کورنی ایمن از کماره کوش رابع بریردن
 بریره ارسا اوتان نشنه در کرک بضاعت اوله
 تته که خاقانی بیور ربیت باد از سر پیکانت سفته دل
 بد خوانمان و ز نام نگو سفته در بار تو عالم راه سنجی
 دخی بیور ربیت ز مردم دایما سوی سما واه دعارد
 سفته باشد کرک بدیه اولسک تته که انور بیور ربیت
 ولیکن چو او بر سر کنج باشد چنین سفته خوار و آلت

نماید **وله** درخشم تو غورهای رحمت • در زخم تو
سفتهای مرهم • خامس سخن نو و طرزه سوز در که
بازده اختراع اولنمش اوله آتیه که انور بویور **بیت**
از عفتهاش بکد و رسم آه سفته شده در جهان جیفه

مع الباء

ساری آمل شهریه قریب بر شهر در **بیت** بنمودن
تا بسار بر بند • بقل و بمسار و خوار بر بند • چو در
سوی کینه بستاقتند • بار سران آگهی یافتند •
صغریه قوتی معناسند ده کلور تا سر دخی لغذر
یا سر سار دخی لغذر تته که ذکر اولندر خاقانی بویور
بیت سار کفنا که هست هر روز غنای لنگ •

لاله از و به که کرد دست بدست انقلاب **سهی** که
طوغری و مستقیم معناسند در و سر و سهی اولی
ایکی مستقیم شاهی اوله و سر و آزاد اول سر و در
بر شاخ بلند اوله و سر و ناز اول سر و در که دالری
در طرزه مائل اوله **باب التین المبحه مع الف**

شفا فیه تین و غین ایله شکاکات ایله ده لغذر
قوبور و تیردان در **بیت** بیفکند رسم شفا و کما •
فر و ماند خیره از لیشا گیاه **مع الباء**

شاداب صوبه فائش بازه و تر معناسند **بیت**
همانا بر آمد یکی با و سخت • که بنگست شاداب شاخ
درخت **وله** تو کفنی هم دشت سهراب بود •
بسان یکی سبز شاداب بود **سید سب** سید ایله اسب

مر کبدر رسد کوشند را سب ایله ترکیب و لیج الف
اولی بر قیاس که سیمدر جمله لک کتاب اوغلی در
بیت پس ازاده سید سب فرزند شاه • بکیشش کند تیز
اسب سیاه **شباب** فچی نک آتیه چالدر قری لضمه سید
بیت خداوند خانه بویور سخت • بیا و بخت آتیه
شاه از درخت • سلاطین و اکابر رسته سنی جواهر
طوقور رسته که بوییده و افعد **بیت** یکی شوشه ز زبیم
اندرست • دوشیش ز خوشاب و از کوهرست • عیده
فتح شین ایله مستعد و آتشال مولدین ده عاقبتی
الدهر بشین و آبن الورد طریق توریه ایله بویور
سخر مخ کان مرد و واجب فعد • ردنی الغید بعین
الرأس والقیه شایا مقام عاقبتی الدهر بشین
آتش معناسند ده کلور نیت دخی مخفقد کسره جهه لایله

مع التاء

شست بش معناسی وار در بر التمش در شین معناسند
صا و ایله غلط مشهور قبیلند در **بیت** کمندر بفرایست
غم • غم اندر غم و روی کرده دژم • نانی اووی کر لکده
بر مقدون اووی ایله کریش ملا مس اولای در **بیت** چو و از
کمان نیز بکشد شست • بر رسم و رخس جنگی بخت •
ناتک بالی اوله سید را کور با سکی دم در سوزنی بویور
بیت چاکام و مرادش ز ماه ناماهی • چاکام حاید او
چون چاکام مای شست • زلف و لبر و کاتشیه اولنور
غم زلف معناسند ده کلور تته که توهم اولندر سوزنی بویور

بیت زشت زلف کمان ابروان و تیر قدامه نماند
 بهره و خط و نصیب تیر مرا آید نشسته فضا و معنای
 نه که شمس خرمی بیور **بیت** چو فضا دل رک جا خوش
 فلک بکشد از آن زهراب خوشست عاقبت نشسته دل
 مختصر در او تو را که معنای اکثر کسرتین ایله در تیر خور
 بیور **بیت** که چه پدر بر سر تخت کشید شست و فرود
 آمد و پیشش وید **شکفت** کسرتین و کاف عربیله اسم
 مصدر در عجب معنای کاف فارسی ایله وید **بیت**
 زاکر فرید نیاید شکفت و از خود اندازه باید کرد
شکفتن کسرتین ایله مصدر در عجب معنای معنای مستقبلا
 فایده تبدیل اولنوب قبله بر یا زیاده ایدر **شکفت**
 و شکفتنده وینور شکفتن ضمتین ایله آچلم و تفتح معنای
 شکوفه بوندن ما خود در مستقبلا تنده بر او فریادید
 شکوفد و شکوفنده وینور شکفتیدن وخی بو معنای در
 نه که اسکد بیور **بیت** چون این اکلی نزد بایش رسید
 کل شاو اندر دلت شکفتند شکفتن وخی بو معنای
 نه که سنای بیور **بیت** هیچ عقلش بزرگی نرفت
 هیچ جانی بصیر از و شکفت **شکفت** فتح بین و
 با و عربیله چو کن و کریم القفا معنای در **بیت**
 زما در برادی بیدار زشت و بگردارنا خوش بماند

شکفت

مع الجیم

شکفت بولکم و قورم معنای در مار شخ معنای
 کلور نه که از رخ بیور **بیت** هلاک دشمن او را زبند

و از بلغار شکفت و افی وید بجای رخ و خندک
 تیارک علقه معنای ده کلور فاما شکفت فتح بین ممل
 و صتم کاف عربیله و مان معنای در سجدینک بوشند
 واقع اولوب تحریف اولنمقله بو محله ضبط اولن
بیت نشسته رادل بخدا آب که کوزه بکشد برین

شکفت مع انخای

شاخ معنای مجازا قول و بازو معنای ده کلور **بیت**
 نکه کرد رستم بدان سرفرازه بدان شاخ و پال و کب
 دراز و آوزون پیاله معنای ده کلور نه که منصو
 شیرازی بیور **بیت** فاده در سرش از باده شیشه
 خماره بوم غیش صبحی نهاده برکت شاخ و برتن
 و چاک معنای ده کلور نه که ملار و م بیور **بیت**
 کانه زمین و آسمان بس فراخ کرد از تنگی دلم را شاخ
 شاخ شخ فتح ایله بایر بر در که سخت اوله و اکس و آو
 و انخ آمده بتمیه **بیت** هم ریک تفتست باغا و شخ
 برونگد و مرغ و مار و ملخ تشدید خایله ده کلور
بیت کنتوش بختی سرازتن جدا و بختی که هرگز
 زوید کیه طاع و پی سی معنای ده کلور نه که نور
 بیور **بیت** زانجا زمین غم بجایه تو رسیده چوبیل
 و سنگ که آید به پستی از سر شخ شوخ کیر لودر و بیو
 ذو و سنج دیور **بیت** بدان جامه شوخ زدیگخت
 بیفاد و گفت ارشد نیکخت و مشهور و متعار کیر
 و دلتش معنای در نه که میر خور و بیور **بیت**

اگر شوخ بر جامه مز بود چه باشد ولم از طبع مستی که
 مجازات به مرق و بی جا مفاصنه ده کلو ریت جهانجوی
 گفتن که اگر شوخ گوه زمر هر چه بینی تو فردا بگوی
 شکوخت و شکون و فلک زده مفاصنه در بیت بدقت
 پر ساد و شکوخت به سر برهیز و سناخ و کلوخت و شکوخت
 ما خود در شکوخت سوخت و لوتیدن مفاصنه در
 شمس فخر بوز ریت ظلم از نسیب شاه جهان سخت میدود
 کاند در عدم نهاد شکوخته از کلوخت مع الدال
 شاد و دور و شایور و یا عطی ایله و شاه و درد و ایله ده
 لغت در دوشمه در کلیم و قالی کبی بیت جهاندار بر شاد و دور
 بزرگ و نشسته همی بیکوش پیش و کرک و خسر و پر و کرک
 خواین نمایه سندن بر خیزه اسبدر ریت و کرانکه بد شاد و دور
 بزرگ که خوان نامش کوان شرک و آراغی مفاصنه ده
 کلو که عوبیده و لاله دیورته که لبیبی بوز ریت دل کشت
 از علامت خط امید واره چون بزرگ که میشو از شاد
 شاد و پروز مشرق و خیز بوز ریت بخط و آه لب دندان
 بنکر که همواره مراد دارند در تاب و یکی همچون برون و رنج
 خور سید و یکی چون شایور و از دور مهتاب

مع الدال المفسر

شبنم شبنه مفاصنه لغت ریت هان روزه پاک شبنم
 زهر بر پرستیدن از دی شاید شایستن و نه فعل مستقبله
 بر استور و لایح او کو مفاصنه و مقام قلنده احتمال
 و اردیجک یوده که عوبیده و فیکون صیفه سی ایله الیور

مجاز استعمال اولور تته که سعد بوز ریت هر بیت
 محان هر که غایت و شاید که پلنگ غفنه باشد
 سعاد کنیز دن و چار بدن رستم برادریدر که رستمی
 چاه اچکنده هلاک ایله شنبلیله بر خوش رایجی صلی
 کل در بیت بدادش سه چام و ماد و نبیده و رخسار
 همچون کل شنبلیله سید کسر ایله آفتاب و کونش در بیت
 بوسید روی هوا را به تیره رخ سید تابا شده چون

مع الرار

شاکار اوج تشریفش در که حکاک اوله اصل شاکار
 بیت کما هی نوارم بهانه نبی و چو شاکر و شاکار خیم
 دی شیکر صباح و بامداد مفاصنه در بیت بشیکر
 چون بر دیدم آفتاب و سر نمدارم در آمدن خواب
 سیار کسر ایله اکس ایچون بر در ایله سوکملک و شوق
 بیت چو این راه و ستار و این کوه ساره بزرگ
 مخ شد سبهاره تو بیده بین مملکه و بار فارس ایله
 مر و در نه که ذکر اولند رند یار فتح شین و سکون ذال
 معجمین و یا عطی ایله سوکملش بر در و تخم اچکنده
 صاچلمش اوله و شکار نون و کاف ایله ده لغت در
 و شکار و خیز لغت ریت فخر بوز ریت زمین خاطر
 کردم سیار و تخم ثبات و دراز نکلندم تا خود چه آید
 از شکاره شکار یار یون او کوز ایله بر سوکملک در
 شیار یک مثله شیبور کسر شین و ضم با و عوبیده بر نون
 جنگ بوز ریت در بیت بستند بر بیل روینه خیم

دیدند شبور باکا و دم شاپور اصلی شاه پور در
 شزاده مغاسنه بر قاج پادشاه اسمیدر برتر اشکان
 شاپور این اشکان این دارا در برادر اشک و جنگ
 آتی بیل پادشاه او گد روی را ایله جنگ اید و سبکدر
 آله و غی خرابی و امول جمعی کیر و آله و برتر سانی
 شاپور این اردو شیر باکا در او تو ز بیل پادشاه و گد
 و بر شاپور ذوالاکتاف بن هر فرین زنی در لونی
 ساسانیان در اعراب بادیه نشین لره غضب اید و
 پادشاه این ملک ایگد و فنده بر اعراب کورسه فولدین
 بر نذ چغروب صالیور و گد انکچون ذوالاکتاف ایگد
 مشهور او لدر بنش بیل پادشاه او گد و بر شاپور
 شاپور ذوالاکتاف در بنش بیل پادشاه اولدی
 شمر فحشین ایله حوض و کول در که عبیده بر که وغیر
 دیو ریت زنی پر زغولان نهی از شمر در و بر یک
 و از وی نیایه کدر شهر پور فرس قدیمه سادس
 سته در و تاریخ جلالت ده آخر شهر صیدر بیت
 و شهر پور ت باد پیر و ز که بنام بزکی و فر و هنر
 و هر ایک در دخی کون در بیت بشهر پور بهی از
 جهاندار دارا ببار داده حذف و او یله شهر
 دخی لغت رتد که سرف الدین شیر از پور ریت بشهر
 سهیل آمد بدیده ای باند و همچون جهه یاره معنی
 نامه مثال لیب پور ریت چو در روز شهر پور
 ز ساد و شهر را داد و هر شهر و اردو یو کید را اصل

بیت نذرین و سیمین شتر و ارسى طبر و ازجا
 پارسى مع الزائر
 شیر کسر ایله آهوش در بیت ز دیا و فر چار تخت
 نیزه هم تختها کرده از چوب نیزه و آند اولایا
 اطلاق اولور بیت چو باتیغ نزدیک سدر یوتیز
 بزه بر نهاد خنینه نیزه زیلا خدکی بزد بر سر
 که بر دخت بر تارک و مغوشش شبیدر قوه باغ
 آندر بیت م درستم و اسب شبیدر و تیغ و نیارد
 بر و سایه کستر دمیغ و شیرین آتی اسمیدر که خشر و
 باغشکده نظامی پور ریت چو پوریز این سخن بشید
 و شد نیزه بخت از جا و سدر ریت شبیدر و علم
 موسیقیده بر پرده و لحن در بار بد اخراجی نظامی
 بیور ریت هر آن شب کو کوفی راه شبیدر و سدر
 جمله آفاق بختیزه و بر شهر سمیدر و بیلان پور
 بیت از در شبیدر با بحد بچاره از پس خون غدار
 گرفته مع التین

شماس لفظ عبیدر ملت نصارا ده معیم و مؤدل
 پای سنده در و آداة الفضلا ده شماس واضع
 آفتاب پرستان در بیت پرستار و بافر و برزکیا
 بزنا شماس بسته یل مع التین المبحه
 شاه ریش بیوک ارشون و یگد رشا بزرک معانه
 یا خود پادشاه مغاسنه در و ریش ارشون و محقق
 ارشون و ذراع مغاسنه و عند بعض بنی ارشون

مفاسنه در بیت زین تا سر تیغ بالای او و چو صد
شاه ریش بود پهنای او شما شاشی بر مبارز تورانی
قازن آنی هلا ایگر سید و تن کسرا یله بر سه سالار
ایران در بیت و را گردنید و تن دارد بیای
که کوی بی اندر آرد زجا **مع العین** یکی
سراع سالیبا و چادر مفاسنه در اصله عربید یکی
مفاسنه در بیت سراع یزد زود و نهاده تخت
بدان تخت شد هر که بد نیکخت **مع العین** المعجم
شیخ ضم ایله صغر بوینوزیدر بیت شیخ کاو و دنیال
کر که بدست و بکوپال سر هر دورا کرد پست

مع الفاء

شکوف فتح شین و سکون نون و فتح دال ایله
طبل و دهل مفاسنه در بیت بیره یزد و شکوف
و نار و نه سوی جنگ دشمن نهادند **شکوف**
زنجیر دید کله بویه در بیت چو مار یک شد چشمها ستان
ز کرده ببارید شکوف بر لاجورد **مع الکاف**
شولک ضم شین و فتح لام ایله قره بوزآت در بیت
بزر اندر و تن یکی شولکی که یاید چنین از هزارند
وله بیفاد از شولک خوب رنگ و رفت و بر دایت
هنگام جنگ **مع الهمزة الفارسی**

شبا تنگ ایرته یلدر زکار و اقرا ان مفاسنه که عیده
طریق دیور حقیقه بر یک زدر که عیده شهر دیور
بیت چو یک نیمه از تیره شب در گذشت شبا تنگ

بر چرخ گردان بکشت و کیچه و قتی و شباهنگاه مفاسنه
کله رشت که نظامی بیور بیت شبا تنگ چون بوزد آرد
دوده بر آهنگ شب مرغ داستان نموشترنگ زهر و خل
بیت نهامست او را نه نیز ست تنگ و مرا انگین
و بود آن شترنگ شنگ مطبوع و شیرین در کا مجبور
بیت توی شنگ و بالآ و پهنات خوب و در و کوچ
مایا و مروب اصل مفاسنه حرامی و راهزن و طرا
مفاسنه در غنچه بیور بیت چه زنی طعنه که با خیر
چیز نومه که توی چیز و توی مسخره و با شنگ
و آداة الفضلاده سرداغاجی و مکابره مفاسنه
مذکور در و تحفه الایجابده تخم ایچول اولای خیار
مذکور در و لغت و فایده خرطوم قبل مفاسنه

مع اللام

شیل کسرا یله بونوع هنر چه و نیزه در بیت
هنگام تخت زرین و زرین سپهر و با خود و خفتان و تل
و تبر **مع المیم**

شام اختام و مغرب و قتی در بیت یکی مرغ دارد
پریشان بکلام و نیتین بیام این بود آخ بشام
شجاعت فتح شین و جیم و بیکه سرهای سخت مفاسنه
بیت سپاهی که نوروز کرد آورید و شجاعت بکیم

مع النون

شمارک شهرستان مفاسنه در بیت بر آرم یکی شادمان
فراخ و اولاد و اندر ابوا و کاخ و قلعه و قبه مفاسنه

کلور بیت از ایشان یکی شارسا ساختم سرش را
به پروین را خوانم شین کسر ایله پیسته در که دو دیک کی
زنش در او شا فکر قولتور عظیم شطاطه سی وارد و گنو
دو کی معناسنه ده کلور که چو بانگر و غیره قولتور بیت
بزرگان که از کوه قافیت آمدند ابایزه و شین و لایق
یعنی یوز اقلی ایله کلوب عظمت و طمطراق و لاف و کذات
ایله و تمکرنه زور و صقل ویره رک کلدیل و شش
فعل امر دخی کلور ما و را را التهر لغتد رشده ملار روم
بیت کویدار بنده بر و بر صدرش من بکیرم گفتن چون
بنده کهن و لایق در یاد خشکی میروده او بهر خانه
میدوده بسته بسته معناسنه ملار روم بوزر بیت
پیر و طفل بسته پیشش بر کرده تا بسعد و بخش و لایق
کند شافین سورچک و لغزیدن معناسنه در بیت
بر آشفته بر خویشش چون پلنگ ز شافید پای
شک شین کسر شین و با و عریله بر هر ده و پریشان
معناسنه در بیت هیرفت شین دل و خشک لب چو
از خنجر روز بگریخت سبب شین مصدر دیدر بریم
و پریشان و بیخود اولی معناسنه در خاقانی بوزر
بیت روح القدس بشید اگر بکرمه متش پرده درین
استار افکنده شین فحشین ایله بیت پرست معناسنه
بیت خم آورده از بار شاخ سمن صنم کشته بالیز و کلین
شمن سبستان معوض و حرم معناسنه ده کلور که جماعت
نسا و عیار تدر بیت اگر مخموم در سبستان او زنده باد

یا هم بس گفتگو و له سبستان هم پیش سردابه باز
دو بدند و بر دندیک یک نماز و له که اندر سبستان شا
چماه نباسد شکفت از سوزنا کلاه و قوسری معناسنه
کلور بیت کجاست آن سبستان پر ماه رگو جدا بد جدا
شاه جوی ترمکن ترمسار معناسنه اصله ترمکی در
بیت چنان ترمکن نزد شاه آمدند جگر خسته و بانه
آمدند ترمکن کسر شین و فتح کاف عریله شکار ایلمک
معناسنه در بیت جهان اندام چار و کاره که پرورده
خویش را بشکری شکوید قورقش و بیت آلمی معناسنه
شکوه مهابت و عظمت معناسنه در بیت نباید شکوید
ازین بختک نباید کشیدن زیگار چنگ و خنجر و او
لغز رشده که ملار روم بوزر بیت شخه از موم اگر
هنده پهلوان از ازان دل بشکند شکفیدن کل و چنگ
آچلمق در اصله شکوفیدن در شکفت ده شرح اولندی
بیت چو کل چهره سام بل بشکفید چو بیل ز بچه
شیر و دشتایستن پر اشمن معناسنه در که و بیده
لیاقت و نور مستقبلا نده سین داله تبدیل و نور
شایدن مثله بیت بخوبی نزار سه فرزندم چنان
چون بشایند پیوندمه تنایه دخی بوزر بیت
چون ازین برد و فارغ آید تو آنکی خیر را بشای تو
شای صیغه مبالغه در لایق و یقین معناسنه در
تسه که میر خسر و بوزر بیت جلوه ده بچشم و انایا که دل
و دیده را بود شایا و له بد شوارت یا شایا بود

باسانیت خود فراوان بود **شکن** فتح شین و سکون
 کاف عریله توران زمین ده بر ولا بندر بیت
 چنان و شکنی و سفلای هند و کای و بگری و برگی
 و **سند شکن** کسری و فتح کاف ایله شکست و بونوختن
 مفاسنه اسم مصدر در بیت کسان چوکا موس
 شمشیر زن که چشمش ندیدست هرگز شکن و بگویم
 و قورم مفاسنه ده کلور شکنج دخی و بنور سرود
 و لحن و لغت مفاسنه ده کلور تنه که اسدر بیور
بیت زشتا در همی در کف رود زن شکافه شکافیه
 کست از شکن شکافه ساز زخمه سیدر که بیده
 مضرب و بنور **شایگان** کاف فارسی ایله سخته و اجنه
 این در بیت اگر استکار کن در چاه و مومای روشن
 شایگان اصل شاه کاه در کان بر نوع ادا قمر بندر
 خدایگان کی خدایگان کنج شایگان خسرو پرور که بخیر
 کذا فی اداة النضال و مطلقا کنج فراوان مفاسنه
 استعلا اولو ز طهر فارسی بیور **بیت** سپهر قدرت
 خود نمی یابد بعد وجود تو در کنج شایگان گوهر مطلقا
 فراوان و بی نهایت مفاسنه ده کلور کرک کنج او سکون
 کرک غیر بسی اولو تنه که ابوالفرج رونی بیور **بیت**
 این کر آتش شایگان که سپرده بتواقبال مقتدر چرا
 و فتح قافیه ده قافیه شایگان بر معیوب قافیه
 عامه علمایاننده جمعه دالت ایله الف و نون ایله
 قافیه در یار و دوستان کبی که امثال بسیار و فراوان

و شمس قیس یاننده اول قافیه در که حرف و بیسی
 اولیه خواه مکررا اوله خواه اولیه و تحقیق یاننده
 مطلق ایطاد عبارت در تنه که محلیه مبین در قافیه
 بیور **بیت** بیت فرومایه آن منزه قافیه هرزه
 آن شایگان رسید دخی بیور **بیت** ابیات برضایت
 و شیر منست به شایگان و لیک باز کنج شایگان
سور بد درت مفاسنه و لدر در تر بیج شراب لیک
 مفاسنه در بیت اگر ما نشوریم بهتر شوده کزین
 سورش آشوب لشکر بوده اصل مفاسنی فر شدر من
 و خریک مفاسنه در تنه که سبای بیور **بیت** یکی توده
 و چشم از پر و خشک اگر منوکنده نخواستی مشورم
 سلحشور سلاح فر شدر یچی دیمکر فر شدر من بونده
 قولی مفاسنه کنا بندر تنه که سحر بیور **بیت** چه خوش گفت
 آن تنی دست سلحشور جور زار بهتر از پنجاه فر زور
 نمانی از شمشک و اولامتی مفاسنه در **بیت** بدو گفت
 رستم که مندیق ازین که با ما نشورد کس اندر زمین
 ناکت چلتم و بولاندر منی و مکر رانمک مفاسنه
 نه که میر خضر و بیور **بیت** بتوریدن آمده آب شور
 تنی شد ز پهلوی بیننده زوره ملا آروم دخی بیور
بیت بر مشوران ما شود این آب صاه و اندروین
 ماه و اختر در طوا سور بخت مکر الحال و بد بخت مفاسنه
 بونون ما خود در شجر بیور **بیت** سور بختان بار زو خوا
 مقبل از احوال لغت و جاده بولمنی و مکر اولمنی

معناسنه ده متعذر ولازم کلور تجار برهمزده و مکدر
 اولم معناسنه ده کلور تکه که نظامی بورد **بیت**
 بستورید شاهنشاه از گفت او زبیداد بر خانه جفت
 ملار و مک بویشده شور مانم که و کج معناسنه اسم
 بیت خلق چند جمع شد بر کور او موکنان جامه دران
 در شور او و عشق برهمزده و مضطرب اولیده
 دید کلری بودند ما خود در تنایک بورد **بیت** ار تو چو ی
 و من ز عشق تو خود را بقی نهاده شوریده و آریع شای
 و آواز موحن معناسنه در تکه که نظامی بورد **بیت**
 ز شوریدن ناله اکو نای و رافا دت لرزه بردست
 و پای شان جمع ضمیر غائب در آنک معناسنه **بیت** بنیم
 با چیست آغاز شان و برهنه شود یکمان راز شان
 کوچ بالی نهده معناسنه ده کلور حقیقته فرص عمل
 اسیدر که ار اچکنده بال ایدر تکه که لطیفی بورد **بیت**
 لب شکر مذاق و انگبین شای و کدر خوانمش از انگبین شای
 خاقانی دخی بورد **بیت** ز بد که نیکو ی باید تو عذرش
 ز آفرینش نه که معذورست مارا نیست چون نخل غسل
 و بلکو و فسانه معناسنه ده کلور سین مملکه ایلده مرده
 تکه که ذکر اولکند و تانیدن دغ فعل امر و اسم فاعلی
 کلور تانیدن طرامق معناسنه در **مع الواو**
 سبوانش در خند و از اصله سبب در **بیت** چو نفتم
 بزمان کیهان خدیوه سور کوه البرز از ان صعب شو
مع الهاء

شاره سین مملکه ده مریدر تکه که ذکر اولکند و علامه
 بخانه نرج نارنج غنشی ده دیمشدر که شاره اهل هندک
 بر نوع نیاید که اکا شال دینور **بیت** یکی شاره سر بند
 پیش آوریده شده مار و بود اندرون بایدید **بیت**
 شاه دغ محققدر و مقام نغزین ده تفو معناسنه ده کلور
 همی گفت نه بر منو چهره برین دوستی کردن مهر فر شاه
 پادشاه و داماد معناسنه ده کلور تکه که شمس فخری
بیت مملکت را ترف و قدر همین بس شده خسر و صفر
 آفاق ممالک را شاه شادمانست بدو جا ممالک زان
 که بودند بدو جا عو و کتا از شاه شیر و پیر خسر و پیر
 او غلیدر بدین قتل اندکند حکم الهی آری پادشاه اولک
 و مدت عمری بکرمی ایکی بیل در شوشه درت معناسنه **بیت**
 بر آلتون و کومش سبیکه سیدر تکه که تعریف ناز یازده
 بورد **بیت** یکی شوشه ز زبیم اندرست و دوشینش شو
 و از کورست و برهنه که و شکله اوله اکاده طلای
 اولور د و کدر یو کلن یره بصیحه چوبی وضع اندکرت
 شوشه دینور اکثر تا و انده اولور حالا شیشه ایلده مرده
 کمال اسمعیل بورد **بیت** چرخ را بردرست بخت نیازه همچو
 شوشه بر آستان بستند و کومر که اوز و تکریده ده شوشه
 دینور تکه که نظامی بورد **بیت** شوشه از کال مشکین رنگ
 کرد آتش چو کرد آینه زنگ و نمانه شهدا قبر او رزه
 اولک علامه در نظامی بورد **بیت** چو شوشه تربت
 دیده الماس شکسته در جگر دیده نالت پسته و یغن و لا

نشسته در کرک بغداد کرک خاک اوله خواهر کرمانی بویربیت
و مدله از شوشه خاک مخه کیار وید از گوشه خاک مخه
رایج هر نشسته ریزه سیدر نظامی بویربیت سوسن زهر
ماج زکس هست شوشه زهرها ویرکفت دست شفته
فایده لغت رتبه که مسعود سعد بویربیت کشتروم
هم نیک برک ز زجران چو شفته نرم اندر بلا بیچاند
سعد رخی بویربیت ندارم دست خویش از دامن
بازه و کرک و مرا چون شفته در کار شبه شب ایله
نسبت اختصاصه دهنه که در اوج معاسی وارد تری
قوه بونجی در مویج سبج در و قی القحاح التبع الحزن
الا بود مویج شبه شبی چون شبه و شسته لغت
نه برام پیدانه کیوانه تیره نمائی که معاسنه در کن
عد و ایله اشکی اولور یک شبه و شبه کی علامه بویربیت
بیت مجرور حقیقت عظیم سلطنت آه زخم شون آنرا
خویش بنده مسازه برار یک شبه و قی که خاک بر سر
اسیر زخ نتوان شد بای لهای دراز نالت بردکنو انچه
اوج ارشون مقدار اولور قی برارده برتر حسین یارانی
کجه یارانی اولور صاریه مای قریبه چکی اولور و نمی کند
تخمه بوز و لغت عبیده شبه صابر بوز در کبرج دیور
و قی القحاح الشبه ضرب مخ التماس تشه که لطیفی بویربیت
بیت کسه را بجه بود مرتبه چو زمر معتبر می باشد شبه
شبه سید ایله ما اختصاصه دهنه که در اوج معاسی
بر او غلبه رسمی تشه که ذکر اولند و آت معاسنه

کلور و شبه یا لونده کوشه حسن صورت ایله می باشد
یا و کنده و سرعت سیرده در بیت نشست از بر سینه
راه جوی و نزدیک کوز زینها و کوز شاه کیکاوس
منکوحه سی سودابه شهر بویربیت یکی شهر بوشاه را نشا
نام بهی از در جشن و سور و خرام شخوده طرغ ایله
یوز زمرجوج معاسنه در شخودن مقصد در بیت کشت
غلطی بجا که اندرا شخوده زحال و برهنه سراه قی ز
مطلق مجروح معاسنه ده کلور بیت دلی کوز و زور
شخوده علاج بز شکان نداروتی سودا شانه طرغ
شایدن دهنه ما خود اسم آلتور و طوار قضا غیبه معاسنه
کلور تشه که ملار روم بویربیت گفت بستان شانه بیت
بحاره گفت لا حول اربدر ستر می بداره و بیبا معاسنه
کلور که آنکه غله صا در روبرو بوندن ماعوا ایکی معاسی
دخی وارد در بر بال قوسی معاسنه در قاقای بویربیت
بیت زانکه چون نخل این بار اخود مهندس بود شانه
آب چون آینه شانه انجبین کشت از صفاء تائی یون
کور که معاسنه در تشه که انور بویربیت زیر طوق
تو که دهنه شب و روزه لوح داغ توشانه دودام
ملار روم دخی بویربیت گفت بر چه موضعت شو کریم
گفت بر شانه کهم نه آن رقم تورک زکری و امثال ذری
قویون و کچی یونینی کور کنه نظر ایدوب آندن اول
احوالنی استخراج ایدر لر عبیده بو موفته علم الا کاش
وینور قاقای بویربیت در شانه کوشه که دون

من حکم به از زمان بینیم . میر خضر و دخی بیور ربیت بخت
 شانه را از کوشش خالی کن که تا بینی . یکی آینه غیب
 و تنوی چگون و حیرتش مانده از بزرگتر است آنک و غایت
 کمتر از افغان و بین در شانه بر پا چندی بیند افغان
 افغان بونده سنده قریب بر قوم در آنکه انخوا دخی
 و بیور اول و لاینگ قوز کوچ یور کلید رفتن شانه
 مهارتگر دارد علامه سیر از کلکات این سینه
 و بیشتر که علم اکتفا ده مایه اول که سینه دهن سنده
 آینه احوالی استنباط ایدر اول سنده و جوز قیود
 قلمبدر کثرت جنگ و جد و ارمیدر یوقمیدر احوال
 ملک و وزرا و اکابر نه منوال او زره اوله قریب
 تعیین ایدر کلن بر قاج شرطی دارد بر بر مسؤل له
 و مسؤل عنه نتیج ایله بر قویون دخی انمکر و قبری اول
 قویون مسؤل له مالندن اولمقدر و قبری اول دخی
 از دیاد مایه اولمقدر و قبری دخی و مسؤل له طاهر
 اولوب لبا سگر پاک اولمقدر و قبری اول کور که کور کجی
 و دمر و اصل اولمقدر و قبری اول کور که کور که کور
 حکم که اللمقدر و قبری اول کور که کور که کور که کور
 و سطنده زیاده سی اول یوز نظر ایدر تک یوز
 مقابل اولمقدر بوند حکم کور که ده نقش اول
 رقوم و اشک و دوا و نقطه تدقیق نظر ایدر
 اما را و علامه ایله احوال مذکور استخراج اول نور
 و محل استخراج اول خطوطه آینه و آینه کاه دیو

تنه که خاکی بیور ربیت در شانه دست ظفر آینه غیب
 هم آینه هم صیقل شمشیر قضایه . تیغ مد و مد خطاب
 ایدوب ویر که آینه شانه ده اسرار غیبیه و احوال
 مستوره نمایا اولدوغی کبی سنده دخی اسرار غیبیه
 اول افتوح و لغت مندر جدر دخی سن آینه قضایه
 که قضایه نمایا اولور و کندی سنده کور و تیغ
 قضایه صیقلی سنس یعنی آنک منسرو و بین معنی
 اول سنس قضایه بر شانه مانع اولمقدر تیغ اطلال
 اولمقدر که تیغ زره یا و خوا سده البته نفوذ اولور
 اکابر سنده حاصل اولمقدر کذا فی شرح دیوانه شایسته
 یار و راستی و لایق و زیبا معنایه شایسته و
 ما خود و ربیت که فرزند شایسته آید بدیده زهر زهر
 دل بیاید بریده و تجارت اصطلاحده چوق قماش و شمع
 نمونه سیدر که مشتری به کوسر مک لایق اولمقدر که دخی
 سیر از بیور ربیت شایسته بدست آر که بیند درین
 شایستگی جنس چه بسیار و چه کم را **مع الباء**
 شیر و بر مبارز ایراندر و خسر و پرور او غلبه شیر و
 دخی دیورنه که دگر اولمقدر **باب القاد**
 اگر چه بوحرف بولسانده یوقدر اما السته اخوی
 بر قاج کلمه و خیل یا غلط مشهور قیلند اولمقدر ذکر
 اول نور **مع الباء**
 صرلاب میزان شمس معنایه در اصطلاح دخی مجتهد
 بیت هی باز جستن از سپهر بصرلاب بصرلاب که کور

صلاب تشدید یافته و دیورتی که اسدی بپور ربیت
 بگفت این و صلاب بر داشته بره دیده باده
 بگماشته اصطبل را بدم مرگیدر شیر خسته و سکنه تازه
 معنای تجرید و بدمشدر نظم چو هر کس شایه زلف
 ساخت و ارسطو و انا صطربا بستانه بیونانی اصط
 ترازو بوده که در سکه عدل سازا بوده و کر معین باز
 پر سی زلاب بودیم بگفتار روم آفتاب
 چو این نامه باشد پیوندر است و ترکیب مؤلف و صطربا
 خاست پس آنکوم و اصطربا بگفت و ترازوی
 خورشید باشد درست و در کار دانا بدین داور
 دو گونه نمودند نام او که یکی گفت لایست نام حکیم
 که او ساخت این بیکر مستقیم اگر چه بر اسکنده انداختند
 ولی پیش از اسکنده ساختند و در گفت لایست
 این نور بوده و ارسطو فرزان را پور بوده و در گفت
 دیدم تاریخ عام که شد پور در پس لایست نام از
 بهره کودانت اندر سپهر بر راست نهیست ترازو

مع الزام

صطربا باب هفده ده ذکر اولی اصطربا در بیت یکی
 کاخ کشواد بود و صطربا که آزاد کارا بود و خنجر

باب القاد

بوجوف دفعی بولسانده موجود اولیا و قد ندر

مع الکاف

ضحا که خاص سلاطین پیشوا و لیا در سیاهک این کیو

نسلند در و بر وایتده خواهرزاده جمشیدر اصلی
 ده آگ در تو بیکه ضحا که اولگه نه که صدر کتابه شرح
 اولگه و نظام التوار بجه شاد این عاد برادرزاده
 دیوب و برین اولگه و ذاب اولگه و بیکه بیل پادشاه
 غایت ایلک ظالم و ستمکار و در شیطا علیه الخری و الیک
 یکی او موزینی بوس انک ایلک هر ریسنده ایلک
 سکنده بر نشه پیدا اولگه زار و تزار اولوب مؤلف
 غیره تسکین و بر نشه بولنا مغله هر کس یکی تسکین
 ایدوب انکره صوار لگو و بر وایتده مرض سرطان
 پیدا اولگه خلق اندن مشغول و متعجب اولمش ایدوب
 اکا از و با وندی آخال مرکاوه نام بر آنک صفا
 او غلنی بوا امر بچون هلاک ایلک کاوه او غلنی کاوه ایلک
 او زربنده خروج ایدوب خاطر پریشان و ریشخنده
 بانه جمع ایدوب ضحا که قدس شریفه طوبی هلاک
 ایلک و فریدگو پادشاه ایلک **باب الطاء**
 بوجوف دفعی موجود اولیا و قد ندر مع الباء
 طربا سب اصلی تهم اسب در تهم کوده دارم
 حرف زار بجه ده مذکور اولگه زو پدیدر مع التاء
 طربا ثالث سلاطین پیشوا و باند این التواء
 این هوشتک این سیاهک این کیو و در او نور
 بیل پادشاه اولگه اسلحه انک غصه نده اشتها اولگه
 دین خصوصه بر کس به تعرض اخروی دیر ایدر کس
 اسند و که دینی اختیار ایلک شیطانی رام ایدوب

اوزرنه سوار اولدی بوسیدن اکا طموش دیوندر
وینور **مع الدال**

طلخند بر پادشاه بندور دشمنند شکست بولجی الملك
فیل اوزرنده اولان تختنه کج تسلیم اندر والده سی
واله ویند اولوب بیج بر نند ایله منتلی اولجی حکما
سندون بر حکیم شطرنجی اختراع ایدوب لعی ایلمنلی
اولور ای بیت همیکرد مادر بیاز نگاهه پراز خون
از درد طلخند شاه طور دفع طاق وضم واوله مبارز
تورانی در بیت سوی میسره شیر جنگی طوزده ابکا
دیده سواران کرد **مع الزوال المعجمه**

طر از حد و د چین ده بر شهر در کوز لدر غایتکه صاب
حسن در بیت سپهر ایمرک آمد اکنون نیاز
ز خلع پراز در دست تا طرازه و نقش و زینت معاف
کلور طرازیدن دز ما خود در بیت از ان بیسته تاکام
باز آمدند بر از نیل و ن خون طراز آمدند
طر ازیدن اکنه ایله نظیر و نقش ایلمک و بزه مک و ترو
اتمک مغاسنه در سحر بوزر بیت چوب طراز بلس
اکسون نگردد چوب نواز خر افلا طول نگردد اکسون
سیاه اطلس در حبیب اولغله سلاطین واکا بر ملک
طر ازک اتنی معافی دخی وار در تبر مصدر مذکور دام
واسم فاعل در مطرز و محسن مغاسنه در تکه که
اسمعیل بوزر بیت فلک زهرتم سر تبر بوند هر که
که نوک خامه بنده شود مدح طرازه ثانی علم جامه

سجاف مغاسنه در اوایل اسلامده سجاف طموش
اطراف قباده اولور ای سحر بوزر بیت طرازین
وطاق دستاره رماکن این هم علمی بدست آره
ملا جامی دخی بوزر بیت یکی کفتا هانا سحر سازی
ز سحرش بسته بر دام طرازین اتنی حذف ایدوب
طرز دخی ضرورت ستوده دیونر تکه که لطیف بوزر
بیت جامه عمر تو بدست دوام از جلا اید طوز داک
تاکت دیبا و جامه کرا آنها مغاسنه در تکه که منوچهر
توین قلم ده بوزر بیت بر کتد مار طراز عین
از کام خویش چون بر آرد و عینکوت از کام خود
مار طرازه رابع جامه مذکورک کار کاهی و کارخانه
تکه که قطامی طلوع آفتابده بوزر بیت کشاد از کین
در هر کین رازی و زیبا کشت هر کوهی طرازین
خامس طرز و نمط و اسلوب مغاسنه در تکه که
منوچهری بوزر بیت قیمت یکا طرازین از طرازین
بوده در جهان هرگز شنیدنی طرازین طراز
سادس بعض لغت خواسانده مقیم آب مغاسنه در

مع السین

طوس این نو ذرا این منوچهر این میسنجورین فرید
کیکاوس و کینج و غصنه بر سپهسالار ایدر بدری
نودریدی یل پادشاه ایران اولک افرا سیاه
ایله چوقی حاربه اندی آفر الام افرا سیاه
ایر ایدوب هلاک ایله و خواسانده بر مشهور شهر

فردوسی آندند در طاق قدیس طاق صفه و مصدرة
مفاسنه در و دیس مانند و شبیه مفاسنه در طاق قدیس
حضرت سلیمان علیه السلام مک صند سیدر و مطلقا ایوان
شاهی مفاسنه ده کلور و خیر و پر و بزرگ تختی اول کلور
طاق قدیس ایله وصف اولندرتنه که نظامی بوزر بیت
بگرداگر تخت طاق قدیس زبیا پادشاه خاک لیش

مع الفاء

طرائف لفظ و بیدر جمع طریف در طرفه مفاسنه
اجناس به هتا و نایاب طلاق اول نور بیت پذیرفت
هر چیز کا درده بوده طرایف بد و بدتره و بدده بود

مع الباء

طاق تک ضد جفت و طاق ایوان مفاسنه در تکه
انور بوزر بیت نازک و اچور و زو و شب باشد و ماعدو
همچو جفت باشد و طاق و روز و شب جفت گیر یا باشد
در چنین مانع و کاخ و طاق طاق و طاقچه و دکنه
بجوه مفاسنه ده کلور تیره انور بوزر بیت و بدم از
پرتو و بین و شبیه نیم بر کناره طاق مع الکاف

طورک فتح کا و ضم و او ایله بر سپه سالار تورانیدر بیت
سپاهی بسوز یا بزرگ و قوسا و سالار ایسان طور
ضحا که دخی بر سپه سالار پدرتنه که اسد بوزر بیت
شد آه لشکر کش پیش طورک و رو اچور و مه میش

مع المیم

از پیش کرک
طبل در زیر کلیم ضرب مثاله ندر مخفی ایس ایشکل

کتابه در بیت نباید که از مانع می شد به بیم همی طبل سازد
بزر کلیم آتوا الفرج رونه دخی بوزر بیت کوس شاه
از و از پیل زده نه چو طبل عدوش زیر کلیم انور
دخی بوزر بیت کوس تور فلک رسیده و باز طبل
بمانده زیر کلیم کمال اسمعیل دخی بوزر بیت
صیت و صد اسن مشرق و مغرب و گرفت دست

بنوت تو چوز و طبل در کلیم غریبه دخی بو مثل مستعمله
تعالی جمع اندک و امثاله دیمند که و خر امثال
البغدادین فلک یضرب الطبل تحت الکسا یقال
ذکک فی الرجل یبرق و بر عدتم لا یخجج ولا یبرز
الخصم و یخفی ما یدعی اعلانه زخمی دخی اسه
بوزر بیت رخ المجاز فلان یضرب الطبل تحت الکسا
یقال ذکک بلرانی ملا تروم بوزر بیت خوام زد

از خوف و بیم ایچین طبل بوزر کلیم طارم
فتح و ضم را ایله ترکیده تحریف ایدوب درم او
دید کلر کچه او در که بوزر کلر و صحرا اینین قول نور
او مانع طرز زنده اولور و شهنشین و قبه و امثاله
دخی اطلاق اول نور تو معناده غریبه طارم
تسیر با فلک طارم دینور و قاتمند و سیار و چاک
اوه دخی اطلاق اول نور و آوزم اصمعی التذه
اولا اصالح مفاسنه ده کلور مع النون

طالمان خواسانده بر شهر در یخ ایله مرو با بیننده
بیت سوی طالمان آمد و مرو روده چهار پند

از ناله نای و روده و قزوین ایله آهزار اسنده بر قضا
 صاحب این عباد وزیر مستور مولد بدر طبر خون
 ایکی مغاسی وارد در تپی قول سکوت در که سرخ بد
 و بید طبری دخی دیور تیر زده تحریف اید و سطر قو
 دیور شمس قری بوزر بیت در زمین عدد و خراوه
 هر چه روید بحر طبر خولست نهاده ده چون برده
 مجاز مرسل طریقه قول و سرخ مغاسنه در تکه که
 بویتده در بیت هوا خیره کنت از فروغ در قس
 طبر خون و سبکون و زرد و بنفش و تانای بر نوع آت
 سگار در مذکور انجمن اوج و کنگ بر در حلقه ایله
 بند اولوب قوش سور سینه آتیلور اول انجمن
 اول مغله اسمی ایله مستی اولنگه نظامی بوزر بیت
 طبر زده هم چون قوم آبخیزه طبر خون زخم چون
 کنم غمره تیزه طبر زده ایو و قوی شکر در که باله ایله
 اوقا نور طیسقون فتح طا و ضم فاف ایله ایر
 زمین ده بر شهر در که قویده تختگاه ایگه بیت
 نشسته نبی شاه در طیسقون خود مند مویتد
 اندرکو **مع الیاء**
 طلایه قراول و چو خجی مغاسنه در بیت طلایه نشسته
 بهرام بوده کندش سر پل را رام بوده و چاسون
 کلور بیت لیجیده بنشت خنجر چنگ طلایه فرسنا و بر
 کنگ **باب العین** بود خجی قار سیده اولین
 حروف در نور **مع الالف** غنا عیده سیمغ

قوتی مغاسنه در و قار سیده بر ساز امیدر تکه که
 مسعود سعد بوزر بیت به پروزر و پروزر نشین
 می خور بکام دل بلحن چنگ و طنبور و ریاب و
 ربط و غنا **مع الیاء**
 عتاب ضم عین و تشدید تا ایله اول کسه سمیدر که
 غار اذیر بر نوع قمانی اختراع تمند را کانت نسبت الیو
 عتاب دیور تخفیف ایله ده کلمه شد رتکه که عید لوزا
 محمد بوزر بیت که بر بیابانی رنگین آدمی کرد کس
 پس در اطللس چیست کرک و در غنایه سوسمار
مع الیاء
 عمار فتح عین ایله اول کسه سمیدر که عمار اکامند
 عمار محمد کبی یوقا رسو سوبیدر الایله ده و دو کونگر
 و حالا عاتورا یومنده زر بخت و دیال ایله فایکینو
 که دور در عمار خدق یار نسبت ایله ده کلور تکه که
 بویتده واقع در بیت هم جامه و کوهر شاهوار
 همه ناز را سبک بوزر عمار **مع التین**
 عروس ایکی خزینه اسمیدر بر بی کینخ و خزینه سیدر
 کیکاوس آت طوسده جمع ایش ایگه کینخ و حال
 و فائده کو در زه سپارش اندر که بونی زاله و رتکه
 و کیوه و بره بیت دگر کینخ کنش خواندندر عوکی
 که انگد کاوس در شهر طوس بکو در زو فرموا کاوا
 بخش برال و کیوه و خداوند رخس و بر خسرو
 پرویز که سکر خزینه سندن بر سیدر بیت خنشین بنیاد

کنج عروس و زین طاس و از روم و روس
 و آداة الفضله عروس کعبه یولنده بر بیا با همید
 اکا و ادنی عروس دینور مذکور در کاف ایله عروسک
 مجمع الزنده منجیق کوچک معناسه مذکور در نظامی
 بیورر بیت بر قلعه آن عروس طنازه غضبان فلک عروسک
 اندازوله عروسک زنانه چو شیران شموس و فخر کشته
 زان قلعه چون عروس و بعضی کتبه منجیق طاشی
 معناسه ذکر اولوب بوبیت اخیر ایله استشهاد او
 صلی طاشی معناسه ده کلور دیوب ملا جامی نک
 بوبیتی ایراد اولند بیت و رزانه شوی از فغان
 بر برج فلک عروسک فلک و عروس در پرده لعلکون
 بر کل در آسدر بیورر بیت دره در دره زان کل
 که خوانی عروسش پرده درو **مع الواد**
 عوشاط و غوغا و کشت اصوات در بیت زکی
 بر آمد زهر جای عود چهارا کهن شد سر از شاه نو
 عینور زیاده یا ایله ده لغت رتبه که اسدی بیورر بیت
 از ایرانیان رفت بر چرخ عینور ذکر دار آن نو سپهر از
 ایکسند غین معجمه دفعی دروید **مع الهاء**
 عاده فتح غین و تشدید ایله کوچک منجیق در لفظ
 عیدر کا موسده و میشد که آلاوده تشدید از
 شی اصوغ منجیق بیت بد یوار عاده بر پای کرده
 میرج اندر کورزم را جای کرده بر آورد و بیدار دل جای
 بران باره عاده و منجیق عشوه و زیب و لطیف لیل

ملک

معناسه در و شیه و طریقه معناسه ده کلور نظامی
 بیورر بیت بدین عشوه داد نوشته را شکب و یکی دلی
 یکی یوزیب و آنکه دفعی بیورر بیت و بر یک علم کشی
 نطق تو میرود به بادبان عشوه و به لنگر جیل
 عک تشدید کاف ایله صفصفا فوسیدر که عریده عقیق

مع الیاء

عاری لفظ عیدر محمل شریف کبی بر بودج در عمار
 لفظه شرح اولند بیت بر زده عیار بدیا جلیل
 بر قند با خواسته خیل خیل **باب الغین المعجم مع الیاء**
 غاب لفظ عیدر بیت و اولی معناسه بیت
 سری پر زباد و دلی پر شتاب و خوشا و جوشا چو
 غاب و فارسیده ایکی معناسی وارد در بر سخن با
 و سقط و پیوده و لا طائل و بر فضله طعام و غو
 تو کند معمار اول بودند ما خود ذرت که شمس
 خرمی بیورر بیت هر آن سخن که نه در مدح پادشاه بود
 بود بنزد بزرگان روزگار چو غاب و یقین که باشد
 سرمایه غدای وجوده ز خواج نعمت و احسان او شاد

مع الحیم

غمخ فتح غین و میم ایله بر طعام در که اجناسی طارو
 و است و یا غدر و انسزد دفعی اولور بیت و اغرمج
 از تو پنچی بپله زهی ستد خیزه زخ روپی

مع الدال

غد فتح غین و سکون را ایله خانه تابسانیدر بیت

بس خوان کاشانه و خوان غوده بدواند و روان شادی
 و نوش خورد و غنچه غنیم و سکون نوین و مجموع و
 مفاسد و در بیت پیاده ز کفن بمانند کنده کرتیخ هیست
 نباشند غنچه **مع الدال المعجزة**
 غنود غنود و غن ماضی و اسم مصدر در او یوم و نوم
 مفاسد و در بیت چنین گفت که مستب نباید غنود
 هم مستب هم تیغ باید بسود غنودین و غنی لغت رسته که
 انور بوزر بیت بر خاک درت ملک تو گویند که آرام
 طفلیست در اغوش رقیبی غنودیده غنید غنیم غنیم و غنید
 را ایل غنید و غ ماضی در ختم ایل چاغ و غ ماضی و آوا
 ایلک مفاسد و در بیت باید لغزید چون پیل مست
 کندر باز و کمانی بدست غنید تخفیف را ایل اول
 تو ذر که قوجه به باکره در دیو و پریله قار چقه تکه که
 شمس فخری بوزر بیت دختر افکار رخ در مدح شاه
 هست عذرا نیست به شهنش غنید غوشاد جایگاه
 کو سفت و کا و مفاسد در **مع الزا**
 غنچار فتح غنیم و سکون نوین و جیم غنیم کلکونه در
 قاریک بوزر کینه سورر بیت ذوال و زرویش غنچا
 رنگ سرودر همیگفت بر نار و جنگه با ایل غنچاره
 و غنی دیو رسته که گشت بوزر بیت لاله غنچاره
 کرده هم رگوه از حسد خوید بر کشید سر از خوید
 غنچال لام ایل او معنایه دکلر اکتی بمش و میوه
 زشت مفاسد و رسته که شمس فخری بوزر بیت اگر صبا

سخن لطف او کند در باغ نبات مصر شود بر درختها
 غنچال غنور ختم ایل ما و را و التهرده بر و لایندر بیت
 بنه بر نهاد و سپهر نشاند بعوراند آمد دو هفت با
 فتح ایل قاحسته عورت در غزاد قجه او غنید رجه او
 و غنی دیو رسته که لطیفی بوزر بیت هر مجلس کونستی
 زشت غزه چو دباغ خانه شده باد غزه و ختم غنیم
 و به طشق مفاسد و رسته که رودکی بوزر بیت پیس
 و کنده دمان و کربایی خایکان غنیم یک چون در
مع الزا
 غن ختم ایل ما و را و التهرده بوزر بیت ز کلند بر قوم
 اکثری قاطع الطریق در سحر عصر نده ظهور ایدوب
 کنیزی مقهور اندر بیت الانا و غن کشت پر داخته
 ستان پادشاهی هم ساخته **مع الی**
 غن فخری ایل ختم و با و زلوع مفاسد و رسته که رودکی
 بوزر بیت که نه بدینجی واکه فکند بیک جاف چا زود
 غن **مع الی المعجزة**
 غاش مخلص و هوادار مفاسد در **مع الفاء**
 غن فتح ایل قورجن صلیح و مور مجتد مفاسد در
مع الفاف
 غنید ایل فتح ایل دشت قبیله بر موضع آند قبی
 اوق او لورسنگ خاریه طوقنه تا اثر ایدر قاف
 بیت بیک کساد زشت تو بر غنیداه شود چو باغ کسا
 باز غنید **مع الکاف**

غالوک هر نشه که طوب کبی بومری و مدور اوله کرک
خمیر زو که اولو کرک اغرتنگی بوالغی اولسون
غساک فتح غین و سین ممله و مجله ایله بوی بد و مردا
مغاسنه در غوک ضم ایله قورغنه و ضفیع مغاسنه در

مع الکاف التکرار

غاشنگ سکون و او دفعه تین ایله او کدره در که او کوز
او ریلور چفت سوریلور ایکن غدنک علی و زخ خدنک ایله
و بد شکل و بی اندام مغاسنه در غونک علی و زخ خدنک
اغرایکن بو غازده انجقون مغاسنه در غونک فتح غین سکون
نوخ ایله عصا زنگیدر که را و زو اغاجده ابری طاش غلغلو
آنگله یان چقرار کاف حذف ایدوب غم دخی دزرتنه که
رو دکی بوزر بیت هر کلی پزوده میگرد و دهر مرک بفتا

مع اللام

غول عیده ر دیو در که هر شکله تشکل ایدر و فارسیده
صغ و قویون اغلی در شمس خرنز بوزر بیت کاه چوز غول
در بیاباناه کاه چون کوسفند در بن غول مع المیم
علام ارک قو کدر دینه قو که کینه دینور و ایکینه بنده
اطلاق اولنور و عوبیده او غلام مغاسنه در کرک قول
اولو کرک حوالا اصل بیت غلام و کینک برهم دوت
یکولس که با توم اجنگ نیست غوم ضم ایله ایکی معانی
بری میت دشی و بز کوی در که زکیده بی قوی دینو
بیت بیکنند نیزه بیارید چنگ و چو در کوه بر غوم یازد
پلنگ و ناله ختم و غضب مغاسنه در بونده فتح راجایور

ایلی لغت بو بیت لطیفه موجود در بیت یکی غوم
اگر روم بخرم و آدمی شو تو اربلنگ غوم و تو مع غوم
اسم مصدر در غومیده خشنماک مغاسنه در تینه لطیفی
بوزر بیت نفس تو اژداسه غومیده و نیکو
هر چه یافته چیده و غومانینه بوندن صغ مغاسنه در
خشنماک مغاسنه غوم زار و فارسی ایله ده خشم و کینه
مغاسنه در و آوزم دانه سنگ قابون غی مغاسنه
کلور که شیره ایله چکر دک اچنده اولور شمس فخری
ایکینی نظم ایدوب دیمدر که بیت بیج دانه که
چیت زاده تاک و مایه بی روی و موجب غوم
همچو خورشید در بلورین جام چون سهیل یاران

مع النون

غوبیدن ضم غین و رار و سکون نون ایله خورید
و کوک کورلک مغاسنه در بیت غوبیدن یار در کوه
و دشت و زتنر بلند زهر سوک زشت و غوبیدن
بوندن اسم مصدر در غضب ایله هیومن مغاسنه را
حذف ایدوب غنبه دخی در لرتنه که لبیبی بوزر بیت
دو چیزین برکن و دوشیکن و میندیش ز غلغل و ز
غلبه بو معاده دکدر بلکه صغصغ فوشیدر که
عوبیده عقق دینورنه که شمس فخری بوزر بیت
که آید در ظلال دولت او و همارا شود مسعود
غضب عوبیده خشنماک و فارسیده منجین طاسنده
نظمی بوزر بیت عاده و منجیق و غضب بر بام فلک

نهادن توان غلطان غلطان و در صیغه مبالغه
 غلطان یوارنم و تکرار لغت معنای در غلطان
 غلط مشهور در بیت که پیش جوایگی مردیره از افرا
 غلطان ستوار نیم تیره غارتیدن دخی غلطان معنای
 نه که شهاب آید و رکانه یورر بیت چگونه مدح تو
 گویم به نیم جان کوه بدست عشق گرفتار و غارتیده
 بوده ران خدایدوب غایتیدن دخی وینور نه که
 شاد و میسر در بیت تیغ غمزه است چوکان تدبیر
 بحر غایتیدن کوی سرم نیست غایتیدن دخی بو معنای
 کلور غایتیدن ماضی ده شرح اولند و حبیب جانور
 او فور می معنای ده کلور بیت بغایتیدن از دمای
 دژم ای آتش افروخت گفتی بدم مع الواد
 غر و علی و زن سرواچی بوش فامشدر بیت یکی مرد
 چون یک ازاده سرده بر تنی کوه سیم و میانش چو
 غر و غر یو فریاد و افعال معنای در بیت غر یو
 از بزرگان مجلس نجاست که کوی چینی شو چشم
 از کجاست غر یو بدین دما خود در فریاد و افعال
 آتمک معنای نه که نظامی یورر بیت غر یو بدین کوی
 که دوز سکاف زمین را بر افکند چپش بناف
 غر یو آ بوندن صیغه مبالغه در نه که یوسف زلیخا ده
 یورر بیت مرا سر غر یو او و دیده پر آب نکند
 کای داد فرمای باب غر و غیو یکس فریاد معنای
 غن مملکه آید ده مرویدر نه که شرح اولند مع الهاء

غازه زاو غربه کلکونه در که قاریل یوزلرینه سوزر
 بیت دوزخ را از غازه چو کل کرده بود به چشم تهن
 چو دخر نمود غر چه فتح غن ایل غر مصغریدر غن
 و به حیت معنای در بیت زنی غر چه و ایل و دیو
 در اینجا بگو چون تو اگر جنگ آید و نادان معنای
 مذکور در نه که سنای یورر بیت در گذر زین سرا غر
 و زین بر گذر زین رباط مردم خوار غن غره دخی
 بو معنای در ضم غن و سکون تا و فتح فادر امله
 ایل نه که و رکانه یورر بیت خدایکان معنای اما بکظم
 که عقل کل بر ذهن تو هست غن غره عبد الرزاق محمد
 دخی یورر بیت فلک غن غره ام یافته که بکلیل بداد
 حشم غن غره خشم ایل کور لیمی معنای در مصدی
 و با صیسی شرح اولند بیت خوشا و جوشا و نیزه
 تو گفتی که غن غره پلیست مست مع الیاء
 غر چکی تخت لک و ابله لک معنای در بیت بندت
 سامش بر بی چکی زنادان و دیور و غر چکی
 باب الفاء مع الالف
 فرا فعل و مصدر اولند بحین ایچون کلور یوقو
 معنای ده کلور اصلی فراز در نه که سعد یورر بیت
 بکفا فراز مجالم مانده بماندم که نیروی بالم مانده
 مع الباء
 قرب فتح فادر امله ایل بیایا خوار زنده بر عظیم
 چای در بیت رسیده ز ابراه بر یک قرب سه جنگ

کران کرده شد در سبب فسخ ما و او سکون بین
 ایله انچه بیک در کرد که سفته و غیر سفته وضع
 بیت سر و ما ش چون آب نوسی فسخ چو خشم او
 بگذرد و در اوسب فرب باز و لعب مغاسنه در بیت
 بر و بر چو بکشت چند سپهره بر افکند سیم رخ رزال
 که میکرد با بچکانش فرب نمی بود سیم غراز و شکیب
 اصله فریبیدن اسم مصدر در فریبیدن الدامن و ملام
 مغاسنه در بونده تقارض واقع اولند زنه که باز فرب
 مغاسنه کلور فرب و فی باز مغاسنه کلور مع التاء
 فروت بونامش و چون یشاش فوج مغاسنه در بیت
 تویه بر فروت کشته بسا زاید بیندیش در وقت
 فروخت فروختن دن ماضی در وقت صامتن و بیع
 مستقبلا تده فاسینه تبدیل اولنور و فروختن
 مختصر و فی کلور آفروختن اشتعال و التهاب مغاسنه
 مستقبلا تده غازی تبدیل اولنور بیت زبکانه
 آتشی بر فروخت بکوه اندر افکند و هیزم بسوخت
 و له چو از جوخ فروخت کردند شید جو اناز بیدار
 بر امید

مع الهم

فرخ فسخ ما و سکون نوا ایله بهره و نصیب مغاسنه در

مع الحاء

فلخ فسخ ما و لام ایله آغاز و ابتدا مغاسنه در

مع الدال

فرزد ضم ما و سکون زایه بیله روضه مغاسنه در

صولورده و چمن در که دایما تو نازه اولوب صوت
 بیت فرزند زکیو ترا او فرزد بر خنای لاله اندر
 فرزد فرزند علی و زن فرزند متعش و کندیده مغاسنه
 بیت زکته چاکشته فرزند واره بجار در خیمه زدند

مع الال المعج

فرود موت و کینه و ک آنه او کی برادر بدر توران
 زمین ده سیاحتی پیرانک قندم که سپهسالار فراسا
 حاصل اولد کینه و طوس نو در سپهسالار ایدوب فراسا
 او زینیه ارسا اند که فرود ک قلعه سنده که نوران زمین ده
 ایدر او غراده مایلرنده محاربه واقع اولوب کینه
 قنداشی اولدوغین بلیموب قتل اندیر بیت جریه زین
 نام فروده زکین سیاحتی دلس پر زود و فرود ضم
 و نوا ایله فرودن دن اسم مصدر در اوج مغاسنی و ار
 بر آسایش و آرام ایلمک مغاسنه در بیت فرودن نیست
 ارسته کامراه غنود از تو دایم که باشم در راه مانای غره ای
 و آلدنوخ مغاسنه در تده که کایه بوور بیت و فاش غار

عیب و عار او فانه بعیب و عاریتی چیز بر چاقوم
 قنوق فحش ایله مغور مغاسنه در تده که شمس فرزد بوور بیت
 ملکیت تیغ کو در پاک از حسد و محالمان فقه ناکت
 کفارده یار قارده بر خطه توقف مغاسنه در تده که
 لطیفی بوور بیت منم چو زله زار و زارم که دوش وی

مع الراء

فرختیف و تسدیر ایله رونق و زینت مغاسنه در

بیت زمین کوه تا کوه پُر پُر بوده ز پُرس هم دشت
 پُر پُر بوده و تاب و طاقت معنای ده کلو بیت پُر پُر
 تیغها ز در و پای و پره مانند ایچ سیم غراز و زده است
 و فضل معنای ده کلو رقره دخی دیورنه که کلو
 بیت سیاوش که از فرزدان پاک چنین باره را بر کشید
 از مغاک فرخار ز کستانه خطایله کاغذ ما بینده شهر
 حسن ایله مشهور در بیت بوغاز در راه رویا بیست
 چنان شهر و مردم نه بیند کسی و بدخستان ده طالع
 یوقار و سنده بر موضع اسمیدر و قتلانده نه موضع
 اسمیدر و مشهور بتخانه در بیت یکی خانه آراست
 فرخار دیس و دروشت بتسا در کل اندام کیس نور
 هند پاو شاهلر نوخ بر پاو شاه اسمیدر سکندر آینه قتل
 ایله در بیت جو یا ورنه بدست ز نزدیک و دور یکی
 نامه بنوست نزدیک نور فغفور پاو شاه چینه اطلال
 اولنور و اسکندر زمانده بر پاو شاه اسمیدر که حدود
 و جله دغ ماچینه دک جمله ملوک اکا اطاعت ایدرد
 التمن یکی ییل پاو شاه اولر اشکان نسلند
 و اشکان یافت این نوح علیه السلام نسلند در کذا
 فی اداة الفضل فکر کسر فاو کاف فارسی ایله کثرت
 عملدن حاصل اولر جواحد راغبی بیت بهر چون
 گرفتگی یی نامداره به نشکجه اندام او شد فکر
 فسر افسردن مخفف در بیت بهر کس بد از مشک سارنهر
 فروزنده جهنت جوتمس و قمر مع اترال المعجمه

فریبر زخم باره عیله کیکاوس او غلبه در بیت فریبر
 کاوس انجندره فرستاد و دیار و چندی کهر
 فراز مجتمع معنای ده بیت فسیله جوامد بتکی فراز
 بخوردند سیراب و گستند بازه و یوقار و معنای ده کلو
 انوشن دغ ماخو و ذر بیت نوکویه کسی آبی آفر
 نشان بر این آتسم از فواره فراز اول مجتمع معنای ده
 فرامز فتح میم و سکون را ایله رستمک او غلبه در بیت
 فرامز رستم که بد پیش روه نگهبان هر روز و لار نو فیروز
 اصلی بار قاری ایله پیروز در مظفر و غالب معنای ده
 و ملوک فرسک طبقه نشانده سندن که اشکانیان در ریاده
 اسمیدر فیروز این هر فراز این بکاس این بهرام این شاه پور
 این اشکان این اشکان این دارا در اول بدریل پاو
 اولر و طبقه را بعد سندن که ساسانیان در پاو شاه اسمیدر
 فیروز این یزدگرد این بهرام کور در اول بدریل پاو
 اولر

مع السین

فریکس فتح فاو را بهمله و سکون نو نیله افراسیا
 سیاوش گاج اندک تویدر که کینجه و اندن متوکر اولر
 فسوس افسوس دخی لغندر نه که ذکر اولندر آینه معنای ده
 وار در برتی نشین و طیز و استنزا و استخفاف معنای ده
 بیت جو بهنید باسخ چنین داد طوس که بر مانده خو
 کردن فسون مانای عجت و بهوده معنای ده بیت
 بداند سپه دار دیوانه طوس که ایدر نبودیم بار فسون
 نالت نزل و خوراطه معنای ده در نه که ملا جامی بنور

بیت متوافسون پیسته باخودان ورنه قورز کیت
 برود و رابع کلمه ناسف و درجیت و درین معاشنه
 تکه که اولی بوزر بیت آخو افسوسناز نیاید از آنکه ملک
 در دست مشت افسوسیت و افسوس معارف اوله مشوبه
 و قشمت معاشنه در خاص صاحب کهن زماشته اولان
 و قیافوس پادشاهک شهر بدرستیک بوزر بیت حاصل اصحاب
 کهن و قیافوس قصه و بخشوس و شهر فوس و بخشوس
 بر پادشاهک اسفیدر نظامی و قی بوزر بیت طبلان نیز پیش
 کوس و رهبان کلیسای افسوس و سادس ممنوع و غیر
 میاج معاشنه در تکه ملای روم بیت نام جو خود
 و فوس و نفس را در پیش نه مان سپوس **مع الشین المعجبه**
فش اداة تشبیه در متبه به آخریه لاجی اولور بیت
 چنین گفت رستم که ارشیر فش و دراپر و رانید بایکین
 و آت بلیس معاشنه ده کلور اصلی پیش در بار فارسی
 ایله و قشیدن دین امر و وصف و قی کلور قشید کشیدن
 ویدمک معاشنه در بیت هر آنکس که استید فرهنگش
 که باشد و را مایه صد بارکش به پنجاه آب و خورش
 بر نهیده و کز آلت پرورش بر نهید **مع الکاف**
قراک فتح ایله ترکی در که ایر آردنده قصه در کند و
 شکار و بکیده انگله با غلغور بیت میار از بکین برادر بند
 ز قراک بکشتای بچای کند فرهنگ کاف فارسی ایله
 و ایله هک دین و کبدر معرفت و دانش معاشنه در بیت
 بیا موخت فرهنگ و شد بر نفس بر آمد از آزار و سر نشین

فریخ جیم عربیله ده لغت رتبه که شمس فرخی بوزر بیت
 جمال دینی و دین آنکه دارده عطا و فضل و عدل و
مع اللام
قال کسره و نا ایله قنایلدن امر و اسم مصدر در رتبه
 قور و بوزر بیت و کیر و دوزمک و کسک و اوزمک معاشنه
 بوبینده قال قنایلدن معاشنه در سکا لضمیمه سبیل جاور
 تکه که نظر برنده لیا بولید در بیت بر قنایلدن بایوان
 نشینند در دو سکا ل قنایلدن و بای و حلی ایله قنایلدن لغت
 لمخذه اول و ابند معاشنه در تکه که ابو شکور بوزر بیت
 پس این داستانکس بکفت از قنایلدن ابر سبصد و سی و
 بودی **مع المیم**
قام کونه و رنگ معاشنه در دین و بوزر بیت معاشنه ده
 بونک اصل و ام در تکه که سوزن بوزر بیت شو خود
 چو کوب ستوری جای بر جرخ نیلقام کنم سخن از کس
 بعاریت نهرم که هم از طبع خویش قام کنم فرجام
 عاقبت و انجام معاشنه در بیت بکو شیم و فرجام
 کار آخ بوده که فرمان و رای جهانیا بوده و قائده
 و غایت معاشنه ده کلور تکه که سعدی بوزر بیت
 این دو چیزم بر کناه انگینخنده بخت بی فرجام و غفل
 نامقام فرزام فتح فاد سکون را و زا و بلیه لایق و
 سزاوار معاشنه در تکه که دینی بوزر بیت مکن از رو
 نکوز شیخ با عاشق خویش کز نکور و بی رشتی نبود
مع التول فرزام

فرازون ایکی را به مملکت خود بگذرد که آسمانده
 طار طغان کورنور بری برینک اردنجه سیراید رایت
 ساره شمر چون فرازون یافت و دید و بنزد
 وزید و شافت و هر نشسته که بر روی اردنجه صلاح
 یوزندن یوزار لیه کاکا فرازو و عکسه فری و فری
 دینور حکیمی بویله دیوب دقینک بویشنی ایراد ایله
 بیت حسودت در بد از بهرام فیرون و نظری تو
 ز بر جیش و فرازون **فغان** ضم و فتح فایله فتح ایله
 ستان دن مرکب ر قح محبوب و دلبر معناسنه در
 و ستان محل و مکان در یاد شهرک حرم خاصه
 اولنور که پیرو مستشنا محبوبه بریدر مجاز از وج
 و مشکو و اطلاق اولنور بیت و ستش بسوی
 خویش و سوی خواهر و فغان خویش و له فغان
 جو آمد بمشکوی شاه و یکی تاج بر سر چو مشک سیاه
 اصله فتح بت و صنم معناسنه در و فغان بجای
 نه که عنصری یورر بیت کفتم فغان کنم ز تو اربت هزار
 کفنا که از فغان بود اندر جهان فغان و بعد اوصاف
 فغان در عطیه الصنم معناسنه نه که اصمعیل
 بو تفسیر منقول در معرب اولیجی فایله تبدیل اولدی
 و بعضی اصمعیل بر ردایوب و میشد که فرس قدم
 جمله سی آتش پرست ایله ما بیکرنده عبادت صنم بود
 و کله ریلکه اصلی باغ داد در صکله داد شمر خنده
 اولدی بعضی عطیه معناسنه در دیدی و بعضی اسم

دیدر مجازا محذوم و معقل و فلبده و قحی اولانده فتح
 دینور ناپادشاه و محبوب کبی که صنم بود جمله مستغله
 فقور یوزندن مرکب را اصلی فتح پور شاهرزاده معناسنه
 معرب اولیجی با و فارسی فایله تبدیل اولدی پادشاه
 مشکو حنه فغان اطلاق یوزندن ظاهر اولدی **فزون**
 طوکون و یخ بستن معناسنه در بیت چو این روزگار
 خوشی بگذرد و چو پولاد در زمین بغیرد **فشردن**
 وقتا ر دن صغری در عریوه عصر دینور بیت بیشتر
 چنگش میان سخن و زبونما بخندیدم در کهن و یار فشردن
 این صفوب ثابت قدم اولعذر کمال اسمعیل یورر
 بیت پای بفشارم و در عشق تو نتایم پست
 ستم دارا بودم آتش سوزان بر سر و آتوز دخی
 یورر بیت هر کجا صولت فشرده قدم و زور بازو
 آسمان شده زور و پای داشتن ینه او معنایه در که
 کمال اسمعیل یورر بیت سهلت پایاری تو در مقام
 وصل و چون دستبرد یو بیینی مدار **فسون**
 رقیه معناسنه در که ترکیده اوسون دینور حیلده دن
 بر یونع اولفله حیلده ده اطلاق اولنور بیت چکوی
 بهانه که تا ختن و زنیگونه رنگ و قش و ساختن
 قشونگر رقیه خوان معناسنه در نه که تظلمی یورر بیت
 سپند از پی شد افروخته که آفت باتش نو و خسته
 قشونگر در کوزه گفتست رازه که چون با سپند آتش
 فزازه رسد بر فلک دود مشکین سپند فلک خود زره

باز دارد که کند فریدون افرویدون دخی لغتد رتکه
 شرح اولنگه فرودین فتح فاکسون و او نوکر دهل
 ایله اول ماه سده در و تاریخ جلالیده فصل بیگ
 ماه اولیدر بیت مه فرودین و سر سال بوده لب و
 لشکر که زال بوده اصلی فروردین در را حذف و
 نه که شمس خرمی یورر بیت همیشه تا که زلترین و کل
 زینت و چمن بوم آرد در بیت و فرودین و گاه
 اولور که را اول حذف اولوب فرودین ختم فایده
 دینور بیت بانه تا بماند مه فرودین که نواید اند
 هور دین فلاخن فتح فاکو خایله صیان در که آنکه
 طاش آتیلور بیت بسک فلاخن و آهوکرفت
 فرودماند فرخ از و در سکفت و بلخ دخی فتح با و بی
 و سکون لام ایله بو معنایه در تکه که شمس و بختدر
 بیت کله بانان او نهند از قدره هر دم را چوشک
 در بلخ و آتا فایده و فلیخه فایله علاج چکی معنایه
 نه که لطیفی یورر بیت چون در و نه کنم زانالان
 که جو فلیخ ترا زخم حد آهک دخی یورر بیت
 که تو خواهی که بفلختد را پنبه هی و فریایم که یکی فلیخه
 دارم کاری و فلجیدن و فلجودن و فلجیدن و فرمید
 و فلیخ پنبه آتمقد و پنبه دین چکر دکی آیر تلمقد فلیخ
 دخی فتح فاک ایله صیا معنایه در تکه که او حد مقام
 یورر بیت با صفت ذوالفقار در صفت جنگ و بچه از و
 کلون فلیخ سنگ و میم حذف اولوب فلیخ سنگ دخی

دینور و صیان طاشنه دخی اطلاق اولنور ملای
 یورر بیت معنی اندر شوجز با خط نیست و چون
 فلیخ سنگت انور ضبط نیست مع الباء
 فرستاده معنایه سوله و اولانغ دخی اطلاق اولنور
 بیت فرستاده نزد سیاوش رسیده چو آن نامه
 شاه ایران بدید فرسته کسرتین ایله بود دخی اولنور
 بیت بدل گفت کاری نو آمویشاه که کیوست
 فرسته براه فریه فتح فاکو کسر ایله لغت و لغزین
 معنایه در بیت همیکرد بر کرد کارش فریه و چوره
 را کرد و آمد بدیه و مشهور و مشغول سکون را و فتح
 یا ایله در تکه که معنی یورر بیت بهره تو آفرین
 باشد ز سعد و مستری و قسم خصم از بخش کیوا فریه
 نوزین بوده شاه ناصر خسرو دخی یورر بیت دزدی
 ملاذیردت ز راه و فریه ران خاطر طارکن
 فلیخ علی وزن و سبیل کله و سوری معنایه در
 بیت بنومود تا هر چه بودش کله و هیوان و وار
 یله و فلیخ بید اندر آرنو نیز و ناخواج بر کوه و بر
 چیزه فاک حذف اولوب سبیل دخی دینور اکثر فلیخ
 آت سوری سیده و سبیل آه سوری سیده اسقال
 اولنور دخی یورر بیت باغ اندر کنون مردم نبرد
 مجلس از مجلس و باغ اندر کنون آه سبیل از
 شمس خرمی دخی یورر بیت برده زانعام شیخ ابوحنی
 هم فلیخ هزار و هم سبیل فرزانه حکیم و فیلسوف یعنی

عبارت و فتنون معاشه در بیت فرستاد شایان لکلی
 کس پیش چو بیکانه فزائکان و چه خویش و تنگانی
 یورر بیت عشق از نه کار فزائانه عقل در راه عشق
 دیوانه است و فزائانه کار و تنگانی در کبر فزائانه
 و فلسفه در نه که بهرامی یورر بیت مخالفان تو به قوه اند
 و به فرنگ موافقان تو با قوه اند و با فزائانه فغواره
 فتح ایل اول منجر در که ساکت قاله اند حرکت و آواز
 کلمه سوزن یا بختند یا بختن اول فتح ایل واره
 مگر در معنای ترکیب است بکسی و مگر دفع فغانده
 شرح اولندی بیت از این تلخ پیغام کامد براه چو فغواره
 کشته دلمان بسته شاه آهوشکور دخی یورر بیت فغواره
 بودم دفع پیش من دفع رفت فر باندم فغواره
فیداد فتح ایل بر عورتی که پادشاه بر دغ ایدی
 سکندر ایل محاربه ایدوب آخر الامر مغلوب اولدی
 اولی قات ایل ده مرویدر بوکا نوشابه دخی یورر
 قوه فتح قان و مایه موقوفه ایل ایکی لغتی دارد در بری
 نسیب در ایل و بر کسر را خفیفه ایل اوج معنای
 مستعمل در بر افروغ معاشه در که خوبیده فضل
 زیادت دخی عبارت در که امور معنویه ده اولو رتبه
 و شوکت و شان و جلای که به بوبیده یورر بیت
 نگارنده چرخ کرده و دست فزائنده قوه بنده است
 که امور حسیه ده اولو تنه که ملای روم یورر بیت
 و ریکوید فرخوایم این قوه که بیکر و هر که را خواهی بد

بیت تلخ و تیز و مالش بسیار ده تا شود پاک و لطیف و
 با قوه و فغانده قاضی و کامل معاشه اوج لغتی و اوج
 بری کسر را ایل تنه که لطیفی یورر بیت هر آنکه است
 دانا و فغانده نکر و دفته این دیویرنده و بری
 سکون را دفع مایه تنه که به لطیفی یورر بیت فغانده
 عالم معنی نیکند التفات بر دینی شاه ناصر خیر و
 دخی یورر بیت فغانده را بدل در بجا ده سودگی
 شخص فغانده و بری نسیب در ایل فغانده ایل تنه که
 یورر بیت قدانس یاب و دانستند باقی داده
 دادار را فغانده باقی نمانی افزون و زاید معنای
 بود دخی کرک امور معنویه ده اولو افضل و حسن
 معاشه تنه که ملای روم یورر بیت و ز غیبت صورت
 نبود قوه صورتی کان از تو زاید در توبه و میر خیر و
 دخی یورر بیت زافیه شایان کله او قوه و بر کله شایان
 هو الله که هر که امور حسیه ده اولو کثیر و بسیار
 معاشه تنه که سنای یورر بیت دیو در مشک او ده
 قوه و از خود سوی خود شده قوه و بعضی که زانکه
 دهد خدا بمن مال و قوه بکنایم ازین کار فرو بسته
 بونگ آفرین یار مصدر تبه لایح اولوب قریب دیویر
 شای و شوکت معاشه بیت چو آمد بکا و سناه آگهی
 که آمد بسیار خوش با قریب و آه حسن و نضار معنای
 بیت که چیست آن ده و دود درخت سبزی که نازده است
 و شاداب و با قریب و تریف عقل ده دخی یورر بیت

از و شادمانی و زو قوت نیست و زو هم فروغ و زو هم کسب
 ناک آسایش و ذوق و سرور معاشه در تنه که ملازم
 بیورر بیت دیده که نبود و وصلش در فیه آنجا دیده
 سپید و کور و غریبه فیه فتح فاکس را ایلک حاذق معاش
 فروخته اصلی آینه در آینه حق در ناخود در صلاحی
 غلافند چو بوب حواله انک و قصد انک در آخت
 اولنوب آختن دخی دیورنه که ذکر اولنوب بیت
 فروخته گشته هر دو سپاه بکر گراخ هر دو آن گینه خواه

مع الیاء

فرهنگی خواب و معلم الاطفال معاشه در قرینک ادب
 و دانش در ویا نسبت همچون بیت بفرهنگی ده
 از نخست چو آموختم زند و استاد است فرهنگی
 فتح فاکس را در مفتوح ایلک فیه کلمه سنده شرح کند
 باب الفاف بوح و دخی فارسیده موجود
 اولین حروفند در جمعی بوبینده مذکور در بیت
 یون سکر خوف اهل فرسک دلنوده خلاه نا و جا و صاد
 و صاد و طاء و ظا و عین و قاف
 قسطا کسراف ایلک این لوفا ایکس حکما و یونان و ندر

مع الباء

قاف آشتی در کعب لفظند نعیم اولنوب کاع و آ
 دخی دیورنه که میلی بیورر بیت بدوزانو دخی بنشیند
 همچو عروانه است کوزده چک مع البجیم
 قنوج فتح قاف و تسدید لون ایلک هند سنده دار الملک

اولان شهر ایدی مع الدال
 قراکند قراکند مع تبر واکند حشو معاشه در بر لوع
 قنادر ایچی خام ابریشم و پنبه ایلک طولو جنگده زره
 اوسته کیر لوبو کا خصال و کجا غنود و کرا غنود و کراکند
 دخی دیورر بیت قراکند بید و درج و برش و بمیداد
 همانکه سرش قباد کیکاس و س پریدر اکثر کینقباد و دیور
 نه که کلور بیت یکی خشت ز در برش قباد که بند کلاه
 برکت ده و تلوک ساسانه در پدر نو شیر و ان قبادین

مع الراء

فارسیده زفت معاشه در قیر دخی دیورر و ترکیده
 برف معاشه در ایکس دخی فارسیده مستعمل بیت
 نشا سیاوش بدیدار بوده چو بر کشتا نقطه قاف بود
 معنای اولده انیر اخسیکی بیورر بیت چو کشت
 شب ردای قاره شد غوی در غلاله زرقی کوشا
 و مغار ثانی ده انوری بیورر بیت چشم این دایم سفید
 از اشک حسرت همچو قاره رور و دایم سیاه از خاک

مع الزاء

قنیز بر پمانه در که انکه غله او چو کفر دخی مع تبر
 بر آمد قنیز عمر تمام اولنوب کمانه در نه که ذکر اولنوب
 قنیز را تمام کرد عمر بی آخاند و یکدر بیت همانکه
 بزدان با بر قنیز تمامی نکردست این وعده نیز

مع الیاء

قلیوس ایر قاسیدر قلوبوس دخی نعیم اولنوب قاف

و ر ا یله بیت کنون تو بیک چوبه تیر کزین نهادی همی
بعلیوس زین قوطاس لفظ و بیدر کاغذ و او دایه
و طبلسی مفاصنه در بیت به تیری که بیکانش المانی
زره پیش او همچو قوطاس بود **مع التول**
قراخان افراسیابک بیوک او غلبه در بیت قراخان
او بود مهر پسر بمونود تا رفت پیش پدر و چون
پادشاهید که اسکندره معاصر اید **قارن** فتح را
کاده آهنگر او غلبه که پدر ایلد خنجا که خروج یزد
اکا سپهسالار او که بیت سپهسالار چون قارن کینه دار
سوالم جنگی چو سیصد هزار قتل بر پهلوان تور پیر
بیت بمونود تا زداوست قتل و زرتکان دلیرا

کوی رفون **مع الهاء**
قید افر عورتی که پادشاه بر دایه ایله اولی فایله
مرویدر نه که ذکر اولندی **مع الیاء**
قلوی فتح قاف و ضم لام ایلد قاتل سیاوش و کاکا
کروی دخی و نوزنه که کلور بیت ستمکاره بدین
چوبان قلوی همانا از انسان بر دقلوی و تور
زین ده بر طاع در بیت سبانا کوه قلور انجواند
ازان شاهزاده سخنها براند **باب الکاف**
کوتاهم ایلد کوشنده و جهد اید یکی مفاصنه در بیت
مصدریدر بیت بهر کار کوشا باید شدن بدانش
نیوشا باید شدن کجا مود و ترناده ادا و ربط
مفاصنه چون موجود در بیت سیاوشی بکفت آن کجا

رفته بوده و زان در که سودا به آشفته بود کما ضم
و میم ایلد تو لمر زین ده بر شهر در بیت چغان و شکلی
و سقلاب و هند کما و بحر و دومی و سنده
کالا متاع و قماش مفاصنه در که نقد مقابل در بیت
سواران ایران همی تا خنزه کالا گرفتن پیر دختند
ملار روم دخی بیورر **بیت** پیش خ افلاس و نیابت
شدست نقد و کالا نیستش چیزی بدست
دخی متاع و قماش در مدینه و سکون خا و کسر
قصر هره دخی لغت رنه که کمال اسمعیل بیورر **بیت**
چون میدی مرا تو عطا مار به کزین و چوبه کزین چه
آرمت آخر از خیان کیمیا علم اکبر و صنعت ذاب
علیمدر ماده جواهر خیمه و لفظ بطریق الکیمیا
روا اصل مفاصنه کلور بیت پیر که جنگ و
بانیاه هم از ابلی باسد و کیمیا و کلمه لفظ یونان
اول لغتد زیر کلک ایلد مخزوح حیلد مفاصنه در
بیت که کس پدر باز جست از نیا بستمیر و هم جا
و کیمیا کینه و غل و غش مفاصنه ده کلور بیت
که او کینه جوید همی از نیا ترا کینه زیبا تر و کیمیا
وله که ضحاک هراب را بونیا دل شاه از بیتان
پراز کیمیا و خاصه و منفعت مفاصنه ده کلور
نته که میر خسر و بیورر بیت در ور زین هر چه سنگ
و کیاست جدا کانه در هر یکی کیمیا ست ملاک
دخی بیورر بیت صد هزار کیمیا حق آوند کیمیا

همچو صبر آدم ندید که خدا صاحب خانه معناسنه در
 که مخزنه شرح اول نور بیت چنان بد که روز زان پاک
 سخن گفت هر گونه با کتخدا کتایه طریقیله متروج و متا
 که خدا دینور شد که امید برور بیت پیرانه سر که قدامید
 و کما شده از چار خایکی دوسه جا که خدا شده
 و متصرف و مدبر معناسنه ده کلور عوام خلیف
 کاهیه در لریت قباد اندر ابران شده که خدا
 هیر اندکار چها سوخواه کتخدا تا ایله ده رسمی مرد

مع الباء

کتاب ضم کات و سکون تین ایله رابع سلاطین
 کیا نیاند رابن لهراسب این اروندان که پشین این
 کیتباد در زردنت حکیم انگ عصر نه ادعای نبوت
 ایله نه که شرح اولند یوزیکرمی بل پادشاه اولگا
 بیت و را گفت کتاب کاب شهریار منم بردش

مع التاء

کاست کاستن دغ ماضی واسم مصدر در کاستن
 اکسک معناسنه در کاست اکسک معناسنه ده
 بیت شمار سخن کاست باید همی ره خویش
 خواست باید همی کم ایله فو فی بود که کم ابتدا ناقص
 اولاندر کاست فعل فاعل ایله ناقص اولانده
 و بری بریک مفامنده استعلا اول نور کیت فتح کات
 و بارو بلیه غایت ایله آجی براو نور و غنای بعض
 حنظل در که ترکیده ابو جهل فر پوزی دینور بیت

چرا گشت باید در خن بدست که بارش بود زهر و بخش
 کیت گشت کسر ایله کن و زرع در مت و زخام بسیار
 با گشت و وزره ندیدست مردم از انگونه مرزه فتح کات
 ایله ده لغز نه که بو بیده در بیت کور نیایه در
 بوم و گشت سور و غار از زوازی و شست
 و گشتن ماضی واسم مصدر دغی کلور کن الگه معناسنه
 نه که گشت بینه در کتف فتح ایله کشتن دغ ماضی در
 کاتن دغ مختصر در لریم و چلا من معناسنه بیت
 چو توکان شیندند کار جاسب فت هم پوستش از برغ
 از تن بگفت گفت کسر ایله یزن و او موز در بیت
 نه تن بخندید و گفت از شکفت به پیکان بدوزم فر او
 دو گفت ضم ایله ده لغز بیت در یخ آن برو باز دو
 نبودن بتور کس جفت و کلات فتح ایله ایکی قلعه
 امید بری طوس ایله ایورد مابینه در و بری
 جیچیل کنار نه در فرد که کجسر و برادر جریه نام
 والد سیده آنده اولور و اکا متصرف ایله بیت گذر
 برکلات ایچ کونه مکن چوزان ره روی خام کو دختن
 اصله کلات یو کسک یرده اول قلعه و کوبد رنه که
 و قتی بیور بیت تیر تو از کلات فرود آورد زهر
 تیغ تو از فزات بر آرد نهنگ را کوست طول و جنگ
 نغاره سیدر کوس دغی دینور بیت دیر تر سوزاوان
 کوست که دو پاره چوبست و یک پاره پوست زو
 ایله طوقصتی معناسنه ده کلور که غریبه صدمه دینور

تندر شعیب بویر بیت شاکر لغت نبودم یا فنی ما زمانه
زدم اناگاه کوست **مع الفاء**

کیومرث اول ملوک پیدا دیا نذر بونون اسبق رگه
پادشاه اولما مشدر بالا تقان بعضی حضرت آدم و نوح
و بعضی حضرت شیث برادریدر و بر قولوه حضرت
نوح اولاد ندر عوی بیک یلی و مدت سلطنتی قوی
ابتدا شهر با ایله بودر اصطرخ و دماوند انگ بناسیدر

مع الجیم

کاج ایکی معناسه وار در بری نمنی اچول کانس لیت
معناسه بیت می گفت کاجی خ این انجمن توانستی بود
با خویستن و بری سانی و احوال معناسه در تندر
ملار روم بویر بیت بورا اگنده مژگنده مخ و زری
بشی و کوی که اخ اخ اخ بر دانی ای کیج و کاج و تاک
کالای بیت یابد رواج و قیم فارسی ایله ایکی معناسه
دخی وار در بری سله در کر عبیده لطیفه دینور قبری
بر در خدر که اکا ساج دینور شمس فخری کانس معناسه
اولان دخی جیم فارسی ایله طوب بوا یکی معنی ایله
بو قطعه ده نظم اندر **قطعه** ز انتقام شیخ ابواسحق قس
از چکا ظلم و تعدر خورده کاج از تنف محنت دل
بد خواه او شاخ شاخ آمد بسان شاخ کاج شهر با
ملک بخشی همچو او کاج بودی در هه آفاق کاج
کنج کوشه و بوجعدر بیت اگر تندیادی بر آید ز کج
بخاک افکند نار سیده ترنج **مع الجیم الفاء**

کوج و پلوچ فتح با فارسی و ضم لام ایله اصغیان ایله
کرمان ارگنده بر موضعدر بیت سپاهی ز کردا کوج
و پلوچ سکالیده جنگ و بر آورده خوج و کوج بکوج
ایکی کاف و با و عبله بر بر بیک عقیقه کوج انک و
دزدان معناسه م کبدر کوه سروج ایران زمین و بر
موضعدر ایلی بهادر و دلا و در بیت بهان پهلویان
کوج و پلوچ و زکیلان جنگی و کوه سروج کیج فتح کاف
و کسر میم ایله دشمن و عدو معناسه در بیت شایم
کارام کیرند پیچ سوالیم ما و سپاه کیج **مع الحاء**
کاخ کوشک در و باغچه ده طارمه و منظره در بیت
بکاخ اندر و برنم کسر دشاه بشاد بهمنور می کینه
کرخ بغداد در محله در معوش کرخی اکا منسوبدر بیت
ز بغداد کردان جنگ اولم که بودند بازنگه سوار
کریده سپاهی ز کردا کرخ و بوزمود با کمانهای جرخ
و تجوالواییده کرخ بر مشهور شهر و مملکت معناسه در
معروف کرخی اکا منسوبدر ظن ایدرم که اصل لغتده
بره دینور که زینت لرایله آراسته اوله تندر که فخری
بیت هر روز شادی تو و بنیاد راستی و زین نامع
این و زین کاخ کرخ دار **کلوخ** کسک در که عبیده در
دینور بیت بدر رفت پر سامر د شکوخ و بسر بر بجزد
سان و کلوخ **مع الدال**

کر کرد فتح کاف اول و کسر کاف تمانی ایله توران زمین
بر شهر و داماد افرا سیاب ترا و سپهسالار انده و کور

بیت کو کرد بودی نشست تراوه سوار که بودی نشسته
 تاوه بو شهر قاتل سیاوش اول که و بنا سیدر بیت بندی
 بر آه اندر آورد در گو بسوی کرد و جای کر که میا فرست
 و باورد و طوس و زباورد درخت آواز کوس کند مند
 خراب و بیاب و مار و مار مغاسنه در کند کند
 ما خود در قرقمق و یقین مغاسنه و مند اتباع قبیلند
 بیت و کر نه شود بوم ما کند مند از اسفند یار آید
 پسند کر کند حرف فافده ذکر اولنا و کند در که
 فز و پتبه ایله طولو جنگه کبر که و اگر خفتان دخی دینور
 کستند انجی و مزروع و اکتلی بر در بیت هم اندر
 کستند و کیاست درخت برومند و هم آسایت
 و له بهتر کجا بر کشتی سپاه نیاز از کشتند راه
 که لغت پهلویده خانه مغاسنه در علامه شیر از سرج
 قانونده که خدا تر کیننده دیمشدر که کند یلسا الهی
 معناه البیت و خدا معناه الرب و قد یستعملونه بمعنی
 المدبر فی الامور کرده دخی دینور نه که میر خسر و جوهر
 بیت چو آمد کنون تا توانی بدیده بدید که درخت
 باید کشیده تو تک معرب کتج در نه که قانونده دیمشدر
 الکتج محرکه الماوی معرب که لکن که بر کلمه ایله کسب
 اولغنه جز اول واقع اولور که خدا و که بانو کبی
 که بانو اوی کور و ب کوزه دخی متصرفه خاتون در که
 ترکیده قادی دینور شایه بوور بیت مردوزن را که
 حص کون و کلوست نامشاه که خدا و که بانو است

که دیور دخی بو قبیلند اولوب باغیدر صاحب غایب
 مغاسنه نه که کلودر که واه دخی بو قبیلند را ساس
 مغاسنه در خمس خجندی بوور بیت ز فزع بیس طلب
 اصل کر بر آتیه درست کردن باید نخت که واده
 که آدخی اگر چه کاف فارسی ایله در بو قبیلند در اصله
 وصف ترکیبی در دلنجی مغاسنه در که قانونده کوزوب
 دینور که یاسم مصدر در دلنجیک مغاسنه نه که
 ملازم بوور بیت از سما که کویه زر میکنم و مرشکا
 کیمیا کر میکنم و کده مرکب اولور سه جزا اخر واقع
 اولور نه که از شاه الله کلودر کتوضم کاف ایله غیر طبع
 یعنی کسر بیت تو باشاه بر شو یا لار کنده ز پیر او لشکر
 مشو بهج کنده دخی او مجا غا جدر که طوق ساق الینه
 و ایایغنه اوریلور و متفق و مجتمع مغاسنه ده کلودر
 بیت چو کستند سه برین را کنده سهید بر آمد
 بالای تنده بونده شد طلع یا سیدر کار و کرد فتح
 کاف ایله کسری دخی جایز در کردن اسد ر فعل
 و عمل مغاسنه ما قبلند اتباع قبیلند نورایش کوچ
 مغاسنه بیت همایه که آموز از غنبرده بدانی برزم
 اندر کار و کرد **مع الذا الیچیه**

کیتباد اول سلاطین کینان در این زاب این زو
 این طها سب این منو چهر این مستحور این فویدور
 افراسیاب ایرانه مستولی ایکن زال و رستم اعلی
 ایله کیتباد پادشاه اولوب ایرانی افراسیاب است

ایله بد و رستمی امیرالاعوان جهان پهلوان ایله در و صفت
 دارالملک ایله یوزیل پادشاه اولکد عصره بنیاد
 خوقیل و الیکس و البس و اسموئل علیهم السلام موجود
 ایدی کسواد ضم کاف ایله کور در پیر و کیک و سس
 سپهسالار ننددر بر نامدار پهلوان در بیت چو کور در و
 بر میسه . بچه و کرانما یکا یکسه کالبد هر جانورک
 کورده سیدر که انچه جا اولور غالب آنک معیدر بیت
 همی گفت زاراد و کرد جو . چو استدی کالبد شاه زجا
 کاسه رود تور ازین ده بر چار در بیت خبر شد برگان
 کز ایر اسپاه . سدر کاسه رود اندر بر آه کباب
 ضم کاف و نون و فتح با بر عیله توران زین ده بر
 کور در زانده اول طاعنه جنگ یارده رخده قویش
 ایله بیت زکوه کباب بر لک تا خسته سراز سور نامول
 برا و خسته کشف رود بر چایدر که آنک اطرافنده
 سام زینا بر اثر دما قتل ایله بیت کشف رود پر خون
 و زرد آب شد . جهان جا آرامش و خواب شد .

مع الزار

کدیور فتح کاف و کسه دال ایله کد ایله و رن مگر
 اوج معناسی و ارد در تیر الکنی و برز که معناسی
 کدیور نیایه درین بوم و کشت . سوی مرغزار او
 از سوی دست . نماند دهر و روز کار در ناکت
 کتخدا و صاحب خانه در تنه که شمس فخری بیورر بیت
 اگر کوشد کار عدالت نبوده دکر در کدیور نبوده کدیور

کدر علی و زنجعفر دست و دماغ کوه در بیت زخون
 کدر و کوه دریا نبوده در از زما همچو پناستود کور
 فتح کاف و ضم را و فتح کاف فارسی ایله فاعل مطلق
 و صانع حق خدا رحل جلال در بیت ندانم چه آید
 برین بوم و بره ز حکم کور کورینا بد کدره کور و او سر
 دخی لغت در تنه که دخی بیورر بیت چو بیچاره کشتند
 فریاد جستند برایشان بخشود دادار کر که اصلده
 کر توان و قوت و کام معناسه در کور کور توانکر و قوت
 دیکدر تنه که سوزنی بیورر بیت و را از دولت سلطان
 سلطان زیادت نده شکوه و حشمت و دولت نفیم و
 و کام و کوه صاغ و اصم معناسه ده کلور و بوم معنی
 مشهور کشته زمار اول حیواندر که غایت اخراج
 اولمندر زمار قاسمدر غایه دز کبابدر بیت یکی
 رختن بودش بکر دار کر که کشته زمار و بلند و
 کاشغر سکون بین و فتح غین ایله ترکستانده بر شهر
 اهلی حسن ایله موصوفدر و آنده ایوسر و اولور
 غنصری بیورر بیت ایاشکست سر زلف ترک کاشغری
 شکنج نو علم پر نیان شوشتری . سراز و باغ تو آراسته
 بسره و بلند . چه سر و کاشغری و چه سر و غانقوی .
 غانقو دخی بر شهر در ایوسر و اولور کباب فتح کاف
 و یار خطی ایله او شنگ و کاهل که معناسه در بیت
 بنان بر ایام ستوبه کیاره نکر تا چه بینی نهاده باره
 کند او رضم کاف و سکون نو نیله دلیر و بهادر معناسه

بیت بکند آور چنگ جوی و سپاه به بختید و بنهند
 او را به گاه کند آید آورد و گرد کند او موجه در اول
 انچه که اسیر که الینه و ایا غنچه قور که نطای بیور
 بیت چو طالع جهانگردی آرد به پیش و نشاید زدن
 کند بر پای خویش کند و دخی دینور که کمال اسمعیل
 بیت چو دوک این یکی ریسما در کلو چو چرخ آن یکی کند
 بر دست و پا کند آور طو نسان کنور یکی دیکر کینور
 علی وزن جعفر انعام و براخلق جزای مغاسنه در
 بیت بر دشمنان چون بکینو مشدره بآیین شامان دیگر
 مشدره بآیین و ندامت مغاسنه کلو بیت که چو
 بچه شیر ز پر گره چو دندان کند تیز کینوری و
 چنین داستان زد یکی پر خورده که از خور بد کوه کینور
 یکی مغاسی دخی دارد در بر یوغت غلو فیدر که بلند
 دیوار را از کله اوله که فال و پرور بیت شیر غایت
 به پستان در جغزات شدست چشم دارد که فرویزد
 در کینو تو نه کنده حصار او زره بر ط شد دفع
 دشمن اچون وضع اولنور کو کنار بر نوع اغا جدر
 بیت نزدیک ایستان یکی مرغزاره فراوان در کوکنا
 و چاره و اصل افیون اوله خشناس مغاسنه
 کلو منوم در شمس خرنی بیور بیت ما کند در خواب
 چشم قناره ما جدا آمد بیتا کو کنار کینور
 علی وزن جعفر بیتا بور قصه سی اوله پست باند
 بر کوید رشتا سبب آنده اوله آتشکده سی فر بنده

بر سر و اغاجی دگر خشنده و طول استقامتده نظیری
 یوغیدی اطرافنده کندی و اغاجی سر ایلر و کوشکربنا
 اندیلر روایت اولنور اول سر و خلتا رعبا بیتین
 متوکل زماننده موجود ایک متوکل آنک او صافنی
 استماع آنک ایلر کور مکه غایت میلی اوله کتک مکن
 او لمیچی عیدته طاهره خبر ایلر کور اول سر و
 قطع ایدوب بغداده کوندره اول نواحی املی بوخی
 استماع اند کلزنده اول سر و یانته کلوب چوق کوب
 وزاری و فریاد و فغان اندیلر عیدته طاهر اول
 سر و قطع ایدوب کچه لره صاروب بغداده ارسال
 ایلر بغداده و اصل اولنور اول متوکل قتل اولی
 بیت یکی سر و آراوده چون بهشت به پیش در آرد
 اندر بکشت چو بالای او کنت بسیار شاخ و چینه
 کردش یکی خوب کاخ همه نامداران بزمان او سوی
 سر و کینر نهادند و بهشتیش خور ارندانی همی
 چو سر و کینر شخو همی چو ایش نخو نهال بهشت
 که سر و کیانش بکینر بکشت مسعود سعد دخی بیور
 بیت ای بت کینر و سر و کینر ار حور دلارام و ماه
 و هنده بر مشهور شهر در املی اصحاب حسن و صبا
 کینر و کاشم دخی دینور آنوری بیور بیت کنار جلد
 ز زکان سپهر خلیح میان رجه ز خوابان ماه رخ کینر
 کارزار سکون جنگ و صوآش در بیت که و کان همی
 از شهر باره چو خواهی که بر کرد و از کارزار کردار

کسر ایل کرد ایل آردن مرکب رکفتار و زفتار کی فعل و عمل
 معناسنه در مقام تشبیهه مانند معناسنه ده کلور
 اولنده اولور کرد کار کسر کاف ایل و کاف ثانی فار
 فعال مطلق خدا شفا و صغیر بیت پیاده شد از آب
 و رخ بر زمین همیکرد کرد کار آفرین مکر قوتیار
 بیت کت دندم دلم سراسر کمر بخواب و بخورد و نهان
 سر و طاعت غدن یواختش یومری قایه معناسنه ده
 کلور بیت تو چون غم مانوسنی اندر کمره پراز داوگر
 دل پراز کینه سر **مع الزام المعنی**
 کنیز ختم کاف و سکون نون و کسر دال ایل تور
 زمین بر شهر در اصلی کهن دزد را بند اطمینان
 این هوشتک بنا ایلند و بجهه فرید و بخندیدند
 و حالا اسمی بیکند در بیت نشست اندر از مرز از
 کرده بوده که کنیز فرید و بر آورده بود و مکیون
 نام کنیز به بیکند کشت زمانه پراز بند و ترختند
 کنیز حرف فافده ذکر اولنا قفیز در قفیز معربیدر
 و فی القاموس القفیز مکیل ثانیة مکایل و مخ
 الارض قدر مائة و اربعین ذراعا و الملوک کتوز
 مکیل یسع صاعا و نصف کشا و زرا کبخی و بزیر
 معناسنه در کشت ایل و زردن مرکب رکشت اکن در
 و زو و زین دن او و وصفه مجموعی مدح الزام
 و یکدر کشت استکمال ایل تا حدت اولوب بر الف
 زیاده اولندی بیت کتا و زو بامدم پیت و رکست

کوبلشکر بنند و کوز مخنی ارقه و بولکشم معناسنه در بیت
 بدو گفت نیزنگ سازر هنوز نکر دویم بیت شوخت کوز
مع الزام المعنی
 کار شاشی و احوال در بیت بدو چشم کار و سرش بود کل
 بیک پای لنگ و بیک دست شل کراگری و معوج در کج
 دخی و بنور بیت مبادا که از راه کیهان خدیوه دلش را
 بکشی کرایید دیوه و خاتم اربیت معناسنه ده کلور و مؤید
مع المعنی
 کاس خنیر و خوک در بیت اگر باز خند گفت از هر آن
 بهر نامد لاریکی ماده کاسی و کاشانده بر موضع سمید
 بیت در پنج پیوسته و آس آدست و مارای رفتن بکا
 آدست کوس زو ایل طو قشمتد که عریده صدمه بنور
 بیت بر سید رستم پرمایه طوس که چون یافت پیل ایلک
 کور کوس تو کفنی ز پیل زیا یافت کوس زنا کبر و ک
 اندر افتاد طوس و مشهور کوب بکی بر ط و لدر جنگیده
 چال نور بیت کوازه بسی با شدت با فوس و نه مرد و
 نه کوبال و کوس و صد او آواز معناسنه ده کلور بیت
 چو بر خواند نام بر آورد و روس بر آورد چون رعد غنده
 کوس کاموس حاکم اسفنجاب در اکا کاموس کشتی
 دینور افراسیاب با عانت ایچون کلدر و رستم الله بکا
 اولک بیت بر انکشت کاموس سب برده با و در اید
 با و روبرو در کس مشهور بر فوشد و عریده لدر دینور
 بیت رستم نیز یک شاه جهان تندر اکندر کس اندر نهان

یعنی سنی قتل ایدر جثه کی اگر کس بیوب تابید ادا و لورس
 کرباس کس کاف و سکون را از جمله و یا جملی ایل
 دیوان خانه معافند در بیت چورسج بیامد زبده سرا
 زمانه می بود در دریا به کرباس گفت اسرار ابد
 خنک روز کاندز تو بد چشید کیکاس این کعباد در
 و بر روایتده او غلینک او غلیدر و بر روایتده قزدا
 او غلیدر بهر جانمانه ملوک کیکانیا نذر یوزالتی بیل
 او کیکابوس کوس متویدر عصرنده انبیا و حضرت سلیمان
 این داود و لقمان حکیم ایل مازندرانده کفزار اولوب
 رستم آنه خلاص ایل بر دفعه دخی بر زمین پادشاهی
 آنه کفزار ایل نه رستم لشکر کورتوب روم و نام مهر
 پادشاه ایل جنگ ایدوب اندر قتل دین صکر بر زمین
 وار و کیکادوسی قور کورتوب خشکانه دگ کتور کیکاس
 دخی اکامکافا یوزتن همیشه می مهرانزاکا وروب
 امیرالامرا خطابندن ترقی ایدوب پادشاهلین ایل
 خطاب اندی کیوس فتح کاف وضم با ایل کاس معافند
 کیکاس لفظند ضرورت شعر ایچون مختصر اولگیت
 کجاسته بد کیو کوروز و طوس شده خیره از غم وضم
 کیوس مع التین المعجیه

کس فتح ایل قولتی و بوش بوکر معافند در بیت
 وزان پس یکی دست کرده کیش بیامد بر شاه خورشید
 فن آکا بر حضورنده الی قولتده صوفی ادب اصاخر
 بیت دلبران هم دست کرده کیش به پیش جابجوی خورشید

فن دل چنین گفت رستم که از شیر فن ترا پودر اید
 باید کیش و تا و را از الهه نخسته و تب برهنه در معنی
 خواست آند بر فویدیه سجاد آرا کورسج دنته که سیام ده
 سرج اولگیت سوزن بوزریت سودا فاد بجزدی را
 هم از خوی تا آفتاب و ماه بر آید ز چاه کس کند روش
 فتح کاف و سکون لغز و فتح دال وضم را بر جمله ایل بو
 یوحی و صرب اول یولدر بیت بر ای که بد کند روش
 و درازه بند باسید در نیتب و صوفی از کیش درت
 معافی وار در بر بلبل اوق طویل یا نیدر که ترکش
 دخی دینورمانه دین و مذهب معافند در ناکت
 سمور در که آند کورک اولور ما و را از الهه لغتدر ملا
 ماتی بوزریت برون رفت قوت زدست و بر تفصیل
 کیش و کتانه و حیر و له بود جامه شاهی مخ زره
 زره نزد مخ زاطلس و کیش به رابع جزیره فارس
 بر جزیره در معارف اول مشابه اولغده تشبیه اولندر کدا
 فی تاریخ الوصا الشیرازر سعد بوزریت یکی مرد در روش
 در خاک کیش چه خوش گفت با همسر زشت خویش
 مع التین المعجیه

کتانه فتح کاف و لغز ایل تار بر شیم و غیره که ترکیده تل
 و عیدیه خیط دینوریت زبیمین فی خ جزیرین کتانه
 زتابانه مخ چوسوزن چانغ کتار و طرف معافند ده
 غن رادین بدله راستد بوزریت میان آبگیر بهسارخ
 شناورنده مای از هر کتانه مع التین

کاف کافتن دغ فعل امر در معنی و شکافتن معنی
 بیت بخنجر جگرگاه او را بکاف • هر باید از کار
 نه لاف و یارق و شکاف معنای دغی اسم کلور
 بیت یکی کاف بد اندر برز کوه • بد و سخت نزدیک
 و دور از کوه **کفت** فتح کاف و بین ایلد قاپور باغه
 و بر جای سمیدر که آنک گنارنده سام زیبا را ز دما هک
 ایلد **بیت** کشف رود چون رود خواب کسنت • من
 جاز از امش و خواب کسنت **کف** فتح ایلد کو یک در که ایوه
 و دریا یوزنده اولور **بیت** سپاه دو کسور کسیدند
 هم جنگ بر لب آورده کف • اصلی کفک در آخر کف
 قاری ایلد نه که کلور و راستی دید کلر سپاه نشسته
 معنای سنده کلور جماعت نسا انگله ابر و این سپاه
 ایدر **بیت** چنین از دما کوزر رود کسنت • رویت آمد
 و کردی چو کف • و کفیدن دغ فعل امر دغی کلور کفیدن
 بر معنی و شکافتن و چندان معنای متعذر و لا کلور
 نه که نظامی بویر **بیت** دلی گانه ناز شیرین کار دیده •
 ز حضرت کشته چون ناز کفیده • و عیدیه آیه معنای
 و فارسیه مستعمله **کوف** بیفوش انوا عین بر قوت
 طاعنه و استریراده اولور ز کیده اکا آرز قوتی
بیت دراز بارگاه نه دودگاه بسی کوف را خانه بینی
 دراز

مع الکاف

کاک مردم چشم در که ز کیده بیک و عیدیه انک وینور
 بیت دو چشم مرا کشته کاک واره نزار خوایم شو

ایلی معنای دغی و در یکسپات معنای در کلک موز
 تان مردم معنای در که عیدیه زجلی وینور که ساع
 وینور **بیت** از جنای آن بت چاکاه سوخت بر
 مز دل زنه و کاه سراج قری دغی بویر **بیت** جاز خان
 نبود زو و منبری • کاک نا بخته کجای لایق منبر کرد
 کاکالالا و در تپه اطفال معنای در که ز کیده انک
 وینور ستایه بویر **بیت** در کنارش کن آن زلمه کاک
 ناسود راضی و مکش جفا کرک فتح کاف و سکون ایلد
 که کد مخفقد راندن سپر ایدر **بیت** بیکنز تیر و کمان
 بر کوفت • یکی کرک در قه ابر سر گرفت و له ای نیر بارید
 همچون تکرک • بران اسپر کرک و بر خود و ترک **وله**
 کمانهای چرخ و سپرهای کرک • هم بر جا جوش و خود
 و ترک **کک** بر فاستد که اندن اوی ایدر لر اندن اول
 اوقده **کک** وینور **بیت** نخسین که از کک بکشد
 فراخان ز پیکان تیرش جست **وله** زره بود و خفا
 و پیر بیا • ز کک و ز پیکان بودش زیلا **وله** ازین **کک**
 پولاد کریان شود • لار و قوطاس پشان شود •
 و آن اولی فام کسانه دغی **کک** وینور و بو معنای
 نه که انوی بویر **بیت** صاحبانده را اجازت ده •
 تا بگویم که دشتت چون باده میل در چشم و کک
 در ناحی • نیز در ریش و کبر در کون باده و کک
 آرزو دیتی معنای سنده کلور که عیدیه ناب وینور
 نظامی بویر **بیت** بردند موکلان ز راهی • از کک

بصد رشاهت کیماک کسر ایله چس و ماچینه بر جای
 اسیدر بیت زدریای کیماک بزکدزم و بچین و بکرا
 سپه کترم کو دک طفل و صغیر معناسنه در بیت
 چو کو دک لب از شیر مادر نشست ز کهواره محمود
 کوید نخست کتیزک مصغر کتیز در جاریه معناسنه
 الاصله دفعی اطلاق اولنورنه که عریده فزه جاریه
 بیت چو کاوس روی کتیزک بدیده دلش مهر و پوی
 او بر کرد کیک کلک فوسیدر قیج معریدر بیت خدای
 کیک بینی بشخ نو کوی ز دیبا فکند ستخ

مع الکاف الفار

کلنک ختم کاف و فتح لام ایله طورنه فوسیدر که عریه
 کرکی دیور بیت چو بکدشت از آن نیره شب بیکرمان
 خوش کلنک آمد از آن کما رنگ فتح کاف و نونیک
 صوبتا و اوج بکی و حافظه معناسنه در که مرزبان
 دفعی دیور بیت ازین هر دو هرگز نکستی جدا کنار
 بودی و او پادشاه هر آنکس که باطوس در جنگ بود
 هم نامدار و کنارنگ بود **کلنک** فتح کاف و سکون
 ایله کوکب در که دریاده و اغوده اولور بیت هیوان
 کلنک انکن باد کما بختند بر آتش ز کجا **مع اللام**
 کال لوز از باغده رفتن معناسنه در بیت توبه
 پیر فوت کشته بسا زایز و بندیش در قف کال
 و میوه خام و بر نوع کل معناسنه ده کلور و چری
 هزیمت معناسنه ده کلورنه که تمس خونی بویور بیت

بغیر کج عدم نیستش کر زکری . اگر زبیر زبختش بود
 کال کالید مصدر در فحش و منکسر اولی معناسنه کل
 فتح ایله قلندر با بندر اقرع معناسنه بیت بدو چشم کاثر
 و سرش بود کل . بیک پای لنگ و بیک دست شل
 کابل فتح با ایله قنداره قریب بر شهر سیستان ملکته
 متصل در کوپال ختم کاف و بار فارسی ایله کر ز و چو
 بیت سپردیم نوبت کنون زال راه خداوند شمشیر
 و کوپال را **مع المیم**

کام ایکی معناسی وارد در بری مقصود و مراد در
 و بری و بر حلقه یعنی اندر و فردم در قحاز آغوشم
 معناسنه کلورنه که صفت از دما ده بویور بیت و چشمش
 چو دو چشمه تاب از خون . همی آتش آید ز کامش بویور
 کهرم ختم کاف و فتح را ایله پادشاه تورانین ارجاب
 برادریدر بیت برادر بدو را دو آهر مناه یکی کهرم دیگر
 اندر یگاه و او غلبنگ دفعی اسیدر بیت چنین گفت
 کهرم به پیش پیره که از نامور شاه خورشید فزه فتح با
 و سکون را ایله ده کلنک در بیت سوار که انما به نامش کهرم
 گذشته بسی بر سرش سرد و کرم کز دهم فتح کاف و سکون
 زاب فارسی و فتح دال و با ایله رسم افراشته بر پشته
 ایراندر کستم پاد و زنده مذکور که او غلبدر بیت
 چو شست و سه از نجه کز دهم بزرگان و سالار تان کستم
 کنام ختم ایله این در که وای و خوشدر بیت به سیستان
 پاک ویرا کنیده کنام بلنگ و شیر کنیده کم کسر ایله که ایله

ضمیمہ منکلم و حده دن و کبر که مراد بیکد ریت بدانتان
روم کم نو فرمان دی جهاندار و فرخ به پشت رسی

مع التول

کشکین بر نوع آنک در که ارپه دن و بقلاد و ایر طرد
اولوز ریت بکتر ذکر باس و چین نهاده بچین بران
نان کشکین نهاد کیوم سمار سابعده زحل بله زید
بیت ز بهرام و نامید و کیوم و نخت و چه چاره کنم
چون مرا نیست بخت کی پیشین فتح با فارسی و کسر
ستین ایلد کیتباد اوغلی و کیکاوس برادر بریت
کنون از بزرگایکی بر کزین و نکه کن پس پرده کی پیشین
کیوم فتح و کسر ایلد چپا و دنیا مفسد در بیت بدین
بسیار شایان بدنه هم نامدارم کیک بدنه ایکی لغتی
دخی وارد بری کمان حذف با ایلد و بری کیکان
حذف با ایلد نه که کلور کتان کسر ایلد تورم زمین ده
بر ولایت در کاموس کنانی اکا منوب در بیت زمین
کنانی و ترکاز چین و ترابا شد آن همچو ابراز زمین
کیان جمع کی در پادشاه بلند پایه مفسد و کلان
فوسک خود را نایب کیک و کیکانیا دینور بعضی کیک
که ایلد و کیک و لغت در مجموعی او در اول کیتانمانی
کیکانی ناکت کیک و راجع که هر سب خامس کیک سب
سادس بهمن سابع کیک نامی نامی و ارباب تاسع دارا
عاشر اسکندر ریت ز شاه کیک خواستند ز بهار
دور بخت آلت کار زاره کیک اوج مکتا دخی وارو

برتی صحرانشین چادر در خیمه عوب و خیمه کرد کبی
ضمیم و کسر خود بدرا بوشکور و بر ریت به باز بسته بدین
آسمان که پرورده بینی بسا کیکان و نانی روزگار و کیک
مفسد در تو کیک اصلی کیکان در با حذف او نمشد
خاقانی بوز ریت قیدافه مکت که دهرش و خراج
کیان ندیدست و کدانی نرج دیوانه ناکت طبیعت و مفسد
مفسد در لکین بوز ریت این کیکان بد کیکان کیکان
غافلند و یارب این ناز و نعیم و دولت و رفعت چو
کیکان زباده الف ایلد ده لغت ریت که خیر و بوز ریت
هم آزاد کیکت تمت او و قهر کرد دست مر کیکان راه کیکان
حذف نون ایلد ده لغت ریت که سنای بوز ریت
اخترانی که حال گردانند و تیغ او را اجل کیکان خوا
کیکان مر زبان مفسد ده کلور که اطراف مکت
ولایتی و تمدن حفظ ایدر شمس فخری ایکی مفسد
جمع ایدوب دیکندر ریت شکوه باج کیکان و ارش کیکان
که تخت و مرز کیکان ز اشه نشاست و کیکان و کیکان
و سنای که مثل او نایب ز اقوان نجوم و زامناج کیکان
سمع الکیکان کسرین و فتح ایلد و کسر کاف ایلد ده مرور
بر کیکان سمیدر که مبادی علم طبعین بر علم در کیکان
بیننده طبایع احوال مشترک در بحث ایدر مولتی
ارسطا لیس حکیم در خاقانی بوز ریت از لفظ مر کاه
بیان در مدحت ارسیم کیکان و کیکان است از سمع الکیکان و کیکان
و انار بخت و له خاطر بر سمع این سمع کیکان مشکل سمع

خواهد گشاده آقام جو البقی شرح خطبه ادب الکاتب
 و بستر که سمع الکلی کتاب رخ کتب ارسطالین و الکلی
 بالسرانیة الطبیعة و یریدو بالطبیعة التی الذریر
 هذه الاجسام و یحرکها الی مواضعها کالمغنی الذریر
 المجتهد الی اسفل و المغنی الذریر حرک النار الی العلو
 و یروی سمع الکلیان علی ان سمع فعل ماض و الکلی
 مفعول به و لیس بالجید لانه یستوی سماع الجواهر و سمع
 اقرب الی سماع لانها مصدر و السمع انما هو الصیت
 و سنی بذلك لانه اول ما یسمعه المتعلمون لهذا العلم و لی
 ایضا السمع الطبیعی و یطبیقونی شرح کتاب مذکوره
 و بستر که سمع الکلی روایت کسرین الیه در فتحی دخی
 جایز در سمع کسر الیه صیت و آوازه مغاسنه در سمع
 الکلی ذکر الکلی و یک اولور و سمع فتح الیه مصدر در
 سماع مغاسنه و کلبی و ابن ربیع شرح کتاب مذکوره
 کی جمع کون مثل سوط و سیاط یا خود کاغذ یکون گونا
 و گیانا مثل صام بصوم صوما و صیاما کینان عربی
 طوبی جمع کون یا مصدر کان دید که بعید در
 کتابون فتح کاف و تا نوشت الیه قیصر روم و دیگر
 کتابه و یروب انخ اسفندیار و بنون حاصل
 اسمی نامید و کتابون لقبی در بیت پس آن نامور
 قیصر که نامید نام آن دختر که کتابونش خواند
 کرانمایه شاه و دو فرزندش آمد جو خورشید و ماه
 که الحاح حرف قافه ذکر اولی قراخاند که افراسیاب

بیوک او غلبه رکبید با و عربله کردین مغاسنه و که
 ترکیده و دمنک و عربیده اعراض دینور بیت میکبید
 و زراستی مکذریده چو داندان بند خوش بستویده
 کان فتح الیه موش و منازل شمس و قمر در برج در
 عربیده دخی قوس بویده در بیت چو خورشید از ان
 پوشش آگاه شده ز برج کمان بر سرگاه شد کتان
 فتح کاف و تشدید با و عربله بر نوع میراند رقیبان
 معربیز بیت هم کج ارجاسب در باز کرده بکتاب دیم
 سخن آغاز کرده و بستون فتح قاف و راه مملکه الیه بوجی
 قبان مغاسنه در نه که فرخی بیور بیت که تو خجای
 بزخم تیر بسنده چو قلم آهین عمرو فرستاده الیه
 فرسطون دخی در و بد رتبه که لطیف بیور بیت نظر شاه
 فرسطون فراست بیخ است که مقادیر همه میسودار و
 معلوم ککشان صفا او غر و سید که خاجبر بول دخی
 دینور و عربیده مجرة دینور بیت ره ککشان کردیگر
 گرفت ستاره بماند از ان در شکفت کریمایا در بید
 رستمک جد نیک جدیز بیت بالای سام زیا بود
 بحر دوزور کریمایا بود کون مقعد و دوزور بیت
 شکسته شود چرخ و کردونه بل از انجون تر شود کونا
 مع الواو
 کخمر و نالت سلاطین کیانیان در این سیاوش این ککشان
 والده فرکیس بنت افراسیاب در دورت آرید کاف
 اولند قدن حکم متولد او که حد بلوغه و اصل او بجن

کیو این کودرز صفای تو را زمین و آروپ کینه
 و اله سید ایران زمین کنورد کیکاوس اول و قنده
 پیر و عاجز اولمغه سلطنتی اکا تفویض ایله عیسی فری
 طوس نو در ایله افراسیاب محاربه سده ارسلایدوب
 افراسیاب مقاومت اتنا مکایله کندر بالذات جنگینه
 و ارگ افراسیاب منهنم ایله آخر الامر افراسیاب آذربایجان
 برادر کرستینوز ایله دارفایه ارسلایدوب نون صکر
 التمن بیل پادشاهون ایلدی بعده لهراسب بن انوش
 ولی عهد ایدوب سلطنتی اکا ورگد و بلخ و آروپ و هلاک
 اولمغه آنده اتنا متایله و برروایند جمله ایران پهلو
 ایله لال و رستم و کودرز کوه کیلویه ستمه و آروپ
 آنده برف و دیله ایله هلاک اولدیله کاه و بهادر و بیجا
 معاسنه در بیت تو با جنگ رستم نادر تو ناه و با
 تو بی نام و بی کام و کاه و کاه و بدین دن فعل امر دخی
 کلور کاه و یز قزموح و اشک معاسنه در تنه که شمس خدی
 بیور بیت در بحر دکان جوی نه بهشت جو داده گشت
 باورت برو و هر دورا بکا و کوفت ایله بود دخی شجاع
 معاسنه در کاه و در مخفدر بیت شاه چهار بر زسام
 و کوه هزار آفرین با دهم بر هوا کندر و ختم کاف
 و سکون نون و دال و فتح را ایله ضحاک و زیری
 کند ایله رود و کبدر بیت و را کندر و خواندند بنام
 بکندی زدی پیش بیداد کام کیهان خدیو خدا ایله
 اول نور رب دنیا و مالک الملک معاسنه بیت

مع الراء

کاه و ضحاک زمانده بر آهنگر اسحیدر فتحاک آنک او غلغ
 او موزنده اولامرضی ایچون قتل اندکده او بر او غلی
 قاتل ایله او زینه فوج ایدوب ضحاک هلاک ایله
 و فریدو پادشاه اندی در قس کاویان اکا مشهور
 کازه زار و عیله بر کوه کدور که بستایند و صیاد لور
 نشینلر قاشق و سازدن چتر و او سنی اوت ایله
 ایله اور زور دفع حرارت آفتاب ایچون ایچنده او تور
 بیت سپه راز بسیار اندازه نیست بدی دشت بکد
 کازه نیست و تجار ایله جن با پلش کو تیر اوه دخی نور
 تنه ملار روم بیور بیت همچو درویشا و اور کاه
 نیست که از میری و را آوازه ایست و سوز
 بیور بیت ار رسیده سنی کازه مخ و نازه بوده بروی
 نازه مخ و مطلق سالی معاسنه ده کلور و صیاد
 انجدر معاسنه ده کلور که دوزاخه قوشو در کابصید
 اور کوب دوزاخه دوشه شمس خدی بوا یکی معایه
 ایله بیت سپهر نیکون باین هم قدره برار شاه عادل
 راست کازه بیای خود بدام آیند بخیره اگر از نام
 سازند کازه کاله درت معاسی و ارد در بر بصاعت
 و متاع معاسنه در بیت زبیر و دز کاله بکذا شتم
 جهان در پناه تو پیدا شتم و ناه کدوی تراب یعنی تراب
 قباخی معاسنه در آنور بیور بیت کند قزاق کرد
 نمی زور دشتی و شبی که زهره بنامش نشاط کاله کند

ثالث خام کاون و فروز مغاسنه در شمس فخری بوزر بیت
 انگه جالیز اصطناعش را بود مهر و مهر بجز کاله را آید
 بدرک در که قاریر پند فتنه اگر کاله بر خوتجه حدی
 بلور دیجک برده ضرب مثل در ملا جانی بوزر بیت
 کاله دجال نه بر خوت، رو به بیایا عدم ده شمس
 کنبوره علی وزن طنبوره آواز خلق و شطاطه مغاسنه
 بیت ز کنبوره نشیند آواز کس که از پیشین تازان و گاه
 ز پس و خیل و مکر مغاسنه ده کلور حقیقتده اول در کنبه
 بزکسته نگ درت باقی طولانوز و آینه آدر رودکی بوزر
 بیت دستگاه او نداند که چه رنگ و تنبل و کنبوره و شط
 اوی کنبه فتح ایله حصار طرافنده اول خندق درو
 آنک معتبر بیت یکی کنبه سازیم پیش سپاه و چنان
 چون بود رسم و آیین و راه و له و ونیزه بیای یکی کنبه
 سپه را بگردش پراکنده کرده و قوت و کوز او غلان
 مغاسنه ده کلور رکن الدین بکران بوزر بیت او
 قرآده هر کجا در دهر کنبه خوب و فخر زیباست
 و تصحاده مسافر ایچون بر آئنده مهیا اولک مقام مغاسنه
 کلور کامه مقصود آرزو مغاسنه در بیت اگر زامان
 دم زنی بکرمه بر آید هم کامه دشمنان کله کسر کاف
 و تسدید لام ایله لفظ عیدر جین که مغاسنه که عید
 ناموسیه دخی و بنور و خیمه کبی بر پرده در که ایچنده
 عوس و لور بیت هم راه به راه کله زده و زمین بر زده
 زر آزده و قار سیده سقف خانه مغاسنه در سید

بوزر بیت توکی بشنوی ناله داد خواه و بکیوان برت
 کله بازگاه کونه ضم ایله قیامه مشابه بر طبلوس در کعبه
 حال اگر کی دینور انکی و کی قصیر در نیمت و زبون مغاسنه
 قوطی معتبر و بعضی بر رده پیر این مغاسنه در بیت
 هم دایر کونه بدر بر چاک و هم خنیکهاش بر بست پاک
 کلبه ضم ایله حجره و آوده مغاسنه در بیت بوزر بیت
 تا سرایه فراخ و بیدر یکی کلبه در پیش کاخ کا کله
 ضم کاف ناله ایله نسل تورون بر پهلواند بیت که آمد
 نیز دیکلی کا کله ابا لشکر چون هزار یله کنبه و فراس
 چو بانیدر کوه پیش و پس این مغاسنه در که ابرک
 اوک قاشی و آرد قاشی در بیت میاغ تنگ بر کوه
 زین بیت سپه را بکلبا در دل بست و جنگه
 حمله انک مغاسنه ده کلور تنه که نظامی بوزر بیت
 چو در مو که بر کسم تیغ تیزه بکوه کیم کوه را بر زریزه
 و تخنیق طاشنه دخی و بنور تنه که نظامی بوزر بیت
 چنان زدر و کوه و تخنیق که سده کوه در خون چو دریا
 غریبی و دهر نشنیده و سوزر اولک بر مغاسنه
 کلور کرک طوارار و شنده اولک تنه که اسد بوزر بیت
 ابر کوه پیل در قلیکاه و بلورین یکی تخت چون مهر و ماه
 مختتم دخی و صفا سپه بوزر بیت بلنکوه و کوبه
 بست و کوه سرین کشیده کردن و فریبش و میلا
 کرک موجوده اولک تنه که طیفلی لاهی دبشدر بیت
 صبح نوروز کزدل غمناک و موجه عیش کوه زرد بسماک

کالویه سرکنده و حیران و دنگ و دینگ معنای در
 بیت چو کالویه گشتند در کار شاه مکریند لشکر کشند
 براهه کالویه دفعی تبار فرست ایله اول معنای در تنه که
 شمس خیز بوزر بیت دوستش عاقبت و پابر جاده شمش
 ایله است و کالویه کالیوه دفعی او معنای در تنه که
 شاعر دیکند **بیت** چون شدم نیم مست و کالیوه
 باطل آن روز پیش من حق بوده تا سر کالیوه دفعی
 لغز تنه که سعد بوزر بیت شبی مستند آتشی
 بر فروخت و نکون بخت کالیوه دفعی بسوخت که **وزر**
 بر مبارز تو را نیدر که قاتل سیاوش در زره پد **بیت**
 بیت یکی نامدار بود و پیر کرده برون رفت نامش که **وزر**
 گفته فتح کاف ایله گفتن در اسم مفعول در چنگل شمس
بیت زد بوان بسی سز بر پیکان **بیت** بس زهره
 قتاده بجا که اصل کاف فتح و کاف در آسدر بوزر **بیت**
 جهان ز آتشی تیغها مافه دل که زبانک یلا کافیه که
 فتح ایله خانه و منزل معنای در معرب کتج و نیت که
 سر خنده ذکر اولندر انجی مرکب استی اولندر میکرده و
 بی گده ضم کاف ایله ایکی معنای دارد در برتر و لیک
 معنای در که لسان آتنده اولور نای قاپو آردنده
 کلید اوزره بر تنه پاره سیدر کلید اوزره دوشده
 قاپو آچلر شمس خیز بوزر بیت آنکه طفلان امل **بیت**
 کام و مراده جز بهسد و شکر شکرش نیکتاید که
 کشته ایمن ساخت ملک زردان آنچنانکه خانه این

سده از زحمت در با کرده **مع الیه**
 کروی قاتل سیاوش اول مبارز تو را نیت **بیت**
 ز کوشش و آمد ترا این بر که نقرین بود و پس **بیت**
 کروی کسر کاف و ضم را ایله بولدره طوار یا غزل
 اوزر شمس بالچند **بیت** چهارست و شش بالا راوی
 پراز سبزه و آب و دور از کور کور شهر محله سیدر
 ایله فرج بودر که بر زن محله صوفی دیر و کور صوفی
 مشتمل محله در **بیت** هم بر زن و کور و بازارگاه **بیت**
 آذین بشیر و براه که معرو و پادشاه عظیم الشان معنای
 علو و رفعت کیهان لفظن مافه در **بیت** نشست کی
 بر تو خنده باد معنی بد سکا تو کنده باد و **بیت**
 بهلول معنای در مذکور در **بیت** ز شاه کیا خوشند
 زینهاره فروختند آلت کار زار کیا که لفظن زیاده
 الف و نون ایله مشوبدر تنه که خسر و لفظن نسبت
 خسر و دینور غریز و نفیس و فاخر استیای پادشاهانه
 ایدر **بیت** بر و بر خسته سر مهر و ماه **بیت** بر نهاد آن کیا
 کلاه کشتی ضم ایله ایکی معنای دارد در بری کور شمس
 معنای در که غوبیده مصارعت دینور آخر نده کی یا
 نسبت **بیت** چوندر کشت ضم ایله بوش بودر که غوبیده
 دینور کشتی بین مملکه ایله ده لغز تنه که مسعود **بیت**
 بیت پیل زور که چون کند کشتی **بیت** پیل را دینور
 شیخ عطار دفعی بوزر **بیت** مور زایش از کمر چستی گرفته
 با سلیک لاجرم کشتی گرفت و تافه کشتی که نیاید اوزر

نوشاند و غی ز ناره مشابه ایپ در شمس فخری بورد
 بیت جوین را تربیت فرمود رایت . هر که تار بستند
 کشتی بودنی بین مملکت ایل لغت در موی کشتی و رتبه
 قاموسه و بکشید که الکشیج بالضم خط غلیظ شده
 الذی فوق نیایه دون الزنار موی کشتی انتهی شاه
 ناصر خسرو بورد بیت تو باز سبک زخی سوراخا
 اگر تو کمر بسته و او کشتی **باب الکاشف مع الف**
 کاتا ایل و احمق در کاف و بیلده هر ویدر بیت کبیر
 فریبده کانا بود و که چند پر زور و دانا بود .

مع الباء

کنج افراسیاب خبر و پر ویزک خزان شایه سندر بسک
 اسمیذر بیت و کر نامور کنج افراسیاب که کس نبود
 آه بخشکی و آب کتیب اصلی کس اسب در فتح کاف ایل
 بر آتشکده صاحبیدر اول آتشکده یه آذر کتیب و یو
 نده که ذکر اولی آخر سلاطین پشیدایان در این زو
 این طرما سب در و غنڈ البعض زوک فرزندانی اغلیه
 والده بنت یامین ابن یعقوب علیه السلام دریم
 ز الک جد اعلی سید افراسیاب ایل محارب ایدوب
 قتل اولی و بر وایتده او تو زیل و بر وایتده الح
 بیل پادشاه او که و بعض مورخین یانده پادشاهی
 مسلم دکلور و لهندا شایه مرده ذکر اولی **مع التاء**
 کانت کانتی دن فعل ماضی در دوندی و چوردی
 مفاصله در بیت غنا را پیچید و بر کاتب سب میاید

بگردار آذر کتیب **وله** هی تان کشکین و از آوزم .
 چنین کانتی ز دلم قضا بر سرم . تیغ ایزد قضا و قدر
 همچنین بر سرم گردانید **کرنیت** ضم کاف ایل و کسر زای
 و میگردن اخذ اولی خراج در بیت کرنیت بداد و نشانی
 هم . بشتی دل نیکو امان هم . کسر کاف و سکون زای
 لغت ز موی جزیه در تکه که سعد بورد بیت اگر نه رنجی
 خلقت زهر مارش باده که هر که میخورد او کرنیت شمس
 کنگ در هوش فح کاف اول و سکون نوخ و کسر کاف
 تان و دال و سکون زای فارسی و ضم لا و سکون و
 و خا و معجده ایل بیت المقدس شهریدر بیت بخشکی رسید
 سر جنگجوی . به بیت المقدس نهادند که در پهلوی
 چون سخن را نند . هی کنگ در هوشش خوانند
 کنگ بهشت ز لیم زمین ده دار الملک افراسیاب
 بهشت کنگ و نور زنه که ذکر اولی گرفت گرفتن دن
 ماضی در معر و مواخذه و جرم مفاصله ده اسم مصدر

مع الجیم

که کاکنج ضم کاف و سکون را و نون ایل خوارزم
 جرجا معربیدر کج کسر کاف ایل باشی و شمس کرسنه
 مفاصله در احمی مفاصله ده کلور **مع الحاء**
 کساح به تکلف بر بسته جرات ایل جهور مفاصله

مع الدال

کرد ضم ایل شجاع و پهلوی مفاصله در بیت هی گفت
 صد و کرد سوار از خویسان شاهی چنین نامدار

کردند ضم کاف و فتح زایله مضرت و الم مفاسده در
 بیت و زانجا بیا مد سور میرمنده همی بود ز سازیم
 مع انزال المعجزة
 کس رید ضم ایله کساریدن دن ماضی در نوشیدن
 و ایچمک مفاسده در انجیح باده ایله و غم ایله استیلا
 اول نور بیت کئی می کسارید که چنگ شت تو کفنی که کارو
 نیزک شت کماند ضم ایله کمانیدن دن فعل مستقبله طین
 ایلمک مفاسده بیت کماند که از تیغ او در جهان
 بلر زید یکسر کمان و کمان کمانا و ضم ایله بر پهلوا نور زید
 بیت میان تنگ با کوه زین بدوخت سپه را بکلیا
 بر دل بسوخت کرد باد کسار ایله قصر غه یلید که عویده
 زو به دینور بیت در افتاد ناکه در و کرد باده بزد
 کز بر پست او کیتبا کیند مو و قبه دینور بیت تو در جنگ
 باخ فرس رانده همی جوز بر کیند افشاندده شتوا
 بو مضمونی آلوب تصرف اندیزا نور بوزر بیت خصم را
 در کیند کردل قاره همچو بر کیند فرار کوز باده شتور دخی
 بوزر بیت بر تونیکان نیکر دهر که بنیادش بدست بیت
 ناهل را چون کرد گان بر کیند است شانه کلکو جمله
 ایو استیلا ایدوب مدح رسوله صلی الله علیه وسلم ابرار
 ایله نته که خطاب طریقی ایله بوزر بیت بکسلی کر شت حفظ
 از ثبوت نباتات چوخ و انجم را مثل بر جوز و کیند میر
 طوار درت ایله میرامی مفاسده ده کلور شت که
 میر خسرو بوزر بیت زحمت ساختن رختن فلک کام بیک

کیند رسیدم بر نهم بام و قلا باغی دخی بوزر بیت بیک
 آهوسیرت ملک برون جنت از کیند نه فلک مع الرار
 کسار ضم ایله بر مبارز نور ایندرا سفند یار آنی اسیر
 ایدوب رویین دز شهریه مفتوحان یولندن کیند که آنی
 دلیل ملو تیر واروب اول شهر فتح ایدوب از جاسب
 شای قتل ایله و ایکی همینه لرین اسیرن خلاص ایلدی
 بیت بدینا که کوبدمی کسار ه تن خویش اقرار مایه
 کبر آتش پرست در درع و خفان مفاسده ده کلور
 بیت بکی کبر پوشید زال دله بجنگ اندر آمد بکروا شتر
 کازر ضم زایله بر آغ و بچیدر که عویده قصار دینور
 بیت بدو مرد کازر بسی بر شتوده و زان پس بنور نیکیا
 سپرد کور اوج معنی وار در بر قبر در شانه بیجا اشکی در
 بیت انجیر کور و بی دست برده از ان کونه کچند خورد
 و شتوده ثالث عشر و نشاط مفاسده در کور یا ایله
 دینور شته که رودکی بوزر بیت کور کینم و باده کیشم و بوم
 شاده بوسه دیم بر دولتا پر و شانه کینج بار خسرو پرور
 خوانن ثمانیه سلک بر لیشک اسیمد ریت دکر انکه بدنام او
 کینج باره ندیده چنان دیده روز کاره و چه تشمیه بود که
 بر طول قار قریبی فوجیه و بروب چهار زنی بر اینک
 صغره یو کلک و ب اوستنی دیبا ایله او رندر میدا خشر و بوزر
 کلک کده طور کلک و ترک بر اقدر ند کلک که او رد یلیر یزن
 آرمو خسرو پرور بولک مشا بده ایلیجک دیدر البته
 بر حکمت وار در صغوک طور دخی بی قاز دیکر دفا

اسکندر در بر دین بولندر در لود لو او ده لر واری
 جمله سی تحت و تباری ایله مستحون ایله بری کوش ایله
 طولو ایله و بری زرین انبان لایله ملوایدی و بری
 قوت و قیلا و دوه و انواع و حوش و طیور متالری
 جمله نفیس جواهر ایله مرصع بولندر خضر و اول دینه
 آلوب اسمنی کنج بار و کنج کا و اندیک کدانه عجب بیلخندو
 الفارسیه مطرب پرویز بارید او تونز لختند بر لختک
 اسنیدر که حال استه دینور نظامی بوری بیت چو کنج کا و
 کردی نواسنج بر افشاندی زمین هم کا و و هم کنج
گلشهر ختم ایله پیران سپهسالار افراسیاب منکوشید
 جیره نام قری سیاوش منکوشی ایله بیت چو پیران زرد
 سیاوش رفت و نزدیک گلشهر تازید تفت کسار
 ختم ایله کسار بدین دل فعل امر و وصف در نوشتیدن
 و ایچمک مغاسنه انجی باده ایله و غم ایله استعجال و انور
 بیت بکینی مرا خود هم نیست و بس چه انده کسار
 و چه فریاد رس کجور خزینه دار مغاسنه در بیت کجور
 خود جامه نوجیت و باب اندر آمد سروتن پشت
 مع الزار المعجبه

کراز ختم ایله سکر مغاسی وارد در بری ارکک طوکور
 آرد ویشی وارد در خوک دیشی طوکور که آرد ویشی
 کاس مطلقا طوکور در کرک ارکک کرک دیشی بیت
 چون سر پیل و مویش دراز و دهن پر زدن ابرو
 میر خضر و غنی بوری بیت خوک که دندان کرازی نمود

طعم سک شد ز کراز چسوده ناله آلات و سلاطین
 بی پاک اولان شجاع و دلاور در اندن منقول و بیت
 شه بر سر سنا بچنگ کراز که قنار شد با چهل رزم ساز
 ثالث کیوکان اولاد نغز بر نامدار پهلوان در بیت
 در قش کراز است و بیکر کرازه که هرگاه سپهر اندر آرد بیکر
 رابع بر سوک بیل در که ایکی طرفنده اولاد در حلقه
 بر ایپ کجور بر طرفند بر کسه ایپی طو توب یا کو
 با غلیوب آنکه بری سوکر خامس حارتن صا و
 استمه در اکثر قاریله چین ولادنده اولور ساکن
 انغری طار بر بعضی بر داقدر که مسافر لایله اولور انغری
 غلاف ایله قولقنور شمس فخری بواج معنای نظم ایله
 بیت چنان ز معدلت راستی گرفت زمین که بر زر
 ننگد بعد ازین زمین بکرازه ز تاب آتش خست چنان
 شدست حصوده که از حارت بچاره شد اسیر کراز
 هر آن کراز که لب ساه بر لبش بنهده شد زلال خضر
 آب در دماغ کرازه سابع خامی مغاسنه اسم
 و کراز بدین امر و مسند زنده که انوری بوری بیت
 ساحت غز زان نیست کنار بخرام و عصبه عمر زان نیست
 کراز بکرازه نام چوبان چو ماغیدر را بر ممله برینه
 و او ایله ده مرویدر شمس فخری بوری بیت بستور و
 عوسن طغوز کرد قش بکوب تارک اعدا ملک بکراز
 کوز ختم ایله معوض و قوز در جوز معیدر و کاف عیله
 منحنی ارقه مغاسنه در ننه که ذکر اولد مثالی کنند

در در ایله ختم ایله اولدوغنه تهاد سنایه پور ریت
 تو چو بادام و پیسته رخ مفروزه کا پنجه کیندنگ نوار
 کوز کنگ در کسه دال ایله حدود ترکستانده سیاه
 با اتد کچه شهر دریت جها بخوی جون کنگ در را بریدن
 سوا از آب دیده رخت نابدید کوز کیکاوس سیاه
 بر نامدار پهلواند کشتاد او غلی و کیو پدید ریش
 زیاده نامدار او غولتری و ارایه ولایت صفایان
 آنک اقطاعی ایله بیت جهان آفرین تا چو آفریده سوا
 چو کوز در زامه بدیده و سلاطین اشکانیه کوز
 این بلکس این اشخ در که فریز این کیکاوس کشتاد
 یهودیلون حضرتیگی این زکریا علیه السلام استغاثی
 آلدی او تو زیل پادشاه اولد کوز کاف نانه دخی
 فارسیدر علی و زن حموز بر پهلوان تورانیدر که پیران
 و یسریه امداد بچون کلدی کار صندر و مقراض در
 و در کسبیک بر آلد ریت ازین پس هم کینه بازیم
 هرخت دشمن بکار آوریم و له سر دشمن پادشاه
 بکاره بریده چنان کین سران کرازه و طوزانی خوش
 و یکلن انجدر مفاسنده کوز که مید آندخ اور کون
 دامه و در ریت درفش کرازست و بیکر کرازه که نر
 سپهر اندر آرد بکاره و دندان ایله اصرم و اکله
 و چو الدز ایله منجمی مفاسنده کوز ملائی روم
 بیت شیر به دم باش کوار شیر سازه که دلم سستی
 کوفت از زخم کاز کر شیوز افرا سیاب تور برادر

سیاوش فکند باغش اولدی بو سبب ایله رستم و قلی
 صو تو کوب آخو لام کندی و برادر افرا سیاب
 طعمه شمشیر اولدی کوز رستم کاف و با ایله زک
 و عیار و طراز و مکار مفاسنده در جز مؤید ریت
 جوان و توانا و کوز بدم به پیری در کون چو مین
 سدم کزار بنون و ذراع مفاسنده در ایکون اغا
 مفاسنده ده کوز رستم او ق که اسفندیار کوز
 اور و به کلا اندر بوندن ایدیت بدین کز بود
 یوش اسفندیار تو این چوب اضار مایه مدا
 چال مفاسنده ده کوز و کتیز دن فعل امر دخی کلو
 اصرم مفاسنده **مع الشین**
 کیس بر عورت سید ریت یکی خانه آراست و خاوس
 در و شد نشاد کل اندام کین کیتو و صابج مفاسنده کوز
 نه که اسد بود ریت سر کین در پای چنبره کشا و خم بلف
 بر باد غنچه فشا کنج عروس خسرو پر و بزرگ خاوس کینه
 بر سید ریت خشتین زیناد کنج عروس و رجن و زبر
 و از روم دروس **مع الشین المجه**
 کوش ایکی معناسی دارد در تر قولا قدر مو کین دخی
 اشک انتمدر نه که این کوز پور رستم با اصلم الکوش
 ننگ ضامنه جمع انوف و سلم الکوش و کوش دین
 حفظ معنی بچون اصفا ایلمک مفاسنده در ریت کون هر چه
 کفتم ترا کوش داره سخنها خوجم در آغوش دار و له تویش
 سیاوش در رو بهوش و نکر ما چه فرماید آن دار کوش مجازا

مطلقا حفظ معنای ده کلمه بیت را ندیم که اسباب انگلی
 هوش داره سیلح و هم آورد در اکوش داره کوش کدای
 کردن اعلام معنای ده رسته که والی بوزر بیت بر فلک
 ناله رخ دوش کدای میگرد چرخ را از غم کوش کدای
 بن کوش کسر نوخ ایله طاعت و انقیاد معنای ده رسته که
 سعور بوزر بیت اندر طلبت بجای بگویم و انگاه ضرورت
 از بن کوش معنای ده هر ایک اون در دخی کوش معنای
 مسعود سعور بوزر بیت کوش روزگار مشکین خال
 کوش بر لب بکیر و نیک بجای کوش فخر ایله خوب و نیک
 کاف غریبه دخی و ویدر بیت هانکه برآمد یکی باد خوش
 بر دایر و روی هوا کرد کوش مع الفین المعجزة
 کریم اصله کوز در غین زاده بدلدر بیت بدل در ز تو
 کریم بدی بن جان و دل را در غم بدی

مع الفاء

کراف ضم ایله جواف مویدر عبت و بهوده معنای ده
 کرک سوزده ولسو نه که بویتده در بیت بگویم خراب
 از کراف زبان زو نکستایم از بهر کراف کرک فعلده
 نه که او کلام جمده بوزر بیت پای رفتن نبود درستم
 در نه فرج کراف نشستم و اندازه نر و تخمین نر معنای
 کورنه که سنای بوزر بیت روز و شب بمسطر الفاء
 تسویت داده نه برج و کراف قاسم کونا باد دخی
 بیت زپروازنا هینستان بیکراف نهان کشته سیم
 در کوه کاف کراف دخی لغت رسته که نظامی بوزر بیت

بازاره باید سخن کسریه کراف سخن را نباشد سینه

مع الکاف

کرک کسریله مضمر کرد و خیره مخصوصی پادشاه معنای ده
 کورنه که نظامی بوزر بیت ز کرد کهار دوراد و رسته
 و خورستید چشم از نور رسته درین کرک نشسته خسته
 دران کرک فاده شور شیرین مع الفاء الفاء
 کاورنگ سکون و اولیه فیدو کر زیدر که آنکه ضحاک هلاک
 ایله بیت دمان پیش ضحاک رفتی بیک ز در پیش
 کرزه کاو رنگ اول کوز صوفی بانی شکسته ایلی
 بیت نه که دانه هم بدست تو بره بدان کین کشته کرزه
 کاو سره چهره سی دخی اول چهره ده ایله بیت سرش
 بدین کرزه کاو چهره بگویم نه بخشایش آرم نه مهره اصلی
 بواید کر فیدو طفل اکیں و الیه ضحاک کجور ندین
 خوف ایدوب فیدو بر بسته ده صقلدی جواب ایله اول
 آنک بر صوفی و ارایدر که آنک سکاد ایله کجوری
 ضحاک اول کادی هلاک ایله فیدون دخی اول کاو ک
 کله سی شکسته بر کرز ایله و آنک ایله ضحاک هلاک ایلی
 کنگ فتح کاف و سکون نو نیکه بتس معنای ده و اردری
 نوزان زمین ده سیاوش با اندک شهر در بیت جو کون
 بکنک اندر کوشند درازه بدیدار کاوستن آمد نیاز
 نانی ترکستانه بر تاجه اسمیدر ناکت اقصای هنده
 بر نر در خسروانی بو ایکی معنای نظم ایله بیت تاجون بهار
 کنگ شد از کون تو چاه دو چشم خسرو کا دورود کنگ شد

رابع جویره مفاسنه در غنری بیور بیت هاند سپاه
 اندر آمد بتنگ سپه چو دریا و دریا چونک ه خاس
 اغوجاج و غم مفاسنه در تنه که شمس خرنی بیور بیت
 اگر جلال تو ارجح مشکا سازده زیار قدر تو در خط
 محو افتد کنک **مع اللام**
 کیل کسر الیه بر طایفه معروفه در جمعی کیلان در ولا بتنگ
 دخی کیل و کیلا و بیور معریه جیل و جیلاندر ایوب پر
 آنده اولو رای سپر کیلی و بیور بیت سپر کیلی پیش
 اندر و همی از جگر شای بچو شید خون بهادر و سجاج
 مفاسنه ده کلور بیت و را گفت هم در تو کیل نیست
 هاتده دست تو پیل نیست و لا همایلو پارس و کوچ
 و بلوچ و زکیلا جنگی و کوه سروج **مع المیم**
 کا و دم صغور و غنی شکنده تو جند اولو بوریدر
 عیدیه بوی و غیره بیور بیت سپیده جوز دنا رفته
 غم و خروش آمد از ناله کا و دم گرم ضم ایله خن و
 اندوه و انقباض قلب در بیت ز چنگال شیر است
 غم و دریده بر و دل پر از داغ و کرم و له سر اسیر
 هم کرد کرده بسی گرم و بیمار لشکر بخورد **مع النون**
 کنن فتح کاف و سکون بین مجیه الیه کاف عریله ده
 بسیار و فراوان مفاسنه در بیت اگر کنن کرد در مشکا
 بنو و بنام جهاندار شاه فتح بین دخی لغدر بیت کنون
 تا بیامد ز جنگ پیش از از کنش و رزمگاه کنش
 کسرتین دخی لغدر بیت بنزدیکی رود که سکش کنش

ز نایه بید اندر و همی کردون فلک و فکلی در که عوب
 دخی و بیور بیت یکی تو کردون چوبین بساخت
 یکد اندر تن تیغ و زوبین شای کرازان ضم ایله کرازان
 صیفه بمالغدر خال مفاسنه بیت کرازان کرازان
 نه آگاه ازین که بیرون نهادست بر بورین کرین
 ضم ایله کریده و منتخب مفاسنه در کرین دخی تا خود در
 بیت سپر و پیاده ده و دوازده کرین کرد شاه در
 کارزار کلان جمع کل در شد و ذالف و نون ایلم جمع
 اولو بیت بنالدهی بلبل از شاخ سرو و در ارج ز پلان
 باندر و کر و کان کاف تانی دخی فارسیدر طو تو وین
 مفاسنه در بیت مراجع و دل زیر فرمان تست و روان
 هیت کر و گالتست و یا کز کر و دخی و بیور کر و ویدون
 لفظند اسم مصدر در اینتمق و اطمینان مفاسنه
 کر زن علی و زن جوز پادشاه کر دیبا در نیم تا جیدر جو
 ایله طو قمشدر دیوانده آصیلور تحت اوزر ریه اولو تو
 اچانا با شنه کیر بیت بیا و بخت کر زن چوبتست شاه
 بی پیش ایستاده بسی داد خواه کوزن فتح کاف و واد
 و سکون زاب و عریله کا و کو هیدر که ز کیده مض کیکی دخی
 ایل و بیور بیت شکارش یکد در کوزمان بدره بر شیر
 با کر ز تنایدی کر کان ضم ایله جمع کر و بر مشهور شهر
 جو با معتبر و قیل بر بیایا اسیدر بیت ز کر لا بیامد
 سوی راه پشت پر آژنگ رخساره و دل درشت
 کرا بیدن کسر الیه قصد و آهنگ ایلم مفاسنه در بیت

همی بر کرایه سپاه ترا. همان تخت و کج و پناه ترا.
 و چور یک و د و ندر یک معانسه ده کلور بیت **عنان**
 بر کرایه و آمد چو نیر. باور و گرفت کرد و لیر. و تجربه
 و امتحان ایلمک معانسه ده کلور **بیت** یکی بشمیر زد
 بر دو نیم. و دستش ترا زو بد و کور سیم. کرایه
 هر چند بیت و بسود. بیک جوز یکسو کرا نتر نبود.
 و صالبتی و میل ایلمک معانسه ده کلور **کر وید**
 کسر کاف و فتح را اید ایانمی و تصدیق معانسه ده **بیت**
 تو خواهی که هر کس که این بشنود. بدین چوب گفتار تو
 بگردد و له تواز پهلوی خویش بشنیده. بگفتار ایست
 بگردد و **کرایه** فتح کاف و ترا و غلبه ضرر ایلمک و زیان
 ایرشدر یک معانسه در بیت هر کار رو پیش کن رستی
 چو آبی که نکو آیدت کاستی و له چو سودا به او را وینده
 کرده نو گفتی که زهر کرایه کرده **کاشت** و ندر یک
 و چور یک معانسه در بیت بخانه نهانش همید اشم.
 از و پشت هر کز بزرگ اشم **کستن** ضم کاف و کسین
 اید او ز یک و قور بر می معانسه در بیت پس آن **بشکا**
 بر رخ دست. که رخ سر ز تشنه بخوام کست کسار **بیت**
 ضم اید نوسن ایلمک و بچمک معانسه در همین تراب
 و غم اید مستعد را آب اید و غیری اید مستعمل و کلا
 بیت کنون می کساریم نایم شب. بیاد بزرگ **کشتیم**
 لب و له می خسروانی بجام بلور کسارنده را واد
 و زور کرا **کسار** اید بهای و عالی معانسه در ثقیل و غ

معانسه ده کلور **بیت** بر آورد کز کرا **را بگفت**.
 سپه ماند از و در شکست **کر کین** ضم اید رستم او تن
 بر سپه سالار ایراندر میلاد **بیت** کسار سمیدر **بیت**
 بیازید کر کین میلاد دست. بدان راه رفتن مبارزا
بیت کل زربون ضم کاف و سکون لام اید و تسدیر
 را اید تو را ز زمین ده بر چای سمیدر که کنارنده **التو**
 ز کنده چچکر تنک اید بواسم اید مستی اولند **بیت**
 درخشش گرفته بچنگ اندر و له بشوالب آب کل زربون

مع الواد

کا و صغر معانسه اسم جنس را رگه و دیشی **بیت** ایلمی
 و دشت و صوغه اطلاق اولنور نیمز و قصد **بیت**
 کا و زو کا و ماده کا و دشتی و کا و پیش دینور **بیت**
 طفل ایلمی سودی اید پرورده اولد و غی کا و صغر
 ایدر **بیت** یکی کا و کس نام پرمایه بوده ز کا و **بیت**
 بر زمین پایه بوده و منازل شمس رخ دخی برج در
 برج نور معانسه **بیت** چو خورشید سر بر زدا **بیت** کا و
 زامون بر آمد خوش چکا و و کا و شکنده بر مارجی
 معانسه ده کلور **بیت** که سلمان بوی **بیت** می اندر کا و ز
 چون زهره در ثوره فتح چون انجم سیاره در دور کو
 فتح اید چو قور و مخاک معانسه در کیو کس اید کو در ز
 صفایان او غلبه در شک داما دیدر و بین **بیت** اندون
 حاصل او که مشهور دیرانه چکلری دارد در کجی و ی **بیت**
 تو را زمین ده والد سیکه قاچوب کیکا و کتوردی

بیت بدو گفت کاخ پور کو در زکیوه که خوانند شامان
 و را کیونیه ز کو در زیار به مهرست از ایران سپه
 بر دو بهره سرست **مع الهاء**
 گاه درت مفاسد دارد در بر زمان ایله مکار اسنده
 ظنون مشترکه رتانی تحت و منشد مفاسد در بیت
 از بهر تو شاه راه بماند افسر و کنج و هم گاه راه نماند
 قوی مجید پوت سید که ایچنده کومش و التون ایدو
 غل و غشند پاک ایدر لر بیت چنانم ترا نیک اندیشه خواه
 که سیم بنهر بر آید ز گاه ر آید لغت در بار باره قطب
 فلک مفاسد در قافیه بیورر بیت شمشیر اوست گاه
 ظفوزان بچرخ گوید کالایات لغش تو هم بسری اندام
 یعنی مود و حک شمشیری قطب ظفوز که فتح و نصرت
 انک قلیچنه داور در و ظفوز چه خطاب ایدر که بکا
 متابه و مسکو بود قدر آلا سنگ بنات لغشک نه که
 بنات لغش قطب ایله دایر در بند خیمه و مود و حک شمشیر
 دایرم که از زنده خواننده مفاسد در کرا زیدون
 اسم فاعل در نخته و صالمن مفاسد بیت کرا زید
 از پیش و در بهر ز پس جهنده زمان و کرا زنده سن
 که گاه بدن مخفف در بو بنده تحت مفاسد در بیت
 ترا دتمن آمد بکه بر لغشت یکی کوزه کا و بکربد
 کوازه فتح کاف و زار فارسی ایله طعنه و استهزا
 مفاسد در بیت کوازه بسی با شدت باخوس
 نه در در فشی نه کو پال و کوس و له زبام سید کوه غزه

بجاست . همی منو کیوازه کوازه بجاست و کوازه مانر
 دخی لغت رتانه که شمس خرنی بیورر بیت کند طبع او
 بحر را سر ز نش و زند جود او در معاد کوازه کر کینه
 فتح کاف ایله او یوزلو و بیکدر که او یوز علقی در بیت
 نو مازندر را بکس نشتری که کر کینه سک به زمانندی
 کورابه ضم ایله جورق بر در که ایراقن صوبی کورنور
 سیراب مفاسد بیت بکورا به اندر نهادند روی
 همی آموا سیم و پوی بوی . کوراب مانر دخی لغت
 تته که میر خضر و بیورر بیت فریب کمتر از جور و سیم
 که چاه کور از کوراب کم نیست کله فتح کاف و نشد بد
 و تخفیف لام ایله سوری و قطع مفاسد در بیت
 از اسبان بهر جا که بودش یله و بطوس سپهبد سپرد
 آه کله کرده گاه ضم ایله بوش بو کر نهیکاه مفاسد
 کرده بو کر که در بیت چنانم زدیوان کرده کاهش
 که از خشک جنگی برون شد سنان کرده که حذف الف
 اول معنایه در بیت بکردم بوزمودنا بهجتین
 بستند بر کرد که بند کین کوینده سولیچی و خواننده
 مفاسد در تجارز ال مفاسد ده کله در بیت اگر
 شاه زمان دهد بنده که بکشایم از بند کوینده راه
 کرازه ضم ایله بر پهلوی ایراند بیت ز تخم کوازه صد
 و پنج کرده نگهبان او را هم او را سپرد کرده ضم ایله
 اوج مفاسی وارد در تری کوز مفاسد در که قویده
 نوع سلاحداری جومنی بانه آخر نشد در بیت

همی برخویند چون پیل مست . یکی کرزه کاو پیکر بخت
 نمائی بیوک ایلا ندر که باستی یغیر خیر و بیور بیت
 تریه صهباست آن کاسه که دارد آسمان . تریه جلواست
 آن کفچه که دارد کرزه باره ثالث آلت رحل قضیب
 مغسسه در تنه که لبی بیور بیت که سیر شد رزمین
 بنا در خورشست . ریزا که ندارم از صنم کرزه نست
 کونه ابکی معناسی وارد در تری لون و رنگ در بیت
 همان کوئی آب را تیره دیده پرستنده را دیدگان خیره
 لوح وجه و بستره در اطلاق اولو رتبه که نظای بیور
 بیت مباد ایچکس را دیده بر راه . که کونه زرد کرد
 عمر کو تاه . نمائی بدید قوسی مغسسه در کذاغ اذاعه
 کر مابه فتح ایله ایلچیه و حتام مغسسه در بیت و زانجا
 ابا چاکر و یار چنده بکر مابه شد باقی در دمنده کمانه
 صنم ایله کمان و فلن مغسسه در بیت تو دلایر شادمانه
 مداره روارا بند کمانه مدار **مع الیاء**
کیلی گیاه و بیت مغسسه در حذف آخری جایز در
بیت بر شانه بر اسبان جنگی بگاه چاکاه اسباب رو
 بس کیلی کرامی بالکسر و قبل بالقصم غریز و محترم مغسسه
 لفظ عریه و کلدر بیت کوف شاه مارا کرامی کند بدین
 خواهنش امر و زنامی کند کوا بخی صنم ایله بود غریز
 و محترم مغسسه در چغنائی یغیر بیت بدرگاه شاهت
 میانجی منم که در شهر ایرا کوا بخی منم کردی صنم ایله لری
 و تبا عتدرا خنده کی یا مصدر تیره در بیت چو بر گشت از نو

بشوق بگفت . که کردی و مردی نشاید نهفت کسی
 صنم ایله دفع ایدوب یولقن و با شدن صاومی مغسسه
 اسم مصدر در آخوند لام حذف اولمندر بیت کسی کردی
 و خود بر راه ایستاده سپاه و سپهبد بدین کار شاد کوی
 طو پر که چو کاه ایله اولور بیت چو میدم سرایدنایدی
 بدینا سپارید یکوست کوی **باب الاقام مع الیاء**
 لهراسب رابع سلاطین کیا نیا ندرین ارونه این کیلین
 این کیتباد در کینخروک اولاد اولامغه سلطنتی حال
 حیاسته اگا ویردی کیتباد و ارنجه بابا گراندار و پاد
 اولامغه غلغه پادشاه اوکمه غریب کلدی **بیت** همی هر که
 و شکفتی بانه که لهراسب شاه بایست خوانده تو ز کبری
 بیل سلطنته صکوک حکومتی او غلی کشا سه نفولین ایدو
 بلخه عباد ایچون اقامت ایله پادشاه توران زمین
 ارجاسب بلخه ایلغار ایدوب لهراسبی قتل ایدوب تو ز
 اسیر ایله **مع الیاء**
لخت اوج مغسسه وارد در تری بر نوع چو ماقدر با منی
 در ایله قاپلو اولوب دشر وارد در خودی و زری
 پاره پاره ایدو نمائی پاره مغسسه در بیت برین اندر
 کشته چون کوه سخت . سر تیغ ایلا کند کوه کجست
 لخته پاره لشم مغسسه در خسر کوا بیور بیت بازنده
 کرغیم اوزانکه در سست . از تنگ دلی جام کند لخته و پا
 ثالث برزواندک مغسسه در بیت دیر خود مندر ایش
 خوانده وزان چاره و جنگ لختی براند وله که ای

فرگشتی یکی لخت نیز نهانی بد از این بد نشان پس نیز
 لخت اصلی لخت در اوج معانی دارد در تری مذکور
 معنای در بیت لنی بر سر نوک زد پنج کرده سر و پشت
 افتاد بر خاک زرد لخت خوردن کوکب یک معنای
 اندن ما خود در نه که سعدی بویور بیت در تهوت نفس
 کاویند اگر عاشق لخت خورد و سر میند لخت زدن
 او رمی و دو کک معنای در نه که لطیفی بویور بیت
 لوت نادان لخت کز منت میزند طبع نازک لخت رالت
 لوت لوت بزرگ معنای در اکا منسوب بر عجمه لوت لوت
 بیکار و قلات و عیار و او با شکره اطلالی مشهور در بیکار
 اطلالی بویور بیت هر که روزی بره تنها خورد و در میان لوت
 خوران مرد نیست و او جد و غی جام عجمه بویور بیت
 چون لیکن میانی لوت پرست کاسه از معده کرده کچ
 ز دست نهانی پاره معنای در لبت در قاپو قنای
 مصراع معنای بوندن ما خود در لخت پاره پاره
 نه که شمس غفری بویور بیت بحر خم دهد جامه کچ
 نه بدره بدره دهد وقت جود بال لخت نه ثالث بزر
 و اندک معنای در

معجم

لج فتح لام و سکون نون ایله لجنه دن فعل امر اوسم
 مصدر در و نخته معنای در اگر بچوده اولور بیت
 کنون ما یلی اندر آمد بلنج که ما تو همی رزم جوی بلنج
 لجنه دخی و بنور نه که کیسی بویور بیت آن یکی را بجنه
 و از یکی را بلنج و رفاره لجنه طسره جوت معنای

کلور نه که طیان دیمدر بیت کسی را کو بکیر و در و قونج
 بکافس بست و زو سر کین بر کو لجن لجن فتح لام ایله
 آورد معنای در که عجمه شدی دینور کرک طسره
 یوز را و لک نه که شمس غفری بویور بیت که چوتنه بزر
 کرم در آب همه در خون نهند لجن و فرنج و فرنج فتح لام
 و را ایله اغر چور معنای در کرک ایچ یوز را و لک
 نه که سنا بویور بیت فرنج پر از باد ازین کور با کوی
 در خلعت تو زده شکر سرایه لیبی دخی بویور بیت
 نه هم کار تو دانی نه هم زور تراست لجن پر باد مکن پیش
 و کنت بر مغاز لوج ایراز زمین ده بر ولایت سمیر
 کاف و جیم فارسی ایله ده مردیدر نه که ذکر اولندی
 شاشی و احول معنای در کلور نه که شمس غفری بویور
 بیت هر که در ملک بنا میس نه یکتا بیند بود از کوی
 آن بدنگر لوج و بلوج و بلوج ترکدن بر قوم در قنق عقل
 و صاف ایله مشهور و جیم فارسی ایله چو چلاق معنای
 و آوی حریف ایدوب لجن دخی دیر **معجم الفار**
 لجن فتح لام ایله ایکی معنای دارد در بر قاک طوطی
 دوه طوطی کبی و بر کسه که غضبه کله لجن را فو و پشت
 دینور بیت خوشای زکابل همرفت زالی و فو و پشت
 لجن و بر آورده یال نهانی پاره کوشت بی استخوان
 معنای در نظامی بویور بیت بیاورد خوان زیرک او
 بران لجنای سر کوسفند لجن دخی دینور نه نظامی بویور
 بیت سر و لجنش از چو آورد بیند چور و چون سر و لجن

مع الحار

لاخ سنگلاخ و دیو لاخ دیور یعنی اول بر که آند سنگ
چون اول و دیو چون اول **مع الال**
لکد فتح لام و کاف فارسی ایله دیکه معنایه در که ایام
ایله او زعفران فتح لام ایله دخی بو معنایه در تیره کس
فخری بویر بیت کر که کشد راروی از انجم و افلاک بر هم

مع الزار

طایر افلاک بیک ل
لنکر کی دمرید مجازا بر سنه تک اغوغنه ده اطلاق و لنور
تافاه و تکیه معنایه ده کلور آو و جام جمده بویر
بیت هر یک آواره در فکنده بشهره جسته از کو و گازیبا
بهره که در لنکر کی کس داغی انکه چون او زاده هیچ سخی
سزه و نمشت و شربت و قنده سرگزشت و سماع و حجت
و بند و له در لنکر نهاده باز فراخ کرده ریش دراز را
بد و شاخ و باقون بیوک صحنه لنکر دیدگری اکا منسوب

مع التین

لک ایکی معنایه وار در بر تر بندن کلور بر نوع
قول بویر صحنه رک دخی دیور مرکبی بر او تک صحنه
و بر قوله اول نبات او زربه یاغ آنکه ابریشم و پشم
و غیره قول بویر با نور و قلیج و بچی دسسته سی آنکه محکم
اولو بیت همی گفت و پیچیده بر خشک خاک و زخونش
خاک هم تک لاک و نانه کنه در که اچکنده دقین عجیب اولو

و ثیاب غسل اولو نور و بچی طاسنور بتحاق اطعمه بویر
بیت مالم داند در لاک فلک شد کس از سر خوانم
ملک لاک نیست قبلو باغ در لک فتح ایله بود دخی ایکی معنایه
وار در بر حق معنایه در بیت چوبینی تو خسر و بشو
از سپاه و لکی راز خود دور کن ز د شاه و بونده ضم
لام دخی لغت در تنه که شمس فخری بویر بیت کی ز بندگی طلق
حق سدر یایوس اگر بودی آن کو ریخت ایله و لک
سعاد و شرف بندگی حضرت او خشک کسی که باید از بار
یک و لک فتح بار فارسی ایله رغالو و به هر لک معنایه
نه که شمس فخری بویر بیت جوا چو خاک درشت عرصه
چو انکو بد عقلش بهمت یک و لک و یک و یک تقدیم
لام ایله ایکی معنایه وار در بر بی مناع البیت معنایه
نه که لطیفی بویر بیت خواهی که بر آید افتخارت و منع
و یک کن تجارت و نانه یامک بویر یک تک و پوی
معنایه در تنه که رود کی بویر بیت ار لک از ناز خواهی
و لغت کرد درگاه او مکن لک و یک و عسجد دخی
عسجد نام او تو نیز میره جگنی خیره کرد او لک و یک
نانه لاک دخی محقق در مذکور قول بویر معنایه در تنه
عوامده ضم لام ایله مشهور در شمس فخری بویر بیت نه
نحت شمی تاج فخر بر تارک و زفر مقدم این زبده نجوم
فلک و هزار سال بماند ظل تو که شوده بجار تو منکن
چو پای تیغ از لک و لک کاف فارسی ایله بند و ریخ
معنایه در خاقان بویر بیت با نظم و شتر خاطر خاقان

طبع کشاج از درک باشد. با سنبلی که آهوجین خانه
عطر بلنگ مشک چه سکه باشد **لنگ** ضم لام و سکون نون
و فتح یاء عربیه بر سقا اسعید که بهرام کوراکال برانام بود
مالی ویرود **لنگ** کسر لام و سکون نون و کاف فارسی الیه
ساق و بالدر معنایست در بیت یکی مادی تیز بگذشت **لنگ**

بر تن چون بر شیر و کوناه **لنگ** **مع اللام**

لال دلسر و اکم معنایست در نوع مشهور جوهر قیمتی
معنایست ده کلور لعل آنک معرجه در عنقه یابور بیت
دولب چونار کفیده دورک سوس سرخه دورخ
چونار شکفته دورک **لال** **مع المیم**

لالم فتح لامین الیه مالا مال معنایست در بیت نه از لشکرها
کسی کم شدست. نه این کسور از خون **لالم** شدست

مع النون

لاون فتح و او الیه توران زمین ده بر مکان اسعید رطون
ایله از اسباب میثده بر عظیم جنگ او که کورک اکثر
اولا و آنده قتل اولند و آکا چنگ پیش دخی دیورنه که
ذکر اولند بیت بلاون فرادیده روز جنگ باورد و با تیغ
هنری بچنگ کوسیدن یلد قلنق و اظهار بجز ایلمک معنای
بیت بلوسید و اندر زمین او قناده بدان چا پلوسی
دل کیو شاد کن معرود و بر نوع شمع اندر که اسفلی توک
کنند **بیت** شمس بود همراه با همتن پرستار کی چند
و شمع و لکن و منتقل و آتشده معنایست ده کلور
نه که شمس فخری بیورر بیت مخالفش بشت و روزگشته

و سوزان. چو شمع باشد بر پاش بندگشته کن چو چار
برنجیر حادثان کشان. همیشه سینه بر آتش بود بجای

مع الیاء

لایه یلوار من و خضوع معنایست لایه دن اسم مصدر
بیت چو دانست رستم که لایه بکاره نیاید همی پیش
اسفند یار لجه فتح لام الیه صالفتش و خرابی معنایست
اسم مصدر در لجه ده شرح اولند **بیت** بیامد نیزدیک
شه لجه داره دو کیسوف و هشته کل در کنار لته فتح
و سکون نون فرشت الیه پارچه و پاره معنایست **بیت**
بدولته کرد آن زره را تیغ. ز زخمش همی جست راه
کریخ لانه بوه و آشیاء معنایست در کاهل و بکار معنایست
کلورنه که شمس فخری بیورر بیت سزدار نام او بنگ
زانکه سخت ابلهست و بس لانه **مع الیاء**

لای دردی و نقل معنایست در و قره بالجم معنایست
کلور که عریده حما دیور آوج معنایست دخی دارد
بری قات معنایست نیابده یک لایه دولایه دیور
کمال اسمعیل بیورر بیت زار زوی لمار نوم دم چشم
همی بدرد بر خویش هفت لایه ده نمانه و الیه کلور
و لطیف قماش معنایست ده کلورنه که اسفونکی بیورر بیت
پیراهنی که داشت ز لار شب از اینجک حادثه کرک در بد
بوکالاد دخی دیور آخر ذال الیه تنه که کمال اسمعیل بیورر
تن و اندام با سمین و سمن بس لطیفست در غلا لاد
معرجه دخی بولفظ الیه در نه که ابن العارض بیورر شعر

اربت لطافت علی نشر الصبا وابت ترافقه المتعقل اذا
 و یوارقورینه دخی لا ذوینور که عیدیه بد باک دینور
 بنکاذ اساس و تمل معنانه در قوالا و بیوریت
 لا ذرا بر بای محکم نه که نگه دار لا ذ بنکاذ ست . ثانی
 لا یذکر امر و صذر لا یذکر ایت اور مک در قجرا مالاینه
 و هرزه سو یلمک معنانه در تاج بها بیوریت چند باپی
 چون بتیره هرزه لای . همچون در پرده و آهسته لای
باب المیم مع الالف
 مانا مانستن و نه ما خود در مقام ظن و تخمین ده بگز معنای
 عیدیه فعل مستقبل ایله تغییر و لنوب یسبه دینور بهمانی
 دینور قرق بود که بهمانا تحقیقه و بیدر شمس قرق بیوریت
 از قاف تا بقاف تا مور حکم کرده ماناکه کرد و اید
 نزدیک سندها ماناکه زیاد کاف ایله ده لغت نه که
 خامان بیوریت رنگ سیاهی ماناکه اندر دل شتر
 کیومرغ خواضم غین معجمه ایله پرافر قال در بیت در گوشت
 شد کار شاهی و تخت . حرام غوا گشت پیدار بخت . ثانی
 حسن و جیده مرد و دینور نه که غنچه بیوریت بخت
 فیروز را خنده . مانیز مردای و خنده . و مطلق قاله
 شکون دینور ختم بین و کاف فارسی ایله قال المیم
 معنانه ده کلور که طپور و حیوانانک آواز نون و نون
 اخذ اولور عیدیه بوکا زجر دینور که شاپور بیوریت
 آزرده جور روز کارم آزرده جون می شکون نیست
 رباعی دلی لذت می زجام خون میکیده ماناکه می خویش

شکون

شکون میکیده یک لحظه خلاصش ز کفتار نیست . کرد و
 کد ار دوش جون میکیده **مع الباء**
 هراب پاوشاه کابل در که قوز زال منکوه سید بیت
 بر کورفت هراب کابل خدا سور خانه زال زابل خدا
مع الحاء المهملة
 فرخ خراج ایله لسی لفظ عیدیه لطیفه و خوراطه معنانه
 بیت کشف بد و کفت کویت سیلج . نه بینم همی خرفس
مع الحاء الموحدة
 مخ ضم ایله آغرم در که سرکش طواره او ریلور و کلکه
 یواش اولور بیت مخی بر سر سب سرکش نهاده جهان
 بست کرد و یاده و فتح میم ایله مخیدن و فعل امر در پاشی
 و دیر نمک معنانه در نه که شاه ناصر خسر و بیور
 بیت دانس آموز و چونا دل به پس میر مخ . نو چو
 دانا ستوی آنکه دکران بر تو مخند میخ اکسر و قازق
 معنانه در بیت ز نخل نوندان پولاد میخ زمین
 ز جنبش بر افتاد میخ و آنچه در هم و دیار سکه سی
 معنانه ده کلور بیت از ان پس دگر کرد میخ درم
 همان میخ دینار و هر بیش و کم **مع الدال**
 مرد کرد کسر دال و فتح کاف فارسی ایله توزاری میکیده
 مبارز و شجاع عن کتابه در بیت بدان دزد و رون بد
 یکی مرد کرده که سالار شان بود با دار و بود مرد
 یکی میم فتحی ایله هر جانیدن ریزا و هر طرفه آقا
 دیکدر ریزل ریزل معنانه بیت با ضول یکی طشت

پر آب کرده و درخت بر مار کش مردم و مندا و اداه صند
 اسباب اجناسه لاحق اولور عریده ذو معنانه در نیاز
 و حاجت کبی یار مندا اصلی یار مندا و اعانه معنانه
بیت که اکنون که زده بود یار مندا بکرو و بیالیت
 چوخ بلند کشتند و زرع دارض ذات زراعت
بیت هم اندر دوش کشتند و کیاست درخت بر مندا
 و هم کیاست مستمند ضمیم و سکون تا ایله مبادی
 و دشکایه معنانه در **بیت** چه جوید ازین تیره خاک
 ترشده که هم باز گردانند مستمند مست ضمیم ایله
 شکایه و ظلامه معنانه در **بیت** که اسدر بیور **بیت**
 کز و مرک را کست چنگال مستند شد از دست او
 پیش یزدان بخت ضروره ستوده زیاده یا ایله مستی
 دخی دیور نشه که کبیری بیور **بیت** باده خرد و مستی کن
 چکنی از غم و زرا که بود مستی بهتر ز غم مستی

مع الاله المجهه

مرور و خراسانده برار منی کنارنده بر مشهور شهر
بیت سورت لمان آمد و مردود و چاکر شد از ناله
 نار و روده و قوت ساجا بود دخی خراسانده بر عظیم شهر
 ابکیسنگ مابینده مسافت قوی فرسخد رکن مرد و ساجا
 اندر اعظم خال ذرت کرسی شهر لری و ارد بری
 بلخ و بری هرا و بری نیسا و بر و بر و ساجا در
 و بوسر پادشاه ایگ بونی اسکندر و دالوقین بنا
 ایلر اوله نسبت اولجی مرد و مرد و دخی دیور

ز ایلله و قوت ساجا نه نسبت اولجی اگر مستند
 ایلله مرد و دیور و اگر غیر ایلله مرد و دیور کذا
 فی وقیات الاله لایس خلک **مرداد** ضمیم ایلله قوس
 قدیمده خامس شهر سنده در و تاریخ جلالیده وسط شهر
 صیفه رموز معنانه **بیت** ز مرداد کام توایزد و داد
 همیشه تراخت آباد باده و هر ایک بدیخی یومنه دخی مرد
 دیور مقود سعد بیور **بیت** ز مرداد مرد و داد و ایلله
 که چکانه بطبع باز جو **مخند** مخند دخی فعل با صند ز ایلله
 و صار لک معنانه **بیت** چه مست از دخی سورا و دیده
 برهنه باندام او در **مخند** مست ضمیم یومنه با و عریله
 و المستند و عالم و فاضل معنانه در آملده محوسده
 اولود المستند در که مسائل مشکله به جواب دیور
 اندر نقل و روایت اولنه مجتهد کبی **بیت** چه خوش گفت
 آن موید پیش روه که هر کز نکر و دکن کسته نو

مع الزا

ما مار دوه بولاری ماز معنانه **بیت** رفتند و رفتند
 بخت کینند و ما مار استر بخت مهر بن معنای
 وار در تر آفتاب معنانه در نمان بر آشکده سمیدر
بیت چه آذر کشت و جو خا و مهره فروزا جوهر
 و نایب و مهره نالت شفقت و محبت در رابع قوس
 قدیمده سابع شهر سنده در و تاریخ جلالیده اول شهر
 خنیز **بیت** هم مهر و آذر خجسته باده در هر بدر و تو
 بسته باده مهر بانی خیریت فصلنده طبوس اوله نایب

اصل مهر آینه در لوح کنگره که در هر در که خلیک است
 آید و در هر آینه در که خلیک است آید و در هر آینه در که خلیک است
 محبت معنای اول و دوم یا در مصدر اول و دوم است
 طریقی که بود در هر آینه در که خلیک است
 از نوای نیافتن و سلام و خج بود در هر آینه در که خلیک است
 فر هر بانی که کان جامه از آینه در که خلیک است
 در آینه در که خلیک است بود در هر آینه در که خلیک است
 و ماه مهر و جشن فرخ مهرگاه مهر بوزار کار مهر چهر مهر
 مهرگان و خلی اول بوم مذکور که آید در هر آینه در که خلیک است
 اول کونده فری و خلی که طو بولوب کوه و ما و نده
 حبس آینه سی واقع اولین فرس جا بسته اول کونه
 و ما بعد از اول آینه در که خلیک است
 کونه رام روز و یکم که مستور بود و عیده مهر چاکیر
 و بنور کزانی که آینه در که خلیک است
 البیر و مهر آینه کانه در که خلیک است
 آید در بر ادا نشسته در خلیک که حساب و شمار
 معنای در هر آینه در که خلیک است
 و کلاه و کمر و خلیک میم و سکون غین آینه در که خلیک است
 جای و چینی اول لفظ عربی و فارسی که در هر آینه در که خلیک است
 قاموسه و بیشتر که المخرج الروضة او الکثیره الباء
 کامله بیت جویش آید کار بار توام و نگاه جا
 مرغار توام مغر کسر میم آینه لفظ و بدیر تولفه آینه
 نینه در که خلیک است تولفه در آینه اول و کوه و یو کیر رجا

تولفه و خود معنای ده کلور بیت بر ندر آور افکنند اندر
 برش و یکی مغر کسر و بر سرش منوچر سابع سلاطین
 پیتا و یاندر بر تولفه ایر یک قوی او غلیدر ندر
 اسمی میخور در و بر تولفه فرید و او غلینک و غلید
 بو قول آینه میخور فرید و او غلی اول و یوز نکر قی
 پادشاه او کد فر و در ختم میم آینه فر و آینه در و در که خلیک است
 اجوت آینه ایسی و خدمت آینه کسه در خود شکار و
 نایب کبی بیت و توتیل و جادوی دور کشت و در
 بر دیو فر و در کشت معنای آینه
 فر فرخ میم آینه هر دو ملکندر که عیده تخوم دینور
 بیت هم کابلست و در بار بند و بود ادا و در
 سنده اصل معنای تارک و اکلتش بر در بیت و در
 بسیار با کشت و ورز و ندر دست مردم از انکونه
 و ختم میم آینه سوراخ کون معنای در جمله حیوانات
 استعمال اول و آینه در که خلیک است
 مردی و زان مرد و بتور سیده و کرده ملای روم کبی
 بوزر بیت چند کوبد زخمهای کزستان و بر سر مرزا
 و مرزستان معنای آینه
 یکس مدارم و محاسب معنای در بیت نشانه نهادند
 بر اسپرین و سیاوش نکر دایج با کس یکس
 معنای آینه
 غلش فرخ میم و کسر تولفه آینه علوت و طبع معنای
 بیت چنین و از کزدا نیکی و حسن چنینست و در

برکردن نقش **دل** بیا موخت فرنگ و ستر نقش
 بیا مد ز آزار او سر زش **مولش** اسم مصدر در اکلنه
 ولت مفاسه در مولد مصدر در اکلنه و **طو**
 مفاسه **بیت** بدو گفت کاموس کاین را نیست
 بدین مولش اندر و پای نیست **هر نوش** استفعا
 او غنیدر رستم برادر زواره آنه قل ای **بیت**
 ز نو ساز کرد و از مهر نوش بستون بیا بدوش
 باخوش **میش** قویوز در که عبیده ضا دیوزر که
 اهلی اولو کرک وحشی اولو بویتده **جشیدر بیت**
 بدین چشمه جابلو میش نیست **میش غم** دشمن
 خویش نیست **مع الفین المعجمه**
مرغ میم ایله هندستانده بر شهر در **بیت** ز قنوج
 و از دیر و مرغ و گاه برقتد چون باد لنگر ز جاک
 و عبیده او تو بر در روضه مفاسه تنه که مرغاره
 سرح اولندر استدر یوزر **بیت** زمین رو اچرخ چون
 پر جرخ **پراوا** زرا مشکرا ز مرغ مرغ **و قسم** میم ایله
 قوشدر آفتاب و کونش مفاسه ده کلور و بوخت
 غنیدر نظامی یوزر **بیت** نو دمی صبح راستب افروز
 روز را مرغ و مرغ را روز مرغ **ضم** ایله مجوس
 و آتش پرست در **بیت** چو شب رفت و بردست
 پستی گرفت **پوا** چون مرغ آتش پرستی گرفت
 و فتح ایله ایکی مفاسه وارد در یکی چو فوریدر که شمع
 اول و صویله ایله مفاسه و تری ظلم و تری

شیدر بو معنی ماغداں محققدر ملار دوم یوزر **بیت**
 کو بختدم میخ و دم باغ **نورچا** و الله اعلم بالبلاغ
 ماغ قره بانق دیدگری صو قوشیدر که صو بخت طار بانق
 طو ز استدر یوزر **بیت** بهر سو یکی آیدان چون کلاب
 شتا ور شده ماغ یوزر **آب** و گفت چقا بیده
 مذکور در که ماغ بر کبوز مفاسه در که باسی و قویوز
 و قانکر نیک اوچی بر رنگ اوله اگر سیاه و اگر آق
 اگر سیاه اولور سه سیاه مرغ دیوزر و اگر آق سه
 سفید ماغ دیوزر هر نه رنگ اولور سه اکلنه استعمال
 اولور میر علی شیر سبزه سیاره ده صفت سبزه کونش
 طولمنق و صفزه **دیمشدر بیت** چونکه خورشید صند
 ماغی **اوچوب** اچخی قانات تولون زاغی **تولو**
 بر دخی طولمنق مفاسه در آق و کونش طولمنق
میخ بولت و ابر مفاسه در **بیت** فروغ سر نیزه
 و تیر و میخ **باید** چان چو شماره زمین

مع الفاء

مطر ف ضم میم و فتح را ایله لفظ یوزر اول
 فاش در که کنار رنگی ساریه مخالف اوله **بیت**
 چو خورشید از آن چادر لا زورده یکی مطر ف کرد
 دیبای زرد **مع الکاف**

مردک ضم میم و سکون زا و فارسی ایله نوشیدر
 پدر قباد عصر نده ادعا نبوت انش بر که در
 جمله استیا با صدر دیمش قباد نبوت تصدیق ایدو

اتباعه خلقی جبر الیدی نویسنده آن جمله انبیا علی علیه
 قتل الیک منافک فتح میم ایلد چوقور معناسنه در بیت
 سیاوش که از وزیر دانا پاکه چنین باره بر کشید از منافا
 چکرک فتح میم و جیم قار و سکون را و کاف فارسی ایلد
 احوال شریفش در که سحره دیور بیت منوای هیچ آدمی
 چکرک چنین گفت مارون ماروز مرک **مع الهم**
 مول مولیدن دغ فعل امر در اکلمک و ابطاء معناه
 بیت نمیش بدو گفت ایدر ممول برو تا زیل بارزه
 طول و آسم مصدر دغی کلور در نک معناسنه بیت
 جو با بهلول گفتی این داستان مکن مول و باز از اندر
 و آویناش و معنوی معناسنه ده اسم کلور ملازمی
 یورر بیت آن زنی میخواست تا با مول خود برزند در
 شوی کول خود مول ختم ایلد باده و تراب در میل
 ثلث و سحر لفظ غریب در بیت نگه کرد کچنر و از بیت
 بدید آن سپه رارده بر دو میل و قار سیده سر
 معناسنه مشهور در تیر خسر و ایکی معناده یورر بیت
 شدیم آرزو مند خاک سیاه بیک میل سر نه بیک

مع الیم

مام والده و مادر معناسنه در بیت تو ایرانیاز نام
 و پدر بهی و ز تخت و ز کنج و کهر میم فتحین ایلد تو
 زمین ده بر طاع اسعیدر کچنر و برادری فردا اولدو
 قلعه سینگ مقابل سنده در اول قلعه نک اسمی کلور
 بیت نام که سوی کلمات و جرم برانیم و منزل کنیم

وله بال چو طوس از میم نگریده شد آن کوه بریم
 نابید **مع النول**
 ماندن و مانیدن اوج معناسی وار در تور لغت خوا
 قومین و نهاد معناسنه در بیت بیازر و از بهر تو
 شاه راه بماند افسر و کنج و هم گاه را **وله** سوتم بیدار
 روی در بای چنین بدو نام این مرز تور از زمین
 و لغت غیر خوا سنده قالمی معناسنه در شاف بکرنگ
 و مشابهت معناسنه در آتش دغی بو معناسنه در
 ثالث او یونده و لجهده مغلوب اولی معناسنه در
 سنای یورر بیت با منی خود زود فنا باخته بسیار
 صد دست فزون مانده و یک دست نبرده و شمس غنی
 دغی یورر بیت خود سطرنج دانش باخت با شاه
 ولی حال نخستین دست مانید **مان** مصدر مذکور
 فعل امر در یو بنیده قال معناسنه در بیت یکی ترک
 نام او بارگاه همی فتنه را گفت بیدارگاه و آوری
 معناسنه ده اسم دغی کلور خانما معناسنه گاه یا کلر
 خان دینور شته که ذکر اولدو و گاه یا کلر خان دینور
 بیت که خرم بوا میهن و مان تو بکینی پراکنده و نام
 و گاه یکبیس جمع ایدوب خان و مانا و خانما دینور
 بیت ترا خان و مان باید اباد تره دل دوستا ترا
 بتو ساد تره و بعضی مان اسباب خانه معناسنه در
 دیمندر و ضمیر متکلم مع الفیر معناسنه ده کلور حالت
 بر فلک منفک اولی اعتبار بیک بیت که او داد ما در

و شکاهه سنایس مراد را که بنمود راه و حالت جو
 راسته مضایقه اولی اعتبار ایل استی بیور بیت
 ره نیک بر کشته تخم ماست خود کشته و توشه کار راه راست
مولیک اکلتک و ابطار معناسه در بیت کر ز از خاک
 اندر آیه باب به به زمولیک ایدر شتاب دله بمولیم
 باز د خسر و تونده بدرگاه اولشکرتو شوند **موبین**
 بجار و غلمی معناسه در **مولیا** مصدر مذکور و صیغه
 مبالغه در بیت بستنوش پوشیده روان او به راز خو
 دل خورد مولیا او **مرزبا** مرزایله بان دین مگریدر سرحد
 بکار بکسید که حافظ ثغرا عدد در وصفه صغلا بیجی در
میزبان قونق صاجی در مضیضا معناسه نیز ایله بان
 مگریدر نیز قونق و مهیا معناسه در تته که شمس قرنی
 بیور **بیت** مکارم نعت یار میزبان کرم بخوان جو تو خفا
 و سنا بان میزه و میزیدن فعل امر و فی کلور میزیدن
 ایستاک و بول امک معناسه در تته که خسر و بیور
 بیت هر که ارجحت یار شده بود کولبتو مرده راز خاک
 انگیزه یا بگردار پیر سرشیره چیره کرد و بکوشش اندر
میهن کسر میم ایله اداة الفضلا ده پسر و فرزند و
 خویش و جای قوم و زاد و بوم یعنی مسقط راس
 اول استر معناسه مذکور در بیت ز بهر یکی باز گم بوده
 بر انداختم میهن و دوده را **دله** اگر دورم از میهن
 و جار خویش مرا یار یار ز بهر کار میهن و خوش خو
 و مسکه یعنی تزه یا غی معناسه ده مذکور در **ماهیان**

جمع ماه در سالیان که الف و نون ایله شدند و اجمع
 اولستدر بیت برآمد برین برهمنی بیاه برنجی بنسند
 ایست **یکدن** امک معناسه در که بریده مصل و بیوریت
 بمنهار از ان خستکی خون یکده و زوشت پیکان
 به بیور کتید **میدین** بودنی امک و صورتی معناسه
 بیت که می خار پوشد بجای حیره مرز کوست هنگام
سیر مکران چس و ماچس و لایتنگ و تهر طرفدن
 بر شهر در که تختگاه پادشاهیدر اول ولایت سی
 نیز در کسرتون و زار عربله **بیت** زمین کوه تا کوه
 لشکر گرفت همه نیز و مکران سپه در گرفت

مع الواد

مینو کسر میم و ضم نون ایله ایکی معناسی دارد در بی
 بهشت و جنت در **بیت** چو مینو بیار شهر مرا
 میای و مگو بیج جون و چرا مانه صرجه معناسه در
 تته که نظامی بیور **بیت** ز بر جد بخوار مینو بین
 در قهای زر در عهای بین بوکامینا دخی دینور که
 شاعر **بیت** در بیت دیده انصا چو بیاستود در سر
 که چه مینا شده مینا اول لاجور و معناسه ده
 قوی مجید کوشش یوزنده نقش ایدر لر کا سواد ایله
 مشهور در **مشکو** فتح میم و ضم کاف ایله پادشاه که
 خاص اوده سی و خلوتخانه سی معناسه در **بیت** او را
 کتم از پدر خفاستاره چو زید بیکوئی آن نگاره و خسر
 پرویز که بر مشهور کونکیدر اصلده بتخانه معناسه در

مسعود سعد بویور بیت بسته پیشتر کرد و پیکر و لور
بیت مشکور و لیت کاشا میل و بر سپه سالار از پند
بیت ز خویشاں میل و صد نامداره دلیر و سرفراز در
اصل معنای شاکر و معناسند در میل و هشتاگردانه
معناسند در تنه که ابو الحظیر بویور بیت شیر گردون
ز پیشتر کاست . او ستاد زبانش میل و است

مع الیاء

ماه اوج معنای دار در تری سبعة سبانه در
یلدز در سمار و نیاده در یلیس بویتده مذکور بیت
کواکب و تیر و نامید را دم . جو خورشید و بهرام
و برجیس و کیوم . اسامی عربیسی دخی بو ترتیب الیه
بویتده مجموع بیت قمرست و عطار و وزهره .
شمس و مریخ و مشتری و زحل . ماه سمار دنیا فلکند
اولور و عطار و یکینجی سمار فلکند اولور و ثانی
ما زحل و یکینجی سمار فلکند اولور و زحل فلکند
ما فوق فلک ثوابند حرکت انحر و اکا فلک البروج
و منطقه البروج دخی وینور و فلک ثوابتک ما فوق
فلک الافلاک در که فلک اعظم و فلک اطلس دخی وینور
آند هج یلدر یوقدر اتوری افلاک تسعه به و نجم
سبعة به انشاز انمشد بیت پارسا برای قدر تو
نه فلک چار طبع و هفت اختر . فارسیده ما یک برای
دخی مانگ در و غیر مشهور در سکون نون و آخری کای
فارسی الیه در تنه که ساع و پیشتر بیت ساید پیش هر روی

مانگ . که از شش دانگ حسن او ست یک دانگ .
و بر سبیل استعاره سنجاق باشند یعنی دگر می نشسته در
کومستند یا آلتونند یا با قورخ اولور بیت سرتی ماه نری
و تو غش بتفش . بزر بافته بر نیان و رفتن . بوکامان
دخی وینور تنه که خاقانی بویت بیت جام صدف ده چنان
کوهر زیر بجره . ما بهیچ زر کند بر نیان ماهی درم . مانگ
عربیده شهر دیدکاری معناسند در که سنده نک اون یکی
حصه سندن بر حصه در و بو حصه رک هر بر بسی او تونز
کوندر و مخصوص اسطوری وارد در اول کتابده از دست
تر حصه ذکر اولند اول حصص کر که سنده قمریه اول
تنه که عربیده محرم و صف و ربیع در الحجه به دک بو یک
کر که سنده شمسه اول و حساب رومی که فصول
متعلقه رسته شمسه فوسده یکی و جمله در بری
اصطلاح فرس جالیت در که تاریخ قدیمی و یک الیه موجود
ابتدای جمیع زمانند در سنده شمسه بی ضبط
ایکون یلی اون یکی حصه طوبت هر بر بسی او تونز کون
طو مغله او چوز التمن کون اولوی و ابان اینک
آخونده بش کون فرید ایدوب او چوز التمن پیش کون
اولک و هر آیده یوز کون یلیه دک بر ربیع بوم دخی
اعتبار ایدوب برای زیاده ایدیلر و اول آیه بهیر
ایله مستی ایدوب اولند آخریه دک بیرام ایدیلر
سنه اول اوج آرا اولور اید عیدلری و قانونلری
مخل اولما منجهون کبیره اعتبار بخوب بورسم مخصوص الیه

وضع اولندی و تبری اصطلاح فرس اسلامی در که
سلطان جلال الدوله ملک و بلخ و عصر نه مقومین
ذکر اولی آید کیسه اعتباریه و زور دین آینه اولی
نور و زکوت و طوب درت فصلک هر رینه اوج
آی تعیین اندیل و بواسطه تاریخ ملک و تاریخ ملکی
دخی دینور و تاریخ زومی و منعی اسکندر ابن قلیقوش
اکا تاریخ هر یک دخی دینور فصل ریح آید آذر
و نیش و اید در فصل صیف آید خیز و تموز
و آب در فصل خریف اسلمی ایلول و تشرین الاول
و تشرین الثاني و فصل شتا اسلمی کانون الاول
و کانون الثاني و شباط و جمادی و ربیع
بیت آذر و نیش ایارست و خیزان و تموز آب
و ایلول و دو تشرین و دو کانون و شباط و معانات
هر یک اوز ایکنجی گویند مسعود سعدیور ریت ماه روز
بروی خوب جو ماه باده لعل مشکوی بخواه **میشه**
فتح میم و کسر بار و بی و زا و فارسی ایله بایرینه نون
ایله ده و وید را فراسیاب قزید که **میشه** عاشق و
بیزنه آنک خلوتخانه سنده طوب بیدی بیل بر قوی
حبس اندیل رستم بازگان شکسته نور از **میشه** و آب
میشه اعانتی ایله بیزنه قویله اخراج اید و باران **میشه**
میشه ایله قاجیل **بیت** **میشه** منم دخت فراسیاب
نغیده رخ را بخواب آفتاب **میشه** کسر میم و سکون ایله
اولو و محترم **مفاسنه** در **میشه** فتح میم و بار و رسمی ایله

اداة نخی در نه **مفاسنه** بیت بتور شمارم همه نامش
که نه نامشان باد و نه کامش مویه ختم میم و بار و رسمی
اسم مصدر در بکار و کریمه **مفاسنه** موبین مصدر در
بیت برار همه مویه آغاز کرده همی بر کشید از جگر پاک
مهره مهره و او کور و نه کموی **مفاسنه** ده کلور که بویو
قوی و غه و ارنجه بل او زنه سنده حلقه حلقه کمو کلور
هر رینه فارسیده **مهره** و عربیده فقره و مجموعنه
فقره و بیات مجتمعه سنده صلب **بیت** ترانیک داند
بنام و کهره زنه پشت و از مهره یک پدرو له بر و رسمی
بلاشان کرده همه مهره پشت پشت خود و زور و رسمی
مهره دینور و زارک اسمی کجستین در و کوس چالچی
بر آله دخی که باشد **مهره** کبی بومیدر دینور **بیت**
بر **مهره** در جام بر پشت بیل و زور و رسمی آواز تا چله
وله بر **مهره** بر پشت بیل بجام سه پنج کین کشید
از نیام **میشه** کسر میم و زا و فارسی ایله **مهره** و کوز کرکی
مفاسنه در **بیت** سیه **میشه** گردن در دو پر آب
زبان بر کشادند بر آفتاب وله سیه **میشه** گردن در
دژم و زو خوابند و زو بیچ دم وله کنه کار که بود
مهره بود و پراز خون دل و **میشه** پر آب بود وله
و رادید نو در فرورخت آب و ازان **میشه** سیر نادیده
وله بست و بس نامیش فراسیاب و زور و رسمی **میشه**
ورخ پر آب **مهره** فتح میم و زا و رسمی ایله حساب و شمار
مفاسنه در **بیت** یکی ترک بد نام او کساره کشته و رسمی

روزگار **مع الیاء**
 میا بنی فارسی و ترکی مرکب بر لفظ روا سطر معنای
بیت ترا از دو کیتی بر آورده اند بچندین میا بنی
 پرورده اند و حایل و فاصل معنای ده کلو بیت
 زچین است تا ماوراءالنهر بر که چون میا بنیست اندک
مای هندستانه بر شهر در که جمله اهل جاد و ساحر در
بیت هم کابل و دهر و مای و هند و اوجین
 بدریای سند **مای** بر مشهور نقاش اسمی در که ادعای
 نبوت ایلدر و صنعتی معجزه ایلد و خلق زندقیه
 دعوت اندر ملوک ساسانیان بهرام ابن هرمز
 این شاپور این اردشیر بابکا حیلد یوزندخ اکا
 و اتباعه تعظیم و کریم اتوی تاکه اکا اعتماد قلوب
 جمله سی ظاهر اولدیلر بر کون علمای جمع ایدوب
 آنک زندقه و الحادنی ثابت اندکون صکره توبه
 عرض اولوب قبول اتامکله درین یوزوب
 صکما ایلد طولدر و با صدیلر و اتباعی فرج اولم
 الی آخر هم هلاک ایلدیلر اصلا فرجه بند نام و نشانی
 قالمی و دیر که چینی ده مذبی موجود در می
 افعال ثلاثیه مخصوص بر اداة در امر و نهیه و دخل
 اولور سه تا کیدا فاده ایدر و ماضی به داخل اولور
 حکایت حال ماضی اولور و مستقبله داخل اولور
 حالیت افاده ایدر یونین غیر نفی ایلد فصل آخر
 الانا در آنکه بو بیتده مفعول ایلد فصل اولی

بیت که می غار پوشد بجا حریه مزد کوشش هنگام
 پستان تیر مرده ری ضمیم و کسر را را غیر ایلد
 میراث و ترک میت در بیت رفت و جفا مرده ری ماند
 از و نکر تا که اماند از و آبروه و مقام دمده زکیده
 ار نه قالمی و ار نه قالمی معنای ده کلو بیت
 برین مرده در تخت تا هشتی تراشد سر از جنگ
 جستن تی و له چه اسبی توای بدرک مرده ری
 کجا بردی آن شاه هر کشتی اگر مرده ریک دینور
 نه که ملای روم یوزر بیت از خواجه ارجع آری زر
 چوریک آخو آن از تو بماند مرده ریک و لمر میل نو
 سور مغیلاست و ریک نه چه کل چینی زخار مرده ریک
 عربیده این احتجاج شعر نده جوق و اقعدر جمله دن
 بر دو ستنه صراحی کوندر و بپاده طلب اندکوه
 صراحی مکسور اولوب خدمتکار الی بوش کلکوه
 دیدی شعر سمعتم قط شومی و کیفیت قد صار فی قبی
 عا در سولی بغیر شئی و انکسر المر در یک منی **وله ایضاً**
 فاذا شئت ان تناطح فاطرح رهنک المر در یک منی
 الرهون و تقدم من تاخرنا کبشه قدموه
 للسکین مهر کانی مهر کانی لقطنه منسوب در مهر کانی
 قهریده مهر مایک اوز التخی کونیدر معرب مهر جان
 اول کونده فرید و ضحاک ناپاکه ظفر بولوب کوه
 دماونده حبس تمکله اول کونه و ما بعد نده اول
 بش کونه دخی بیرام اندیلر التخی کونه رام روز ایلد

تسمیه اندیز و عیدیه مهر جان کبر و بنور و فی المصباح
المهر جان هو الیوم السادس عشر من مهرماه و کان یوافق
اول الثنای عند اهل الکلیسته تم تقدم حتی بقی
فی الخریف و ذلک عند زول الشمس اول المیزان عید
اولد و غنیه با و حکیم از رتبه و بمسند بیت مهرگان
نور آمد بس مبارک مهرگان فال سعد آورد و روز
فرخ و بخت جوانه انور دخی بویور بیت فرخنده و
مبارک و میمون و سعدیاده نوروز و مهرگان و بهار
و خواجه توه مهرگان اول عید منسوب اول نشانه
بیت بلند آتش مهرگان بساخت که نقش ز چرخ از
کد اخت و خسرو روز مطرب اول بار بر اختراع
اند که او نور لحنک بر رسید رخنه حال بسته و بنور نظر
بویور بیت چونو کرد در نوای مهرگان و بیروی بوش
خلق از مهرگان و تاریخ جلایده مهرگان مهرگان
اول مغله مهرگان کبی فصل خریف ابتدا سینه مخصوصه
اصلا تحلف اثر خریف فصله ده اطلاق اول نور که
انوری بویور بیت شاخ عمر تو در بهار وجود سال
و به سبز و مهرگان معدوم و ظهیر فاریاب دخی بویور
بیت اربار نامه حسن تو آینه کرده و آسیب مهرگان
با کل و کلتن و شتر اربع بدن بریسه دخی و بمسند شعر
احب مهر جان فیه سرور الملوک ذوی السناد
و یا المصیر الی اوان و فتح فیه ابواب السماء
باب النون مع الالف

نوا بس معناسی و ارد در بری سپاه و عسکر معناسی
بیت چنان چون باید بساز نوا و مکرترین از بند
نای رهن و طو تو معناسی در بیت بر رخ فرستی بر نوا
که باشند ز کفار بر تو کو اوله امیران و انکس که بود
از نوا و بیار است مهر یکی را جدا و ثالث لغت و نوا
و انتظام حال معناسی در بیت باید فرستاد اندر نوا
و کرد ستود کار مایه نوا و تیغ به انتظام و نوا اول
رهن معناسی در و له کنون چون چرا کرم در خون هوا
بکیر دخی رزم لشکر نوا و معروف دخی بویور بیت
آخ رفتن و آمدن کجا شده کار بنوا چه به نوا بند
رابع لغات دخی بر نغمه امید رنغمه صفای که اصوات
بر رسید رایکی نوعی و ارد در بری نوا و بری حسینی در
و مطلق نغمه و آهنگ معناسی ده کلور خاتمن بر نوع
ساز اسبیدر حال بو آلت متر و کرد خواجه حافظ بویور
بیت نامطرب از ستون منت آگهی دهند قول و
غزل بساز نوا میفرست نغمه شافع نوا و ضم غین
معجم الیه ایکی معناسی و ارد در بری مجوسده بر نغمه
بیت بایزد که مارا نغمه ساز کرد که چشم بی میجو رستم
ندیده تو ننگ اصلی نغمه ساز که رسته که ابونشکور بویور
بیت سخن کور کشتی سلیمان کرد نغمه ساز بود که
مسلمات کرده نای او کوزک قور بوقیدر که او دوی
کبی با قور عیدیه چله و بنور بیت چو بهر بیت نغمه
ندیده ز سر ما نغمه ساز و خارا کرد نیا فتح نوا نغمه جوده

مغاسنه در والد طرفدن و والده طرفدن بیت
 نیره که جنگ آورد بایا هم از ابلهی باشد و کیمیا •
 نوشتنم نوینله نوشتیدن دندر که استماع و التمشک
 مغاسنه صیغه مبالغه در بیت هر کار کوشا باید شدن
 بدالتش نوشتا باید شدن **مع الباء**
 ناب صفت و خالص مغاسنه در بیت هم صفتی تا
 خوردند شاه ستایش کنایه برشته کیتبا تشبیه بهبوط
 والتش مغاسنه مقابل فرار در نهیب تو ر قو و خوف
 مغاسنه در **مع التاء**
 نخست اول و ابتدا مغاسنه در نشاخت فعل مضارع
 فوند کرد و او تورنگ و و کردی مغاسنه در بیت همی
 تحت فیروزه خست همی تاج را کوه اندر نشاخت
 نشستن در ماضی و اسم مصدر در او تور مقی مغاسنه
 و دو شام مغاسنه ده کلور قالیچه و کلیم کبی نشستی
 یار نسبت ایله ده کلور بیت نشستی نو آورد بر پهن
 یکی جام می خواست اندر شتاب همی آورد با میکسدا
 نو نشست نو آیین و یار از نو و آقامت مغاسنه
 کلور بیت نشست اندر مرز از از کرده بود که کندز
 فید و بر آورده بود نهفت نهفتن در ماضی و اسم مصدر
 کز ملک و پنهان اتمک مغاسنه که تو و پوشیده مغاسنه
 کلور بیت بر مادر آمد پرسید و گفت که بکشتار بر رخ نه
 از نهفت و حرم و سرای مغاسنه ده کلور علاقه ظاهر
 بیت کنون دختران تو جفت و بند بآرام اندر نهفت و بند

مع الجیم
 تشکیم کسر نوینله چمدک مغاسنه در که طرفی ایله کسکه
 طو مغاسنه تشکیمدن در اسم مصدر در بویته صفتی
 مغاسنه در بیت بر چون گرفتش یل نامداره تشکیم
 اندام او شد فکار **مع الحاء المعجزة**
 نایج فتح جیم ایله مشو باله و نجون در و نزه کوچک
 مغاسنه ده کلور تو روپین که اوجی چنل بر چه در
 بیت زبیر و کمان و زبر کستوا زکوبال و از نایج
 هند و انج فتح ایله بش مغاسنه و ارد در تری صر و
 مغاسنه در بیت کشیدند بر نهفت تشکیم فزون
 بود مردم ز مور و بلخ ثانی زلیوچه و قالیچه در که
 او بوزینه دو شکر بیت خوا میله کیک مینی بشخ نو کوی
 ز دیبا فکند ستخ و له کشید از بر کوه بر رفت نخ
 سر پرده و خیمها کشت نخ ثالث علم و سنجاع و رطله
 بویاچی و رنگ ز زایی در که رنگارنگ زلر از زریه
 سر لر و باد حرکت اندک الواف مختلفه کور نور بیت
 بجنید لشکر جو مور و بلخ زک که تا بکه بر کشیدند نخ
 یعنی طاعن طاعه الوان مختلفه سنجاع و کور بویا
 ایچنه بکر که در لو در لو ز او زریه بر لیش اوله رایج
 مار ریشا و حور و کتان علی مغاسنه در خامس و
 و شیط مغاسنه در تیه که شاعر دیندر بیت
 از تخشی مدار طبع در چاک گرم نخ نام دیو باشد و شب
 تیرکی دغم **مع الدال** نوند

یورغمه طوار معنایه در آیه مخصوص دکلر بیت سمنه
 نونوش بهر اندکرم به و بر همی آفرین خواند کرم **وله**
 نخستین گرفتیم به دشت و کوه که از ما ختن شد تویم
 ستوه **وله** چو او را بین میانه را بنده ایا او بیایستور
 نونده مجازا اولاق و قاصد معنایه ده کلور بیت
 نوندر فرستادنزدیک زان به و گفت رو به چو بادشا
 و آیران زمین ده بر طغدر که آتشکده بر زمین او ندر
 اید بیت بجایه کجا نام او بد نوند به و اندر و
 بلند کجا آذر نیز بر زمین کنون به و اینجا فروزد همی
 نونده نیز فهم و ادراک معنایه در ته که یوسف عرو
 یورر بیت شناس که مردیت او بدانش تو بهنگ
 و خردار و نونده نیز جنگ و حب معنایه در
 فرام ز پیش پد رسد جو کرده به پیر و زور کار نبرد
 نوزد آلتی مغلس وارد در تهی جنگ معنایه در اصلی
 نبرد در نمانه چوله نگ بری طوقه قی از زین بهر
 انجدر عتیده او حد یورر بیت از نورد سخن بسی
 چند و زر صدگاه فضل ز بی چند نالت قماش طوطی
 معنایه در که طوقه قدن صکه بو کلمش و طی اولش
 اوله نه نظامی یورر بیت نورد ملوکانه پیش از شما
 شتر بار ز زین پیش از هزاره قماشه مخصوص دکلر
 نه که بو کلمش اوله اکا دیور طومار مکتوب کی نه که
 نظامی یورر بیت از نمانه آفاق کرده ندیم
 کاریده در یک نورد **وله** در انبار آکنده خور و نمانه

نماز در خزینه نورد نمانده بهر خسر دخی یورر بیت زان
 ولوله چون دمی بیاسوده بکشد نورد نمانه را زود
 رافع طرز و اسلوب معنایه در معنای نمانه دخی نماند
 نه که عتیده منوال لفظی بولید در ته که نظامی یورر بیت
 سخن میرفتن از هر نورد که چنانکاید زهر کرم و سر
وله بهر شینگی گران نورد دست و زنجیر بر صلاح مرد
 خامس لایق و مناسب معنایه در بود دخی آندن نماند
 نه که نظامی یورر بیت اولم خوان نهاد و خورد آورد
 خدمتی خوب در نورد آورد به تو معنایه الا معنای اول
 جمله سی نورد و یک دخی نماند در نورد و یک دور یک دخی
 اتمک معنایه در کر که حسته اوله نه که ذکر اوله کر که
 معنور اوله طوطی مگا که که قطع مسافه دخی عبارتند از
 النور یک بو بنیده امر در بیت چو کشتار و پرو دایه کا مگا
 نه زمین نورد و در و تخم نیکامی کار و سعدیک بو
 و صندر بیت مخ و چند سیاح صحرا نورد بهر قند کا
 بدرگاه مرد نماند بود دخی جنگ و حب معنایه در
 النی حدت ایدوب نورد دخی دیور نه که ذکر اوله
 نرد مود بر او بوند و آنچه او زد کی معنایه ده کلور
 قار سیده نه درخت دخی دیور بیت ز خاک که خون
 سیاه و نچورده بار اندر آمد کی سبز زده نگاریده
 بر بر کجا چهر او بهی بو مشک آمد از مهر او بهر
 بسا بهار از بدی بهر شکر سو کو ارا بدی بهی سیاه
 فانه ریخته او گایرده بر نمانه ویشل بلند درخت پیدا

اولد بر پراقری سباوش چهره سی مصور ایله و مشک رایحه
 کبی رایحه سی و ارایه قش فصلنده پراقری صولیب
 فصلنده اولدوغی کبی سبز و ساداب ایله مصیبت زده
 عبادتگاه ای ایله نزد پریشان و متغیر احوال معناسه در
 کرک خویش و اندوه اولسون نه که بوبینده در بیت بکوش
 در ایمن درینده متوجا و دانه زمر کم زنده کرک
 غضب و او یکلمک ایله اولسون نه که بوبینده در بیت
 فرودش چنین پاسخ آورد بازه که نذر نذر زندی
 کرک آبله قش و پستک ایله اولسون نه که بوبینده در بیت
 چه جوید ایزن تیره خاک زنده که هم باز گردانند

مع الال المعجزة

ترا و زار فارسی ایله اصل نسب معناسه در بیت زخم
 فرید و از کیتاده فروزنده تر زین باشد زاده زاده
 بار نسبت ایله اصل معناسه در نه که شاعر دیکند بیت
 فیله با زاده که هر یکی کرک کند بسختی سم سنگ خاره
 شیار نامید انا امید وخی دیور سبده سواره دل
 بریلد در سمار ناله ده اولور زهره معناسه بیت
 زهرام و نامید و کیوا و تخت چه چاره کنم چون خرا
 بخت و قیصر روم و نیک اسمندر که کشا سبب مشکو
 و اسفند یار والده سید و لقبی کنا یوندر بیت
 پس آن نامور دختر اقبصراه که نامید بد نام آن دختر
 زهره نک فارسیده ایکی اسمی دخی واردر بر بیت
 ع وزن می بخت و بری بلیفت در کسر با و عی و ضم لام

ایله نوید مرده و بشارت معناسه در بیت بجزی که
 داور دلم را نوید همی باز خواهد نویدم امید و
 نوید دخی اسم مصدر و فعل ماضی دخی کلور نویدن یکی
 اولمن جدت معناسه و تواله ویریک معناسه و اضطرار
 و نوحه اتمک و آرزیدن و حرکت اتمک معناسه در اضطرار
 و نوحه اتمک معناسه تبیی بوور بیت زرد دل آتش
 بدالتا نوید که از نالاش بیچکس لغویده و حرکت
 و لرزیدن معناسه شاه ناصر خسرو بوور بیت بهان
 سر و کز بس کستی می نوید کنگر باز چون می خوشی
 کایج بهاد دخی بوور بیت چو در دشت ایجا هر سود و
 دل تیر از بیت او نوید صفت متبیه دخی کلور
 مضطرب و لرز معناسه نه که نفس فخر بوور بیت
 لب ولی تو باد از خرقی خند آه تن عدو تو باد از عینا
 چونال نوید و تواله معناسه ده اسم کلور نه که میر
 بوور بیت زو ضعیفا را امید و زو فقیرا را نوید
 زو کسیرا را عطا و زو بیتها را مثال تغزید لغزیدن
 فعل ماضی در لعن و طعن ایله معناسه تغزین بونفن
 ما خود در بیت بیارید خون زنگه شاور را بنفوذ
 بر بوم ناما و را و له بر انگس که بد پیش در کار تو
 بنفوذ بر جا بد خواه تو نهاد اصل و بنیاد بدن در که
 ترکیب و بنیه و بنور جلی و خلقی معناسه و نهادن
 فعل ماضی و اسم مصدر ده کلور وضع معناسه نافذ
 مستی و معین و تانو معناسه در بنید نوید دخی

مع الزا

تا با آج و کرسنه معانسه در بیت خوشتران نامار و ما چون
جواز که کس اندر آید و ده و ناستا معانسه ده کلو که کس
طعام بپاش اوله بیت نهادن خوان و بخند بر شاه که نامار بودی
هنا ماراه و که چنین کرد هر چند سالار بوده که بدگر سخت
و نامار بوده بهار صفر الق دید کله آژ طعام که آنکه
اول نور نامار لفظه منسوب بر حذف الیه تنه که شمس فخری
ببور بیت بقالم آژ عهدی بود نامار ز خوان شاه بردگن
هنا که بهار لفظه منسوب و کله ز زبانه نقصا و کسکه
معانسه اسم مصدر در تنه که شمس فخری ببور بیت خدای
هر چند ماه دانش فضل و خوشخص عالم فاضل گرفته است
و بهار بدن دن امر و اسم مصدر دخی کلو بهار بید قوی
و رسید معانسه در تنه که شمس فخری ببور بیت رخ مرغ از
از چیت کوبه مکر از انتقام شه بهار بید دستور کشاکش
برادری زریک او غلبه بیت پس ازاده دستور بور زری
به پیش انگدا سب چون زه شیر نیر او غلبه نیر
معانسه بیت نیر و پسر دایم لشکری شده نامار
هر کسوی بهار رفیع نو نیده بسیار معانسه در بیت چو پیش
دانشت کوه دل بداده برافسانه اش گشت نهام شاده
و بوک و عظیم معانسه ده کلو رتبه که رودکی ببور
بیت کندی بهار بر برده بلند نه ستونش از بر و نه
بند نخ شکار و او معانسه در بیت چو سیراب شد ساز
نخ کرده کمر بست و ز کس پر از تیر کرد و نو در ضم نون

نامر سلاطین پیشاد و یاز و و طوس به سالار پدید
منوچهر این پیشو این فرید و ندر پدید و ندر حکم بدی
پادشاه او که افراسیاب علیه جوق محاربه ایله آژ
الامر افراسیاب آن قتل ایله بیت و را دید نو در زو
آب و از آن میزه سیر تا دیده خواب نامر و نامار
و مشهور معانسه در بیت که آمد سوار سوی بهر مند
یکو اندر ش نامر و از چند نکو نثار بانه اشغیر نکون
معانسه بیت نکو نثار کشتی بجایه دراز که هرگز ازو
بر نیایه فراز نو بهار بلخده بر آتشکده سمید که انواع
ریش و آرایش ایله مزین و مجوس قبله گاهی ایدی
بیت بیلج کریز شد بدان نو بهار که آتش پرستان
بدان روزگار و مران خانه را داشتند چنان که هر
تا زبان زبانه بهار دخی دینور تنه که نظامی ببور بیت
بهار و لغوز در بلج بوده گران سرخ کل را دمان بلج بود
بر پیکرانی در و چون نگاره صنم خانهایه جو خرم بهار
در و بیش از اندازنه دینار و کج نهاده بهر گوشه دست
رنج زده موبدش نقل زری بر آه شده نام آژ آذر
توز گشتب بهار که درت معانسه دخی وارد در برتی
فضل ریح معانسه و تری بر بختانه سمید رتبه که خوار
مفاتیح العلوم ده و میسر آلبهار بیت اضام الهند و الفضا
بیت اضام الصین و البده هو الصنم الاکبر الذی یجبت
و یسمون کل صنم بد آسمش فخری ایکی معنایله ببور
بیت رسید موسم نور و ز کسیم بهار شود بساتین
آراسته بسان بهار ناکث بر جزیره سمید رابع برضا

چنگد که اکا کا و چشم دخی دیور و عیدیه مشهور در
نوش آذر بود دخی بر آتشکده اسمیدر بیت بدادار در
و دین بی . بنوش آذر و آذر قوتی . و آسفند یار او علی
اسمیدر رسم برادر زواره آنه قلی ایله بیت ز نوت
کرد و از مهر نوش . بستون بیامدر برقی باغوش

مع الزار

نماز مغرب و تعظیم معانیده کلور بیت چوز دیکم
فراز آمدند . پیاده برسم نماز آمدند . اصلده ایکی کات
بو کلوب تعظیم انمکدر بیت چوز دیکم کچنر و آمد فراز .
بر و آفرین کرد و بردش نماز . نماز پاک و طاهر معانیده
نته که کمال اسمعیل پور بیت ابراز آب دیده وقت کچنر
جامه شاخ را نماز کرد و نیم وز رسم زالک باغ جید مکتیدر
ز اول شاخ دخی دیور بیت چو آگاه شد لشکر نیمروز .
که آمد سپهدار کیمی فوزه یا قوت جموی مع الیله
دیمسدر که نیموز سحتمان و لایتنگ و نواحی سنگ
اسمیدر وجه شمیم بود که فرس علی سبیل المبالغه
زعم ایدر که اول ولایت نصف دنیا مقداریدر
و در آمد و مدخلی روی زمین ده اولانم متوعد
لصفه مقاوم و برابر در بو مبالغه یا زینج سعدی
بو بیتیه پور بیت و بر براهی فدا از مملکت . که سینه
خسبد ملک نیمروزه پادشاه نیموزی تخصیص بالذکر اندکی
نکته سی ظاهر اولور یعنی بویله مملکت پادشاه اولان
که صنعتی اولیوب مملکتدن جدا اولوب غریبه
دو شهره بی سر و سامان و زار و پرتیان اولمکه مقرر در

و اولیه و ظهر وقت دخی نیمروز دیور نکه که سعد پور بیت
طالعی راحنه دیدم نیمروزه کفتم این فته است خواش
مردم به نخبه فتح نون و کسر خار مع ایله پوصو و کین
مفاسنه در بیت چورستم و را دیدر نیکو نه تیره اشتفت
ز انشا که یور از نخبه . یور بونده اصب مفاسنه در
نوز ضم ایله نیموز دن مختصر در بیت سپهر که پشت مرا
کرد کوزه نشد بیت و کرد ایجا لیست نوز نماز زار
قارسی ایله جام انجیدر که عیدیه صنوبر دیور بیت
در ان مرزینی در خصال نماز . زمینش هم لاله زار
و نثاره نوز و او ایله دخی لغت رتبه که شمس خیز پور بیت
ز آب دولت او سر فراز همچو سرو . بیاغ فطرت سر سبز با
همچو نوز

مع التین

نوش ضم ایله انچه چوره سیدر مع التین المعجیه
ناغوش ضم غین مع ایله صوبه طالع غوطه معانیده
بیت در ان آب ناغوش کردن روتا که یک مرد بالا
آب راست نیایش کسر نون و یا و حطی ایله حد و ثنا و
جلیل مفاسنه در بیت تمنی بیزد استایش گرفت .
جها آفرین را نیایش گرفت و له به پروزی اندر نیایش
کنیم . جها آفرین استایش کنیم . و عباد و پرستش معانیده
کلور بیت نیایش کنایه بدان کوسار . به پیش
جها ندار پروزد کار . و کضع و یلوار مع معانیده
کلور بیت نیایش نمود چون بند کاه . به پیش کریں
شاه نو خندکان نکوش فتح نون و ضم کاف عجز بید

نکوهیدن در اسم مصدر در ذم و عیب الیکه مفاسده است
 از آن پس نکوهش نیام ز کس . مکافات بد جز بد نیست
 نوشتن ضم نون و یا حطی اید فعل امر در ایست و در کل
 و یکدیگر بنویسید در مصدر در بیت فرستاده در گفت
 نیکو نوشتن . بگو آنچه شنیدی از نیز نوشتن نوشتن بال
 و غسل در بیت مرا چون تواند رزم آمد بکوش . هم
 زهر گیتیم شد پاک نوشتن . و آنگیز مفاسده ده کلور بیت
 به روز اندرین حال فرخ شاد بمان . می نوشتن خورد و زخم
 آزاد باش . اصل مفاسی بود در کرک تیرت اول کرک
 غسل و شکر اوله سار طنلوره اطلاق اولفرو
 نوشیدن در اسم مصدر در ذم و عیب الیکه مفاسده است
 وزیر کیلا بپورر بیت علمست چون جیات اید از پس
 بکوش . از چشمه جیات خود آب جیات نوش

مع الغین المعجمة

نوع ضم نونیکه دست قیچانغه قریب بر موضعدر

مع الفاء

نوف ضم نونیکه بنقود که طاعده و حمامه عکس
 عریده صد مفاسده نونفیدن مصدر در بیت
 ز زخم تیر زین و بیکه بلاء ز که نون باز آمد در زمان

مع الکاف

ناک اداة تکلف و انصاف در غمناک کبی و جگر خسته
 ایله مسک مغشوش مفاسده ده کلور تنه که عید از زان
 بیورر بیت چه زان طیان نزدیک تو چه ای سخنان

چه مشک خالص پیش دماغ خشک چه ناک ناک
 اوق مفاسده مستعملدر یکی مرتبه مجاز ایلله در زان
 ناک اصلی اول اوق که نسته در که بچند اوق
 ناوله کاف تصغیر در کبدر ناوله و ناوله در ناخود
 ناوله بر نسته قاف و بوش و مجوف الیکه بخور
 ایدوب بچنده که اوق اطلاق اولندر بعد مطلقا
 اوق مفاسده استلک اولندر نون فتح نونیکه ضم
 لغت در هر نسته تک سوار و چند دیورر بیت کنون
 خوردنت نون زو پس بود . نت را کفن جنگ پس

مع الکاف الفاء

نارنگ نارنج و ترنج در بیت چو نارنگ سدر در نش
 زان بخش بدو گفت رای ز در این نیکه کمر نون و فتح
 لام ایلله قربان و کاندل مفاسده در که بای طرفیدر بیت
 کما زاره کرد و آمد بچکده بیکند از خویشتن نیکه
 فخری دخی بپورر بیت برور کار زار خصم و روز نام و
 فلک در گردن او زد شفا و نیکه نوه شفا و سکا دخی
 لغت در ز کس و تیر داف مفاسده در شمس فخری بو کلمه
 غلط ایدوب کمان مفاسده در دیوب بویی نظم ایلله
 بیت بیک تیر پای فلک شل کند . اگر برکت اید بکین نیکه
 نیرنگ جله و مکر مفاسده در نیرنج دخی دیورر بیت
 نومر دیر زکی و زور آنگاه . بس چاره دا و نیرنگ
 و رای . تیر و افک مفاسده ده کلور علم نیرنجات که
 علم سحر و سیما در بوندن ناخود در بیت بدو گفت

نیرنگ ساز منوز نهنگ دهمی پشت شوخیت کوزه حکیم
ارزق دخی بویور بیت جوارق فندق سیمین درالیک
ریزده برادر دازل فیروزه شکل سیمین رنگ مشعبد
که بر خورده مهره های رخام به جوتار بلورین همیکنند نیرنگ

مع اللام

نال نالیدون فعل امر در ایکی معنای دخی و از دور
برای قلم ایکنده کی نعل در اتوری بویور بیت جمله تونک
کرد و صده موقت چنان پهلوی خصما جوتال یک بدگر
در شکست نالت بر نوع صکار و آنچه فامشدر کایچی
طلو لواله قرخی بویور بیت از لب جوی عکس و توبر آمد
ز نخست زبان سبب کاسته و زرد و توان آمد نال
نهال فتح نونیکه یکی دکلمش تازه فداخ در آرام و اکسرا
معناسته ده کلور نهال و نهالچه اکا منسوب بر بسته و دو
و سایر دو شجک نشسته معناسته که او زرنده شرا
اول نور نهال دخی که کیشگاه صیاد و در اکا منسوب بر صیاد
استراحت ایچون ایکنده کلور نهال صید آن کور و
اور کیه بیت منم رستم زایلی پور زال نه نهنگام
خوابست و جای نهال و له تن مرده را خاکه باشد
نهال و توان گشتن فر بدنیست نال و له و ایچو کشید
از تن نهال و ز دورم تو کوی که چندین نال
نیال کسر نون و یا و حطی ایل حال چنانده اولان
ولی عهد معناسته در ترک جمله رئیس لر نهاده او بلور
کرک پادشاه کرک دهقان که افی شرح الجانی علی

مع المیم

نیشیم نیشیم و آسبانه مرغ معناسته در بیت
پس آنکه چنین گفت با پور سام که ار دیور نیشیم کتام
وله یکی مرغ دار و پریشان کتام نیشیم بام این
بود آه بستم وله نیشیم تو فرخنده کاه منست و دو پرتو
فر کلاه منست وله بر در نیشیم چو چرخ بلند و زهر سو
بر بسته راه کرتد نیرم رستمک پدر نیک جدید
معناسته بیت چنین داد پاسخ که مرغ رستم زد دست

مع التون

نهدون کسر نونیکه نهال و قومی معناسته در آندسته
کردن و غم خوردن معناسته ده کلور نهال که سبب بود
بیت آنرا که بجای نشت مردم گرمی و غدرش نه اکند
بعمری سنی ناسودن اصله نیا سودی در قرار و شرا
اتما مکر یا حذف اولننه ریت بامور شکوگی
ساختن و سب و روز ناسودن از ناخن نال وید
و اوایله بغور و چه یا غمخ در و بر نشسته بی جوت
و قانق انمکر رفتن و خرامید معناسته ده کلور
نهال که سوزنی بویور بیت فخانه چو ساخت با قلم کاوی
از بس هوش شعر بس نال وید و تا و ایندن متعبدی
نویدن درت معنای و ارد در بری یکی و جدید
و بر نالیک و زار کردن و بری جنبیدن و حرکت کرد
و لرزیدن و بری الکک و اخنا معناسته در نون
بو مصدر دخی صیغه میالغه در نال معناسته بیت

با و چنین گفت مرد جوان که از غم چنین چند بستی توان
 و در زینهار برین همه بهتران و درگاه با کیورفته توان
 و در همه بشت و آبهای روان بهر جا در آج و قمر توان
 و چنان و در آن معانست **بیت** سواران تو را بگردارید
 توان گشته و ز بوم و برنا امید و خنده و منحنی معانست
بیت شب و روز در پیش ز دانه پاک توان بودم و
 سده چاک چاک و در یکی بنده بودم و او را توانه جنگی
 سوار و نه پهلوان **نویس** سحر معانست کنون در مختصر
بیت و در این سرگاه آشت که سازی یکی چاره بود
ناریدن نازیدن و فریاد یکدر رشک ایلمک معانست
 کلور که ترکیده کون ملک و عریده غبطه دینوریت
 یکی جنس که در کز جوج و ماه سواره بنارید رشک
نویس نویسن ایلمک یعنی لغت و سبب انک **بیت**
 جو آمد بدیدار آخ شارک بنویس برجا آن کین سنا
نویس نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
 بدیع و طرز جدید معانست **بیت** زبان در کون بهر گوشه
 در فتنی نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
 مکان در **بیت** شبمکه شاه آمد سرده و زانجا سوزی
 لشکر در **نویس** نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
 فصل ریح در و قار سیده یلا و محال سوز معانست
 نه که ابوشکور بیور **بیت** معانست سوز نویسن نویسن نویسن نویسن
 کزین ملک رخت بر آورم و تو تک اصلی اینست در نه که
 شمس خرمی بیور **بیت** در جودش بود در کون نویسن

نه در قولش بود در کز اینسان **نویس** نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
 کات و بیله مدمت و عیب انک معانست در نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
 ضمیم ایلمک کلیمک یعنی اصفا معانست در نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
 ضم ایلمک بنقولنم یعنی طاعت صد اکلمک و چکلیمک و
 او تک معانست در بیت نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
 اندر کور و سنایه مانند **نویس** نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
 و مثله معانست در **نویس** نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
 معانست در **نویس** نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
 وجد معانست در **نویس** نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
 رسمی اوله حالت جمعه و تصفیه و الحاق یاده کات
 فارسی مزید اول نور و بو کات کات توصل دینور **نویس** نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
 و بندکان و بندکی و دبستکی **بیت** ز شهر نیاگان
 و از شهر خویش یکی نازه اندیشه انکند پیش
نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
 وطن ایلمک معانست در راهده و غیر راهده استغنی
 اول نور **بیت** نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
 نام کرم و در سبب کرانمایه کردنوزین که می باشد
 روی زمین و نظامی دخی بیور **بیت** و هم نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
 ره نوشت و هم ز درش دست نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
 دخی لغت نه که بویتده در **بیت** و لیکن سر بنجام گشته
 شود و نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن نویسن
 لغت نه که سوز بیور **بیت** اگر خشم کیر و بگردار زنت

چو باز آمدی با چو در نوشت **وله** کسی را که درج
طبع در نوشت . نباید بکس عید و خادم نوشت .

مع الواء

نا و قطره و طمله در نا و دان اولو قدر که بغور صوب
اندخ او تا و بدین دن نا خود در بیت **بها** بکشد تنگی
بد اندر چها شده خستک خاک و کیار ادا مان .
نیامد همی ز اسما تا و نم . همی بر کشیدند تا بادم
بر تاج معناسی دخی دارد در تری چو بک بخت یعنی
او کور غه که عریزه صلب دینور و تری در کرم خست
که بچند بغم اولوب اندخ یاب یاب و کرمه
این تته که سنای بیورر بیت هست بسیار خواره
همچون کاوه معده چون آسبا کلو چون ناوه و
تری صو در کرمی نک اولو خیدر که آنون صوب
در کرم و ز تته که عطار بیورر بیت در تخی طغی
دست و پا . آب میبردش تا و آسبا نو فتح
قطره معناسه تا و دن مخفد ریت سخنهاست چون
در کلمه نوشت . ترا هوش بردست بچند دست
و نو بدین دن فعل امر دخی کلور تو نده تا لیدن
معناسه در بیت کنون زود پیرایه بکشا و رو .
به پیش بر پس برار بنوه و جدید و بیکی معناسه
کلور تو نده ضم نون دخی لغتد رته که ملا جامی
بیت زیر ناف تا بالای زانو . نکونم پیچ و
کهنه یا نو نیر و فتح نون و ضم را اید قوت و زور

معناسه در بیت **بهر** زنگفت این جوان چو است **بهر**
خویش این کمانه چو **نیو** کسر ایل بهادر و شجیع معناسه در
بیت همین زمان بانوی کیو بوده که دخت کرین رسم
نیو بود

مع الهاء

ناوه تا و لقطه منسوب در نا و لکم معناسه در و هر خج که
ایچی او یولش و مجوف اوله اطلاق اولو را و لوی
و نکته کی بالچی طاسیا جی نکته به دخی اطلاق اولو را
کمال اسمعیل بیورر بیت زحل زهر ترف ناوه از شکل
بلا . بساخت تا که بر و کل نبرد بان آرد **وله** بوده
از شکل هلاش دوش کرد و ناوه کش . واقعا
روز و شب اندر کل اندای بام . تیش معناسی دخی
دارد در تری او کور غه و صلب معناسه در تکی در کرم
صند و غیدر که اندخ بغم یاب یاب و کرمه این تته
ناوک معناسه در که بچند اوق آیلور رایع کهنه
چو شغ معناسه در خامس بر ملا اسمیدر **نبرده**
فتح نون و با ایل نبرد لقطه منسوب اولو را
نبرد جنگ در تته که ذکر اولو را که بهادر و شجیع و
تته که بو ایلانده در بیت **نبرده** چو او در چها سر بر
بایر او تو لکم نه بندد کمر **وله** و زیر نبرده سر از
بخوانده می آورد و را مشکرا از ایلانده **وله** بسته
بودش نبرده پسر ز شیران جنگی بر آورده سره کرک
جنگ بگا و نیای اوله تته که بو بسته در بیت **بیارید**
کفتا سیاه مراه نبرده قبا و کلاه مراه یعنی خفتا جنگ

و خود آهین نایره زار فارسی ایله اکن بالدری دگر
 بوغلی اولوب اوزرینه یایون بر واکا مشابه اولوب
 دخی اطلاق اولور جولاهه ماسوره سی کی و ابرق
 لوله سی و صولو که کی که حالا موصول دینور نهر
 فتح نون و بار و بیلک هر نشه تک مغشوشی که حالت
 اصلیه سی اوزرینه اولیه بهر خ معرید مغشوش
 کومش و آلتون کی بیت چنانم ترانیک اندیشه
 خواه که سیم نهر بر آید زگاه ناسره مثله نهر
 و خالص معنیه در و نانی چوندر نواده فتح
 ایله بر سپهسالار ایدر بیت زخم نواده خود
 و پنج سوال جنگ و کربان کنج معنای لغوی
 اوغول و قز اولادیدر نهر بودخی اوغول
 و قز اولادیدر بوبیده قز اوغلی در بیت نهر که
 جنگ آورد بانیاه هم از ایللی با و کیمیا نهاله فتح ایله
 پوصو و کین گاه در که ایچنده دشمن با صید در کور
 بیت بدشمن کنون روزم خوان نموده نهاله بساییم شیکیر
 زوده آمیر مغزی دخی بوبر بیت غزال آید
 بدامش اگر نیروش باند در نهاله نشوه قور و کر
 و جنگده و محاصره عاجز اولین کسه در سوده ایله
 نون نایفه دخی مرکبدر سوده عاجز معنیه در بیت
 کجا جار بازور نشوه بوده با فسل و قنبل بر آکوه بود
 بازور بر سحاره و جادو سمیدر نوشته فتح نون و و
 ایله دورلش و مطوی معنیه در ضم و ایله ده لند

نه که مصدر ده شرح اولندی بیت ولیکن سر انجام کشته
 سوده نگو نامش اندر نوشته شود نوشته ضم نویله شاد
 و ختم و خوش حال معنیه در نوشته دخی دینور نهر که
 ذکر اولندی بیت همی آفرین خواند بر شهر یاره که نوشته ی
 تا بود روزگار و له که نوشته زرای شاه تا باد و
 بهر کشتی دست کشت بر باد و ایچمه معنیه نویسدون
 اسم مصدر دخی کلور کر و خنده کی بیت بجای که زهر
 آکندر و زکاره از و خیره نوشته مکن خواستاره مقام
 د عاده ماکولاته و مشربانده نوش معنیه ده
 کلور که عیده بیتا مرید دینور بیت می و هر چه خورد
 ترا نوشته باده روان تراراستی نوشته باد و له هر آن دخی
 با تو خورم نوشته کشت و روان خود مندر نوشته کشت
 قوس و قز معنیه ده کلور بیت زبان و کولون
 بهر کوشه در قستی نوایین بر و نوشته نوشته سیم
 ایله بودخی قوس قز خدر که یعنور کونکرنده اولور
 بیت زبار و از برت و از نوشته شاه یکی چکر زد
 در میان دواره شمس فخری دخی بوبر بیت بدکلی
 کیوم با هم قدره ندارد در درش امکا بوسه کرا
 یار آراخ باشد که روز کند تشبیه در کاهش نویسه
 نمونه معنیه زشت و پاشت معنیه ده کلور نهر که
 شمس فخری بوبر بیت ار خضر و کر زمت شد غلدر
 با حسن نور رایت خورشید شد نمونه آمیر مغزی
 بوبر بیت کتاب و کلک هم کاتب نمونه شوده چو کلک

بنکار و صیغه های کتاب بشکریه کسر نون و سکون شین مجمله
 و فتح کاف و یاء شمعیه و سراج یحقیق و ک که آنکه در
 بیت بشکریه بریدار اکلوه تغور چنین کار باد

مع الیاء

نای در بیت معناسی دارد در بر نور در که جنگه جلر
 بیت بغیر کوس و بغیر نای تو کفنی که عالم را مدح
 تو جدر اولفند کاه نای روین و بغیر نه که بوینده در
 بیت بغیر نمود یا رختن رازین کشده دم اندردم نار
 کشده و گاه روینده نای و بغیر نه که نای بغیر بیت
 خود سید کوس و روینده نای در آورده بغداد یا راز
 کره نای تشدید را و با تخصیصیه ایله عجمه و ترک محض
 بر اری بوری در اینجید صاغر او لور مختصری استغنیار
 بیت برآمد خود سید کره نای دم نای سرغین و نای
 در که تشکین را دخی لغیر نه که میر خسر و بغیر بیت
 آنکه کشد کوش کر آوای او نایب کر نای بود نای او
 نای ترکی خطا و خن ترکله نه منسوب بر بوجن ارتون
 مقدار بر نوع بوری در دودک کبی دلکری دارد و
 بر قاندر بوری کبی ایکی اوج قات دکلر باینی
 دوه پاشه کبی مختصرا وازی دنیایه و لوله ویرتر
 نظر بغیر بیت جهان آمد از ناز ترکی خوش که از نای
 تر کار آورد خوش نای نای بوغاز و حلقوم معکشر
وله ایضا نای ترکی بر آورده توره بیاز و ترکان
 بر آورده زوره معنای نای دودک در که عریده فرما

دیوار بونک الغر حذف ایدوب نه در لر معنای قلک
 النی حذف اولتر بیت می و بریط و نار و نه سانشین
 دل از بود نیها پر دختنده یاس حذف اولنوب نای
 و بغیر نه که کمال اسمعیل بغیر بیت یکی بر کشیده که
 از نای چو جنگه یکی کعب سوراخ کرده چو ناه نارنم
 ایله وصف اولنوب نارنم و بغیر که آواز جزین ایله
 اوله شعر عرب جا بلینده توصیف ایله استعما لغیر
 نه که اعشی و بغیر شعر و النای نرم و بریط و نای
 و الصبح یکی شجوه ان یوضعا و مولدین لغیر
 قیاسا یاسنی همزه یه قلب ایدوب نای و بغیر نه که
 ابن المعتر بغیر شعر ای التوزع فر قلب بهیم الی
 ساقی بهیم حسن العود و النای بغیر دفعی و بغیر
 شعر امارتی الصبح یحقیق فی دجته کاتما هو سقط
 بین احشایه و الطیر فی عذبات الدوح ساجده تطایق
 الکلی بین العود و النای سر نای ترکیده تحریف
 صورته دید کلری ساز در سر ایله نای دخی مرکب در سر
 فرج و دودکون و عیش و عشرت معکشره اوله سور
 محقق در النی حذف ایدوب سر نه دخی و بغیر نه
 انبان طولم پور و سیدر که طولومی او فورب و ددک
 ایله چلر حکیم شقای بغیر بیت عالوت که کیک
 پسته در کوچه و بازاره میبخت باهنک نه انبان
 بجارفت کیک و پسته تعلید صاحبی مهر که کبر لک
 او بوندر که بر سازک آنکنه اصول طو توب پیره یلیت

ار ابروی جمله اسبابین مویر و بین و پیرهن اولدو
 کسبه یه تعلید ایدر دؤک اگرچه لفظ ترکیب ر شعر فارسیده
 واقع رنه که پیره دیمتد ر بیت دلم از عشق همچو دؤک
 شده ناله ام از عشق دؤک شده معنائی لبت
 کر تلیک معنائی در که بوغاز کدایچ یوزیدر عریده طلق
 دیور که موضع تنفس و منفذ شراب و طعام و ترش
 بیور ر بیت نای و چنگی که کربکان دارند موتی را خود
 برقص نکذارند و صراحی بوغازینه ده بطریق الماشایه
 اطلاق اولنورنه که عمر خیام بیور ر بیت در ناز قینه
 غفل می چه خوشست و از زار غود و ناله است
 چه خوشست تنگنای طار بوغاز در نحو زاید و ب
 منفذ و تنگ موضع اطلاق اولنورنه که کمال تعبیل
 بیور ر بیت به تنگنای دو چشمش در لود و جادوی
 همیشه بر دل استیاض کین دارد عرق تیرازی
 بیور ر بیت بحیرتم که چه صنعت بکار برد که ده به تنگنای
 چنگ وضع این بنا معماره معمار رابع هند اطرافنده
 بر قلعه اسیمد مسعود سعد آنده مجوس ایدی نه که کیمیدر
بیت عالم ز دل چو نای فر اندر حصار نای پس کی گم
 همت مخ زین بلند کجا زسی ملک فرسک طبعه ناله است
 اشکانیا نه در دوت پادشاه اسیمد بر بی زسی این
 بکاس این بهرام این شاپور این اشک این اشکان
 این دارا در اوان درت پیل پادشاه اولگه نمانه زسی
 این کودرز این بکاس این اشخ در که فریبرز این

یکاوس نسلند در یکرمی پیل پادشاه اولدی ثالث
 زسی این زسی مذکور در اوان پیل پادشاه اولگه رابع
 زسی این اردو این زسی مذکور در و آخر ملوک
 طوایف در اردشیر بابکا جنگنده قتل اولگه او نوز بر
 پیل پادشاه اولگه و طبعه را به سندن که ساسانی در
 بر پادشاه اسیمد زسی این بهرام این بهرام این بهرام
 این هر فر این شاپور این اردشیر بابکا در طوقریل
 پادشاه اولگه **نویس** ضم نویسه مازنه لک و جدت معنائی
 نو جدید در ضم نو ایله لغت اولدوغی ذکر اولندی
 و آخونده کی یا مصدریه در بیت دل رستم از در
 نجست میاز از کینه بنویس بیت نیمیدی نویسی
 لفظندن محققه رباعین معنائی بیت ز تنشان
 نیمیدر بر دؤم بکیرد بدانم خدار چنگ نهاله فتح
 نویسه دو شجک نسه دو شک و بسته کبی نهاله
 مصغیر نهاله لفظندن منصوبه بر نهاله راحت و
 آرام معنائی در نه که ذکر اولندی بیت همه کینه را
 چشم روشن کینه نهاله ز خفتان و جوش کینه و
 اگر شاه یایه و کوز زرد هشت نهاله ز خاکست و این
 ز خست ملار روم دفعی بیور ر بیت جامه مار و زتاب
 آفتاب سب نهاله و لحاف از ماهتاب

باب الواو مع الالف

والا بلند معنائی در که ک مقدارده نه که بویتده
بیت سرکوه والا کز یکد دؤم بزر آرممت فر یکز کز

کرک همته اوله نه که بوبیده در بیت سیرند کشتن نه اوله
 بوده نشست آجایی که بالا بود و افعال و مصادر
 اولنده تجسین لفظ همچون مزید اولنور و اگر دو خود
 کنی فادخی دیور غایله نه که ملار روم بوبر بیت
 اعتماد زن بران کوچ باره این زلفا خانه نامداو
 و آچون و کشاده مغاسنه ده کلور نه که آصنی بوبر
بیت مغاسنه کشاده در فیض و بسته در فیاض
 که باد و آهمه در نامی فیض و فیاض و جمیع اطعمه یخی
 اطلاق اولنور اسم چندر غوره و اکبی با و ابا دخی
 دیور معوی باج در ستایه بوبر بیت کرت نزهت
 همی آید بصحرای قناعت شوه که انجایانغ در باغخت و
 خوان درخت و وادروا و را اکا وانی دیکدر و در
 محقق روی اشارت غایب یله ضمیر غایب بنیده نه که
بیت نو کرد در رستم داستان و کونه خور بود در

مع الباء

دریب اگری و محرف معنایه در بیت توانی بروکا
 بسن فریب که نادانم راست بیند و ریب

مع الجیم

در تاج فتح و او سکون را مهله و نایه فرشت ایل
 آفتاب پرست بر گیاه در که صوده بر و پیراقلی
 کوفت سمته دوز نیلوفر دخی دیور بیت چو در تاج
 کردش در ایدر زود بهر شور آید از گاه دود
درج قدر قیمت و عزت و حرمت معنایه در ج

دخی دیور نه که ذکر اولنور بیت از و یا فتح لاجرم
 درج و فوه بند و برج و را از ان حد و فرغ **الذال المعجیه**
 و را زاده اولی مهله در پادشاه استیجاب در فرمای
 امداد همچون کلوب رستم او غلی فرامرزانی قتل ایل
 استیجاب حدود ترکستانه بر عظیم شهر و کشتای بیت
 و را زاده سبج باب بوده که بالشکر و کنج و با آب بود
 و رز و دما و را را النهر اقلیمید که توکم زمین دیور
بیت اگر پهلوان ندانی زبانه و رز و دما و را النهر
 آزار و دخی دیور نه که شمس فخری بوبر بیت یکموی
 مباد از سر او کم که جواراه آن مور به از جمله سمر قند و
 از اردو **مع الزا**

ویر کسر و او ایله خاطر و قوت حافظه معنایه در بیت
 پیر سید نامش ز فوخ بجهر بد و کفت نامش ندارم بوبر
 نیز ویر کوزل قوت حافظه سی اوله کسه در نه که ذکر
 اولندی ویرا شدید الحفظ معنایه وصف ترکیبی در
 ویر ایله آردن مر کبیر ابو العباس بوبر بیت یلی مر دیا
 باید نخست که گوید نیوشیده مارا درست و هر
 فتح و او سکون ایله توکم زمین ده بر دلا اندر بیت
 کشته و چینی و دهری سپاه و دگر کونه جوش دگر کونه

مع الزا المعجیه

و رز اصل بر و رشت و زرع معنایه بیت درخت
 بسیار با کشت و و رز نذیده بیت مردم از انکونه مرز
 ویر کسر و او و زار فارسی ایله محض خالص معنایه

غیر نشد ایل مخلوط اولیه بیت سرش ویز کنی که سندا
 شدست برو باز ویش پیل وندام شدست یعنی
 باشی محض و صرف سندا در **مع الشین**
 واس بسیار و کثیر معانسه در بیت مار پنج پیوسته
 و اس آمده است و مرار ای رفتن بکاس آمده است
 و بعضی را تا عدد دینش چقل و مقل و اوقی و فک
 قبلند در **مع الشین المعجمه**
 و ریش سلاطین هند و یو بادشاه سمیدر بیت
 بچند تاراج و ریش را با کج گرفتند کشتیش را
 و ش حوت نشید در مشبه به آخریه لاحق اولور
 و ترکستانده بر شهر سمیدر **مع الکاف**
 و یک کسر ایل از یکجفت معانسه در بیت سخن گفتن
 نکر و دارنیک و نکر و دکن باجهالست و یک اسد
 و خی بویرر بیت پیشما نکر و کس از کارنیک و نکر
 زینکی چه چیزست و یک اما شمس فخری و ارمغانه
 دیوب بوبینی نظم ایله بیت کز زلفک شکایتی
 بنزد شاه پاسبان زجوخ نشود الا که و یک و یک
 و فتح و اوایل و ای سنی و یکد رعبیده و یک
 معانسه نکر که لطیفی بویرر بیت ایا در پی دیره
 بولیا جو پیک اگر وانگودی تراویل و یک
مع اللام
 و یل فتح ایل لفظ بویدر و ای معانسه و کسر ایل
 فارسیدر وقت بولقی و مراد او زره مظهر المونی

معانسه اینم مصدر و رتبه که سخن فخر بویرر بیت
 او جو فخر شد و خصم خون ذره است و زره بر هر خون
 باید و یل **مع المیم**
 و ام بویج و قرض معانسه در ورنیک معانسه و کلو
 انج و یک استیلا اولور فام کی کلانم و کل و ام
مع النون
 و در سلطان فتح و او و کسر را ایل ایت و ایتای معانسه
 بیت و ریش بسوی شستای خوبیل و بر خوار
 و در سنا خوبیل و بر خوار شده و فستای خوبیل
 نکر و کرا و کرا و ارون بخن و بر کشته کلا معانسه
 بیت چه خبر و زنجون و جیون نو و وزین لشکر
 و ارون نو و زره کان جمع و زره در محض و صرف معانسه
 که یک جتن اولر چهار صد اقمده محض و مخلص و کان
 که معانسه و کلو بیت سپهر جین صفت کینه
 با و نو با و زره کان سوی در یارک و لک بطوس
 سپهر سپار و سپاه خود و زره کان باز کرد و زره
 و لک بونو و نو و آمد بر پیش ایا و زره کان و لک
 خویش و بواج بسته خواص و غیرین معانسه در
مع اللام
 و زره محض و صرف معانسه و یک بر شنی آخ ایل فانی
 اول و محتاج اولر نشد بیا به بیت جین واحد تک
 و نور و مخصوص و علی الخصوص معانسه و کلو بیت
 کنون که هر و زره یار میند و یل بر سر و دستند

ول تو دانی که مخ دوستدار توام و هر یک و بدو ده
 یار توام و در جهان و دیزه کردم ز تیار ما بسی شهر کردم
 بسی بار ما ول ما زین سخن و دیزه اندوه نسبت
 که بیدار دل با دلی و تندرست و زانو عریضه اوج
 تحت قیله و پرند که پوینده در بیت ما از بد و دیزه
 داشتی بر زم اندر دیزه او داشتی و یسه سپه سالار
 او اسباب فلان پیران پدر بد و بیت ز کرد و اندر آمد
 درفش سپاه سپه دار و یسه به پیش سپاه و نشه
 اصیل بیت در دفر که معنای بیت بخار و ترکا
 چنان بگذاشت که بونه ز شیراز و نشه گذاشت
 و آرونه مخوس و بیوم و بدیخت معنای در بیت
 خورستم گفتار او بگرید و تن اندر کت دیو و آرو
 دید و ول با بر اندر از دفر و غریبه و یسه سبب تار
 و برونه دیو و ترسی و مقلوب معنای شده کلور
 بیت نزدیک خواهر خوا میزد و دفر که ایجا که کلا
 و آرونه بود و دفر که گفت که بر سر اندر تو سخن
 سخنهای و آرونه و دفر که و یسه و یسه و آرو
 و یسه و آرو و یسه و دفر که و آرو و یسه و یسه
 زمان بر سر و کوش و آرو و یسه و یسه و آرو
 مرده خور و یسه و یسه و یسه و یسه و یسه
 بر نامه و یسه و یسه و یسه و یسه و یسه
 یازده و یسه و یسه و یسه و یسه و یسه
 خوش برافشاند و یسه و یسه و یسه و یسه و یسه
 مع الیاء

و شی تشدید شین ایله منقش بر در ز کسانده و شی
 شهریه منسوب در بیت ز زر کرده قبضه و صد تیغ
 جو و شی ز آب داده برند و له چا بست از بیت
 بنده تیغی که باشد جو و شی برنده اصل تحقیق ایله
 نشه که نظامی بیورر بیت ز زکین علمهار و یسه و یسه
 و شی پویش کشته همه مرز و یسه
 باب الهاء مع الالف
 هانا بکر معنای در مقام طلی ده استعما اول نورش
 ناخود در بیت نهادند خوان و بخندید شاه که ناما و یسه
 هانا براه هر آفتاب و تشدید را از جمله ایله ایکی معنای
 و آرو در بر سر و آرو از معنای در بیت و آرو
 و نه برای دده زمانه ز با بسته از نیک و بد و ول
 ز برای اسب و آرو از کوس و یسه آسما بر زمین داد و یسه
 و نه برای درندگان چنگ دیو و نه سست چشم
 کیهان خدیو و یسه و یسه و یسه و یسه و یسه
 سینه بند و یسه و یسه و یسه و یسه و یسه
 زمین بر ز بود و برای ز و ول نویدی بر یسه و یسه
 فروزا بدیدار و یسه و یسه و یسه و یسه و یسه
 و خدیو در ز کیده و یسه و یسه و یسه و یسه و یسه
 بر کشیده سپه برای چینی بر سر بر کشید مع الیاء
 هزار اسب معرو و خوار زک قریبه طرف غریبه
 بر کوچک شهر در مارچ دولت ساهیده مذکور در که
 سلطان سخر کنده طرفند خوار زمره حاکم اولانسنر

اوزرنه عاصی اولجی عساکر بشمار ایله توجه ایدوب
هزار اسب قلعه سنی محاصره اندکده انور بوز باغی
نظم ایدوب بعضی اوق اوزرنه یازوب قلعه ایدوب
ریاضی ارشاه جه ملک جه حساب تراست و زدوب
واقبال جه کسب تراست و اوزرنه یک جمله هزار اسب
بکیر و فردا خوارزم و صد هزار اسب تراست و رشید
و طواط و فی قلعه اچنجه بوجینی روانه ایلد بیت
کر ختم توار شاه بود رسم کرده یک فرزند هزار اسب توار

مع التاء

هر هفت دوزن و آرایش و زیور معفاسنه در اصله
جماعت نسایونند کلر بدی نسنه در مجموعی بودر خنا
و سه کلکونه سقیداج زرک غاکیه سره اما زرک کلکونه
و رفیدر هفت در هفت دخی دینور نه که خاقانیه بود
بیت شش بانوی پیر کرده هر هفت عالم ز تو دیده
هفت در هفت و تو کانه ده دخی دینور هم نوع و فتح
دال ایلد کترانه مجمع الفوس هفت ده دخی دینور هفت
دخی دینور نه که پیر خسر و پورر بیت هفت و نهش کرده
چو ماه تمام و جلوه و هم در نظر خاص و عام

مع الجیم

بج لاشی معفاسنه در بعضی و اندک معفاسنه ده کلور
بیت اگر بج شایسته بنید کینجه بیارد و کانه ندارد
برنج و خاقانیه دخی پورر بیت کینجه کسبه کسبی سوی
انجا سترو جهان بینم مع الدال

همانند اصله هم مانند مشابه معفاسنه در ماستی دن
تا خود در بیت زکار آزموده گرفته همکاه همانند تو
اندر جه هر فرد و سوار ساد شده اول مستر بلد زیدر
و هر ایک اوکی یو میدر بیت بیستم درین رزمیکه پنج
روزه ششم روز هر فرد کینی فرد هر فرد کسر و
فتح میم ایلد سرحد ولایت نیمروز در که رسم و لایه
و بر جای اسبیدر بیت جه پنجوی بکشدت بر میرمند
جوان سرخوار سرد بلند هفت فتح و سکون نواح ایلد
هستند معفاسنه یعنی وارلدر بیت کتاده برایش
ستودارزم بهرنیک و بد هندا باز مخ و بیم دخی
دینور فحش ایلد هستم معفاسنه بی دخی دینور
فتح و کسر با ایلد هستی معفاسنه نه که سوزنه بودر
بیت خانان ساز اگر بی مردم و و چوم غی بکن
نشیم خولیس و هست با ایلد است دن مرکبدر
هشومند و هشومند مقلوبیدر بیت زنجی که کشتی دینور
روز کاره ترا دادانی هشومند بارها و رود جنگده
عزل و همتا اول کسه در که عریده قرن دینور کسر
ماف ایلد هم ایلد آوردن مرکبدر آورد جنگ معفاسنه
نه که ذکر اولد بیت خودشی بر آورد کای شیر مرد
هم آوردت آمد بدشت نبرد مع الدال المعجیه
پیر بد کسر و فتح با و عریله مجوده پیشوا معفاسنه
که آنشکده خدمنده اولوب بنیدر نه فاضل و فضل
حکومت ایدر بیت و را میر بد بود هشتاد مرد و زبانش

زیر دانه برآید کرد هر بد حذف یا ایله ده لغت رسته که
بوییده در بیت همان روزه پاک یکشنبه و زیر بد بپشت
ایزدی **مع الزار**

هیشوار ضم یا و کسرتین ایله هیشوار و عاقل معنایند
بیت هیشوار و از تخمه کیوگا که از درد و سختی نکردد
زکان بر رخ فح یا و کسرتین ایله پسندیده و نکو
معنایند در بیت بشاه بهیلا گفت زردشت پیر که در دنیا
این نباشد هر چه و له ترا پند فرخ هیچ نامد هر چه و هر چه
وزار سر خویش گیر **بجیر** کوه در ز صفا مانع او غلیدر و کیو
برادر بر اصلی هر چه در زار فارسی چیمه تبدیل اولید
بیت نکه کرد کوه در زار پشته اوی که دارد ز کردار پرخا
جوی و کرامی پس سیر تر زده چیمه پشته پذیر بود با تیغ
و تیر هور لغت پهلویده آفتاب معنایند در بیت چو
از با خیر بر زنده تیغ هوره زکان سبب هر برآرد بلوره
سبب زده بوجند رکیجه به استعاره اولمشدر رسته که
بلور کوند زده مستعار در هور ساره اولوح اعتبار
ایله بخت و طالع معنایند ده کلور رسته که ساره و خیر
بو معنایند کلور بیت زبیرن فزون بود هر مان بزور
هنر عیب کرد و چو بر گشت هور **مع الزار المعجیه**
هر چه ایکی معنایند و ارد در تری مشتری بلد زید اصل
هر چه در رسته که ذکر اولندی بیت هر چه بود پاک فرما
پرستش بفرمان دادار ما و له هم با سنان سرافراشته
چونامید و هر چه در رخسار شدند مانع هر ایک بوم

اسمیدر بیت سر سال نو هر چه فرودین که بفرود آید
روی زمین و له هر سال نو هر چه فرودین بر آسودنی
از رنج تن دل زکین و ملوک ساسانیه دخت درت پادشاه
اسمیدر تری هر چه این شاه پور این ارد شیر با بکا ندر
ایکی پیل پادشاه اولگه نمانع هر چه این زسی این بهرام
این بهرام این بهرام این هر چه مذکور در طغوز پیل پادشاه
اولگه نمانع هر چه این یزد کرد این بهرام کورد در پیل
پادشاه اولگه رابع هر چه این نو شیر و اندر و بونوک
اشهری بود در اوان ایکی پیل پادشاه اولگه **بهر** هنوز
مختصر در بیت خبر دارد ازین بآیین هنر بهر بهر بهر
نماندست جز **بهار** اصله انبار در ما همزه دخت بدور
شریک و اورق معنایند مانع زار فارسی ایله کشته
و ذنگ و ننگ معنایند در بیت چه میترسی از رستم
چو مانع بآشتی نو در کار زار **مع الشین**
هر اس بلک معنایند در هر اسید دخت اسمدر بلک معنایند
بیت بیزدان هر انگس که شد تا سپاس و بدلتش اندر
زهر سوهراس **مع الشین المعجیه**
هوش اوج معنایند و ارد در تری اوک در که عقل خلقی
عبدیه اندون بیکیز ایله بقیه اولنور انگله خبر شدن
و نفع ضرر و فوق اولنور هوشمند و هوشیار بوند
مرکب زو او حذف اولنوب هوش دخی وینور بیت
برآمده و کیر و دار و یکش نه با اسباب و نه با د
هوش مانع روح و جان معنایند در بیت بسار زار

برارند هوش تو از خون بکش دست و چندی بگوشت
 و لکه کز اید ز رستم برارند هوش نه آواز یارند
 نه گوشت نه ثالث لغت پهلورده موت و هلاک معاشه
 بیت بدین گز بود هوش اسفند یاره تو این چوب را
 خوار مایه مدار و لکه و را هوش دوزا بخت بود
 بدست تهم پور دستان بود **مع الکاف**
هیاک فتح ما و بار عز بلیه مینا سر و باش و پیدر
 بیت یکی گز زدم در بار هیاک کز اسب اندر آمد مدام
 بخاک تراک فتح ما و ز او فارسی ایله کیکاوسک بر باغچ
 که طول ایله رضی بر فرسنگ ایله کوشه سنده برتر
 و اراکی و او حیور باغبان خدمت ایدر گاه اولور
 که اعیان دولتی ایله اول باغچه ده بریل قامت ایدر
 بیت نشست تو بازیرک در مغاک بهت از بهشت
 و نشست تراک **مع الکاف الفار**
مفتورنگ بنات التفت کبر معاشه در رنگ درت
 معاشی وارد بر معاشه در که ملا غده اولور
 کینخس و فتح کیر اولوب بر دوع ملا غنده بر غارده بهنا
 اولور هم زاهد اول غارده آن طوب کینخس و نسیم
 ایله بیت همی بود چندی بهنگ اندر و ز کرده پیش
 و دل پر ز خون و ز کیمج یکی غار کیندر آ چه د
 کاه بهنگ جار ملا ثانی اغلق و لنگ معاشه در
 زور قوت ایله تعمیر ایله عبد الرزاق بیورر بیت
 نبات خرم او بهنگ از قضا یافت نفاذ عزم او بهنگ

از قدر برد و لکه جویم رایش قوت بهنگ زمینی می نهند
 عزم نیزش سرعت طبع زمانه میدهد حجازا و قارون
 معاشه ده کلور تنه که ملار روم بیورر بیت بهنگ
 بهنگ بشکنم بهنگ بامش نام و شکست بشکنم ثالث
 هوش و اذک معاشه در تنه که شمس فخری بیورر بیت
 اگر بخواد تدبیر و بجا صیت ازین سپس نکند باد
 هیچ ازالت بهنگ و رابع ادب معاشه در تنه که
 لطیفی بیورر بیت تعظیم پدر کن از فرنگست و کاهیک
 خلاف ترک بهنگست **هوشنگ** ثانی ملوک پیشداد
 این سیامک این کیومرث در هوشمند و عادل اول
 هوشنگ ایله تشبیه اولند و غایت معدلتند پیشدا
 ایله ملقب اولد و ما بعدنده اول سلاطین الکاف
 اولنوب پیشدادیک دینک و علم حکنده جا و دا خود
 انگ تالیفی در قوی ییل پادشاهلق ایله شهر سوس
 و شهر بابل انگ بناسیدر و ابتدا سلاحی و دیگر پیدا
 ایله و باج شاهی باشته وضع اید بود و حضرت
 ادریس عصرنده ارکسا اولند **مع اللام**
مال قرار و شمع معاشه در اصل نهال در تنه که ذکر
 اولندر بیت دلش کشت رآتش مهر زال و زود و زود
 خورد و آرام و مال و مال و لکه ایله کیو بیدار دل هفت سال
 بتور ازین بودی خواب و مال هول فتح ما ایله قورق
 نشه در مال معاشه بمالغه مصدر فاعله اطلاق
 لفظه بیدر بونده مصدر در بیت ز چنگ و پرو باز و و

بگردن بران بول کو پال او با مال نظیر و همتا معنای
بیت از و بستنی نیز هر سال بازه چاراد باید بهمان
 باز مال اصل مال در الف حذف اولت در بیت چنین
 را رستند می پور زال که با نسی فریزری را پله همد
 شریک و اتناز معنای در تکه خسر و بیوریت این
 و این باد در خاک و در آب و در چار موافق نه بیکجا
 و نه بیکجا

مع الیم

هوم ضم ایله نسل فرید و ندن بر پار سادر که افو کسای
 بر دغ طاعنه طو در بیت کجی نام آن نامور هوم بود
 بس سال دور از و هوم بود **مع التون**
 مان حرف تینه و تا کید در البته معنای همین
 و ادات تحریک و تحریف در بیت چو بسند ز اول
 این گفتگوی بچ گفت ہیں چاره خویش جوی هو
 بر مبارز تو را نذر پیران سپه سالار برادریدر کین و علی
 بیز آن قتل ایله **بیت** زبیرن فزون بود هو با بر
 هنر عیب کرد و چو بر کشت هو در زمان هر زمانه
بیت نبود یکتی چنین کهرم که هر با بد و پیل و شیر
 اشکرم **اما** در بر روز میسر که کیکاوس آنده اسیر
 او که رستم کلوب خلاص ایله **بیت** بر پیت اندر
 شاه **اما** و راه هر کسور و سپاهی کر **مع التون**
 بلخند روین در شهرینه اولگیدی منزله اصلی بود
 کشاسب اصطفا آتشکده لر با ایدوب زند خوا
 مستغول ایکن پادشاه توران زمین ارجاسب طرا

خواسانی خالی اولدوغن غنیمت عدا ایدوب ایلمار
 بلخه کلوب لهراسبی قتل ایله و کشاسب قتل
 ایدوب روین دزده جس ایله اسفندیار همیشه
 خلاص آیمکچون بلخه کلد کرده جنگده اسیر اندوکی کرک
 نور ایله سوال ایله کر بلخند روین دزده کلو
 مسافر اوج بولی وارد در دیو جواب و برادر
 ایکی آیلوی یولدر و بری اوج آیلوق در و بری
 مرحله در اما بونک هر مرحله سنده بر محذور و در
 سلوک طوبی ممکن دکلدر بری قوت و برار صلا
 و بری از دما و بری جاد و عورت و بری سیمج
 و بری بر نیر قدر رقد و بری او تو ز فرسنگ
 که آنده اصلا صوبولنر اسفندیار بو طریق اختیار
 ایدوب و بو آفتوری هلاک ایدوب تاجر قیافتده
 اول شهری پدر کونده وارگد وار جاسب شای
 قتل ایدوب همیشه لرین خلاص ایله و بوکا انتخون
 دید کلر نیک وجه تسمیسی بودر که اسفندیار بویدی
 مرحله نک هر برین قطع ایدوب قوند قدده خوان
 عیش و عشرت و وینوب باده خوشکوار نوش
 و کرکسار دن احوال طریق سوال ایدرد و بویدی
 مرحله مخوف و محل خطر اولغده ترسخوان دخی
 بیت در گفت کوازد در ترسخوان سپه برد و شد بر
همدا موافق و متابع معنای در بیت کراید و
 باشد **همدا** است **اما** برستم فرستم یکی دانسته **همدا**

دخی دیورته که حافظ بویور بیت کی دهد دست
 این غرض یارب که همه ستا شوند خاطر مجموع
 زلف پریشان شما **همید** و همچنین و بوجلیں معانیه
 بیت سخن هر دایر بدیشان بکوی وزیشان **همید**
 سخن بازجوی اصلی هم آید و ندر با لکرا آید و دخی
 دیورته که ذکر اولندی **همکان** فتح با سکون **هم**
 هم و جمیع معانیه در **هیون** فتح با و ضم با و خطی
 ایله بیوک دوه در که بسیرک دخی دیورته بدستور
 فرمود ما ساروم **هیون** آرد از دست صدکار و
 هیونان بهیزم کشیدند **هم** نامدار آید کشیدند
 بصدکار و **اشتر** سرخ **گو** **همی** بهیزم آورد بر خا
 جوی **بوکرک** و دونده دوه به دخی اطلاق **النور**
 قاصد اکا بنوب سرعت ایله خبر کو توره **بیت** سخنها
 زهر کونه ساختند **هیون** نکا و در بر و ناخند **مجازا**
 قاصده دخی **هیون** دیورته که **الان** و نوند **اصلده**
 قاصد بند و که آند **مجازا** قاصده دخی **اطلاق**
بیت **هیون** دلا و در بر زال **سام** **باید** فرستاد و
 پیام **مشیرکان** بری بریله سودا بچند در عوده **بیت**
 اطلاق اول نور اخوت معانیه **اصلده** **ذکوره** دخی
 شامله را خوت و اخویه صادق در ته که بویتده **خوه**
 معانیه در **بیت** که اینند **مشیرکان** **پدر** **مزدکر** **جوا**
 ازیشان گذر **مع الباء**
کامراه بولدانی و رفیق معانیه در **اصلی** **همه** در

الف **فید** اول **نمشر** **بیت** سک و کرک و همسایه و **بیت**
 بدندن **هم** ساله بویور **راه** **همانده** **نظیر** و **هم** معانیه
 مانند و **همانند** **بیت** و را گفت **همزور** **توگن**
همانده دست **تو** **بیل** **بیت** **ختم** با و سکون
خا **مع** **ایله** **هو** **خن** **دن** **اسم** **مفعول** و **مخفدر**
هو **خن** **هو** **خند** دخی **دیور** **کشد** و **پرو** **آورد** **معانیه**
ختم **زما** **مخفی** **طمانی** **چو** **لمن** **جوان** **کنا** **بدر** **بیت**
سول **جو** **شیران** **ختم** **زما** **که** **باشد** **رخس** **روز** **شکار**
وله **بکردان** **شیران** **روز** **شکار** **بران** **باد** **ایا** **ختم** **زما**
کشیده **زما** **دخی** **دیور** **ته** **که** **ذکر** **اولند** **هر** **وانه**
عقوبت و **اشکبه** **در** **هر** **وانه** **گاه** **اشکبه** **اند** **کلر** **بر** **در**
بیت **بوزمود** **کین** **را** **هر** **وانه** **که** **برند** **و** **کشند** **هم**
اجانبه **اصلده** **هر** **وانه** **بیار** **سناخ** و **دار** **اشفا** **معانیه**
ته **که** **شمس** **فری** **بویور** **بیت** **است** **دیوانه** **حکم** **کی** **شاما**
تارندن **بسوی** **هر** **وانه** **هرینه** **فتح** **با** **و** **کسر** **زا** **و** **ع**
خج و **مصرف** و **نفقه** **معانیه** **در** **بیت** **هرینه** **باند**
کنج **کن** **دل** **از** **بیشی** **کنج** **به** **رنج** **کن** **و** **آندازه**
و **مقداره** **معانیه** **ده** **کلور** **بیت** **بکر** **به** **زره** **باز**
که **دانش** **سخن** **با** **هرینه** **را** **فشان** **مع الباء**
همای **طیر** **موقوف** **در** **و** **اسفند** **یار** **همیره** **می** **اسمیر**
بیت **همار** **خدمند** **و** **به** **آفریده** **که** **باد** **هوا** **رو** **اینا**
نذیر **و** **سایع** **ملوک** **کیا** **نیا** **همان** **بیت** **همی** **این**
اسفند **یار** **در** **همی** **سایا** **او** **غلند** **رنجیده** **و** **مخضو**

اولوب و همار کنندن دارا به حامل اولمقله سلطنتی
همایه وصیت ایلدی حکم وصیت ایلد پدیند هسکره
پادشاه اولدی وضع حمل ایدیک حب سلطنت
کنند غلب اولوب او غلنی بر صندوقه قویون
براقدر بر کار اول صندوقه آلوب او غلانک آستنه
دارا بیلدی همای او تونز ایکی بیلدین صکره دارا
بولوب پادشاهلغی اگا تسلیم ایلدنته که شرح اولد

باب الباء مع الالف

یغما تاراج و غارتدرو ترکسانده بر شهر اسیمدنته
امیر مغزی بوزر بیت زنی سازه خوبان خلق و یغما
بدلیری دل مارا همیکنند یغما

یوب ضم ایلد نفیس و کرانها دو شاه قالد کچه
کبی با عریله م ویدرنته که ذکر اولندی مع الالف

یکدست برکته و بد دفعه دیکدر دست بومخت
کله که شرح اولندی بیت جو میدا سر آید بتابید
بدیشان سپارید یکدست کوی بونده کور چوکان

طلو پیدر

یخچ آغ بضم قدر که عریده کا بوس دینور بار
عریله دفعی م ویدرنته که شرح اولندی مع الالف
بزد کرد ضم کاف فارسی ایلد ملوک ساسانیندن
درت پادشاه اسیمد رومی بزد کرد این بهرام این
شاپور ذوالاکتا قدر بریل پادشاه اولد رکن
بزد کرد بزه کار در که این شاپور ذوالاکتا قدر

یکم بر یکن بیل پادشاه اولدی ظالم و ستمکار
خس اگا بزه کار و عوب بزد و دالایتم دیدیلر
نالت بزد کرد این بهرام کور در او سکزیل پاد
او کور آغ آخر سلاطین خس در بزد کرد این شهریار
این پرویز این هرز این نوشیر و اندر یکم بیل
پادشاه اولدی عساکر اسلام آن قتل اندیلر

مع الذال المعج

یار دیار سن دن فعل مستقبلد یار سن قدر
و کوچ تنگ معفاسنه در بیت نشایدنگ کرد آسان
بدوی که یار دشتل پیش او جنگجوی یازد

یازدین دن فعل مستقبلد یازدین کشید و دراز
کردن معفاسنه در بیت بچیز کسان دست یازد کسی
که فرنگ برهوش نباشد بیسه و اولچمک و میل

مع الالف کلور

یکسر بر او خور دن و دفعه دیکدر مع الالف المعج

یاز یازدین دن فعل امر در میل ایلد دیکدر بیت
کنون از گذشته مکی بیج یاده سور آشتی یازد کیفیا
یا گسا چندر هم بد مکتوسی سور مردی یازد و باز

بهوش یازدین ایغ ایلد اولچمک و آدمین
معفاسنه کلور یاز بوندن ما خود اسعد آدم
که فارسیده کام و عریده خطوه دینور سرخ

و بطی الخطوه به تند یاز و دیر یاز دینور بیت
نشت از بر باره تند یاز به میرفت باک و بیسه رزم

وله بایوان شاهی سبب دیر یازده بخواب اندرون بود
بار نواز یوز موش پارس دید کلری ریجی حیوانند
عربیده هندو بنور و یوزین دن فعل امر و وصف
دخی کلور تو زین طلب اتمک و اتمک مغاسنه در
بیت زهر طلا ییکی کینه توزه فرستاده بالشکر رزم

مع الغین المعجمة

یالغ او کوز بونیوزندن قوح در که آنکه شراب
بارعوبله دخی مروید زنه که ذکر اولندر یوغ
بونیوز قور که او کوزک بوینه قوتوب جفت سور
و قلیکه و عربیه دخی قوتور بیت و راید که پیش
تو گویم دروغ دروغ اندر آرد سرخ یوغ

مع اللام

یال بولیون و کردن مغاسنه در جمله حیوانانک بوینه
اطلاق اولنور بیت سپهبد چو بشنید گفتار زال
بر افراخت کوش و فرو برد یال و له عتاز پاکت
اسبا نهید بر انسان که آید خورید و دهید
و تو یون دبینه دخی اطلاق اولنور که او موزه
ملا صدق بیت خود و کیو و کودرز و چند سر
نهاده بر یال کرز کرک و آتمک بوینه اوله قلوه
دخی اطلاق اولنور بیت سرخ خیل بر این در بند
دم و یال ستور از ابریدند و آل و جمله مغاسنه
کلور بیت و کر جنگ او را نذر تو پای بسیاریم
ویکی خوب رای بچر زره باز گردانمش سخن

بانه بر افراشتش و قول و باز و مغاسنه کله
بو معنی بارعوبله دخی مروید زنه که ذکر اولندر بیت
بده سال کوک بر افراخت یال بر شاه کابل فرشت
زال و له پروزد من بر آید دیاں شد اندر جهان
سر سپهبدی یال تیغ قول قنت صاحب اولری یال
فتح ایلد پهلوان و شجاع مغاسنه در بیت سپهبد آشت
از گفت او بند بند بهرام بل جفت او و زمر کرده

مع التون

یزدان یار دیکجی و خالین مغاسنه در و ایزد و آ
الوجود و عبادت و سزاوار اوله معبود حضرت علم
عربیده لفظه اتمک بیت تراباک یزدان چا آفرید
که مهر آورد هر که روز تو دید مانع نقاش مندی
یزدان خالین خیره مخصوص و اهر من خالین شتره منصوص
شاء مذهبه تصریح اتمد بیت که آن دو عارض
مشکین ز فعل یزدانست ز فعل اهر منست آن
و وزلف چو کاه زده بدین دلیل همی مانور در
کنده که خیر هست یزدان و شتر اهر من مع الهاء
یاره درت مغاسنه و ارد در بری ایا رج دید کلری
دار و در ایا ره دخی دینور نانی قار لیره بلازک
مغاسنه در و رجاله قول باغی و قول باقی در بیت
الما طوی کچنر و کو ستوار هماغه یاره کیو کو بخار
نات جزات مغاسنه در یار دخی دینور نانی
مستی دیمشدر بیت جز زهره که ازهره که بوسد پا

جز یاره که یاره که بوسه دستش رآنج رشوت معاف
 بومعنی باد فارسی ایله دخی مرد و بد رعنتی بیوریت
 در آنجا که یاره شد از در دل شود استوار روز
 بر دل یاف و یاره ایکی معاف و ارد در تری نیا و معنی
 سوز در بیت کنون آمد ارشاه کرکین ز راه زبان پر زیا
 روم پر گناه نمانم شده مضایع اولس معاف در بیت
 زمانه می بود بایافته بوش بران خاک بنشست و کشت
 کوش و خواجه حافظ دخی بیوریت زبان مور آصف
 در از گشت و روم که خواجه خاتم جم یاره کرد و باز
 بخت بخت مصروف در روز معاف و طولو معاف
 کلور که کوکون یا غایت ز باران و از بخت و باد سر
 جهان گشت چون دیو در روی مردیکه و جید و منور
 معاف در بیت شکارش یک در کو زمان بدی
 بر سیر با کر ز تنهایی یو به ضم یا و فتح بار و بیل
 و بر طقس حرفین دخی مرد و بد رعنتی که ذکر اولندی
 آرزو مندلق و استیای معاف در بیت
 ز بس یو به کاندردل شاه بوده دیر فرام زرا
 خواند زود یله فتح ایله سالمه و رما کرده و مطلق
 العنا معاف در بیت بیاورد چو بان بیکه
 نماند ایچ بردشت اسب یله ولا ایضا که کین سبک
 با سبک و نشاید چنین خوار کردن یله و
 کزینم ز کیننی یکی پیغله کتم هر چه دارم بریشان یله
 مع الیاء

یاری معوف و ایکی فردا قاریلر معاف شده
 کلور که قاریلر بری برینه یار سولر رود کی بیور
 بیت چه نیکو سخن گفت یاری یاری که تا کی کتم
 از زبان دل و خواری شمس خنزد دخی بیور
 بیت اگر چه خصم بودند از و فاقش دم یاری
 ز ند یار یاری اما بر کسه نک قاریلر بری
 برینه و شنی سولر فتح و او و سکون بین مهله و
 کسه نو نیله عریده اول قاریلر بری برینه ضربه سول
 نه که عسجد بیوریت دوستانم هم مانده
 و سنی شده اند هم زانست که باغی درم ماند و
 زره بنای دخی یو معاف در فتح بار و بیل و سکون
 نوز نمان و جیم عریله نه که شمس خنزد دخی بیوریت
 بقا سازد با خصم شیخ ابواسحاق بدان صفت که
 نسازد بنای پیش بنای یک خدا معبود بجن و
 خدا بر شریک و بی نظیر معاف در بولکف شهنشاه
 جو قدر بیت به پروزی داد کو یک خدای
 سر جادوان اندر آرم زبایی
 تم و لله الحمد علی بد القیر
 محمد شعبان زاده